TOTO DOKTRINEN

DEN NYE VERDENSORDEN

ToTo Doktrinen – Den Nye Verdensorden, er skabt og manifesteret
af Harishchandra Sharma ToTo og Solvejg Sharma ToTo

25. udgave begyndt i april 2025

UDGIVET AF 2♥2's SOLFOND

Gratis Copyright

HINSIDES FORNUFTEN

Møder med en Sjælsmester og en Åndelig Mester:

Den genkomne Jesus Kristus

BROEN

Nedstigningen af og principperne givet af:

Den genkomne Jesus Kristus

BLØDGØRINGEN AF STENHJERTET

Den genkomne Jesu Kristi

Jordiske, Englelige, Guddommelige og Åndelige bryllup

DEN HELLIGE GRAL

Fire eventyr, der beskriver en buddhistisk og tre hinduistiske arketyper,

og ToTo Doktrinen, der beskriver den Hellige Gral

SYNTESENS AVATAR

Den genkomne Jesu Kristi liv efter livet samt Livets Træ fra Kabbalaen

2♥2 DOKTRINEN 1 13
INITIERINGEN 14
BARNETRO 15
OPGØR MED GUD 18
LIVSMÅL 19
PSYKOTROPIKA 1 20
INDVIELSE 1 21
TVIVL 22
ANSIGT TIL ANSIGT MED MESTEREN 24
ANKOMST HOS MESTEREN 25
TELEPATI 26
UNDER PÅVIRKNING AF MESTERENS UDSTRÅLING 26
MESTEREN - MIN GURU 27
SPØRGSMÅL TIL MESTEREN 28
GUDS VILJE 29
HOVMOD 1 29
UNIVERSEL KÆRLIGHED 31
BØN 31
GUD I ET MEDMENNESKE 32
MESTERENS UVIDENHED 34
EN CLAIRVOYANT DRØM 34
MESTERENS UDSTRÅLING 37
ÅNDENS SPEJL 38
AFSKED 38
ÅNDELIGE OPLEVELSER 39
BESTANDIG ERINDRING 40
MESTERENS SVAR PÅ ET BREV 41
SELVSKABTE OG SELVMANIFESTEREDE FORHINDRINGER 43
VARSEL OM MIT MØDE MED TOTO 44
ERINDRINGSBILLEDE FRA EN TIDLIGERE INKARNATION 45
SELVMORD 46
INDVIELSEN FINDER STED, NÅR DISCIPLEN ER PARAT 48
REJSEBESLUTNING 49
PILGRIMSREJSE 50
VARSEL OM DEN MAGISKE RING 51
PSYKOTROPIKA 2 52
EVENTYRENES GAMLE MAND 52
DEN MAGISKE RING 53
DEN MAGISKE RINGS HELBREDENDE KRÆFTER 54
EVENTYRENES GAMLE KONE 55
DEN MAGISKE RINGS OPLYSENDE KRÆFTER 56
SELVCENTRERING 57
TILKNYTNING 59
ANKOMSTEN TIL LYKSALIGHEDENS HOTEL 60
PALMEBLADSARKIVERNE 60
FØRSTE MØDE MED TOTO 62
TOTOS EGODØD 64
REJSEPLANER 65
ANDET MØDE MED TOTO 65
SAMTALE I BADET 66
VIDEREGIVELSE AF DEN MAGISKE RING 67
IMOD ALLE ODDS 68

KÆRLIGHEDSRINGEN ... 69
EN PRØVE ... 70
TOTOS OPGAVE ... 71
1001 NATS EVENTYR ... 72
PILGRIMSREJSENS AFSLUTNING ... 73

2♥2 DOKTRINEN 2 ... 74
DET PRINCIPIELLE ... 75
JESU KRISTI GENKOMST ... 75
SANDHEDENS KONGE ... 76
GUDS ØNSKE ... 76
FADEREN OG SØNNEN ... 77
HELLIGÅNDEN ... 77
HIERARKI OG FÆLLESSKAB ... 77
AT SKILLE FÅRENE FRA BUKKENE ... 78
DOMFÆLDELSEN ... 78
GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN ... 80
SELVREALISATION OG GUDSREALISATION ... 80
VORES MULTIDIMENSIONELLE VÆSEN ... 82
EKSISTENSPLANER ... 83
VEJEN TIL DEN INDIVIDUELLE OG PERSONLIGE SELVREALISATION ... 84
VEJEN TIL DEN UNVERSELLE OG UPERSONLIGE SELVREALISATION ... 84
DE FIRE BRYLLUPPER ... 85
MANDENS OG KVINDENS FÆLLES LEGEME ... 86
AT BLIVE SOM BØRN PÅ NY ... 87
DET MENNESKE, DER LEVER ALENE ... 88
KAMELEN OG NÅLEØJET ... 88
DEN, DER OPHØJER SIG SELV, SKAL FORNEDRES ... 88
SAMFUNDETS SYN PÅ DET MASKULINE OG DET FEMININE PRINCIP ... 89
KRISTUSBEVIDSTHEDEN ... 89
PRINCIPPERNE I KRISTUS OG PRINCIPPERNE I TOTO ... 90
FORARGELSEN OVER KRISTUS ... 91
PROGRAMMET I CHRISTS ANONYMOUS ... 91
DET TRETTENDE TRIN ... 92
DEN FULDKOMNE BRO TIL DEN NYE VERDENSORDEN ... 93
TOTOS SOLFOND ... 93
DEN NYE VERDENSORDENS GRUNDLAG ... 94
BUDBRINGEREN OG BUDSKABET ... 95
JOMFRUDOM ... 95
TALLET 13 OG TALLENE 6-6-6 ... 96
DEN, DER ER UDEN SYND, KASTER DEN FØRSTE STEN ... 96
LUCIFER ... 97
DEN, DER GIVER SIT LIV, SKAL BEVARE DET, OG DEN, DER FORSØGER AT BEVARE DET, SKAL MISTE DET ... 98
DEN FALDNE ENGEL ... 99
IKKE DEN STEN FANDTES, HVORTIL HAN KUNNE HÆLDE SIT HOVED ... 99
FRELSEREN ... 100
FRELSERKOMPLEKSETS RING ... 100
DEN FØLELSESMÆSSIGE ÆDRUELIGHEDS RING ... 102
HAN KOM SOM EN TYV OM NATTEN ... 102
DET NYE HELLIGE LAND OG DET NY JERUSALEM ... 103
ARKETYPER ... 103
MENNESKEHEDENS ENHED ... 104
GUD ... 104
BEVIDSTHEDSPLANER ... 105

BEVIDSTHEDSTILSTANDE 106
DE SOCIALE SAMSPILS RINGE 107
TOMHEDENS RING OG OPFYLDELSENS RING 107
TOTOS FORSLAG TIL KONTEMPLATION 108
ÅNDSBØNNEN 109
SJÆLSBØNNEN 110
GUDSBØNNEN 111
TAKNEMMELIGHEDSBØNNEN 112
TOVEJS BØNNEN 112
SOVENDE OG VÅGEN BEVIDSTHED 113
DEN HELLIGE GRAL 113
MANDKVINDEN ..... **Error! Bookmark not defined.**
ÈN GRAFISK FREMSTILLING AF MANDKVINDEN 114
DEN INDIVIDUELLE OG PERSONLIGE GUD: MANDKVINDEN 114
DEN UNIVERSELLE OG UPERSONLIGE GUD: MANDKVINDENS ARKETYPE 114
DET ABSOLUTTE HJERTE 116
DEN HELLIGE GRAL 117
SKABELSEN OG MANIFESTATIONEN 117
SJÆLEPARTNERE, DER OGSÅ BLVER KALDT KOSMISKE TVILLINGER 118
GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN: DE KOSMISKE TVILLINGER PÅ SJÆLSPLANET 119
GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN: DE KOSMISKE TVILLINGERS ARKETYPE PÅ SJÆLSPLANET 119
GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN: (DE KOSMISKE FIRLINGER PÅ SJÆLSPLANET I DE FIRE RETNINGER) 120
GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN I DE FIRE RETNINGER: (DE KOSMISKE FIRLINGERS ARKETYPE PÅ SJÆLSPLANET) 120
GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN 2: (DE KOSMISKE FIRLINGER PÅ SJÆLSPLANET I DE FIRE RETNINGER) 121
GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN I DE FIRE RETNINGER 2: (DE KOSMISKE FIRLINGERS ARKETYPE PÅ SJÆLSPLANET) 121
BUDDHAEN OG TARAEN 121
BUDDHAEN OG TARAEN 122
BUDDHAENS OG TARAENS ARKETYPE 122
LIVSNERVEN 123
LIVSNERVEN 123
LIVSNERVENS ARKETYPE 123
PASHUPATINATH-SHIVA OG KALI-SHAKTI 124
MENNESKESØNNEN OG MENNESKEDATTEREN 125
PASHUPATINATH-SHIVA OG KALI-SHAKTI 125
MENNESKESØNNEN OG MENNESKEDATTEREN 125
DE TOLV TRIN I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB 126
GAYATHRI MANTRA 127
HRIM 127
AT LETTE SIT TRINARBEJDE I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB. 127
OPDATERINGER 128
ÉT FORSLAG TIL AT ARBEJDE MED TOTO DOKTRINENS - DEN NYE VERDENSORDENS 12 TRIN. 128
TRIN ET 128
TRIN TO 143
TRIN TRE 144
TRIN FIRE 145
TRIN FEM 146
TRIN SEKS 147

TRIN SYV 148
TRIN OTTE 149
TRIN NI 150
TRIN TI 151
TRIN ELLEVE 152
TRIN TOLV 153
EKSEMPEL PÅ MØDEFORM I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB 154
HVAD ER TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB? 160
HVORFOR ER VI HER? 161
HVEM HAR SYGDOMMEN FRYGT? 162
PROGRAMMET I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB 163
HVAD KAN *JEG* GØRE? 164
TAG DET ROLIGT! 165
DE TOLV TRADITIONER I TTDF 165
BARE FOR I DAG 167
PRINCIPPERNE I TRINENE 167
PRINCIPPERNE I TRADITIONERNE 168
INVOLUTIONEN OG EVOLUTIONEN 169
HINDUISTISKE ARKETYPER 170
INVOLUTIONEN OG EVOLUTIONEN ..... **Error! Bookmark not defined.**
EVOLUTIONEN 171
ÅNDELIG PRAKSIS 171
GUDS NÆRVÆR 171
TILBAGEVENDEN TIL OPRINDELSEN 172
KERNESPALTNINGER OG KERNEFUSIONER 172
LIVETS BEVÆGELSER 172
DE MAGISKE RINGE 174
MATERIENS RING, DER OGSÅ BLIVER KALDT ILLUSIONENS RING 174
ÅNDENS RING, DER OGSÅ BLIVER KALDT SANDHEDENS RING 174
BEVIDSTHEDENS RIGER I DEN TREDJE DIMENSION 175
OVERLEVELSE AF DE BEDST EGNEDE 175
MENNESKERETTIGHEDERNE 176
MATERIALISMENS FALD 176
DJÆVELEN OG DJÆVELINDEN OG AL HANS OG HENDES GERNING OG
AL HANS OG HENDES VÆSEN 177
SFINKSEN 177
RETFÆRDIGHED 177
SKELNEEVNE 177
FORDØMMELSE 177
HADETS OG KÆRLIGHEDENS TRÆ 178
SKYLD OG USKYLD 179
FORLØSNINGEN 179
DE DESTRUKTIVE RINGES KRÆFTER 179
DE KONSTRUKTIVE RINGES KRÆFTER 180
FORVANDLINGEN 180
DE DESTRUKTIVE RINGE 180
SMERTENS RINGE 180
DEN GLOBALE RING AF SMERTE 181
DE REGIONALE RINGE 181
NORDENS LILLE RING AF SMERTE 182
SYDENS LILLE RING AF SMERTE 182
ØSTENS LILLE RING AF SMERTE 183
VESTENS LILLE RING AF SMERTE 184
DE KONSTRUKTIVE RINGE 185
GLÆDENS RINGE 185

DEN GLOBALE RING AF GLÆDE ... 185
NORDENS LILLE RING AF GLÆDE ... 186
SYDENS LILLE RING AF GLÆDE ... 187
ØSTENS LILLE RING AF GLÆDE ... 187
VESTENS LILLE RING AF GLÆDE ... 188
RINGENES BØNNER ... 189
SMERTEBØNNEN ... 189
GLÆDESBØNNEN ... 190
SMILEMEDITATIONEN ... 192
FØLELSESMÆSSIG FRIHEDS TEKNIK – EFT ... 194
DET TALTE OG DET SKREVNE ORD ... 194
DE EVIGE SANDHEDER ... 194
STRID OM ORD ... 195
STRIDENS OPHØR ... 195
HELVEDE ... 195
UDFRIELSE 1 ... 196
SMERTE VERSUS LIDELSE ... 196
DET EVIGE LIV ... 196
EX CALIBUR ... 196
DEN FYSISKE DØD ... 197
DOMMEN ... 197
GENOPSTANDELSEN ... 198
ASPIRANTEN ... 198
ØNSKER ... 198
NÅDENS LOV ... 199
PERSONLIG KAPACITET ... 199
TILBAGE TIL LIVET PÅ JORDEN ... 200
UDFRIELSE 2 ... 200
DE TI BUD ... 200
DET FØRSTE UDSAGN ... 200
AFGUDSDYRKELSE ... 201
DET ANDET UDSAGN ... 201
DET TREDJE UDSAGN ... 202
DET FJERDE UDSAGN ... 202
DET FEMTE UDSAGN ... 202
DET SJETTE UDSAGN ... 203
ÆR DEN, SOM ÆRES BØR ... 204
DET SYVENDE UDSAGN ... 204
DET OTTENDE UDSAGN ... 205
DET NIENDE UDSAGN ... 205
DET TIENDE UDSAGN ... 205
DET ELVTE UDSAGN ... 205
FOTOGRAFIERNE AF TOTO ... 206
HARISHCHANDRA SHARMA TOTO ... 206
HILSEN TIL ALLE ... 208
DET PERSONLIGE ... 209
VREDE OG HÆVNGERRIGHED ... 210
HOVMOD 2 ... 210
DET ÅNDELIGE BRYLLUPS FEMININE ARKETYPE ... 212
TYDNING AF ARKETYPEN ... 213
DET ÅNDELIGE BRYLLUPS MASKULINE ARKETYPE ... 215
FORLØSNING ... 216
UTÅLMODIGHED ... 217
DÆMONER OG DÆMONINDER ... 218
SUDARSHAN CHAKRA ... 219

DE ARKETYPISKE RINGES HIERARKI 220
TOMHEDENS RING OG OPFYLDELSENS RING 221
SELVCENTRERINGENS RING OG GUDCENTRERINGENS RING 221
MEDAFHÆNGIGHEDENS RING OG DEN FØLELSESMÆSSIGE ÆDRUELIGHEDS RING 222
DEN STORE RING AF SMERTE OG DEN STORE RING AF GLÆDE 222
DEN STORE OG DE SMÅ RINGE AF SMERTE 222
DEN STORE OG DE SMÅ RINGE AF GLÆDE 223
TABEL FOR DE STORE, DE SMÅ, MIN, MIKRO OG NANO-RINGENE AF SMERTE (VANDRET) OG DERES SUPERSTRENGE (LODRET ELLER DIAGONALT OVER FIRE RINGE) 225
TABEL FOR DE STORE, DE SMÅ, MINI, MIKRO OG NANO-RINGENE AF GLÆDE (VANDRET) OG DERES SUPERSTRENGE (LODRET ELLER DIAGONALT OVER FIRE RINGE) ..... **Error! Bookmark not defined.**
EGODØD 228
DRØMMETYDNING 228
TOTO, MESTERENS MESTER 231
EN LISTE AF LITTERATUR DER HAVDE BETYDNING FOR MIN PERSONLIGE FORSTÅELSE AF EKSISTENSEN 232

2♥2 DOKTRINEN 3 234
DET JORDISKE BRYLLUP 236
FRYGTEN FOR KÆRLIGHEDEN 236
EDDERKOPPEN 238
DRACULA 240
ÅNDEPARTNERE 242
TOTOS VÆSEN 242
SMERTENS NØDVENDIGHED 244
DET ONDE JEG IKKE VILLE 245
JESU KRISTI FYSISKE DØD 245
ET DRØMMESYN 246
INDVIELSE 2 248
KÆRLIGHEDENS SÆD 251
DEN GUDDOMMELIGE INKARNATION 251
JORDENS INDVIELSE I KÆRLIGHEDENS SÆD 252
AVATARERNES JORDISKE LIV 253
DE 144.000 UDVALGTE 253
KRAFTPLANTER 255
KRAFTGENSTANDE 255
TRYGHED FREM FOR KÆRLIGHED 256
VENSKAB 258
PLATONISK KÆRLIGHED 258
KARMISKE FORBINDELSER 258
OM 259
FLYTNING AF BEVIDSTHEDENS FOKUSERINGSPUNKT 260
SHIVASHAKTI-PÅKALDELSEN 260
TOTO OG SHIVA 261
TABU 261
SEKSUEL USKYLD 262
AT DØMME PÅ GODT OG ONDT 263
TOTO OG PRECEPTOREN 264
SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG 266
SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG RETTET MOD FREMTIDEN 267
SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG RETTET MOD FORTIDEN 267

SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG RETTET MOD DET UHÅNDGRIBELIGE ... 268
KRISHNA OG RUKMINI ... 269
ÅNDELIGHED OG SEKSUALITET ... 270
FORBEREDELSE TIL BHOG ... 270
DET JORDISKE BRYLLUP ... 271
DET ENGLELIGE BRYLLUP ... 272
DHARMA OG KARMA ... 273
DEN MYTOLOGISKE HARISHCHANDRA ... 273
FORBEREDELSE TIL KARMAOPLØSNING ... 274
ADSKILLELSENS SMERTE 1 ... 276
I TERAPI ... 276
GENSYN MED MESTEREN ... 278
RENSELSE FOR JALOUSI OG BESIDDERTRANG 1 ... 279
KRONPRINSENS HJÆLP 1 ... 282
AFSKED MED MESTEREN ... 286
ADSKILLELSENS SMERTE 2 ... 287
DET SMELTEDE HJERTE ... 289
TOTOS HJERTE ... 295
BEKRÆFTELSE AF DET SMELTEDE HJERTES TILSTAND ... 296
TOTOS AFREJSE ... 297
FORBEREDELSE TIL PSYKODRAMA ... 297
TOTOS SYGDOM 1 ... 299
RENSELSE FOR SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG 2 ... 301
HELBREDELSE AF MIN DYBFØLTE HJERTESORG ... 305
TIDSSPORSREJSER ... 306
KARMAOPLØSNING ... 307
RUKMINI OG SISHUPALA ... 309
MIN OPGAVE ... 310
MESTERENS DØD ... 311
RESPEKTEN MELLEM MAND OG KVINDE ... 312
KRONPRINSENS HJÆLP 2 ... 312
DET ENGLELIGE BRYLLUP ... 313
DET GUDDOMMELIGE BRYLLUP ... 314
TOTOS SYGDOM 2 ... 315
UVIDENHED ... 315
FORBEREDELSE TIL ET FORBUDT ØNSKES OPFYLDELSE ... 316
ET FORBUDT ØNSKES OPFYLDELSE ... 317
ABSTINENSER ... 318
UDSTØDELSE AF SAMFUNDET ... 319
TOTOS TÅRER ... 320
SEKSUEL FRIHED ... 321
INDVIELSE TIL SHIVA ... 321
ERKENDELSENS ØJEBLIK ... 322
FORBEREDELSE TIL DEN ÅNDELIG GENFØDSEL ... 323
KOSMISKE TVILLINGER ... 324
ELSKER - ELSKER IKKE? ... 325
DE ANONYME FÆLLESSKABER ... 326
DET GUDDOMMELIGE BRYLLUP ... 328
DET ÅNDELIGE BRYLLUP ... 333
FRYGT FOR KÆRLIGHEDENS KONSEKVENS ... 333
TILBAGEFALD ... 334
SJÆLENS MØRKE NAT ... 335
DE TO GANGE FØDTE ... 335
JESU SANDE DISCIPLE ... 336

TILBAGE TIL DE ANONYME FÆLLESSKABER 338
FORFÆNGELIGHED – FORGÆNGELIGHED 339
SHIVA, ØDELÆGGEREN 340
TILBLIVELSEN AF TOTO-DOKTRINEN 341
TOTOS SYGDOM 3 341
TOTOS DØD 344
TOTOS BEGRAVELSE 347
TOTOS FØDSEL 347
FORBEREDELSE TIL AT KRYDSE DØDENS GRÆNSE 348
MØDET MED KOBRAEN KA 349
KOBRAENS KRAFT 349
MØDET MED JAGUAREN KAVA 350
JAGUARENS KRAFT 351
TOTO, JAGUAREN, LØVEN OG MIG 353
GENSYN MED TOTO 354
DØDENS RIGE 359
OVERGIVELSE TIL GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN 360
RENSELSE FOR MODERKÆRLIGHEDENS SKYLD 371
VIDEN OG VILJE ALENE ER IKKE NOK 372
DEN SEKSUELLE KRAFTS ARKETYPE 373
FORBEREDELSE TIL RENSELSE FOR MODVILJE 374
DØDSHJÆLP 374
BEKRÆFTELSE AF DØDSHJÆLPEN 378
TOTO VENDER TILBAGE TIL GUD FADEREN 378
DET ÅNDELIGE BRYLLUP 381

2♥2 DOKTRINEN 4 386
EVENTYRET OM UNIVERSETS MESTER 388
EVENTYRET OM KÆRLIGHEDEN UDEN GRÆNSER 401
EVENTYRET OM GODT OG ONDT 407
EVENTYRET OM GUDERNE OG GUDINDERNE, DER VANDRER PÅ JORDEN 413
DET FLYVENDE HJERTE 421
2♥2 DOKTRINEN 424
KÆRLIGHEDENS SÆD 424
DET BEFRUGTEDE ÆG 425
DEN HELLIGE GRALS OMEGA OG ALFA SYMBOL 426
DET EVIGE KREDSLØB 429
FRUGTEN ..... **Error! Bookmark not defined.**

2♥2 DOKTRINEN 5 432
MIT LIV MED MESTEREN 434
MORGENGAVEN 434
BRYLLUPSFESTEN 435
HVEDEBRØDSDAGE 435
DE DØDE OG DE LEVENDE 436
BROENS TILBLIVELSE 437
SHAMANISTISK REJSE 438
PROBLEMER 439
KOSMISKE FIRLINGER 440
SYNTESENS AVATAR 440
LIVETS TRÆ 443

APPENDIKSER 447
APPENDIKS A SMERTENS FIRE STORE RINGE 448
APPENDIKS B SMERTENS FIRE SMÅ RINGE 448

APPENDIKS C SMERTENS FIRE MINIRINGE 450
APPENDIKS D SMERTENS FIRE MIKRORINGE..... 451
APPENDIKS E SMERTENS FIRE NANORINGE..... 452
APPENDIKS F GLÆDENS FIRE STORE RINGE 453
APPENDIKS G GLÆDENS FIRE SMÅ RINGE..... 454
APPENDIKS H GLÆDENS FIRE MINIRINGE 455
APPENDIKS I GLÆDENS FIRE MIKRORINGE..... 456
APPENDIKS J GLÆDENS FIRE NANORINGE 457
APPENDIKS K GERRIGHEDENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING 458
APPENDIKS L MISUNDELSENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING 458
APPENDIKS M HADETS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING..... 459
APPENDIKS N HOVMODETS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING 460
APPENDIKS O TROENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING 461
APPENDIKS P HÅBETS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING 462
APPENDIKS Q KÆRLIGHEDENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING..... 463
APPENDIKS R SANDHEDENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING..... 464

2♥2 DOKTRINEN 1
FEMTE DIMENSION

HINSIDES FORNUFTEN

DET FEMININE:
DET EMOTIONELLE

INITIERINGEN

Jeg gik ned mod havet og satte mig på stranden.
Medens jeg stirrede ud over havet, huskede jeg Mesteren.
Hvordan Gud bragte os sammen, er noget, jeg kan undre mig over.
Han levede i det fjerne Østen, jeg i det høje Nord.
En dag var jeg gæst hos en af hans tjenere i Nord.
Dette besøg var et resultat af forskellige strømninger i mit liv.

BARNETRO

Jeg voksede op i en ateistisk familie, og da jeg ville i søndagsskole for at få glansbilleder ligesom nogle af de andre børn, fortalte mine forældre, at søndagsskolens lærere talte om Gud, men Han fandtes ikke i Virkeligheden.

Desuden fik jeg at vide, at Han var skabt og manifesteret af svage Sjæle, der ikke kunne se i øjnene, at døden er et sort hul, hvor man sover for evigt, når livet er forbi.

Da jeg kom i folkeskolen, fik jeg at vide, at det ikke passede, at Gud fandtes og var en meget gammel mand, der havde levet altid, og at Han var god og kærlig og elskede alle mennesker.

Hans navn var Jahve, og Han var usynlig og talte på en måde, som almindelige mennesker ikke kunne høre, så de blev kun klar over, at Han levede, fordi der fandtes nogle ualmindelige mennesker, der både kunne se og høre Ham.

Jeg fik indtryk af den gang, at der var mange ligesom mine forældre, der troede, at det var noget de ualmindelige mennesker fandt på, fordi de var ude på at snyde de almindelige mennesker, men der var også mange, der troede på dem, især hvis de kunne lave mirakler ligesom Moses.

De ualmindelige fortalte, at Gud boede oppe i Himlen, og herfra så Han ned på Jorden og holdt øje med, om menneskerne rettede sig efter de ti vigtige regler, som Han havde lavet til dem.

De gode troede på Gud og rettede sig efter reglerne, men de onde gjorde det ikke.

Gud fandt på forskellige måder at pine de onde på, indtil de blev gode.

Selvom man ikke skulle tro det, elskede Gud også de onde, og det kunne man se på, at Han sørgede over det, når Han var nødt til at pine dem.

Gud syntes, at nogle af de ualmindelige var særligt gode, fordi de rettede sig så meget efter Ham, at de var villige til at slå deres egne børn ihjel, hvis Han sagde, at de skulle.

Til gengæld ville Han slå alle deres fjender ihjel, hvis de ellers havde brug for at få nogen slået ihjel.

Han gav særlige belønninger til dem, der var så gode, at de valgte at holde med Ham frem for alle andre.

De behøvede ikke at tænke på, hvordan de skulle få deres ønsker opfyldt, for det ville Han sørge for, og i tilgift fik de lov til at være sammen med Ham i Paradiset, når de døde.

Derudover fik jeg at vide, at Paradiset var en have oppe i Himlen, hvor de havde det så vidunderligt, at de hellere ville være der end nogen andre steder.

Men på et tidspunkt var der ingen, der ville rette sig efter Ham alligevel, og derfor besluttede Han sig for at slå alle menneskerne i Verden ihjel, undtagen Noah og dyrene, men det hjalp heller ikke så meget, og derfor var Han stadigt nødt til at pine menneskerne med jævne mellemrum.

For eksempel fik jeg at vide, at Han en gang sendte en engel til en by for at finde ud af, hvem der troede på Ham der i byen, men det var der kun én eneste, der gjorde.

Den troende fik besked på at tage sin kone med sig ud af byen, og da han var taget af sted, slog Gud resten af folkene i byen ihjel ved at brænde dem op med svovl og ild.

Konen fik at vide, at hun ikke måtte vende sig om og se, hvad Gud gjorde ved dem, hun kendte, men da hun gjorde det alligevel, var Gud nødt til at forvandle hende til en støtte af salt.

Jeg fik at vide, at Gud også havde andre midler til at pine dem, der ikke rettede sig efter Ham.

Når man døde en gang, ville Han møde én og fortælle, at Han godt vidste, om man havde hørt til de gode eller de onde, medens man levede.

Hvis man hørte til de onde, sendte Han én til helvede, hvor djævelen og djævelinden boede.

Helvede var et sted, der lå nedenunder jorden, og der var frygteligt at være, fordi menneskerne hele tiden blev brændt med svovl og ild ligesom menneskerne i den by, Gud brændte ned.

Fordelen ved at blive pint af Gud, medens man levede, var, at man kunne risikere at blive god af det, eller også kunne man dø af det, men djævelen og djævelinden kom man først ned til efter, at man var død, så derfor kunne de blive ved med at pine én til evig tid.

Djævelen og djævelinden var let at kende fra alle andre, for de havde altid en trefork med sig og var enten sorte eller røde og meget grimme, og desuden havde de en hale og horn i panden ligesom et dyr, men de var også meget snu og havde lært at gøre sig usynlige eller skjule sig i mørket, så de var svære at opdage.

De elskede at pine og plage så mange som muligt, og derfor ville de gerne have, at der var mange, der var onde, så Gud ville lade dem få dem, når de døde.

De forsøgte at gøre mennesker onde ved at gøre sig usynlige og hviske dem i øret, at de skulle gøre noget ondt, som de aldrig kunne have fundet på af sig selv.

Der var mange, der ikke opdagede, at det var djævelens og djævelindens værk, før det var for sent, så man skulle altid være på vagt overfor sine tanker.

De, der ikke opdagede, at det var dem, der hviskede i deres øre, fik de mere og mere magt over, så de kom til at tilhøre dem, når de døde, og det problem ville Gud ikke hjælpe dem med, for det var deres egen skyld, at de havde været så dumme.

Det fik mig til at undre mig, for eftersom Gud var den stærkeste af de to, kunne HanHun let have taget de mennesker fra djævelen og djævelinden og sagt til dem, at de ikke havde ment noget ondt med det, de havde gjort, men det gjorde HanHun ikke, for så kunne det være, at djævelen og djævelinden ville blive så sure over, at Gud blandede sig i, at de hviskede til folk, at de ikke længere ville hjælpe Gud, og hvor skulle Gud så gøre af alle dem, HanHun havde brug for at sende til helvede?

De gode græd meget over, at der var så mange, der ikke ville tro på Gud, og de onde var så onde, at d the deviless and God e ligefrem grinede af dem, der troede på Gud, så til sidst så Gud ingen anden udvej end at sende sin eneste Søn ud af Himlen og ned på Jorden for at fortælle de onde, at de skulle tro på Gud nu, for ellers blev det en alvorlig sag.

HansHendes Søn hed Jesus, og han var gået med til at komme ned på Jorden og lave mirakler for, at det skulle blive lettere for mennesker at tro på Gud.

Han var også gået med til at blive pint og slået ihjel på en uhyggelig måde, og derfor elskede Gud ham mere end alle andre, for når menneskerne så det, kunne de sikkert forstå, at det var synd for Gud, at de ikke havde troet på HamHende i så lang tid, at HanHun var nødt til at behandle sin eneste Søn på den måde.

Medens Jesus gik på Jorden, lovede han, at han ville komme ned fra Himlen igen mange år efter, at han var blevet pint og slået ihjel, for han kunne ikke dø rigtigt ligesom andre mennesker, fordi han var Guds Søn.

Til den tid ville han se, om det havde hjulpet, at han og Gud havde gjort alt det for menneskernes skyld.

Dem, der ikke havde forbedret sig, ville han pine, og dem, der havde fortrudt, at de ikke havde troet på Gud før i tiden, ville blive tilgivet og få lov til at sidde ved siden af Jesus.

Det var særligt fint at sidde der, for han sad ved Gud Faders højre side, men der var ingen, der vidste, hvem der sad ved Gud Faders venstre side.

OPGØR MED GUD

Jeg syntes også, at det var synd for Gud, at menneskerne ikke ville tro på Ham.

Jeg ville godt tro på HamHende og gøre det, HanHun ville have mig til.

Jeg ville endda være så god at holde med HamHende frem for alle andre og glædede mig til at få alle mine ønsker opfyldt, når jeg bad HamHende eller Jesus om noget.

Mine forældre ville ikke gå med til at lade mig få en hund, så jeg bad Gud om en hund mange gange, men det hjalp ikke noget, for jeg fik ikke en hund alligevel.

Ikke en gang et marsvin, selvom jeg ellers var gået med til at nøjes med et marsvin.

Jeg tænkte, at Gud måske ikke kunne høre mig, så jeg måtte hellere bede Jesus om det, men det hjalp heller ikke noget.

Jeg begyndte at få en fornemmelse af, at hverken Gud eller Jesus kunne lide mig.

Det, syntes jeg, var tarveligt, men det holdt jeg hemmeligt, for noget af det værste, man kunne gøre, var at synes noget dårligt om Gud eller Jesus.

Jeg besluttede at gå meget i kirke for at få Gud og Jesus til at kunne lide mig.

En dag smed en præst mig ud af kirken og sagde, at det ikke var et sted for børn.

Det overbeviste mig om, at Gud og Jesus virkelig ikke kunne lide mig, og jeg sluttede mig nu til de onde, der mente, at Gud ikke fandtes, og som udtalte sig i nedsættende vendinger om HamHende, hvis HanHun overhovedet blev nævnt.

Selvom jeg ikke kunne få øje på, at Gud straffede mig for det, begyndte jeg at frygte Guds hævn, når jeg døde, og regnskabets time kom.

Dødsfrygten hobede sig langsomt op til en følelse af håbløshed og melankoli i en sådan grad, at jeg begyndte at længes efter døden for at få det overstået og få at vide, om Gud fandtes og ville hævne sig, eller om døden var et sort hul, som mine forældre mente.

LIVSMÅL

Som ungt menneske søgte jeg efter et mål for mit liv.

Jeg så nærmere på de mennesker, der var rige og magtfulde, ved at læse om dem i ugebladene, men jeg syntes ikke, at de havde noget, som jeg ønskede mig.

Jeg så også nærmere på de smukke og de berømte, men jeg syntes heller ikke, at de havde noget, som jeg ønskede mig.

Jeg tænkte, at jeg gerne ville have en mand, som jeg elskede, og som elskede mig.

Jeg ville også gerne have nogle vidunderlige børn, som rakte deres små arme op mod mig, når jeg kom hjem fra arbejde.

Jeg fik en mand og opdagede, at kærligheden mellem os ikke gav mig den tilfredsstillelse, som jeg havde forestillet mig.

Jeg fik et barn og syntes ikke, at kærligheden mellem os, gav mig den tilfredsstillelse, som jeg havde håbet på.

Jeg havde fået mine ønsker opfyldt, men de slukkede ikke den ejendommelige længsel, jeg havde i mig, og som jeg ikke længere kunne sætte navn på.

PSYKOTROPIKA 1

Da jeg nærmede mig de femogtyve, gik mit ægteskab i opløsning, og jeg drev videre i livet uden at støde på noget, der kunne tilfredsstille mig.

Det var oppe i tidsånden at eksperimentere med forskellige substanser for at opnå bevidsthedsudvidelse, og jeg begyndte at ryge indisk hamp sammen med min søster og hendes mand.

Under hampens påvirkning opnåede jeg udvidede bevidsthedstilstande, som gjorde det muligt for mig at opleve livet fra nye perspektiver.

For en tid gav dette mig den tilfredsstillelse, jeg havde længtes efter.

Både min søster, hendes mand og jeg blev begejstrede for den Verden, der åbnede sig for os ved hjælp af hampen, og til sidst røg vi dagligt.

Vi brugte især de udvidede bevidsthedstilstande til at lytte til musik og tale om livet.

Min søsters mand var åndeligt indstillet.

Han var den første, jeg havde mødt, siden min barndoms opgør med Gud, der ikke brugte ordet Gud som et bandeord.

Han talte om Gud, som om Han fandtes, og jeg undrede mig over, hvordan han kunne holde ud at tage Gud alvorligt.

Han havde skrevet nogle digte om sit forhold til Gud, som han læste op sommetider, når vi havde røget sammen, og de gjorde et dybt indtryk på mig med deres beskrivelser af et smukt og smerteligt kærlighedsforhold, som lå ud over noget, jeg havde oplevet.

Han lavede også malerier af Gud, som forestillede en eksploderende kraft, og min forestilling om Gud som en gammel mand med langt hvidt skæg begyndte at vakle.

Samtidigt skabte og manifesterede disse oplysninger modstand og frygt i mig, for min barnetro sad stadigt så dybt, at det, trods alle mine anstrengelser, ikke var lykkedes at ryste den af mig, og min barndoms Gud krævede, at man kun måtte se på Ham som Gud.

Hvis jeg nu begyndte at antage et nyt synspunkt, valgte jeg nok en afgud, og så ville Han sikkert hævne sig, når jeg døde.

Min søsters mand introducerede også begrebet reinkarnation, genfødsel i liv efter liv, og jeg begyndte at håbe, at min barndoms forståelse af Gud, døden og helvede ikke var sand.

Han talte om at komme Gud nærmere gennem indre oplysning og om meditation som en måde at opnå det på, og jeg blev igen interesseret i at finde ud af noget om Gud og rystede min modstand og min frygt af mig.

På et tidspunkt begyndte virkningen af hampen at ændre sig.

Jeg forblev i min normale bevidsthedstilstand i dens mest forvirrede og mistroiske udgave i stedet for at føle mig opløftet til udvidede, klare og intuitive bevidsthedstilstande.

Inspireret af min søsters mand og hampens udvidede bevidsthedstilstande begyndte jeg i stedet at undersøge tidens tilbud om at lære at meditere.

I ny og næ fik jeg et glimt af noget, der mindede om den tabte virkning af hampen, men ikke i tilstrækkelig grad, så jeg fortsatte min søgen.

INDVIELSE 1

En dag skulle jeg møde en kvinde, som også mediterede.

Da vi mødtes, fortalte hun om sin Mesters arbejde, der bestod i overførsel af højere bevidsthedstilstande, som han og hans tjenere, der kaldes præceptorer, transmitterer ind i disciplenes hjerte, og hun foreslog, at jeg modtog en transmission fra hende for at opleve det.

Vi satte os overfor hinanden med lukkede øjne.

Hun begyndte at transmittere.

Jeg fik med det samme en vision, hvor jeg så en lysstråle, der strømmede ud fra hendes tredje øje med retning mod mig, og fik indtryk af at bevæge mig af sted med stor fart frem mod noget, som jeg ikke vidste, hvad var.

Følelsen af fart tog af.

Lyset delte sig i to stråler og berørte mig direkte i to chakraer på den øverste del af mit bryst, og her skabte og manifesterede de et let pres for så at glide ind med en kildrende fornemmelse.

Dernæst følte jeg et skarpt knæk i hovedet og genoplevede en begivenhed fra fortiden, som jeg havde glemt.

Erindringen forsvandt, og en vision af sarte pastelfarver, der blandede sig med hinanden, dukkede frem.

Til sidst føltes det, som om en hånd blidt strøg ned over bagsiden af mit hoved.

Indtil da havde jeg kun set noget med mit indre øje, når jeg drømte om natten eller dannede mig erindringsbilleder af en situation eller et menneske, jeg tænkte på.

Det var aldrig faldet mig ind, at det kunne lade sig gøre at se andet, så da mit tredje øje opfangede lyset fra præceptorens tredje øje, åbnede jeg mine fysiske øjne for at se, om sollyset udefra var kommet ind i værelset og spillede på mine øjenlåg, men det var ikke tilfældet.

Jeg vidste ikke noget om det tredje øje, chakraer, udrensning af gamle sindbilleder eller Det Hvide Lys, som rent faktisk har et anstrøg af gråt på samme måde som en tåget solstråle, der lyser ned gennem et hul i skylaget på en overskyet dag.

Selvom jeg havde en splintrende hovedpine, da jeg gik derfra, var jeg imponeret.

To dage senere sad jeg igen i præceptorens hjem og modtog transmission.

Igen så jeg Det Hvide Lys.

Denne gang strømmede det ud fra hele hendes overkrop og gled mod mig som en vældig bølge, der absorberede mig og fyldte mig med lykke.

Jeg syntes, at livet var vidunderligt, og jeg ønskede at blive i dette lykkeskabende lys altid.

Til sidst så jeg mig selv i miniature sidde i bunden af en grå blomst.

TVIVL

Jeg fortalte andre om mine oplevelser og forventede, at de ville ønske at undersøge Mesterens transmission, men i stedet betvivlede de min tilregnelighed

Det gjorde mig usikker, og jeg begyndte selv at betvivle den.

Jeg anspændte mig til det yderste for at få øje på sindssygen, men kunne ikke opdage den, hverken hos mig selv eller de andre mediterende, så jeg rystede frygten af mig og fortsatte med at modtage transmissioner og andre vejledninger fra præceptoren.

Når hun talte om Mesteren, blev jeg særligt opmærksom.

En dag nævnede hun, at han havde mavesår.

Jeg blev rystet.

Hvis det virkelig var sandt, at han var en Mester, hvorfor helbredte han så ikke sig selv?

Min barndoms Gudebillede dukkede igen op til overfladen og fik mig til at tænke, at hvis han havde været Jesus, ville han have helbredt sig selv.

Måske var han ikke en Mester i Virkeligheden, men en af mørkets magter, som brugte lyset til at fange folk ind, og når de så var fanget ind, ville de blive klar over, at det hele i Virkeligheden havde været djævelens og djævelindens blændværk.

Det gik op for mig, at selvom det skulle vise sig ikke at være tilfældet, havde jeg inderst inde håbet at få hans hjælp til at slippe for lidelser, men hvordan skulle han kunne hjælpe mig med det, når han selv led af en sygdom?

Jeg havde imidlertid ikke lyst til at opgive de udvidede bevidsthedstilstande, så jeg besluttede, at jeg måtte vente og se, hvordan alting udviklede sig, og rystede frygten af mig.

Mit ønske om at møde Mesteren personligt voksede, og endelig kom den dag, hvor jeg stod ansigt til ansigt med ham for første gang.

ANSIGT TIL ANSIGT MED MESTEREN

ANKOMST HOS MESTEREN

Vi var en gruppe på tolv europæere, som var rejst sammen til New Delhi, og vi havde besluttet, at seks af os skulle rejse til Mesteren i den første uge, medens de andre seks ventede i New Delhi og omvendt, for der var ikke så meget plads på hans gård.

Jeg skulle være med i den første gruppe, men tre af gruppemedlemmerne var blevet enige om at tage en taxa fra New Delhi til Shahjahanpur, og de var taget af sted uden at fortælle det til resten af os, som havde planlagt at tage toget næste morgen.

Da jeg opdagede det, overtalte jeg de to andre til at tage en taxa sammen med mig, men jeg var rasende på de tre, der var taget af sted uden os.

Vi ankom til Shahjahanpur ud på aftenen og spurgte folk i byen om vej, men det tog lang tid, før vi omsider mødte et menneske, der vidste, hvem Mesteren var.

Det gjorde mig nedslået, for hvis han var en stor åndelig Mester, som jeg havde fået at vide, forekom det mig mærkeligt, at næsten ingen i hans egen by vidste, hvem han var.

Da vi kom ind på gårdspladsen, fik jeg øje på de tre andre, der stod halvvejs bortvendt fra os på en terrasse.

Jeg fór over til dem og sagde rasende til den ene: "Synes du, at du kan være det bekendt?" men da han vendte ansigtet mod mig, gik jeg i stå og så forbløffet på ham.

Hans ansigt havde en fredfyldt stråleglans, som ikke havde været der, da jeg så ham tolv timer tidligere i New Delhi.

TELEPATI

I det samme vendte alle hovedet mod en korridor i højre side af bygningskomplekset.

Mesteren kom gående ud derfra.

Han var en spinkel, tynd og skaldet mand på 74 år.

Lidt foroverbøjet kom han hen imod os, og i det samme opstod der en tanke i mit hoved, som, jeg vidste, ikke var min egen: "Hvem forstyrrer freden?"

I et åndeløst øjeblik gik det op for mig, at telepati eksisterer.

I næste øjeblik gik det op for mig, at det var mig, der forstyrrede freden. Først blev jeg skamfuld, og så blev jeg vred.

Det var uretfærdigt, at jeg blev angrebet på den måde.

Det var ikke mig, der havde begået en fejl, men de andre.

På uforklarlig vis følte jeg, at Mesteren ikke delte mit synspunkt, og blev forvirret.

UNDER PÅVIRKNING AF MESTERENS UDSTRÅLING

Han passerede forbi os med en kort hilsen ved at lægge håndflade mod håndflade foran brystet og nikke let med hovedet.

Denne hilsen kaldes Namaste eller Gudshilsnen og betyder: "Jeg hilser Gud i dig."

Han satte sig på en stol på terrassen, og jeg og den øvrige gruppe af europæiske og indiske disciple satte os på stole i en halvkreds omkring ham.

Endnu var der ikke blevet mælet et ord.

Af og til så jeg undersøgende på ham.

Han havde strålende, smukke øjne, og hans ansigt var lyst af stråleglans.

Hans udstråling var intens.

Jeg fik en påtrængende trang til at meditere og lukkede øjnene.

Et vældigt billede af Jesus på korset rullede op for mit indre øje og forsvandt.

Endnu et spørgsmål, som ikke var mit eget, dukkede op i mine tanker: "Hvorfor er du kommet?"

Jeg svarede også i tankerne: "Jeg er kommet for at få bevis for.....noget."

Jeg vred hjernen: "Hvorfor var det nu, jeg var kommet?"

Jeg rodede rundt i mine tanker, men fandt intet svar.

Jeg indså, at jeg ikke selv vidste, hvorfor jeg var kommet, men forsøgte at vride et spørgsmål ud af min hjerne, fordi jeg fornemmede, at Mesterens opmærksomhed ville rette sig mod noget andet, hvis jeg ikke havde noget at spørge om, men alle mine tanker var ebbet ud og efterlod mig i en tilstand af stilhed og en følelse af lykke.

MESTEREN - MIN GURU

Efter nogen tid åbnede jeg øjnene og så imponeret på Mesteren.

Han så lige frem for sig, og jeg så mig lidt om og opdagede, at en anden discipel sad med lukkede øjne.

"Han er i sandhed en Mester," tænkte jeg, "aldrig har jeg oplevet noget lignende."

Lidt efter lidt havde vi alle åbnet øjnene, og snart gik snakken livligt mellem Mesteren og os.

Da han bød os godnat, ønskede jeg at vise, at jeg nu betragtede ham som min Mester, min Guru.

Jeg ventede til de andre var begyndt at gå og derfor ikke kunne høre mig, lavede Gudshilsnen og sagde: "Godnat. Min Mester."

Nu var det sagt højt.

SPØRGSMÅL TIL MESTEREN

Mesterens ældste søn bestyrede gården og hans kone, deres to døtre, en gammel tjenestepige og en kontormand hjalp til.

Næste morgen blev vi vækket af et af Mesterens børnebørn, en ung kvinde, som sagde, at morgenmaden var rede.

Vi gik ned, og Mesteren sad allerede i en krog af gårdspladsen i den tidlige morgensol og røg på sin hookah.

Hans hookah udsendte en behagelig krydret og sødlig duft, og senere fandt jeg ud af, hvad der var i den.

I bunden var der et lag melasse, dernæst tobak og ovenpå tobakken glødende trækul, som holdt ild i tobakken.

De indiske disciple sad i en halvcirkel omkring ham på jorden, og jeg syntes pludselig, at jeg ikke havde tid til at spise morgenmad og slugte den i en fart for at slutte mig til gruppen.

Jeg ønskede at høre hans svar på mit mest brændende spørgsmål og spurgte: "Hvad er døden?"

"Føler du ikke morgenens fred?" spurgte han forbavset.

"Næh, jeg har for mange spørgsmål," svarede jeg.

"Skriv dem ned, og jeg vil besvare dem et for et," sagde han.

Jeg gik op på mit værelse med det samme, men da jeg satte kuglepennen til papiret, opstod endnu et spørgsmål, som ikke var mit eget: "Hvordan ville det hjælpe mig, at han forklarede, hvad døden er?"

Jeg indså, at selvom Mesteren kunne besvare spørgsmålet til min tilfredshed, ville mit næste spørgsmål være: "Gad vide om det, han siger, er rigtigt?"

Jeg tog fat på mit næste spørgsmål, men på samme måde indså jeg, at jeg ikke ville være i stand til at bruge svaret til noget, og før jeg så mig om, var jeg udtømt for spørgsmål.

Undrende gik jeg ned og satte mig sammen med de andre disciple foran Mesteren uden at spørge ham om noget.

GUDS VILJE

Mesteren sad sædvanligvis på sin terrasse og arbejdede med disciplene, som sad i en halvkreds omkring ham.

Jeg lagde mærke til, at en bestemt kvinde ofte sad i stolen lige overfor ham, og jeg ville gerne selv sidde i centrum for hans lykkeskabende opmærksomhed.

Jeg besluttede at sætte mig på den stol næste gang, vi samledes om ham, men næppe havde jeg sat mig, før jeg følte, at jeg havde opført mig upassende.

Jeg rejste mig, gik ligesom tilfældigt ud på gårdspladsen og satte mig på en anden plads, da jeg kom tilbage.

Jeg undrede mig over hændelsen og besluttede at gentage forsøget, men resultatet var det samme.

Da vi tredje gang gik derned, ankom jeg som den sidste.

Den eneste stol, der var ledig, var stolen overfor Mesteren.

Glædestrålende satte jeg mig ned.

Jeg havde hørt udtryk som: "Alle vores hovedhår er talte," eller "Ikke en spurv falder til jorden uden, at det er Guds vilje."

Efter mine oplevelser med stolene begyndte jeg at overveje, om det mon kunne være rigtigt, for hvis det spillede en rolle hvilken stol, jeg satte mig på, var det andet måske også rigtigt.

En dag spurgte en anden discipel Mesteren om det, og han svarede leende: "Ja, men det modsatte er også sandt. Guds vilje bevæger sig ikke uden, at de manifesterede skabninger ønsker det."

HOVMOD 1

En session, hvor Mesteren eller hans præceptorer transmitterer Det Hvide Lys til en gruppe eller en enkelt person, kaldes en sitting.

Det åndelige arbejde, der foregik, når vi var sammen med ham, bestod som oftest i, at han gav os en sitting om morgenen og om aftenen.

Desuden foregik en del af arbejdet automatisk ved, at vi sad sammen med ham og blev påvirket af hans udstråling.

En aften ledede Mesteren en gruppesitting, som varede usædvanligt længe, og han trak vejret dybt som en person, der sover.

Jeg var blevet øm af at sidde så længe på det hårde lergulv og listede ud af værelset for at gå ud i den bagerste gård og fortælle den unge kvinde, der var hans barnebarn, at han var faldet i søvn og spørge hende, hvad vi skulle gøre.

Hun sagde, at hun ville tage hunden ud i gården og få den til at gø.

Så ville han nok vågne.

Jeg listede tilbage, og lige idet jeg gled ind gennem døren, så han direkte på mig, og så var hans øjne lukkede igen.

Få minutter efter gøede hunden i gården, og Mesteren standsede sittingen.

Da jeg og det ægtepar, jeg delte værelse med, skulle til at sove, sagde hustruen: "Det var sandelig godt, at du havde mod til at gøre noget, ellers havde vi siddet der endnu."

Ved denne tanke brast vi i latter, og da vi først var begyndt at le, kunne vi ikke holde op igen.

Vi lo i timevis ad alt mellem Himmel og Jord, og jeg var glad og tilfreds med mig selv, da vi omsider faldt i søvn.

Næste morgen var Mesterens transmission næppe begyndt, før jeg begyndte at skamme mig, og jeg blev forvirret, for jeg forstod ikke hvorfor.

Det faldt mig ind, at jeg havde grund til at skamme mig over min opførsel den foregående aften.

De andre havde tålmodigt afventet begivenhedernes gang, selvom de også var ømme af at sidde på gulvet, men jeg havde ikke været tålmodig, og så var jeg oven i købet hovmodig nok til at mene, at jeg stod over dem på grund af min handling.

Det var ikke faldet mig ind, at begivenheden kunne ses fra denne vinkel, og min følelse af skam voksede.

Til sidst trillede tårerne ned over kinderne på mig.

Jeg havde ikke før tænkt på mig selv som hovmodig eller utålmodig, men efter sittingen besluttede jeg, at jeg ikke mere ville tillade mig selv at være sådan.

UNIVERSEL KÆRLIGHED

En eftermiddag sad vi sammen med Mesteren på terrassen.

Samtalen skiftede mellem mange emner, men snart gled stemmerne forbi mit øre som en svag summen i baggrunden.

Jeg var opslugt af at iagttage Mesterens ansigtsudtryk og håndbevægelser, medens han talte, samtidigt med, at jeg sank dybere og dybere ned i en følelse af salighed.

Taknemmeligt tænkte jeg: "Oh Mester. Jeg elsker dig."

I samme øjeblik holdt han op med at tale og lænede sig tilbage i stolen, som om han havde hørt, hvad jeg tænkte, og det føltes også som om, der opstod en særlig forbindelse mellem os.

Et øjeblik efter genoptog han den afbrudte samtale.

Jeg ønskede at undersøge, om det var et tilfælde, så næste dag stillede jeg mig på et sted, hvor jeg kunne se ham, men han ikke mig.

Jeg koncentrerede mig, genskabte og genmanifesterede følelsen og gentog tanken.

"Jeg elsker også dig," lød det lydløst i mine tanker, og han drejede ganske rigtigt hovedet i den retning, hvor jeg stod, og igen opstod denne følelse af, at der opstod en særlig forbindelse mellem os.

Jeg blev glad og troede, at hans kærlighed var en særlig gunstbevisning til mig alene, men da jeg fortalte det til en af de andre disciple, sagde hun, at hun også kendte den oplevelse.

Senere hørte jeg også andre disciple, både mandlige og kvindelige, give udtryk for lignende oplevelser og forstod, at Mesterens kærlighed var universel.

BØN

I Mesterens forslag til daglig praksis indgik der en kort bøn, men jeg havde modvilje mod bøn, så den havde jeg endnu ikke brugt.

En aften på terrassen fik Mesteren os alle til at brøle af grin igen og igen, og jeg blev så let og lys i sindet, at jeg besluttede mig til at bruge bønnen, og da vi kom op på vores værelse, spurgte jeg hustruen, om hun ville lære mig den.

Jeg gentog den efter hende et par gange, og så lagde vi os for at sove.

I tankerne gentog jeg bønnen et par gange, og med et sæt følte jeg mig opløftet til en følelse af stor højde, som henlå i saligt mørke.

I nogen tid svævede jeg der, og dernæst så jeg for mit indre øje mig selv glide ned gennem en lang, mørk tunnel.

I det fjerne kunne jeg se udgangen, og den var fyldt med Det Hvide Lys.

Efter denne oplevelse gav jeg slip på min modvilje mod bøn.

GUD I ET MEDMENNESKE

En morgen var hustruen syg, og hun sagde til sin mand og mig, at vi ikke måtte sige det til nogen, fordi hun følte sig sikker på, at alt ville få det rette forløb, når hun var sammen med Mesteren.

Senere den morgen kom en læge hen til hende og spurgte til hendes helbred, og hun spurgte os, om vi havde sagt det til nogen, men det havde vi ikke.

Hun strålede som en sol og sagde: "Lige meget hvad der sker med én, så tager Mesteren sig af det. At tænke sig, hvordan vidste han, at jeg var syg?"

Lægen foreskrev nogle homøopatiske mediciner, som hun skulle tage punktligt tre gange om dagen, vendte sig mod mig, gav mig medicinen og instruerede mig om, hvornår hun skulle have hvad.

Da han gik, blev jeg til min irritation klar over, at det forventedes, at jeg skulle give hende medicinen.

Jeg syntes, at det var en indskrænkning af min frihed, at jeg skulle holde øje med tiden, så jeg ikke blot kunne hengive mig fuldstændigt til mine oplevelser med Mesteren.

Desuden havde jeg en fornemmelse af, at Mesteren gjorde mig til hendes tjener, og det fik mig til at føle, at han elskede hende mere end mig.

En bibelsk sætning gik gennem mit hoved: "Er jeg min broders vogter?"

Jeg blev ubehageligt berørt, da jeg huskede, at det var Kains svar til Gud, da Gud spurgte, hvor Abel var efter, at Kain havde slået ham ihjel.

Jeg overvejede at give medicinen til hendes mand, men tøvede, for hvis det var Mesterens ønske, at jeg skulle gøre det, ville han måske straffe mig på en eller anden måde, hvis jeg ikke gjorde det.

Jeg havde ikke lyst til at sige til hende, at hun selv måtte sørge for at tage sin medicin, for hun sad og så lykkeligt frem for sig og gentog: "Tænk, hvordan vidste han, at jeg var syg? Mesteren sørger da også for alt."

Modvilligt påtog jeg mig opgaven, men var ikke særligt omhyggelig med at give hende medicinen til tiden.

Næste eftermiddag så jeg lægen stå sammen med hende på gårdspladsen og skyndte mig derover.

Han var utilfreds med virkningerne af medicinen og var ved at foreskrive noget andet, medens han instruerede en anden kvinde om, hvad hun skulle have og hvornår.

Jeg følte, at min opgave blev givet til en anden, fordi jeg havde været uansvarlig og bad en stille bøn om at få en chance til.

I det samme vendte lægen sig mod mig, tog medicinen fra den anden kvinde, gav den til mig og instruerede mig.

Jeg blev lettet, og herefter sørgede jeg for at give hende medicinen punktligt, til hun var rask igen.

Nogle gange var det også sket, at nogle af de indiske disciple fortalte mig, hvordan jeg skulle meditere, og jeg blev irriteret over det.

Hvorfor fortalte de mig det?

Lignede jeg en begynder?

Hvordan kunne de se det?

Jeg lyttede ikke til det, de sagde, men en eftermiddag da vi sad sammen med Mesteren på gårdspladsen, korrigerede han min meditationsform.

Hans transmission begyndte at strømme mod mig, og jeg lukkede øjnene.

Derefter følte jeg, hvordan min bevidsthed blidt blev fokuseret i hjertet og lå og gyngede der, indtil transmissionen standsede.

Jeg var begyndt at tro, at Mesteren vidste alt om, hvad der foregik med mig på grund af vores telepatiske kontakt, og begivenhederne med lægen og de andre disciple fik mig til at mene, at Mesteren ikke alene vidste alt, hvad der foregik med mig, men at han også på en eller anden mystisk måde var til stede i alle de begivenheder, jeg deltog i, så han kunne styre mit liv og min udvikling i den rigtige retning nu, da han var blevet min Guru.

Jeg var således begyndt at tro, at han var alvidende og almægtig, og dermed havde jeg for første gang fået den tanke, at Guds kvaliteter kunne tilskrives et medmenneske, og at Guds indflydelse på mit liv havde noget med mine medmennesker at gøre.

MESTERENS UVIDENHED

En eftermiddag på terrassen faldt samtalen på helbredende urter.

Mesteren fortalte os, at han en gang havde været hos lægen, og da havde han vidst, hvordan de forskellige mediciner i lægens flasker virkede bare ved at holde dem i hånden.

Lægen havde været forbavset over det og havde sagt, at alt det, Mesteren sagde, var korrekt.

Da han havde fortalt det, lænede han sig tilbage i stolen og så rundt på os som et glad barn, der var stolt af det, han havde udrettet og nu forventede, at omgivelserne kom med en passende reaktion.

Ingen sagde noget, og jeg stirrede betuttet på ham.

Vidste han da ikke selv, at han var alvidende, så det der skulle vel være hans mindste kunst?

EN CLAIRVOYANT DRØM

En nat havde jeg en usædvanlig drøm.

Jeg drømte, at jeg gik ud på badeværelset på Mesterens gård for at tage bad.

Da jeg kom derud, lå Mesteren i et nyt forsænket badekar, der var bygget i gulvet, sammen med en kvinde, som også var hans discipel, og som var begyndt at meditere før mig.

Jeg blev lidt perpleks over situationen, men tænkte, at det nok var i orden, når det drejede sig om Mesteren, og hoppede selv ned i badekarret.

Så snart jeg lå der, forsvandt den anden kvinde, og jeg var glad for en lejlighed til at være alene med ham.

Han lagde armene om mig.

Seksuelle følelser rejste sig i mig, men det håbede jeg, at han ikke opdagede.

Jeg lå musestille og ventede på, hvad der mere ville ske, men intet skete, og han steg ud af badet.

Medens vi stod der og tørrede os, kom han også ind gennem døren.

Jeg så forvirret fra den ene til den anden, men så tog den Mester, der var kommet ind ad døren, en brandslange og spulede Mesteren ved siden af mig med den.

Hans fremtoning smeltede bort ligesom voks på en dukke, og en smuk, ung mand stod ved siden af mig i stedet for Mesteren.

Jeg forlod Mesterens gård sammen med ham.

Vi gik i lang tid på en kant mellem landet og havet.

Ned mod havet var der et dybt fald.

Han sagde ikke noget, og jeg ventede på, at noget skulle ske.

På et tidspunkt kom vi til en slags butik, der lignede en cylinder med spidst tag.

Der var en luge i væggen, og jeg stak hovedet ind og så mig om.

Der var alle slags mærkværdigheder derinde.

Den unge mand sagde, at jeg kunne vælge det, jeg ville have derfra.

Et øjeblik blev jeg fristet af et spejl, som, jeg troede, var magisk.

Jeg havde en følelse af, at mit valg var afgørende, og derfor ville jeg ikke tage chancer på grund af et spejl.

Jeg trak hovedet ud igen og sagde, at der ikke var noget derfra, jeg ønskede.

Den unge mand forsvandt, og jeg befandt mig pludselig på et hvidt slot.

Jeg var blevet ført dertil mod min vilje, og da jeg ankom, kom en mand i rullestol hen for at tage mig i øjesyn.

Han skræmte mig af en eller anden grund, og jeg veg tilbage, men han fulgte efter.

Jeg lavede nogle håndbevægelser, og han rullede sin stol baglæns og forsvandt.

Herefter blev jeg badet af tjenere i et stort forsænket badekar, som var bygget midt i et smukt rum.

Derefter blev jeg klædt på i gennemsigtige gevandter og stillet op på række sammen med nogle andre piger i lignende gennemsigtige gevandter.

Jeg fik at vide, at en brud til prinsen ville blive udvalgt blandt os.

Prinsen selv var kun et barn, og den udvalgte skulle giftes med hans stedfortræder, som skulle lede riget, indtil prinsen selv blev voksen nok til at kunne overtage både bruden og riget.

Jeg følte, at det ikke var det rigtige for mig at blive den udvalgte og overvejede, hvordan jeg kunne gøre mig grim.

I det samme blev det annonceret, at den udvalgte var fundet.

Der opstod livlig snak, og jeg benyttede lejligheden til at smutte ud af salen.

På vejen bort listede jeg ind i stedfortræderens værelse.

Han lå i dyb søvn og var en smuk ung mand med sort, krøllet hår, svungne øjenbryn og lange, tykke, sorte øjenvipper, der hvilede ned over hans kinder.

Et øjeblik var jeg ked af, at jeg ikke var den udvalgte.

Jeg overvejede, om jeg skulle smutte ind og se prinsen, men opgav det igen, for han var jo kun et barn endnu.

Pludselig befandt jeg mig foran lågen, der førte ind til Mesterens gård.

Mit tøj var forrevet og snavset, og jeg havde et par våde sokker i hånden.

Træt slæbte jeg mig over gårdspladsen.

Mesteren sad i en krog i solskinnet sammen med en gruppe disciple og reagerede ikke på, at jeg var vendt tilbage.

Jeg gik op på mit værelse, tog tøjet af, tog et bad, klædte mig på i en lang, ren, hvid bomuldskjole og gik ned og satte mig blandt de andre disciple foran Mesteren.

Så snart jeg havde sat mig, følte jeg transmissionens velgørende kraft strømme ind i mig og fylde mig op.

Træt, men tilfreds, lukkede jeg øjnene og gled ind i meditation.

Da jeg vågnede, følte jeg intuitivt, at jeg havde haft en clairvoyant drøm om fremtiden.

Jeg var oprevet over den, fordi jeg troede, at den sagde til mig, at på et tidspunkt ville jeg forlade Mesteren for at være sammen med en ung mand, som så ud som Mesteren, men som ikke var ham.

Dernæst ville jeg gå igennem en række strabadser og til sidst vende tilbage til Mesteren i en tilsølet tilstand med et par våde sokker i hånden som tegn på mine fejltagelser.

Jeg tænkte, at det var bedst at undgå fejltagelserne og grublede over, hvordan jeg kunne undgå, at drømmen blev til Virkelighed, men indså, at jeg ikke kunne regne ud, hvordan jeg skulle undgå noget, som jeg ikke vidste, hvad kunne være.

MESTERENS UDSTRÅLING

Modvilligt indså vi, at den sidste af vores syv dage med Mesteren var kommet.

Den anden gruppe ville ankomme i løbet af aftenen, og jeg så frem til at se dem igen.

Jeg var i spisestuen, da jeg hørte dem ankomme og skyndte mig ud for at sige goddag, men da jeg kom ud på gårdspladsen, standsede jeg overrasket og blev stående og så på dem fra lang afstand.

En dirrende uro strømmede ud fra dem, og ethvert ønske om at gå dem i møde forlod mig.

Deres bagage var lige blevet taget af rickshawerne, og de stod lidt inden for porten og så trætte og farveløse ud.

Den dirrende uro, der omgav dem, vibrerede gennem den ophøjede fred, som fandtes på Mesterens gård, og som jeg var blevet en del af.

Først da jeg oplevede kontrasten, forstod jeg, hvorledes Mesterens udstråling havde påvirket min tilstand af væren.

ÅNDENS SPEJL

Da gruppen var blevet indkvarteret, gik vi hen til terrassen.

Jeg var spændt på at se, hvilken stol jeg ville få, og da jeg nåede derhen, sad både den nye og den gamle gruppe der allerede.

Den eneste ledige stol var den overfor Mesteren.

Lykkeligt satte jeg mig ned og så på ham.

Jeg ønskede at gøre et eller andet for at vise ham, hvor taknemmelig jeg var for, at jeg havde mødt ham, men jeg kunne ikke komme i tanker om noget.

Pludselig så han mig direkte ind i øjnene.

Jeg så ind i hans øjne, som åbnede sig for mig på en meget speciel måde.

Det forekom mig, at slør efter slør løftede sig fra dem, og jeg så dybere og dybere.

Jeg så og så, men lige meget hvor dybt jeg så, var der stadigt uanede dybder at se.

Det varede måske nogle få sekunder, men jeg var overvældet.

Det havde været som at se ind i evigheden!

AFSKED

En eller anden hviskede til mig, at vores taxa var kommet.

Jeg bøjede mig frem og sagde det til Mesteren med blød og afdæmpet stemme.

Vi rejste os for at tage afsked og sagde farvel en efter en.

Da vi kom tilbage til New Delhi, følte vi vores nyerhvervede tilstand forstyrret af storbyens larm og uro og blev enige om at tage til vores respektive hjemlande i stedet for at blive i New Delhi i den uge, vi havde planlagt.

ÅNDELIGE OPLEVELSER

BESTANDIG ERINDRING

Det var mærkværdigt at vende tilbage til mine sædvanlige omgivelser, for de var de samme, som de havde været for ti dage siden, men jeg havde forandret mig.

Jeg oplevede ofte den samme tilstand, som jeg havde haft sammen med Mesteren.

Når tilstanden ikke var der, prøvede jeg på at fremkalde den og opdagede, at et effektivt middel til at opnå den var at tænke på ham.

Så jeg gjorde det til en vane at tænke på, hvordan det havde været at være sammen med ham, og på hvad der var sket, medens jeg havde været det.

Jeg gik også i gang med at læse hans bøger, og i en af dem stod der, at det, jeg foretog mig, kaldes Bestandig Erindring, og at det var et af hans forslag til træning af ens åndelige fokuseringsevne.

Efterhånden, som jeg talte med andre mediterende både fra Mesterens og andre meditationssystemer, og min åndelige fokuseringsevne samtidigt udviklede sig, forstod jeg, at et menneske sædvanligvis vælger sin åndelige vejleder med henblik på at opnå sin egen bevidste kontakt med Gud, men da det er vanskeligt at fokusere sin bevidsthed på noget så abstrakt som den tomhed i fokuseringspunktet, der er nødvendig for at kunne høre, se, føle eller fornemme Gud, kan man bruge sin udvalgte vejleder til at skabe og manifestere et indre fokuseringspunkt ved hele tiden at rette sine tanker mod vedkommende dagen igennem.

Dette er imidlertid kun en fordelagtig praksis, hvis vejlederen har en kapacitet, der gør det muligt for disciplen at opleve Guds egenskaber i ham eller hende.

MESTERENS SVAR PÅ ET BREV

Sommetider undrede jeg mig over, hvad det egentlig var, jeg ønskede fra Mesteren.

En gang havde jeg forestillet mig, at erfaring med oversanselige fænomener som fx. telepati ville tilfredsstille min længsel efter at få et svar på et eller andet, som jeg ikke selv vidste, hvad var, men de oversanselige erfaringer, som jeg havde haft sammen med Mesteren, havde ikke bragt mig nærmere mit mål, som jeg heller ikke vidste, hvad var.

Til sidst besluttede jeg at skrive til ham, at jeg jævnligt blev grebet af tvivl om, hvem han var, hvad han kunne udrette, og hvad hans formål var, og hans svar på dette brev var overvældende, i særdeleshed fordi han ikke sagde eller skrev ét ord.

Jeg blev samtidigt klar over, at jeg ikke behøvede at sidde foran ham i Indien for at kunne modtage hans transmission.

Godt og vel en uge efter brevets afsendelse fik jeg feber og måtte lægge mig i sengen.

Jeg følte intuitivt, at min febertilstand skyldtes, at Mesteren havde modtaget mit brev og transmitterede så magtfuldt til mig, at mit fysiske system blev ophedet, og derfor besluttede jeg at meditere, selvom jeg havde fået at vide, at det var bedst ikke at gøre det under sygdom.

Jeg lå ned i sengen og mediterede, men pludselig følte jeg det, som om jeg sad op, og det var første gang, jeg oplevede, at min kropsfornemmelse var et andet sted end der, hvor min fysiske krop befandt sig.

Det fik mig til at mene, at Mesteren ønskede at vise mig, at han evnede at bringe mig i kontakt med mit astrale legeme.

Om aftenen hørte jeg lette løbende trin på trappen, der førte op til mit soveværelse.

Jeg var alene i huset og lyttede ængsteligt.

Pludselig fornemmede jeg, at min søster stod i døråbningen usynlig for mit indre og ydre øje.

Hun rystede på en hjerteskærende måde, og en klagen nåede mit indre øre: "Jeg fryser, og jeg er så ensom."

Mit mave trak sig sammen af medfølelse.

Uden ord eller tanke svarede jeg: "Så kom og varm dig her hos mig."

Jeg løftede dynen og følte en let vægt, da et usynligt væsen halvt så stor som jeg lagde sig ned ved siden af mig.

Jeg ønskede at sige noget, men kunne ikke længere finde ud af, hvordan man kommunikerede uden tanke eller ord.

I stedet tænkte jeg: "Vil du have, at jeg kommer og besøger dig?"

Jeg fik ikke noget svar, og følelsen af vægten ved siden af mig var også forsvundet.

Jeg håbede at opnå klarhed over oplevelsen ved at sammenligne den med hendes, så den følgende dag ringede jeg og spurgte, hvad hun havde oplevet på det tidspunkt.

Hun sov.

På trods af den manglende bekræftelse fra hendes side følte jeg, at Mesteren havde vist mig, at han evnede at bringe mig i kommunikation med andre væsener i den indre Verden på en særlig måde, der var uden ord eller tanker og dog alligevel klarere og mere direkte end, når jeg udtrykte mig ved hjælp af ord eller tanker.

Om eftermiddagen besluttede jeg igen at meditere og havde en vision af en mærkværdig cylindrisk genstand, der drejede sig om sin egen akse samtidigt med, at den bevægede sig fremad i rummet.

Fra genstandens nord- og sydpol løb der en slags rør med forskellige farver i enderne.

Da den forsvandt, fyldtes mit synsfelt med en blå Himmel med ovale åbninger.

Jeg opdagede, at farverne i de ovale åbninger umærkeligt skiftede farve til tonerne af en Himmelsk musik, jeg aldrig har hørt lignende før eller siden.

"Åh, det må være sfærernes musik," tænkte jeg.

Langt senere indså jeg, at det var lyden af OM, som strømmede ud af det Himmelske kor.

Den følgende dag havde jeg en vision, hvor det udstrakte rum var fyldt med små bitte prikker, som bevægede sig frem på himlen i fuldendt formation.

Jeg forstod ikke på daværende tidspunkt, hvad Mesteren forsøgte at vise mig med disse to visioner, og skrev bedrøvet i min åndelige dagbog: "Hvad hjælper det, at Mesteren viser mig alt dette, når jeg ikke har kapacitet til at forstå det, han siger til mig."

Langt senere efter, at mit Åndelige Bryllup med ToTo havde fundet sted, blev jeg ført ind i vores Kosmiske Ægs bevidsthed af min brudgom, og set fra dette perspektiv forstod jeg, at Mesteren havde besvaret mine spørgsmål om, hvem han var, og hvad hans formål var ved hjælp af disse oplevelser.

I den første vision havde han ladet mig opleve de Kosmiske Æg set udefra sammen med det lydbillede, der udspringer fra dem.

I den anden vision havde han vist mig de Kosmiske Ægs arketypiske formation.

På det tidspunkt forstod jeg også, at en åndelig aspirant kan opleve de Kosmiske Æg udefra, hvis han eller hun bevidst kan trænge ind i den syvende dimension og indefra, hvis han eller hun bevidst kan trænge ind i det Absolutte.

Hans svar på mit brev havde således været, at han var en syvende dimensions Mester, og som sådan havde han kapacitet til at føre mig ind i denne dimension, og dette var hans formål.

Denne konklusion, følte jeg, blev bekræftet af Mesteren selv, da jeg læste i en af hans bøger, at hans højeste tilnærmelse til det Absolutte havde bestået i at se Æggets skal udefra.

Da han forsøgte at komme nærmere, fik han et kraftfuldt stød, som forhindrede ham i yderligere fremgang.

SELVSKABTE OG SELVMANIFESTEREDE FORHINDRINGER

I lang tid havde der været rygter om, at Mesteren ville komme til Europa og blandt andet tilbringe noget tid i København, men til sidst fik vi at vide, at hans besøg ville blive udsat i et år på grund af hans helbred.

Min skuffelse var så intens, at jeg besluttede at tage til Indien igen, selvom jeg ikke havde penge til det.

Jeg så nærmere på min økonomi og fandt ud af, at det forholdsvis let kunne lade sig gøre, og derved gjorde jeg for første gang den opdagelse, at mange

ting, som jeg ikke troede var mulige, viste sig at være det, hvis jeg begyndte at handle, som om de var det.

VARSEL OM MIT MØDE MED TOTO

Den anden gang, jeg var hos Mesteren, havde jeg mange drømme, og to af dem stod stadigt klart i flere år efter.

I den ene var jeg meget svag, og nogle mennesker cirkulerede bekymret omkring mig.

Jeg mente ikke, at der var nogen grund til bekymring, for min svaghed var en slags skuespil, jeg spillede, fordi jeg håbede, at det ville få Mesteren personligt til at komme og tage sig af mig.

Jeg havde den idé, at han kun ville komme, hvis jeg ikke kunne klare mig uden ham, og derfor afslog jeg hjælp fra de tilstedeværende, som ikke forstod mit uudtalte ønske om hans tilstedeværelse.

Det lykkedes mig at blive så svag, at jeg kunne lade mig selv falde livløs om på gulvet.

Det skabt og manifesterede opstandelse, og et par stykker af de tilstedeværende prøvede på at få mig tilbage på fødderne, men jeg gjorde mig tung og lod mig igen falde om på gulvet, så til sidst så de ingen anden udvej end at anråbe Mesteren om at komme personligt for at se, hvad der kunne gøres.

Da han kom, havde jeg været livløs så længe, at jeg ikke kunne komme på benene, selvom jeg ønskede at rejse mig for at vise ham min glæde over hans ankomst.

Med en kraftanstrengelse lykkedes det mig imidlertid at hviske: "Det er fordi, jeg elsker dig så meget."

Min stemme var næppe hørlig, og jeg var bange for, at han ikke havde hørt det, så med en overmenneskelig kraftanstrengelse lykkedes det mig at komme på benene og tage et vaklende skridt frem mod ham.

Så kunne mine ben ikke bære mig længere, og jeg faldt om i hans arme.

Før jeg igen mistede bevidstheden, lykkedes det mig næppe hørligt at gentage: "Det er fordi, jeg elsker dig så meget.

Det skulle senere vise sig, at drømmen viste den tilstand af uklarhed og svaghed, jeg befandt mig i, da ToTo kom ind i mit liv, og at dette rent faktisk var energimønsteret eller arketypen Tornerose, som jeg oplevede i denne sammenhæng.

ERINDRINGSBILLEDE FRA EN TIDLIGERE INKARNATION

I den anden drøm var jeg på tur med Mesteren og en gruppe andre disciple, som også havde fået tilladelse til at følge ham på denne tur.

Han var ung og smuk og lignede et af de glansbilleder, jeg havde set af Jesus i min barndom.

Hans blotte tilstedeværelse var en velsignelse for de steder, han besøgte, og det var spændende at se, at selvom mange mennesker ikke var klar over, hvem han var, blev de tiltrukket af den kærlighed og medfølelse, der udstrålede fra ham.

På turen gjorde vi holdt i en lille landsby.

På stedet var der var en slags restaurant, som bestod af et groft tilhugget træbord med en groft tilhugget bænk på hver side.

Snart begyndte samspillet mellem Mesteren og de lokale beboere.

Jeg blev grebet af jalousi, hvis der gik for meget tid uden, at han gav mig speciel opmærksomhed.

Sædvanligvis hjalp han mig øjeblikkeligt ved at sende mig et kærligt blik eller ved at komme med en munter bemærkning.

Når han havde gjort det, følte jeg mig beroliget og kunne igen følge med i hans samspil med omgivelserne.

En gang opstod min jalousi, da han var dybt opslugt af en samtale, og han fortsatte uden at tage hensyn til mine følelser.

Jeg blev ude af mig selv af rastløshed og smerte og indså, at jeg måtte lære at finde en måde at komme ud af disse følelser på, men jeg kunne ikke finde ud af det og blev modløs.

I det øjeblik vendte han ansigtet mod mig med et muntert glimt i øjet samtidigt med, at han næsten umærkeligt rystede på hovedet, som om han ville sige: "Dit lille pjattehoved. Du ved da, at jeg elsker dig."

Jeg blev så lykkelig over at opdage, at han hele tiden havde været opmærksom på, hvad der foregik inden i mig, at min jalousi forsvandt, og jeg kunne igen glæde mig over hans samspil med omgivelserne.

Dette viste sig senere at være en erindringsdrøm fra en tidligere inkarnation, der samtidigt påpegede det, der skulle blive mit vigtigste problem i mit forhold til ToTo.

SELVMORD

Det var en almindelig idé blandt disciplene, at Mesteren kunne sige alt om en person blot ved at se et foto af personen, og jeg havde bragt et foto med til Indien af en ven, der havde begået selvmord.

Hans kone og jeg havde talt meget om hans selvmord, og hun ønskede at skrive et brev til Mesteren for at spørge om hans skæbne efter døden.

Vi talte om det en dag, hvor jeg lige var kommet fra en sitting hos min præceptor.

Præceptoren havde nævnt, at man kunne få svar på åndelige spørgsmål ved at sende dem op gennem et bestemt punkt i hovedet og derefter gå i dyb meditation og glemme det stillede spørgsmål.

Jeg troede ikke, at det var et tilfælde, at jeg havde fået den oplysning netop den dag og foreslog min vens kone, at jeg skulle prøve at se, om jeg kunne få et svar til hende.

Hun indvilgede, og jeg satte mig ned, stillede spørgsmålet, gik i dyb meditation og glemte det.

Under meditationen fik jeg en vision.

Jeg så en lys skikkelse foran et mørkt hus.

Alt var i mørke, og huset var ikke synligt, men jeg vidste, at det var der.

I det fjerne, langt bag det, så jeg et hvidligt skær.

Den lyse skikkelse jog rastløst frem og tilbage foran huset.

Jeg kunne se indgangen til huset og forstod ikke, at han ikke gik igennem den, så han kunne nå frem til lyset i det fjerne, men så gik det op for mig, at han ikke kunne se døren.

Jeg fik et intenst ønske om at hjælpe og tænkte: "Der! Der!," når han passerede forbi den.

Da mit indre øje opfangede billedet, så jeg på det med samme utilknyttede øjne, som jeg så på en tilfældig forbipasserende på gaden.

Så huskede jeg mit spørgsmål, og det gav et sæt i mig.

"Jamen, det er jo min ven," tænkte jeg.

Min næste tanke gik til hans kone.

"Nej, det kan jeg ikke fortælle hende. Hun bliver ude af sig selv af sorg, når hun hører det..... på den anden side er formålet med denne meditation jo at få et svar til hende, så jeg er nødt til at fortælle hende det."

Jeg åbnede øjnene og fortalte det, jeg havde set.

Til min overraskelse blev hun lettet og sagde: "Hvor var det godt, at jeg ikke fik sendt et brev til Mesteren, for det er et helt andet spørgsmål, jeg ønsker at stille. Nu, da jeg hører svaret, ønsker jeg i stedet at vide det, der kan gøres for at hjælpe ham."

Hun skrev et brev til Mesteren, og nogen tid efter havde hun en drøm, hvor hendes mand smilede til hende og så ud til at have det godt, men hun var ikke tilfreds med dette resultat, og vi besluttede, at jeg skulle tage et foto af ham med til Mesteren og spørge, om der kunne gøres noget for ham.

Mesteren så lidt på fotoet og svarede, at jeg og hans kone kunne bede for ham, så det gjorde vi sommetider, indtil Mesteren kom til København det følgende år.

Konen henvendte sig igen til ham og bad endnu en gang om hjælp, og han svarede, at hun kunne bede for ham.

Hun sagde, at det havde hun gjort.

Han blev tavs i et par minutter.

"Jeg vil gøre noget," sagde han så.

Senere på aftenen sad jeg i hans værelse sammen med nogle andre disciple, da hans mest fremtrædende indiske præceptor kom ind.

Han viste sig senere at blive Mesterens efterfølger som vejleder for disciplene, og jeg har derfor valgt at kalde ham Mesterens Kronprins.

"Jeg har fået en selvmordssag og....."sagde Mesteren muntert og slog over i hindi, medens han ivrigt gestikulerede og forklarede Kronprinsen om sagen.

Jeg blev overrasket over hans munterhed, for jeg syntes, at selvmord var et nedslående emne, men han så ud til at mene, at han havde fået en interessant opgave, og han ønskede nu at vise Kronprinsen, hvordan man kunne håndtere sådan en sag.

Dagen efter tilkaldte han min vens kone og sagde: "Jeg fandt ham i en krog af Universet. Jeg tog ham simpelthen og flyttede ham fra den ene hylde til den anden. Nu har jeg gjort noget, og nu har han fred."

INDVIELSEN FINDER STED, NÅR DISCIPLEN ER PARAT

Efter mit andet besøg i Indien var jeg overbevist om, at det eneste, jeg virkelig ønskede, var Selvrealisation, som jeg ikke vidste, hvad var, men som Mesteren ofte talte om som det højeste gode for disciplene, og sommetider bebrejdede jeg ham i tankerne, at han ikke opløftede mig til dette stade med det samme, eftersom, jeg mente, han havde kapaciteten til at gøre det.

Jeg fandt det svært at tro på, når han skrev i sine bøger, at han altid var ivrig efter at give sine kolleger, som han kaldte disciplene, den højeste åndelige tilnærmelse så hurtigt som muligt.

Hvis det var sådan, hvorfor opløftede han så ikke mig til Selvrealiseringens stade nu med det samme?

En dag modtog jeg en transmission fra en præceptor og fik en vision af Mesterens ansigt i transparent, der dækkede hele mit synsfelt.

Øjenhulerne var tomme, og jeg stod i miniature på kanten af det ene øje.

En usynlig hånd blev rakt ud mod mig, og en lydløs stemme tilbød mig: "Selvrealisation NU?!"

Jeg følte, at jeg skulle kaste mig ud fra hans øje, ud i det tomme rum, hvis jeg ønskede at opnå det, men jeg var som frosset fast i dødsangst.

"Jeg skal først se, hvad der sker mellem min kæreste og mig," tænkte jeg.

I den brøkdel af et sekund forsvandt visionen.

Jeg var overrasket over at opdage, at jeg var bange for Selvrealisation.

Efter den dag prøvede jeg ofte af skille mig af med min frygt ved at genkalde mig visionen under kontemplation og forestille mig, at jeg sprang.

Selvom jeg satte min viljestyrke ind på det, lykkedes det mig kun én gang at forestille mig det, men denne fantasi fremkaldte ingen forandring i min bevidsthedstilstand.

Til gengæld blev jeg klar over, at forskellen på en fantasiproduceret åndelig oplevelse og en ægte er, at den ægte fremkalder en ændring i min bevidsthedstilstand, og den fantasiproducerede giver mig oplysninger om mit sind af en anden art.

REJSEBESLUTNING

Medens Mesteren var i København, voksede der et ønske frem om at satse alt, hvad jeg havde i mig, på at komme ham nærmere, og jeg besluttede at foretage en pilgrimsrejse, hvor jeg ville tilbringe et år sammen med ham, men der opstod forskellige forhindringer, som endte med at indskrænke mit ophold i Østen til tre måneder, hvor jeg ville tilbringe en uge i begyndelsen og en uge i slutningen af rejsen sammen med ham.

Mellem den første og den sidste uge af rejsen ville jeg først tage op i Himalaya til Nepal og dernæst sydpå til Madras for at modtage transmissioner af Kronprinsen.

Min søster ville med.

Vi blev enige om at rejse fem i alt; min søster, hendes kæreste, hendes søn, min søn og mig.

PILGRIMSREJSE

VARSEL OM DEN MAGISKE RING

Vi forlod Mesterens gård og tog mod Nepal.

Da vi nåede ind i Himalaya-bjergene, opdagede jeg, at den følelse, som jeg kaldte Mesterens nærvær, skyllede igennem mig mange gange om dagen, og jeg forstod nu, hvorfor Himalaya-bjergene blev anset for at være en helligdom, som mange indere havde som mål at besøge mindst én gang i deres liv.

Efter et kort ophold i Kathmandu tog vi tilbage til en by, der hedder Pokhara, og indlogerede os på en hotel, der hed Fewa, som lå nede ved bjergsøen.

Her mødte vi en rejsende handelsmand fra Vesten, der viste os en lille kedeligt udseende metalklump, han havde hængende i en lædersnor om halsen.

Han fortalte, at dette metal blev lavet i en fjern fortid i templerne og bestod af en legering af sytten metaller.

Mennesker med kendskab til det ville betale høje priser for at komme i besiddelse af bare et lille stykke, da det sagdes at besidde magiske egenskaber og at bringe held til besidderen.

Han pudsede et lille hjørne af klumpen, og vi så, at metallet skinnede klarere end guld og dybere end sølv.

Vi forestillede os, at han forsøgte at sælge det og spurgte om prisen, men det viste sig, at han ikke ønskede at sælge.

PSYKOTROPIKA 2

Vi indtog som regel vores måltider på en lille restaurant, der hed Suraj, som betyder sol.

En dag talte jeg med en irlænder der.

Jeg havde set ham flere gange.

Han sad hver dag og rullede sig en joint efter sin mad, og jeg havde lyst til at ryge noget af den berømte nepalesiske hamp, men vidste ikke, hvor man kunne købe det.

Det var lang tid siden, at jeg havde røget hamp, og jeg ønskede at se, om virkningen stadigt var forvirrende.

For at komme i snak med ham spurgte jeg, hvad han lavede.

Han forklarede, at han lavede en joint og spurgte, om jeg havde lyst til at ryge, så jeg tog et par sug.

Jeg blev stærkt påvirket og indtrådte i en høj og klar ændret bevidsthedstilstand.

EVENTYRENES GAMLE MAND

I løbet af de næste dage tilbragte irlænderen og jeg mere og mere tid i hinandens selskab, og hver gang tog jeg et par sug af hans joint.

En eftermiddag sad jeg sammen med ham i tavshed og så ud af de åbne døre i restauranten.

En gammel mand kom gående ned ad stien mod os.

Han var spinkelt bygget og skrøbelig ligesom Mesteren, og han gik på samme måde.

Jeg slugte ham i ét blik.

Hans tøj var fattigt og slidt og han så træt ud.

Jeg tænkte, at hvis han havde været Mesteren, ville jeg have hjulpet ham ved at give ham nogle penge.

Jeg rejste mig spontant, gik hen til ham, hilste ham ærbødigt med Gudshilsnen og gav ham alle de penge, jeg havde i pungen.

Da jeg kom tilbage til Suraj, spurgte irlænderen: "Hvad i alverden var dét, du gjorde?"

"Jeg gav ham alle mine penge."

"Er du rigtigt klog?"

"Du forstår det ikke," sagde jeg, "men han lignede min Guru."

Irlænderen rystede på hovedet, men jeg var godt tilfreds med min handling, for det var første gang i mit liv, at jeg havde handlet spontant i ren gavmildhed.

DEN MAGISKE RING

Den følgende morgen sad irlænderen, min søsters søn, min søn og jeg i morgensolen og spiste morgenmad, da nogle omvandrende tibetanske købmænd kom hen til vores bord.

Drengene havde brugt meget tid på at handle med forskellige købmænd, og de havde forsøgt at finde en, som solgte slangeringe.

Jeg besluttede mig for at give dem én hver og spurgte de to købmænd, om de havde slangeringe.

De viste os nogle, der lignede sortplettede gamle messingringe, men de havde en smuk form, så drengene ønskede dem alligevel.

Spontant købte og betalte jeg for tre ringe uden at handle om prisen.

Den ene købte jeg til mig selv, og jeg undrede mig over, hvorfor jeg havde købt den.

Irlænderen købte en smuk sølvring, bad mig modtage den og satte den på min finger.

Jeg følte hermed, at vores forhold blev beseglet med en kærlighedsring, som det er skik i Vesten.

Vi gik ned ad stien, og drengene gik snakkende et stykke bag os.

Pludselig kom min søn med et udråb og kom løbende hen til os.

De var begyndt at pudse deres ringe, og min søn viste os, at de skinnede klarere end guld og dybere end sølv.

Da vi skiltes fra irlænderen, begyndte vi at pudse ringene over det hele, også slangens øjenhuler, som ikke var større end knappenålshoveder, og gik så ud i solen, og lod den lyse på dem.

De skinnede med en sælsom glans, og der stod et strålebundt ud af hvert øje.

"I går hjalp jeg den gamle mand, og i dag kommer vi i besiddelse af en magisk ring, der er lavet af sytten metaller," sagde jeg, "det får mig til at tænke på min barndoms eventyr, hvor en gammel mand kommer ud af skoven og har brug for hjælp. Hvis der er én, der hjælper, får personen en magisk gave."

Det viste sig, at kun jeg fik det fulde udbytte af kraftgaven.

Hverken min søn eller min søsters søn havde tilegnet sig den type af opmærksomhed, der er nødvendig for at få øje på den side af Virkeligheden, der rummer kraftgaver.

DEN MAGISKE RINGS HELBREDENDE KRÆFTER

Sent på eftermiddagen gik jeg op til Suraj for at drikke te, og der mødte jeg kokkens kone, der havde sin syge baby på armen.

Familien havde været til lægen og på hospitalet med ham, men intet hjalp.

Jeg kærtegnede babyen, der tog et fast greb om min hånd og drejede den, medens hans læber søgte ned over den.

Han fandt slangeringen og begyndte at suge på den.

Gradvist rettede han sig op, og hans feberskinnende øjne forekom mig at være mere normale, da han slap ringen.

"Han ser ud til at have det bedre nu!?" spurgte jeg.

Moderen nikkede og så varmt på mig.

Da jeg gik derfra, ledte jeg efter drengene for at fortælle dem det, jeg havde oplevet, og at det åbenbart ikke bare var en tankeleg, at vi var kommet i besiddelse af en magisk ring.

I løbet af de næste par dage blev babyen helt rask, og moderens ansigt blev blødt, når hun så på mig.

EVENTYRENES GAMLE KONE

Dagen efter var jeg ude at gå en tur og lagde mærke til, at jeg følte anderledes, end jeg plejede.

Jeg gik ned ad stien og følte en speciel samhørighed med menneskerne, vandbøflerne, fuglene, edderkopperne i deres spind, blomsterne, planterne og træerne.

Da jeg gik tilbage mod Suraj, fik jeg øje på den gamle kone, som jeg havde mødt en af de første dage af mit besøg.

Hun havde bedt mig om en cigaret og en rupi, og det var blevet et ritual mellem os, at hun fik en cigaret og en rupi af mig hver dag.

Hun lænede sig mod en stolpe og holdt sig for maven med et ansigt fortrukket af smerte.

Jeg løb det sidste stykke hen til hende.

Tårer steg op i mine øjne, da jeg spurgte: "Hvad er der dog sket med dig?"

"Oh.....hh, har smerter" stønnede hun på radbrækket engelsk.

"Jeg ved ikke, om ringen virker eller ej, men det kan ikke skade at forsøge," tænkte jeg.

"Er det her, det gør ondt?" spurgte jeg og satte samtidigt intuitivt ringen mod hendes solar plexus center.

I samme øjeblik løb en bøn gennem mit hoved af sig selv: "Oh Babuji, help this being in agony."

Babuji var Mesterens kælenavn.

Netop som bønnen var passeret igennem mit hoved, føltes det som om, mit hoved åbnede sig lige over øjenbrynene og hele vejen rundt, og en søjle af lys vældede op.

Samtidigt skyllede bølge efter bølge af salighed igennem mig.

Den gamle kones ansigt blev roligt.

Hun greb min hånd, tog den op til sit tredje øje og pressede slangeringen mod det, stod et øjeblik med lukkede øjne, slap min hånd, så roligt på mig og sagde: "Du.....læge," hilste mig med Gudshilsnen og gik sin vej.

Jeg så mig om.

Mit syn havde udvidet sig.

Det var som om, jeg havde mistet fokus, og det gjorde det muligt for mig at se et vidvinkel billede af omgivelserne samtidigt med, at jeg så hver person, hver vandbøffel, hvert træ, hvert hus og hver bevægelse i landskabet.

Jeg så totaliteten og individualiteten på én gang.

Min hørelse havde ændret sig på samme måde som mit syn.

Jeg hørte det totale lydbillede og hver enkelt lyd for sig.

Jeg hørte Virkelighedens musik fra livets udfoldelse omkring mig.

Det var som en symfoni, en bølgende bevægelse af lyd, som intet musikstykke kunne måle sig med.

Jeg var fuld af forundring over denne ophøjede tilstand, der blev til, da der opstod et inderligt ønske i mig om at hjælpe den gamle kone.

Endnu en gang måtte jeg tænke på eventyrenes beretninger om, at den person, der hjælper en gammel mand eller en gammel kone i nød, får en magisk gave.

DEN MAGISKE RINGS OPLYSENDE KRÆFTER

Irlænderen og jeg havde en gang besøgt et dansk journalistpar, der boede i en hytte ved søen, men nu havde de taget et værelse på Suraj, fordi nogle af deres danske venner var kommet tilbage fra Kathmandu og havde valgt at bo der, så pludselig var vi omgivet af en hel gruppe af danskere.

En aften manglede der en pige fra den danske gruppe, og jeg spurgte, hvor hun var henne.

Hun var syg, og de frygtede det værste, fordi hun havde en voldsom diarré.

Jeg gik op ad hønsestigen til hendes værelse.

"Hvor gør det ondt," spurgte jeg.

Hun løftede dynen og pegede mod maven.

"Er det her?" spurgte jeg og satte intuitivt slangeringen på et sted der.

Hun nikkede.

Navne på forskellige madvarer og et glas friskpresset grapejuice gik gennem mit hoved, da ringen kom i berøring med hendes mave.

"Har du fået noget at spise?" spurgte jeg.

Hun rystede på hovedet: "Jeg kan ikke spise noget."

"Du burde spise noget. Måske kan du spise disse ting?"

Jeg remsede det op, der var gået igennem mit hoved.

Hun nikkede: "Ja, det kan jeg godt spise."

"Godt, så går jeg ned i køkkenet og bestiller det," sagde jeg.

Næste dag mødte jeg hende i restauranten og fik at vide, at hun var blevet frisk igen efter, at hun havde spist.

SELVCENTRERING

Det rygtedes i byen, at der foregik noget særligt i forbindelse med mig, og en dag kom en nepalesisk kvinde med en baby på armen hen til mig sammen med den gamle mand.

Børnene, som jeg plejede at spille tærer med, strømmede som regel til, når jeg viste mig, og de oversatte nu det, som den gamle mand sagde, til radbrækket engelsk.

De forklarede, at kvinden havde slynget babyen rundt i et anfald af hidsighed, og babyen var blevet så forskrækket, at hun nu skreg op, så snart nogen nærmede sig, og derfor havde moderen givet hende en kyse på med en stor flæse, så hun ikke kunne se, når nogen nærmede sig hende.

Moderen selv var ikke i stand til at tale.

Vi satte os på jorden, og børnene og en flok af de lokale beboere samlede sig rundt om os.

Intuitivt drejede jeg hånden med slangeringen, så den strålede i solen, og da en af strålerne ramte babyens øje, holdt hun op med at græde, og jeg strakte hånden ud for at røre hende.

En susen gik igennem forsamlingen, og jeg blev mig bevidst, at jeg foretog mig noget usædvanligt, og blev et øjeblik rystet af selvcentrering, som om det var mig personligt, der forårsagede denne heling.

Derved blev jeg grebet af frygt for det latterlige i det, jeg foretog mig ved at sidde her og lege healer ved hjælp af en ring, som nok bare var en almindelig ring, når det kom til stykket.

Jeg rystede min selv-centrering af mig.

Babyen greb min hånd, tog den op til munden og begyndte at suge på ringen, og da hun slap min hånd, sad vi stille et øjeblik.

Så lagde jeg min ene hånd rundt om nakken på moderen og satte intuitivt den anden hånd med slangeringen på et punkt på hendes strube.

Jeg så forvirret på hende, men fulgte impulsen, der udgik fra ringens berøring med hendes strube, og sagde, at der ikke var noget i vejen med hende.

Hun skulle blot tale.

Hun sagde ikke noget.

Jeg troede, at hun ikke havde forstået, hvad jeg sagde, og fik et af børnene til at oversætte det for hende.

Barnet forklarede hende det og sagde derefter til mig, at det ikke var, fordi hun ikke ville tale.

Hun kunne ikke.

For anden gang blev jeg selvcentreret og begyndte at undre mig over, hvad jeg egentlig foretog mig ved at sidde her og fortælle en syg kvinde, at hun skulle tale uden at vide, om hun kunne tage skade af det, hvis hun forsøgte.

Denne gang lykkedes det mig ikke at ryste min selvcentrering af mig, og jeg rejste mig op og flygtede ned til mit hotel for at komme til mig selv.

Jeg faldt i søvn, og efter et par timer vågnede jeg og gik op ad stien til Suraj.

Den gamle kone ventede på mig sammen med moderen, der havde babyen på armen.

Moderen hilste mig respektfuldt og sagde noget på nepali.

Den gamle kone sagde: "Hun takker dig."

Jeg fik tårer i øjnene af taknemmelighed over, at hun talte nu, og over, at jeg ikke havde gjort hende fortræd.

Jeg så på babyen, der sad på sin moders arm uden kysen og forstod, at moderen takkede mig for babyens heling.

Den gamle kone og jeg tændte en cigaret og røg i tavshed.

Da jeg skulle til at gå, lagde hun hænderne på mine skuldre og så hengivent på mig.

"Du, min datter," sagde hun.

TILKNYTNING

En eftermiddag kom en nepalesisk kvinde hen til mig og pegede på slangeringen og dernæst på sig selv.

Børnene var som sædvanligt strømmet til, og de forklarede, at hun ville have min ring.

Jeg sagde, at jeg ikke kunne give den bort, fordi den tilhørte mig af særlige grunde.

Bagefter blev jeg ked af det, fordi jeg følte, at min handling var i modstrid med ringens kraft.

Hvorfor havde jeg ikke givet hende ringen?

Jeg gik ned og sov et par timer, og da jeg vågnede, følte jeg det, som om slangeringen ikke var på min finger.

Febrilsk løftede jeg hånden og så, at den stadig var der, men jeg forstod nu, at jeg havde knyttet mig mere til ringen, end sundt var.

Vi skulle videre til Madras, og da vi sad i toget, tændte jeg en cigaret og slog asken af ud af vinduet.

I det samme føltes det som om, at slangeringen gled af min finger.

Med et ryk hev jeg hånden til mig og så forskrækket på den.

Ringen sad der endnu.

Det var anden gang jeg oplevede en følelse af, at ringen forsvandt, og jeg begyndte at undre mig over, hvad der foregik.

Det forekom det mig pludseligt, at jeg måtte give ringen til den første, der bad om den.

Jeg rystede på hovedet af mig selv, men siden da tog jeg mig i jævnligt at undlade at pudse den hver dag, som jeg var nødt til, hvis den ikke skulle miste sin glans.

ANKOMSTEN TIL LYKSALIGHEDENS HOTEL

Så snart vi nåede Madras, tog vi over til Kronprinsen for at fortælle ham, at vi var ankommet.

Han gav os en sitting, og bagefter sagde han, at jeg havde taget ualmindeligt mange indtryk ind på turen, så der var brug for renselse.

Efter sittingen fandt vi et hotel, som lå i samme bydel.

Hotellet hed Anand Hotel, og det betyder Lyksalighedens Hotel.

Min søster, hendes kæreste og hendes søn delte ét værelse og min søn og jeg et andet.

Hotellet havde en stor åben terrasse foran deres værelse, og der indtog vi som oftest vores morgenmad i fællesskab.

Dagen efter ankomsten fortalte jeg Kronprinsen, at jeg var skuffet over at høre, at jeg havde brug for renselse, for jeg havde indtryk af, at jeg havde opnået en åndelig opløftelse i Nepal.

Han sagde, at det var korrekt, men samtidigt havde jeg dog indtaget mange indtryk, der skulle renses ud.

PALMEBLADSARKIVERNE

En dag lykkedes det mig at få adgang til palmebladsarkiverne, som fandtes der i byen.

Jeg havde hørt om disse arkiver på Mesterens gård.

De sagdes at være spredt ud over hele Indien, og de skulle indeholde oplysninger både om tidligere, nuværende og fremtidige liv for alle personer, der nogensinde havde været inkarneret i Madras.

Mesteren troede på dem, og derfor var jeg blevet nysgerrig efter at besøge dem, men jeg vidste ikke, hvor de fandtes.

Kronprinsens far nævnede dem en dag, og det viste sig, at han havde adressen på den del af arkivet, som befandt sig i Madras, så vi tog derhen.

Jeg var spændt på, om mit palmeblad ville være der, da jeg havde sagt min fødselsdato, og arkivaren forsvandt ind bagved.

Efter nogen tid kom han tilbage med et lille bundt, der lignede brede ispinde, men som var pressede palmeblade beskrevet med oldtamulsk.

Han sagde, at nu ville han finde ud af, om jeg var den rette person, der passede til disse palmeblades beskrivelser.

Han så frem for sig, begyndte at chante og spurgte derefter: "Kom din første Guru fra dit eget land?"

Jeg havde ikke tænkt på min søsters mand som min Guru, men rent faktisk var det ham, der havde genoplivet mit åndsliv og inspireret mig til at slå ind på den bane, som jeg nu var på.

Han chantede videre og spurgte: "Er din fars og din mors navn det samme?"

Det havde jeg heller ikke tænkt på før, fordi jeg var vant til blot at kalde mine forældre mor og far.

Da han derefter spurgte, om deres navne var en religiøs betegnelse, overgav jeg mig til troen på, at disse arkiver virkelig rummede oplysninger om mig.

Han spurgte mig også om andre ting i mit liv, men de imponerede mig ikke så meget, fordi det var områder, som ikke kom bag på mig.

Til sidst messede han: "Lad det da være godtgjort, at denne person er den person, der er beskrevet på disse blade."

Inden vi begyndte, havde han spurgt, hvad jeg ønskede at vide, og jeg havde sagt, at jeg gerne ville vide, hvordan mit åndsliv og mit kærlighedsliv ville udvikle sig i fremtiden.

Han oversatte nu disse sider til engelsk og sagde, at i begyndelsen af min halvtredsårs alder ville min medfødte melankoli forlade mig.

Fra midten af halvtredserne ville jeg få bestandige visioner af min Guru og Gud, og i dette liv ville jeg nå mit åndelig mål.

Min mand ville komme fra et andet land, der lå syd for mit eget, og hans navn ville være navnet på en konge.

Jeg ville møde ham meget snart, måske i morgen, men senest indenfor et år, og han ville tage sig godt af mig.

FØRSTE MØDE MED TOTO

Nogle få dage senere sad jeg en aften og spillede skak med min søster, og det blev sent, inden jeg brød op for at gå ind til mig selv.

Da jeg kom ud i foyéen, sad min søn og talte med en ung mand, som viste sig at være fra Danmark.

Jeg sluttede mig til dem, og det viste sig, at danskeren også netop var kommet fra Nepal.

Vi talte om vores oplevelser, og samtalen gled over på åndelige områder.

Danskeren omtalte en mand, der boede i Madras, i begejstrede vendinger.

De havde mødt hinanden i Kathmandu og var rejst sammen til Madras.

Hver gang vi stødte ind i et åndeligt spørgsmål, som han fandt det vanskeligt at tage stilling til, sagde han, at inderen ikke alene kunne give et bedre svar end han på dette spørgsmål, men også et bedre svar end mig, for han følte, at de svar, jeg var nået frem til, manglede noget.

Det irriterede mig, fordi jeg følte, at han dækkede sig bag denne inder hele tiden, men min nysgerrighed blev vakt, og da vi sad på terrassen og indtog vores brunch næste dag, kom danskeren sammen med inderen for at hilse på os.

Han var en smuk ung mand med glitrende øjne, der havde et udtryk af munterhed og en dybde, som jeg indtil nu kun havde set hos Mesteren.

Danskeren slog ud med hånden og introducerede ham med ordene: "Universets konge."

Jeg kastede et hurtigt blik på ham for at se, om han spøgte, men han så på inderen med et udtryk af alvor og tilbedelse, og jeg konkluderede, at inderen var hans Guru.

Inderen præsenterede sig som Harishchandra, og det viste sig senere, at hans hellige navn var ToTo.

Et menneskes hellige navn er en betegnelse for hans eller hendes åndelige tilstand, og jeg har valgt at bruge dette navn for ham, hvor det kan lade sig gøre uden at forstyrre sammenhængen.

Han skrev det selv på to måder, enten som 22 eller som TuTu, der var hans personlige version af det engelske TwoTwo.

De slog sig ned ved bordet, og snart var vi alle tryllebundet af ToTo, der fortalte om sit ophold i bjergene, hvor en hellig mand havde givet ham en pilgrimsstav, der havde virket udvidende på hans bevidsthed.

På et tidspunkt havde staven imidlertid tjent sit formål i hans liv, og den gled fra ham ned ad en flod, han badede i.

Han mente, at den slags kraftgenstande skulle gå videre til andre, når de havde tjent deres formål, og var glad for, at den nu gik videre til en anden, der havde brug for den.

Jeg så på slangeringen på min finger og blev lettet over at tænke på, at hvis jeg skulle give den videre, skyldtes det, at den havde udtjent sit formål i mit liv.

Han talte om spiraler og modsatrettede spiraler, om tiden og dens opløsning i sin modsætning, men jeg forstod ikke, hvad han talte om.

Alligevel sad jeg tryllebundet og lyttede til ham, og når han nåede til en pointe, han fandt særligt morsom, lo han højt på en charmerende åben barneagtig måde.

Han fortalte, at han havde forladt sit hjem med nogle få rupeeer i lommen for at tage op i Himalaya-bjergene.

Sommetider manglede han de daglige fornødenheder, og sommetider fik han hjælp fra uventet side.

Han var overbevist om, at dette skete, når han havde bevæget sig gennem Virkeligheden på rette måde.

TOTOS EGODØD

En tåget nat på vej mod Kathmandu havde han mistet sit Ego.

Han gik alene på vejen, og uden grund blev han grebet af frygt, og i sin pine gik og gik han.

På et tidspunkt stod det ham klart, at det ikke var ham, der følte denne frygt, men hans Ego.

Han fik nogle visioner, og da de sluttede, faldt han fuldstændigt til ro og forstod, at han var gået gennem Egodøden.

Så snart denne oplevelse var forbi, fik han øje på et hus, men vidste ikke, om han skulle gå derind eller ej, for det kunne være, at beboerne ville blive opskræmte over, at der kom en mand og bankede på deres dør midt om natten for at bede om husly.

I det samme fik han øje på en Tulsiplante udenfor huset.

Hans moders navn var Tulsi, og da han så planten, vidste han, at han kunne banke på døren.

Det gjorde han og blev godt modtaget.

Jeg så mistroisk på ham, for når han hævdede at have gennemgået Egodøden, måtte han jo rent faktisk være en selvrealiseret åndelig Mester, og så burde han i mine øjne være langt mere asketisk, end han var.

På den anden side havde jeg været druknet i Det Hvide Lys, medens han talte, ligesom det somme tider skete, når Mesteren transmitterede til mig.

I første omgang tænkte jeg, at det var Mesteren, der af en eller anden grund havde valgt at transmittere til mig fra Shahjahanpur lige nu, men så faldt det mig ind, at transmissionen måske kom fra ToTo.

Jeg besluttede at prøve på at finde ud af det, så da han og danskeren rejste sig for at gå, sagde jeg: "Tak for transmissionen" og så spændt på ham for at se, om han ville se forbavset ud eller spørge: "Hvilken transmission," men han kastede hovedet tilbage og lo højt: "Velbekomme."

Bølger af Det Hvide Lys regnede ned over mig, opløftede mig og berusede mig.

Jeg var fuldstændigt betaget af hans frie latter, hans bløde stemme og hans glitrende, strålende øjne, men jeg var rystet i min grundvold.

Jeg havde troet, at kun Mesteren og hans præceptorer evnede at give transmission af Det Hvide Lys, men nu havde jeg mødt endnu et menneske, der evnede det.

REJSEPLANER

Jeg havde halvvejs ventet, at irlænderen ville dukke op i Madras.

Inden vi skiltes i Pokhara, havde han fortalt, at han var kommet til Pokhara sammen med en ven i en gammel grøn varevogn, og vennen var pludselig dukket op og havde insisteret på at tage videre med det samme.

Irlænderen og jeg sagde farvel.

Han og vennen havde planer om at tage til Goa, men senere skrev han til mig, at han havde mistet alle sine papirer og sine penge og havde været nødt til at tage hjem på konsulatets regning, så snart han havde forladt Nepal.

Det vidste jeg imidlertid ikke på dette tidspunkt og havde besluttet at tage til Goa for at møde ham.

Jeg forestillede mig, at der var en kort strækning i Goa, hvor vesterlændinge mødtes ligesom i Pokhara, fordi jeg ofte havde hørt sætningen: "Vi mødes i Goa," mellem vesterlændinge, og jeg kunne ikke forestille mig, at man kunne indgå så løs en aftale uden at have et begrænset mødeområde.

Jeg havde købt en flybillet til Goa og havde planlagt at blive der en uge.

Jeg skulle rejse to dage senere, men efter at ToTo og danskeren var gået, gik jeg ind på mit værelse og tænkte over sagen.

Af en eller anden grund havde jeg mistet lysten til at rejse.

ANDET MØDE MED TOTO

Næste aften kom danskeren og ToTo igen, medens vi sad og spiste på terrassen, og vi inviterede dem til at spise med.

Efter middagen faldt samtalen hurtigt på åndelige emner, og ToTo fortalte os, at hans åndelige opløftelse var begyndt, allerede inden han nåede op i bjergene.

På vejen var han passeret gennem Manipur og havde gjort holdt her.

En dag mediterede han og så et Hvidt Lys for sit indre øje.

Oplevelsen var meget stærk, og bagefter havde han en splintrende hovedpine.

Jeg huskede min første transmission hos præceptoren, hvor jeg også så Det Hvide Lys, og jeg havde også haft en splintrende hovedpine, da jeg tog derfra.

Han fortsatte med at fortælle om små og store begivenheder på sin rejse, men snart passerede hans ord forbi mit øre som en blød stigen og falden, medens byge efter byge af Hvidt Lys regnede ned over mig og druknede mig i salighed.

Det var sent, før de rejste sig og gik.

"Vi kommer igen en af dagene," sagde ToTo.

"Jeg er her ikke i de næste dage. Jeg tager til Goa i morgen," sagde jeg.

"Hvornår kommer du tilbage?"

"Tirsdag."

"Ok, så mødes vi tirsdag aften," sagde ToTo.

SAMTALE I BADET

Næste morgen gik jeg ud i hotellets fællesbadeværelse for kvinder, og min søster sluttede sig til mig.

Medens vi badede, sagde hun: "Du.....eh.....ham der inderen.....lad ham være.
Han er for ung og uerfaren, og en erfaren kvinde som dig kan vikle ham omkring din lillefinger alt for let. Jeg har ondt af ham, hvis du kun leger med hans følelser, for jeg går ud fra, at du ikke ønsker at involvere dig?"

ToTo var enogtyve, og jeg var treogtredive.

"Det ved jeg ikke. Man ved aldrig."

Jeg stirrede tankefuldt frem for mig.

Hun havde åbenbart observeret noget om ham og mig, som jeg ikke selv var opmærksom på endnu.

"Hvad så med irlænderen?" spurgte hun overrasket.

"Det ved jeg ikke. Det er svært at sige."

Jeg havde nu helt fortrudt min beslutning om at tage til Goa, men tænkte, at jeg måtte se, hvad der skete, og om ikke andet kunne jeg give irlænderen kærlighedsringen tilbage, så han kunne give den til en anden.

VIDEREGIVELSE AF DEN MAGISKE RING

Da jeg ankom til Goa, tog jeg bussen til Goa by, steg af og gik ned ad gaden.

Jeg vidste ikke, hvilken retning jeg skulle gå i, men fik øje på en gruppe vesterlændinge i farvestrålende tøj på et lille torv.

Jeg fortalte dem mit problem og sagde, at jeg ledte efter to irlændere i en grøn varevogn.

En af dem sagde, at en goaner ville komme om lidt, og han vidste, hvor alle udenlandske biler i Goa befandt sig.

Et øjeblik efter dukkede manden op, og han foreslog, at vi gik til en nærliggende café og talte om sagen.

Jeg fortalte ham mit problem, og han sagde, at det var for sent på dagen at tage hen til den grønne varevogn, som han godt vidste, hvor var.

Han fortalte, at det var juletid, og derfor var det ikke til at få et hotelværelse, men han havde nogle venner, der havde et hotel i udkanten af byen, så han ville bringe mig derud for natten og indkvartere mig i deres private bolig, og så kunne vi tage af sted næste dag.

Der var noget glat og forretningsmæssigt over ham, som gjorde mig utryg, men jeg følte ikke, at jeg havde andet valg end at give mig skæbnen i vold, så jeg indvilgede.

"Hvad er det for en ring, du har der?" spurgte han og pegede på slangeringen.

"Åh, det er en, jeg købte i Nepal," sagde jeg så henkastet som muligt.

"Var den dyr?"

"Nej, den kostede kun et par rupier."

"Hvis du havde to, ville jeg bede dig, om jeg måtte få den ene," sagde han.

Mit hjerte sank.

Det umulige var sket.

Langsomt tog jeg ringen af og skubbede den over bordet.

"Du må få den," sagde jeg i en lav tone.

Den glitrede og strålede på hans lillefinger.

Han rejste sig og sagde, at han skulle hente en scooter, så han kunne køre mig ud til hotellet.

Han forsvandt, og jeg gik ud og satte mig på torvet for at vente på ham.

Ringen havde forladt mig på det værst tænkelige tidspunkt.

Jeg var alene i en fremmed by og troede ikke på, at goaneren ville komme tilbage.

Når jeg bar ringen, følte jeg mig beskyttet.

Jeg følte mig mere og mere forsvarsløs, som tiden gik, og da der var gået en halv time, begyndte jeg at græde.

Da jeg havde grædt i et stykke tid, fandt jeg det absurd, at jeg sad og græd over tabet af ringen.

Jeg vendte tankerne mod Mesteren, og langsomt faldt jeg til ro og gled ind i meditation.

Meditationen løb ud, og goaneren kom tilbage på en scooter og kørte mig ud til sine venner.

IMOD ALLE ODDS

Næste dag kom goaneren ikke tilbage, og jeg tog en bus, som kørte mellem de mange strande i Goa, for at finde irlænderen.

Jeg fandt den grønne varevogn, som goaneren havde talt om, men den tilhørte et ungt europæisk ægtepar.

Jeg blev gode venner med buschaufføren, og da jeg til sidst opgav at finde irlænderen, sagde han, at jeg kunne bo i hans hjem, så ville hans mor og hans søster tage sig godt af mig, indtil jeg skulle tilbage til Madras.

Jeg sagde, at jeg ville tilbage med det samme og bad ham vise mig, hvor jeg kunne ændre min flybillet.

Han rystede på hovedet og sagde, at det ikke kunne lade sig gøre at få et fly ud af Goa så hurtigt på grund af julen, men tog mig alligevel med hen til flykontoret.

Det var ikke åbent endnu, men en lang kø stod udenfor allerede.

Imod alle odds stillede jeg mig op i køen.

Billetkontoret åbnede, og folk maste sig ind.

Efter yderligere en halv time nåede jeg frem til kontoret.

Hver gang en person nåede op til skranken sagde kontoristen: "Nej, der er ingen plads i dag. Næste."

Da jeg nåede frem, så manden ærgerligt på mig: "Ja?"

"Jeg vil gerne tilbage til Madras nu."

"Der er ingen plads i dag....., han standsede, så på mig igen og sagde så: “Well, ...lad mig se."

Han forsvandt et øjeblik og kom tilbage: "Jo, der er lige én plads tilbage. Lad mig se din billet."

Et øjeblik efter kom han tilbage med min billet, der var stemplet ok.

KÆRLIGHEDSRINGEN

Det var midnat, før jeg nåede Anand hotel.

Jeg så frem til at møde danskeren næste morgen, men han var flyttet fra hotellet.

Jeg blev skuffet, for jeg vidste ikke, hvordan jeg kunne møde ToTo igen, hvis han ikke kom for at besøge danskeren.

Det føltes som et spild af kostbar tid at vente med at se ham til om tirsdagen.

Jeg blev overrasket over, at mine følelser var så heftige og over nogle usædvanlige tanker, der dukkede op.

Jeg tænkte, at jeg indtil nu havde været indespærret i tidens bur, og nu havde tidsburet omsider løftet sig og tilladt ham, jeg havde ventet på, at træde ind i min tid-rum sfære.

Da jeg så hans spinkelt byggede, næsten feminine skikkelse igen, undrede jeg mig over, at jeg havde higet så intenst efter dette øjeblik.

Han kom tirsdag aften, og vi gik alle ud og satte os i måneskinnet på terrassen, hvor han underholdt os, og omkring midnat trak resten af min familie sig tilbage.

"Fik du dine formål med turen opfyldt?" spurgte han.

Jeg fortalte, at jeg ikke havde mødt irlænderen, og da jeg ønskede at vise ham, at mit forhold til irlænderen var slut, tog jeg kærlighedsringen af og gav ham den.

"Dette er en særlig ring," sagde jeg, "det er en kærlighedsring. Irlænderen gav mig den, men jeg ønsker ikke længere at være bundet til ham. Du må få den, så hvis du skulle ønske at binde en kvinde til dig i kærlighed, kan du give den til hende."

"Jeg bærer ikke smykker" sagde han, "men jeg vil tage den med hjem og have den hos mig."

En dag var vi ude at køre rundt i byen på hans motorcykel, og han fortalte mig, at han nu havde fundet den kvinde, som han ønskede at binde til sig i kærlighed, og derfor havde han besluttet sig for at give hende ringen.

Mit hjerte sank.

Han tog ringen frem og gav mig den.

Lykkeligt tog jeg imod den.

EN PRØVE

En eftermiddag sagde han henkastet til mig: "Hvad er dårlige gerninger?"

På trods af den henkastede tone i hans blide stemme gik alt i mig i højeste alarmberedskab sammen med en følelse af, at mit svar var afgørende.

Jeg grublede og fik emnet snævret ind til tyveri og mord, men var det altid forkert at tage noget, der ikke tilhørte mig?

Det kom an på, om ejeren havde smidt det ud.

Var det altid forkert at tage et andet menneskes liv?

Det kom an på, om det skete som et uheld i en situation, hvor jeg forsvarede mit eget liv.

Jeg tænkte og tænkte, men kunne ikke komme i tanker om noget, der var helt igennem forkert.

"Jeg ved det ikke," svarede jeg.

"Ved du ikke, hvad der er rigtigt og forkert?" spurgte han med sin sædvanlige blide stemme, men med en undertone, der fik mig til at krympe mig.

"Nej," sagde jeg stift, "det kommer an på omstændighederne."

Han lo højt af henrykkelse, slyngede armene om mig og så ømt på mig, og derved fik jeg en følelse af, at jeg havde udført en eller anden bedrift, så jeg syntes, at det var heldigt, at jeg havde tænkt mig så godt om, inden jeg svarede.

TOTOS OPGAVE

En dag fortalte ToTo mig, at han havde set mig sidde på stentrinet foran hotellet om eftermiddagen dagen før, vi mødtes.

Jeg havde siddet og set melankolsk frem for mig.

Han havde peget på mig og sagt til danskeren: "Se den kvinde, der sidder der. Hun er ked af det, og jeg skal hjælpe hende med et eller andet."

Jeg blev irriteret.

Sikke en indbildsk fyr.

Var han sammen med mig, fordi han syntes, at jeg var en stakkel, som han skulle hjælpe med et eller andet?

På den anden side var det måske rigtigt?

Jeg kunne ikke nægte, at jeg var begyndt at tage danskerens opfattelse til mig om, at ToTo var en åndelig lærer af en eller anden slags.

Han var meget ung, men det var ikke første gang, at en meget ung person afslørede åndelige egenskaber ud over det sædvanlige.

1001 NATS EVENTYR

Mit samvær med ham fik mig til at føle mig som en prinsesse fra 1001 Nats Eventyr, der sov alene indelukket i et rum, medens hun drømte om sin elskede, der til sidst kom flyvende gennem tid og rum på en bevinget enhjørning for at vække hende ved sin magiske ankomst.

Jeg var så betaget af de følelser, der opstod i mig i hans selskab, at jeg en dag sagde til min søster: "Det her er for godt til at være sandt. Den overflod, der bliver mig til del, er så stor, at jeg frygter selv Gudernes misundelse."

På samme måde strømmede der også ved andre lejligheder ord ud af min mund, der kom bag på mig selv.

En dag, da ToTo og jeg var på vej til stranden i en rickshaw, vendte jeg mig mod ham og udbrød: "Hvis folk ikke kan se, at du er en konge, selvom du ikke bærer en konges klædning, er de blinde."

Og derefter tilføjede jeg: "Deres majestæt, min konge."

"Min Gudinde," sagde han.

Jeg ønskede at svare ved at tiltale ham med ordene: "Min Gud," men min barndoms Gudebillede steg op til overfladen og forhindrede ordene i at komme over mine læber, så det blev først langt senere, at jeg kom til at forstå, hvor meget sandhed, der lå i disse ord.

På et andet tidspunkt udbrød jeg: "Jeg har ledt efter dig i alle verdnerne, og tænk bare, at vi skulle mødes her på dette lille støvkorn i Universet, som kaldes Jorden, i det Herrens år 1977. Hvem skulle nu have troet det?"

Disse udtalelser mystificerede mig og fik mig til at mene, at der var en eller anden del af min bevidsthed, der vidste noget, som resten af mig ikke vidste, men det skulle vise sig, at alt kom for en dag.

PILGRIMSREJSENS AFSLUTNING

Vores tid i Madras var ved at løbe ud, og for hver dag voksede min smerte over at skulle skilles fra ToTo.

Før vores tilbagevenden til Danmark skulle vi tilbringe en uge sammen med Mesteren for at deltage i de årlige festligheder for Mesterens afdøde Guru.

Da vi ankom til ashramen besluttede jeg at tage tilbage til Madras, så dagen efter vores ankomst gik jeg til Mesteren for at fortælle ham det.

Han så overrasket på mig: "Ønsker du ikke at deltage i .....eh.....denne festlighed?"

Jeg følte mig skamfuld og så ned: "Nej, jeg tager af sted i morgen."

Han nikkede og sagde ikke mere, og dagen efter var begge drengene og jeg på vej tilbage til Madras.

Min søster og hendes kæreste ville blive, og vi skulle mødes i New Delhi lige før vores afrejse til Danmark.

De få dage vi tilbragte i Madras kom alt for hurtigt til ende, men da jeg rejste, var ToTo og jeg blevet enige om, at han skulle komme til København så snart, han havde fået sit pas i orden.

Min pilgrimsrejse var slut.

2♥2 DOKTRINEN 2
SJETTE DIMENSION

BROEN

DET MASKULINE:
DET MENTALE

DET PRINCIPIELLE

JESU KRISTI GENKOMST

Da jeg, under mit første besøg hos Mesteren, så et billede for mit indre øje af Jesus på korset komme og forsvinde, undrede jeg mig over, hvad Mesteren

havde med Jesus at gøre, men slog det hen med, at han havde renset et indtryk fra min egen kultur ud af mit sind, selvom jeg ikke kunne huske, hvornår det var opstået.

En dag hørte jeg fra en af Mesterens disciple, at Mesteren havde påtaget sig ansvaret for Jesu disciple i en periode, men det fik mig til, i al hemmelighed, at mene, at han måtte lide af storhedsvanvid, selvom jeg ikke kunne få det til at passe med mine øvrige indtryk af ham.

Efterhånden, som mit samspil med ToTo udviklede sig, kom jeg til at tro, at det udrensede indtryk ikke stammede fra min egen kultur, men var næsten to tusind år gammelt og udsprang af den smerte, jeg følte som den trettende discipel Maria Magdalene, da jeg overværede korsfæstelsen af Jesus Kristus.

Jeg kom også til at tro, at det var nødvendigt, at Mesteren påtog sig ansvaret for Jesu disciple i en periode, fordi Jesus selv havde påtaget sig et liv på Jorden, som lagde beslag på al hans opmærksomhed, og at ToTo var den genkomne Jesus Kristus.

SANDHEDENS KONGE

Det siges om Jesus, at når han kommer igen, vil han bære navnet Sandhedens Konge.

ToTo blev født den 1. september 1956 i Madras i Indien.

Han bar navnet Harishchandra, der er den indiske mytologis navn på Sandhedens Konge.

GUDS ØNSKE

Til dagligt blev han kaldt ved de to første stavelser i sit navn, Harish.

Har betyder ønske og *ish* betyder Gud.

Til sammen betyder det Guds ønske.

ToTo kaldte sig selv for den modvillige Messias, for det var ikke opnåelsen af et personligt ønske, der nødvendiggjorde, at han accepterede at gennemleve de lidelser, der blev ham til del, men et liv han påtog sig efter Guds ønske for at udføre en bestemt opgave, ligesom det også var tilfældet for Jesus.

FADEREN OG SØNNEN

Jesus sagde, at Gud Faderen befinder sig i Himlen og Gud Sønnen på Jorden, og at faderen og sønnen er et.

ToTo kaldte Himlen for Sjælsriget eller den syvende dimension og Jorden for den tredje.

Han forklarede, at Gud Faderen befinder sig i den syvende dimension – Sjælsplanet og Gud Sønnen i den tredje dimension – det fysiske plan, men at de er den samme individuelle bevidsthed, der kommer til udtryk i to forskellige dimensioner – en mand og hans Sjæl, og de er således en og den samme bevidsthed i to forskellige udtryk.

HELLIGÅNDEN

Den sidste del af ToTos personlige navn var chandra, der betyder måne.

I mytologien repræsenterer månen det feminine princip, det emotionelle, og solen repræsenterer det maskuline princip, det mentale, og hele hans personlige navn kan således oversættes med: Guds ønske: Det feminine princip.

ToTo forklarede også, at i ethvert menneske, hvad enten det er en mand eller en kvinde, genspejler følelserne tankernes lys, ligesom månen genspejler solens lys.

Jesus underviste om det maskuline princip Gud Faderen og Gud Sønnen og kom tilbage som Harishchandra for at fuldende dette arbejde ved at undervise om det feminine princip Gudinde Moderen og Gudinde Datteren.

ToTo forklarede, at Jesus havde tilsløret det feminine princip under navnet Helligånden, fordi menneskeheden på det tidspunkt havde brug for at træde ud af flokmentaliteten ved hjælp af det maskuline princip.

Helligånden er således den forenede energi fra en kvinde og hendes Sjæl, og deres forenede energi er større end energien fra dem hver især, selvom de udtrykker sig i to forskellige dimensioner, og det feminine princip ønsker Gud nu at løfte sløret fra og dermed anbringe det maskuline og det feminine på deres rette pladser, side om side, på lige fod.

HIERARKI OG FÆLLESSKAB

Desuden forklarede ToTo, at på Jorden repræsenterer det maskuline princip det mentale, individualiteten eller hierarkiet, og det feminine princip repræsenterer det emotionelle, enheden eller Fællesskabet.

Det mentale er forskelligt for alle, uanset køn og livsomstændigheder, og det emotionelle er det samme for alle, uanset køn og livsomstændigheder.

Menneskeheden er nu trådt ud af flokmentaliteten ved hjælp af hierarkiet og har således opnået respekten for individet, og derfor er tiden moden til at opnå betingelsesløs kærlighed til, omsorg for, medfølelsen med og barmhjertighed overfor individet ved hjælp af Fællesskabet.

AT SKILLE FÅRENE FRA BUKKENE

I Bibelen har disciplene skrevet, at når Jesus kommer tilbage, vil han sidde ved Gud Faderens højre hånd og skille fårene fra bukkene og dernæst fælde dom over dem.

De, der er rede, vil følge ham til Himmerige, og de, der ikke er, vil blive kastet i ildsøen.

ToTo sagde, at menneskerne selv vil vælge, om de ville stå ved hans højre eller venstre side, og således vil de selv fælde dommen over sig selv.

De, der er bukke, vil vælge at stå ved hans venstre side, og de, der er får, vil vælge at stå ved hans højre side.

Pladsen ved hans venstre side tilhører Gud Faderen, og pladsen ved hans højre side tilhører hans Åndepartner, hans anden halvdel, hans Evigt Elskede.

De, der stiller sig ved hans venstre side, udtrykker på denne måde deres ønske om Gud Faderens plads og dermed om magten og æren, men den tilkommer ikke dem.

De, der stiller sig ved hans højre side, udtrykker på denne måde deres ønske om hans Evigt Elskedes plads og dermed deres ønske om den betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed, og den tilkommer dem.

DOMFÆLDELSEN

De, der ønsker at indtage Gud Faderens plads, ønsker at indtage en plads, som intet menneske er i stand til at udfylde, og ethvert forsøg på at gøre det hænger derfor sammen med manglende skelneevne.

Som der står i Bibelen, boler mennesker, der mangler denne skelneevne, med den store skøge, som disciplene kaldte Babylon.

ToTo kaldte den store skøge prestigen og sagde, at disse mennesker tror, at de kan få deres ønske om magten og æren opfyldt ved hjælp af den store skøge.

De bejler til skøgens gunst ved at erhverve sig alle Jordens rigdomme, men rigdommene tilhører ikke dem, og således bliver de røvere og røverinder og overfaldsmænd og kvinder, om end de er klædt i guld og purpur.

Alle Jordens rigdomme er Moder Jords gave til alle hendes børn, men, i deres vanvid, voldtager de, der boler med skøgen, deres egen moder, Jorden, for at skaffe sig mere og mere.

Som et resultat af disse handlinger vil de blive kastet i ildsøen, der består i den store smerte i deres inderste hjerte, fordi de ikke kan høre deres hjertes ønske.

I ildsøen lærer de at skelne deres inderste hjertes ønske fra alle andre ønsker.

Først når de ærligt indrømmer deres menneskelige begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed og handler derefter, opnår de skelneevnen, der hvisker dem i øret, at det eneste, deres inderste hjerte ønsker, er at give og modtage den betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed.

De, der ønsker hans Evigt Elskedes plads, viser, at de er rede til at modtage den betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed, og de viser dermed, som der står i Bibelen, at de har bryllupstøjet på, og de skal derfor følge ham til Gudsriget.

De vil gøre dette som brudesvende og brudepiger for at deltage i hans Åndelige Bryllup med hans Anden Halvdel, og dette betyder, at de tager budskabet til sig om, at Det Åndelige Bryllup findes, og giver budskabet videre.

Når de selv når det punkt, hvor de bevidst evner at træde ind i den syvende dimension, ved de, at de snart selv skal stå foran Guds Hellige Alter for at indgå deres eget Åndelige Bryllup med deres egen Evigt Elskede, som vil give dem den betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed, og som de vil give det samme, og i deres glæde og forventning synger de lovsange om hans Åndelige Bryllup sammen med det Himmelske Kor, som der står i Bibelen.

GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN

ToTo forklarede endvidere, at Gud Faderen rummer Skaberkraften og Gudinde Moderen rummer Manifestationskraften.

Manifestationen af denne skabelse fandt sted som et resultat af kærligheden mellem skaberkraften og manifestationskraften.

I den tredje dimension kommer dette til udtryk ved, at mandens sæd, der rummer Skaberkraften, og kvindens æg, der rummer Manifestationskraften, smelter sammen, og således bliver nyt liv og ny bevægelse også her bragt til Verden som et resultat af kærligheden mellem de to.

Skaberkraften er det umanifesterede, det usynlige eller mørket, og manifestationskraften er det manifesterede, det synlige eller lyset, der strømmer ud fra Åndsplanet, den ottende dimension til Sjælsplanet, den syvende dimension.

I det enkelte menneske kan Gud Faderens tilstedeværelse observeres som skaberkraften og Gudinde Moderens som manifestationskraften.

SELVREALISATION OG GUDSREALISATION

Selvrealisation betyder at gøre sig selv virkelig for sig selv, og Gudsrealisation betyder at gøre Gud virkelig for sig selv.

På sit højeste udsigtspunkt er Selvrealisation og Gudsrealisation et og det samme, men opnåelsen af det højeste udsigtspunkt består i en proces med forskellige stadier, hvor et menneske langsomt erkender sin multidimensionelle eksistens.

En person, som udelukkende opfatter sin eksistens i den tredje dimension som virkelig, og som derfor handler i overensstemmelse med dette, opnår sin opfattelse af Virkeligheden ved at knytte sig til mennesker, dyr, planter og materielle ting i den tredje dimension.

For sådant et menneske er Gud enten et håb om, at der måske er mere mellem himmel og jord eller en fantasi, som andre mennesker har af forskellige årsager.

En person, der både opfatter sin eksistens i den tredje og den fjerde dimension som virkelig og derfor handler i overensstemmelse med det, opnår sin opfattelse af Virkeligheden ved at knytte sig til sit eget og andres behov for tid og plads samt sine egne og andres bevægelser gennem rum over tid foruden hans eller hendes tilknytninger til den tredje dimension.

For sådant et menneske er Gud enten et håb om personligt at opleve et mirakel, noget som er i modstrid med de almindeligt accepterede kendsgerninger i den tredje dimension eller modløshed på grund af manglen på mirakler i hans eller hendes eget liv, men ToTo sagde, at et sådant menneske ikke skulle fortvivle, og tilføjede: "Håb ikke på et mirakel. Regn med det".

En person, der opfatter sin eksistens i den tredje, den fjerde og den femte dimension som virkelig og derfor handler i overensstemmelse med dette, opnår sin opfattelse af Virkeligheden ved at knytte sig til sit eget og andres følelsesliv foruden hans eller hendes tilknytninger til den tredje og fjerde dimension.

For sådant et menneske er Gud enten en barmhjertig, men uforklarlig magt, hvis veje er uransagelige eller en truende kraft, der kan knuse alle forhåbninger for at straffe den pågældende for kendte eller ukendte forseelser.

En person, der opfatter sin eksistens i den tredje, den fjerde, den femte og den sjette dimension som virkelig og derfor handler i overensstemmelse med dette, opnår sin opfattelse af Virkeligheden ved at knytte sig til sit eget og andres tankeliv foruden sine tilknytninger til den tredje, fjerde og femte dimension.

For sådant et menneske er Gud et rationelt væsen, der handler af årsager, som kan synes uforståelige for den pågældende, men fordi Guds motiver udspringer af et ønske om det mest fordelagtige for alle, må livet, som det *er*, accepteres, fordi der er gode grunde bag begivenhederne, som personen sandsynligvis vil komme til at forstå på et eller andet tidspunkt.

En person, der opfatter sin eksistens i den tredje, den fjerde, den femte, den sjette og den syvende dimension som virkelig og derfor handler i overensstemmelse med dette, opnår sin opfattelse af Virkeligheden ved at knytte sig til kærligheden, omsorgen, medfølelsen og barmhjertigheden foruden tilknytningerne til den tredje, fjerde, femte og sjette dimension.

For sådant et menneske er Gud et kærligt, omsorgsfuldt, medfølende og barmhjertigt væsen, der handler ud fra en kærlig, omsorgsfuld, medfølende og barmhjertige hensigt for alle, og derfor må en sådan person modtage både livets smerter og glæder som et udtryk for Guds kærlighedsgaver, og på det højeste udsigtspunkt i dette stadie opnår den pågældende person sin individuelle og personlige Selvrealisering, som består i erkendelsen: "Jeg er Gud".

Gennem denne erkendelse indser personen langsomt, at ikke blot er han eller hun Gud, men at alt og alle overalt på alle eksistensplaner er Gud, og som et resultat af dette opnår den pågældende langsomt sin universelle og upersonlige Selvrealisering, der består i at indse: "Alt og alle overalt på alle eksistensplaner er Gud."

Derfor opfatter en sådan person sine egne impulser og sit samspil med alt og alle overalt på alle eksistensplaner som sin løbende samtale med Gud.

En person, der opfatter sin eksistens i den tredje, den fjerde, den femte, den sjette og den syvende dimension samt det Absolutte, den ottende dimension som Virkelig og derfor handler i overensstemmelse med dette opnår sin opfattelse af Virkeligheden ved at knytte sig til Gud foruden tilknytningerne til den tredje, fjerde, femte, sjette og syvende dimension.

For sådant et menneske er Gud den Evigt Elskede, den Eneste Ene, og når en sådan person forbinder sig med et andet menneske af det modsatte køn, som er den Eneste Ene for ham eller hende, opdager han eller hun langsomt Guds betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed gennem sin egen betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed med sin elskede og gennem sin elskedes betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed med ham eller hende selv.

Nogle mente, at deres eneste ene var af samme køn som dem selv, men ToTo sagde, at for at blive i stand til at bevæge os fra den syvende dimension ind i det Absolutte, måtte alle påtagede identitetsformer afstødes.

Han forklarede, at nogle af os valgte vores anden halvdel, vores Evigt Elskede, fra det samme køn, som vi selv har, fordi en maskulin sjæl kunne påtage sig en kvindelig krop og vice versa for at opfylde bestemte formål i livet, og derfor kunne det ske, at vi fandt vores Evigt Elskede i en form af samme køn som os selv.

Når disse formål er blevet opfyldt, og livsmålet er blevet at indtræde i det Absolutte, antager sådanne Sjæle deres retmæssige køn for at blive i stand til at indtræde i det Absolutte.

VORES MULTIDIMENSIONELLE VÆSEN

Til illustration af vores multidimensionelle eksistens findes en graf nedenfor, der kæder vores livsoplevelser sammen med dimensionerne.

EKSISTENSPLANER

Den grønne cirkel i denne graf skal illustrere vores fysiske liv, og det betegnes som vores tredimensionelle liv.

Den blå cirkel illustrerer vores liv i rum og tid, og det betegnes som vores firedimensionelle liv

Den røde cirkel illustrerer vores følelsesliv, og det betegnes som vores femdimensionelle liv

Den gule cirkel illustrerer vores tankeliv, og det betegnes som vores seksdimensionelle liv

Den orange cirkel illustrerer vores tanke-tomme mentale liv, og det betegnes også som vores seksdimensionelle liv

Den violette cirkel illustrerer vores sociale liv, og det betegnes som vores syvdimensionelle liv.

I centeret af grafen illustrerer den sorte farve den umanifesterede Skaberkraft, og den hvide farve illustrerer den umanifesterede Manifestationskraft.

Den grå farve forestiller sammensmeltningen af den sorte og den hvide farve, og illustrerer den sammensmeltede Skaberkraft og Manifestationskraft.

Alle regnbuens farver, der omgiver disse tre energier illustrerer udstrålingen fra sammensmeltningen af Skaberkraften og Manifestationskraften, repræsenteret af den grå farve.

Der er i alt ni farver i regnbuen, men den ultraviolette og den infrarøde kan

ikke illustreres i en graf.

Den ultraviolette ændrer kuløren på alle de andre farver, og den infra-røde er varmen, der stråler ud fra hele strukturen.

VEJEN TIL DEN INDIVIDUELLE OG PERSONLIGE SELVREALISATION

For at opnå sin individuelle og personlige Selvrealisation, sin egen helhed, må et menneske opnå virkeliggørelsen af Gud Faderens og Gudinde Moderens eksistens.

For at opnå dette må et menneske overgive sig til den universelle og upersonlige tilstedeværelse af Gud Faderen ved at overgive sig til åndelige principper og til den universelle og upersonlige tilstedeværelse af Gudinde Moderen ved at overgive sig til jordiske principper.

De åndelige principper er allestedsnærvær, alvidenhed, almagt og udødelighed.

De jordiske principper er begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed.

For at overgive sig til de åndelige principper, må mennesket tage sine tanker til hjælp, og for at overgive sig til de jordiske principper må han eller hun tage sine følelser til hjælp.

Overgivelsen finder sted ved, at den pågældende lidt efter lidt lærer at se, høre, føle eller fornemme sin egen Ånd og sit eget legeme og samtidigt lærer at handle tillidsfuldt i overensstemmelse med det, han eller hun ser, hører, føler eller fornemmer.

VEJEN TIL DEN UNVERSELLE OG UPERSONLIGE SELVREALISATION

En gang blev Mesteren spurgt, om det er godt for det åndelige liv at leve i cølibat, og han svarede leende: "Gud er ikke noget fjols. Hvis det var nok med ét køn, ville der ikke være to."

ToTo forklarede, at menneskets mest potente kraft er den seksuelle, og et menneske kan nå så langt som til den syvende dimension ved hjælp af platonisk kærlighed eller ved hjælp af seksuel kærlighed til en person af det modsatte eller det samme køn.

For at få adgang til det Absolutte må den seksuelle kraft også være aktiv, men til dette formål må den være ren.

Den seksuelle kraft er ren, når personen har opnået evnen til ærligt at følge sine seksuelle følelsers svingninger under elskov uden benægtelse af intensiteten eller mangel på samme i hans eller hendes seksuelle følelser.

Når begge partnere har opnået dette og samtidigt overgiver sig i betingelsesløs kærlighed til, omsorg for, medfølelse med og barmhjertighed overfor hinanden, er de til sammen kraftfulde nok til at træde ind i det Absolutte.

De træder ind, hånd i hånd, efter at have afsluttet deres Åndelige Bryllup med hinanden i deres personlige ToTo bevidsthed ved indgangen til Gudsriget.

De går ind i Gudsriget som ét væsen, ligesom de var før The Big Bang, hvor de blev splittet i en 'han' og en 'hun', og i den proces mistede de deres énhed både med hinanden og med Gud, og således vidste de ikke længere, hvem de var, og hvad de var.

DE FIRE BRYLLUPPER

Et menneskes overgivelse til sin elskedes Ånd og legeme finder sted gennem de fire bryllupper.

Det første bryllup er Det Jordiske Bryllup, der består i den seksuelle forening af hans og hendes kødelige kroppe.

Hvis kærligheden og medfølelsen falmer, når den seksuelle tiltrækning falmer, kan dette ægteskab brydes.

Hvis kærligheden og medfølelsen ikke falmer, er tiden moden til Det Englelige Bryllup, der er foreningen af hans og hendes hjerte.

Dette ægteskab kan ikke brydes, uanset hvor meget modgang parret bliver udsat for, fordi ingen kan modstå kærlighedens kraft.

Når modgang har renset deres hjerter, så kærligheden, omsorgen, medfølelsen og barmhjertigheden står ren, er tiden moden til Det Guddommelige Bryllup, der er foreningen af deres Sjæle, og som et resultatet af dette bryllup erkender de, at deres elskedes Ånd og legeme er Gud Faderens og Gudinde Moderens individuelle og personlige tilstedeværelse for dem udenfor dem selv, ligesom deres egen Ånd og deres eget legeme er

Gud Faderens og Gudinde Moderens individuelle og personlige tilstedeværelse for dem indeni dem selv.

Når kærligheden til, omsorgen for, medfølelsen med og barmhjertigheden overfor den elskedes Sjæl og legeme er blevet betingelsesløs, er tiden moden til deres Åndelige Bryllup, der er foreningen af deres Ånder, og dette bryllup giver dem adgang til Den Hellige Gral, Kærlighedens Hav, i det Absolutte, og således forenes det *høje* Gud Faderen og Gudinde Moderen med det *lave* Gud Sønnen, der er det *ydre* for sin elskede og det *indre* for ham selv, og Gudinde Datteren, der er det *ydre* for sin elskede og det *indre* for hende selv, i ét væsen, der rummer både det *høje* og det *lave*, det *indre* og det *ydre*, og denne forenede bevidsthed er deres individuelle og personlige Gud.

Som et resultat af deres Åndelig Bryllup bliver de også samtidigt forbundet med alt og alle overalt på alle eksistensplaner, og dette er deres universelle og upersonlige Gud.

I Bibelen står der, at et tidspunkt vil komme, hvor Gud kommer ned på Jorden for at sove ved menneskets side, og på dette tidspunkt vil Gud viske hver tåre fra menneskets øjne.

ToTo sagde, at dette tidspunkt indtræffer for et menneske efter, at Det Åndelige Bryllup har fundet sted.

MANDENS OG KVINDENS FÆLLES LEGEME

Forholdet mellem ægtefæller består af deres adskilthed i form af deres individualitet og deres enhed i form af deres kærlighed til hinanden, og denne kærlighed er deres fælles legeme.

I deres fælles legeme er manden det mentale og kvinden det emotionelle.

Manden indtager derfor pladsen som hovedet, der rager ind i himlen, og kvinden indtager pladsen som fødderne, der går på jorden, og på denne måde indtager de begge deres rette pladser i deres fælles legeme.

Med kærlighed til og medfølelse med sin egen og kvindens individualitet vælger manden som hovedet den vej, parret skal gå, og kvinden opnår sit Paradis ved at gå den vej, manden vælger.

Med kærlighed til og medfølelse med sin egen og mandens individualitet vælger kvinden som fødderne, hvor på vejen parret skal gå, og manden opnår sit Paradis ved at sætte sine fødder på vejen på det sted, som kvinden vælger.

ToTo forklarede, at umiddelbart inden sin død vaskede Jesus sine disciples fødder for, med denne symbolske handling, at gøre opmærksom på sin kærlighed til, omsorg for, medfølelse med og barmhjertighed overfor med det feminine princip.

AT BLIVE SOM BØRN PÅ NY

En mand kan nærme sig sin elskedes fire aspekter ved at nærme sig Gudinden, moderen, kvinden og pigen.

En kvinde kan nærme sig sin elskedes fire aspekter ved at nærme sig Guden, faderen, manden og drengen.

En mand nærmer sig Gudinden for at bede om retningslinjer for, hvor han skal sætte sine fødder, og den rette holdning er da at indtage sin plads som drengen, der beder om en gunst og bliver taknemmelig, hvis han modtager den.

En kvinde nærmer sig Guden for at bede om retningslinjer for, hvilken vej hun skal gå, og den rette holdning er da at indtage sin plads som pigen, der beder om en gunst og bliver taknemmelig, hvis hun modtager den.

En mand nærmer sig moderen, og en kvinde nærmer sig faderen for at bede om omsorg, og den rette holdning er da at indtage sin plads som drengen eller pigen, der beder om en gunst og bliver taknemmelig, hvis han eller hun modtager den.

En mand eller kvinde nærmer sig kvinden eller manden for at bede om elskovsleg, og den rette holdning er da at indtage sin plads som drengen eller pigen, der beder om en gunst og bliver taknemmelig, hvis han eller hun modtager den.

I elskovslegen indtager manden og kvinden den rette holdning ved at være uskyldigt selviske som børn, der kun lytter til deres egne seksuelle følelsers svingninger, og de beder deres partner om at tilfredsstille deres lyst til berøring på den måde, som deres seksuelle følelser afslører for dem vil føles bedst, og de bliver taknemmelige, hvis de modtager den.

En mand eller kvinde nærmer sig pigen eller drengen for at bede hende eller ham lege med sig, og den rette holdning er da at indtage sin plads som drengen eller pigen, der beder om en gunst og bliver taknemmelig, hvis han eller hun modtager den.

Disse holdninger er de rette, for vi skal blive som børn på ny for at indtræde i Paradisets Have, det sted i eksistensen, hvor kærligheden til og medfølelsen med den elskede udfylder al tomhed.

DET MENNESKE, DER LEVER ALENE

Det menneske, der har opnået sin individuelle og personlige Selvrealisation, men som lever alene, må tålmodigt vente på at møde sin elskede for at kunne opnå sin Absolutte Selvrealisation og i mellemtiden forberede sig på dette møde ved at bruge sin personlige kontakt med sit sande Selv som hovedet og sit liv og sin vilje som fødderne.

Det sande Selv udstikker da vejen, som dette menneske skal gå, og mennesket udstikker selv, hvor på vejen han eller hun vil sætte sine fødder.

KAMELEN OG NÅLEØJET

Det er vigtigt, at ejendoms- penge- magt- og prestigespørgsmål ikke afleder os fra at indtage vores rette pladser, for det er lige så svært for den rige at komme i Paradiset, som det er for en kamel at gå gennem et nåleøje.

Den rige har erhvervet sig mere, end han eller hun behøver, for at kunne spankulere omkring i selvhøjtidelig alvor og lade andre betjene sig for betaling, og da andre betjener ham eller hende på denne måde, tror han eller hun, at hans eller hendes ønsker er vigtigere end alle andres, og derfor er han eller hun som en nar, der leger viis.

Den, der modtager sine store og små ønskers opfyldelse som et taknemmeligt barn i stedet for at kræve, er en nar i den riges øjne, men er dog den sande vise, som indtager sin rette plads som barnet ved roden af sit eget væsen, og fra dette stade kan et menneske få adgang til Paradisets Have, hvortil billetter ikke kan købes for ejendom, penge, magt eller prestige.

DEN, DER OPHØJER SIG SELV, SKAL FORNEDRES

En åndelig lærer, der lader sig betjene af sine elever, eller der modtager betaling i nogen form for at give sine åndelige erfaringer videre, er som den rige, der uddeler guldkorn for at ophøje sig selv, men når et menneske ophøjer sig selv, må også fornedrelsen følge efter.

Den vil finde sted på det tidspunkt, hvor den pågældende indser, at han eller hun hverken er mere eller mindre end nogen anden manifesteret skabning og således bliver nødt til at stige ned fra sit selvophøjede stade.

SAMFUNDETS SYN PÅ DET MASKULINE OG DET FEMININE PRINCIP

ToTo forklarede, at det maskuline Verdensbillede bliver opfattet som rationelt, præcist og forudsigeligt, og det feminine som irrationelt, upræcist og uforudsigeligt.

I nogle samfund bliver det irrationelle opfattet som negativt på grænsen til det sindssyge.

Denne holdning findes ofte i samfund, der er domineret af det mentale.

I andre samfund, der er domineret af det emotionelle, findes en tilsvarende negativ holdning til det rationelle, men begge holdninger er ude af balance, fordi tanker, der ikke bliver kombineret med følelser, kan føre til mange kolde og hjerteløse handlinger, og følelser, der ikke bliver kombineret med tanker, kan føre til mange eksplosive og destruktive handlinger.

Derfor er det lige så nødvendigt for mænd at lære at lytte til deres følelser, som det er for kvinder at lære at sætte deres følelser ind i en mental ramme, og på denne måde kan de begge lære at skabe og manifestere afbalancerede handlinger.

KRISTUSBEVIDSTHEDEN

Jesus blev omtalt som Kristus.

Mange bruger de to navne i flæng, men ToTo forklarede, at det er væsentligt at skelne mellem den individuelle person Jesus og det universelle bevidsthedsfelt Kristus, som Jesus kom til Verden for at oplyse menneskeheden om.

Han sagde endvidere, at i dag er der mange, som befinder sig i dette bevidsthedsfelt.

En del er endog ikke selv klar over det, fordi de ikke skelner mellem personen Jesus og hans bevidsthedstilstand kaldet Kristus.

Kristusbevidstheden giver sig forskellige udslag i forskellige mennesker afhængig af deres personlige tilbøjelighed og kapacitet, men det karakteristiske for alle, der har opnået Kristusbevidstheden, er, at han eller hun har en personlig kontakt med sit sande Selv, at han eller hun har overgivet sin vilje og sit liv til sit sande Selvs omsorg, og at han eller hun

udviser kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed overfor dem, der stadigt lider.

Enhver, der befinder sig i bevidsthedsfeltet kaldet Kristus, kan med fuld ret føje denne betegnelse til sit navn som sit hellige navn, der viser hans eller hendes eksistentielle ståsted.

PRINCIPPERNE I KRISTUS OG PRINCIPPERNE I TOTO

Udviklingen af Kristusbevidstheden kan finde sted på mange måder, og en af disse er at gennemføre alle De Tolv Trin i et hvilket som helst af De Anonyme Fællesskaber, som ToTo kaldte Kristi frie kirke, hvor medlemmerne kan lære at leve i overensstemmelse med principperne i bevidsthedsfeltet Kristus, som består i en personlig kontakt med sit sande Selv, overgivelse til sit sande Selvs omsorg og i at udvise kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed overfor de, der stadigt lider.

I disse Fællesskaber kan medlemmerne let få adgang til Kristusbevidstheden, fordi en åndelig lærer, der har gennemarbejdet de 12 Trin i et hvilket som helst af de Anonyme Fællesskaber, og som kaldes en sponsor, kan vejlede nykommeren på hans eller hendes vej til hans eller hendes sande Selv og dermed gøre det muligt for ham eller hende at overgive sig til hans eller hendes sande Selvs omsorg og således opnå en åndelig opvågning, der består i betingelsesløs kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed overfor de, der stadigt lider.

Derved har han eller hun opnået Kristusbevidstheden, som også kaldes Barmhjertighedsbevidstheden, og han eller hun kan med rette føje navnet Kristus til sit personlige navn og dermed udtrykke sit eksistentielle stade ved hjælp af sit hellige navn; Kristus.

Sponsorerne udfører dette arbejde uden hverken at modtage betaling eller tjenstydelser, og derfor behøver ingen at mangle Kristusbevidstheden og den personlige kontakt med Gud i dag.

Principperne, der udtrykker sig gennem det bevidsthedsfelt, der kaldes ToTo er: En personlige kontakt med sit sande Selv, *betingelsesløs* overgivelse til sit sande Selvs omsorg, *betingelsesløs* kærlighed til, omsorg for, medfølelse med og barmhjertighed overfor **alle**, hvad enten det er de, der stadigt lider eller de, der lever succesrige liv i deres egne eller samfundets øjne.

Et menneske kan sammensmelte sin bevidsthed med bevidsthedsfeltet Kristus ved at udføre de 12 Trin i 12 Trins Programmet i Active Addictions Anonymous – Det Vilde Liv og dernæst føre sin bevidsthed frem mod bevidsthedsfeltet ToTo ved at udføre de 12 Trin i 12 Trins Programmet i

Christs Anonymous - Det Trettende Trin og på denne måde gøre sig rede til at opnå bevidstheden i ToTo ved hjælp af sin Anden Halvdel, sin Evigt Elskede, og hvis han eller hun stadigt ønsker at udvikle sin eksistentielle forståelse, kan han eller hun gennemføre Et Kursus i Mirakler, det nye og 12 Trins Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab.

FORARGELSEN OVER KRISTUS

Enhver, der har gennemført de 12 Trin i *Active Addictions Anonymous - Det vilde liv* eller et hvilken som helst af de øvrige Anonyme 12 Trins Fællesskaber, eller som på anden vis selv mener, at han eller hun er rede, kan deltage i *Christs Anonymous - Det Trettende Trin*, hvis han eller hun ønsker det, og i ChrisAn kan han eller hun arbejde med Det Trettende Trin.

Dette Program kaldes Det Trettende Trin, fordi man her først udfører arbejdet med De Tolv Trin og dernæst med De Tolv Traditioner, som til sammen udgør ét trin, Det Trettende Trin.

I dette Fællesskab præsenterer medlemmerne sig ved først at sige deres personlige navn efterfulgt af en ærlig og modig indrømmelse af deres hellige navn, deres bevidsthedstilstand ved at sige: "Jeg er Kristus".

Selvom nogle måske vil forarges over det, opfordrede ToTo de, der frygter forargelsen, til at være modige og stå ved deres Kristusbevidsthed.

På denne måde kan vi bidrage til, at gøre Kristusbevidsthedens barmhjertighed virkelig for os selv og for Verden i alle dens nuancer, og dette vil hjælpe os selv med at få alt på sin rette plads og andre med at opnå bevidstheden i Kristus, selvom vi har fået at vide, at denne bevidsthedstilstand er uopnåelig for andre end Jesus.

Denne usandhed er blevet udtrykt at de, der ønsker magten og æren, og de kræver også, at enhver, der indrømmer at besidde Kristusbevidstheden, skal kunne gå på vandet i den fysiske Virkelighed, og dermed forhindrer de nuancerne i Kristusbevidstheden i at komme ærligt til udtryk.

PROGRAMMET I CHRISTS ANONYMOUS

Programmet i Christs Anonymous består i først at indrømme, at vi er magtesløse overfor vores addiktion til vores tænkende sind, vores Ego, og hvordan dette gør vores liv uhåndterligt og dernæst at åbne os for troen på, at en Magt, der er større end os selv kan føre os til vores sande Selv, vores Ånd, og dermed til Glæde over at Være til.

Derefter tager vi en beslutning om betingelsesløst at overgive vores vilje og vores liv til omsorgen fra vores sande Selv, *sådan som vi forstår Det*.

Med det mod og den styrke, som denne beslutning fremkalder, foretager vi en grundig og uforfærdet ransagelse af os selv, og derefter indrømmer vi vores nøjagtige natur overfor os selv, vores sande Selv, et andet menneske og vores ChrisAn Fællesskab.

Efter dette gør vi os rede til at blive befriet fra alle vores karakterdefekter, og når vi er blevet helt rede, beder vi ydmygt vores sande Selv om at blive befriet fra dem.

Derefter laver vi en liste over alle dem, vi har gjort fortræd set gennem de øjne, vi har opnået ved hjælp af de første syv Trin i vores Christs Anonymous Program, begyndende med at give genoprejsning til os selv, og vi bliver også villige til at give genoprejsning til alle andre på vores liste, og når tiden er moden, giver vi genoprejsningen, med mindre den direkte genoprejsning vil skade os selv, dem eller andre, der indirekte er impliceret i konsekvenserne af den situation, vi ønsker at give genoprejsning for.

Hvis det er tilfældet giver vi indirekte genoprejsning ved at gøre det, vi ønsker at gøre for den, vi har skadet, men for et andet menneske.

Derefter fortsætter vi med at lave daglig selvransagelse, og når vi fejler, indrømmer vi det straks.

Gennem bøn og meditation forsøger vi at forbedre vores bevidste kontakt med vores sande Selv, *sådan som vi forstår den Magt*; samtidigt med at vi kun beder om at få kundskab om vores sande Selvs vilje for os og om kraften til at udføre den.

Efter, at vi har opnået en åndelig opvågning som en følge af dette arbejde, fortsætter vi med at praktisere disse principper i vores daglige liv og giver budskabet videre til andre om, at det kan lade sig gøre - ved hjælp af 12 Trins Programmet i Christs Anonymous - at give slip i sin addiktion til sit tænkende sind, sit Ego for at blive forenet med sit sande Selv, sin Ånd og derved blive ført til glæde over at være til.

DET TRETTENDE TRIN

Efter arbejdet med de Tolv Trin arbejder vi med De Tolv Traditioner, der alle behandler forholdet til Verden omkring os, og ved hjælp af dette arbejde bliver vi i stand til at bringe vores åndelige klarhed ind i vores Jordiske sammenhænge.

De Tolv Traditioner til sammen svarer til ét sidste Trin – Det Trettende Trin.

DEN FULDKOMNE BRO TIL DEN NYE VERDENSORDEN

ToTo sagde desuden, at for at fuldende Broen til Den Nye Verdensorden må AcAdAn, som står for 12 Trins Fællesskabet Active Addictions Anonymous – Det Vilde Liv, også fremstå.

De af os som, selvom vi ønsker det, ikke kan frigøre os fra vores Jordiske afhængigheder af alkohol, stoffer, nikotin, mad, vores krop, tvangsmæssigt forbrug, sex, forhold, medafhængighed, destruktive tanker og følelser, karakterdefekter, arbejde, penge, magt, prestige, berømmelse, materielle eller åndelige ambitioner eller en hvilken som helst anden besættelse, der driver os til at handle tvangsmæssigt, kan være medlem af AcAdAn.

I dag findes der mange, som lider af et alvorligt tilfælde af aktiv addiktion og endnu flere, der har en mild eller moderat udgave af denne sygdom, og her og nu kan enhver addiktion bestå i lette tilfælde, der kan opløses, middelsvære eller svære tilfælde, der måske kan opløses, men hvad enten vores addiktion kan opløses her og nu eller ej, bør ingen, der ønsker adgang til et 12 Trins Fællesskab nægtes dette, uanset hvilken karakter deres aktive addiktion har.

TOTOS SOLFOND

ToTo sagde, at hvis de Anonyme Fællesskaber – alle Fællesskaber, der arbejder med et 12 Trins Program i en eller anden form – ønskede at deltage i at lette lidelserne på Jorden, kunne de danne en fond kaldet ToTos Solfond, der kunne støtte skabelsen og manifestationen af hjem for hjemløse mennesker over hele Verden, især for børn.

Den første september hvert år kunne alle de Anonyme Fællesskaber til sammen uddele fondsmidlerne til hjemløse formål med 22% i Norden, 22% i Syden, 22% i Østen og 22% i Vesten.

De resterende 12% kunne bruges til udgifter i forbindelse med vores fond, og ethvert overskud herfra kunne føres tilbage til fonden i slutningen af et kalenderår og indgå i næste års uddeling af fondsmidlerne.

Hvis vi valgte at bruge vores gruppes overskud fra en hvilken som helst 12 Trins Gruppe på denne måde, valgte vi samtidigt at bidrage til at forbedre den Verden, vi er en del af, hvor det behøves mest.

Den 22. august hvert år kunne vi organisere et konvent i København forud for uddelingen af vores penge.

Her kunne vi se på, hvor mange penge vi havde samlet og deltage i beslutningen om, hvordan vi ønskede, at vores penge skulle bruges i overensstemmelse med de foreslåede retningslinjer.

I begyndelsen af fondens liv vil der næppe være meget at uddele især, fordi vi giver fri copyright og gratis adgang til dem, der ønsker at læse vores litteratur, eller som ønsker at give den videre.

Alligevel forøger vi ikke vores bidrag i vores egen 12 Trins Gruppe, for vi ønsker, at fonden skal vokse harmonisk frem og være et udtryk for den forenede vilje fra vores Fællesskaber til at bidrage til den Verden, vi lever i, og med det formål sikrer vi, at fonden ikke afspejler én persons eller nogle få medlemmers indflydelse eller velstand.

DEN NYE VERDENSORDENS GRUNDLAG

ToTo kaldte sig selv for den Anonyme Messias.

Anonymitet er det åndelige grundlag for Den Nye Verdensorden, og det betyder, at det ikke er det enkelte menneskes personlige data, livshistorie eller adfærd, der skal fokuseres på, men på hvordan jordiske og åndelige principper virker i denne persons liv, og derfor kan intet menneske bedømme et andet menneske eller et andet menneskes liv ved at se på ham eller hende udefra.

Set udefra kan et menneskes liv være fyldt med ulykker og fornedrelser, men indefra set kan efterlevelsen af åndelige og jordiske principper, på trods af dette, fylde det pågældende menneskes liv med lykke og ophøjelser, selvom dette menneske lever på samfundets bund, udstødt og forfulgt, bevidst om, at hans eller hendes liv vil ende i en ung alder med en voldsom død, ligesom det var tilfældet for Jesus, og ligesom det også var tilfældet for Harishchandra, men dette kan kun vides, hvis den pågældende selv vælger at fortælle om det.

ToTos personlige liv skal derfor ikke betragtes som et eksempel til efterfølgelse, men som et af de mange kommende eksempler på, hvordan efterlevelsen af principperne i ToTo kan påvirke et menneskes liv.

Det er dog vigtigt at oplyse om hans personlige data, ikke for at bryde anonymitetens princip, men for at give enhver, der har behov for det, en bekræftelse på, at han virkelig har levet på Jorden.

BUDBRINGEREN OG BUDSKABET

ToTo forklarede, at i Jesu tilfælde blev anonymitetsprincippet ikke overholdt, og derfor eksisterer der endnu i dag en sammenblanding af budbringeren og budskabet.

Jesus udvalgte tretten ledsagere, som skulle være bærere af Kristusbevidstheden, så de kunne give budskabet om Kristus videre, når Jesus selv var død.

Undervisningen, som de modtog, fik et andet forløb, fordi de rejste rundt sammen med ham og blev påvirket af hans udstråling samtidigt med, at de fik lejlighed til at iagttage, hvordan principperne i Kristus gav sig udslag i ét menneskes liv, nemlig i Jesu liv.

På trods af den personlige undervisning, de modtog, blandede også de budbringeren og budskabet sammen i en vis udstrækning samtidigt med, at også tidsånden, det politiske klima og den kulturelle og moralske tilbøjelighed på den tid, til en vis grad slørede deres udsyn.

JOMFRUDOM

Datidens kvindesyn gjorde sig også gældende i de tretten, og dette gav sig forskellige udslag, men ToTo sagde, at på trods af dette, vil sandheden sejre til sidst.

De tolv havde ment, at budskabet ville miste sin gennemslagskraft, hvis samfundet skulle acceptere en kvinde som Maria Magdalene, der ikke blot talte i forsamlinger, men samtidigt blev betragtet som udstødt af dette samfund, som en af bærerne af den hellige bevidsthed i Kristus, og derfor udstødte de hende af gruppen efter Jesu død med den begrundelse, at Israel havde tolv stammer, og der var tolv måneder i et år, så tretten var derfor et uheldigt antal, og derefter omtalte de hende som et vedhæng til gruppen og ikke som en af gruppen.

De forstod dog, at det feminine princip ikke kunne udelades helt, og de valgte i stedet at fokusere på hans personlige historie ved at inddrage Maria, Jesu moder, som det feminine aspekt.

Jesus påpegede selv, at hans moder ikke var bærer af Kristusbevidstheden, da han afviste hende og sine brødre i døren med den begrundelse, at de ikke var hans sande familie.

ToTo kaldte Jesu fødsel et lune i naturen, der på denne måde valgte at markere, at hans fødsel var en speciel begivenhed, der var værd at lægge

mærke til, og den kunne derfor ikke betragtes som et eksempel til efterfølgelse.

Den tilbedelse af jomfrudom, som blev et resultat af sammenblandingen af budbringeren og budskabet, har kostet både mænd og kvinder megen smerte og har desuden skabt og manifesteret problemer i menneskets udvikling af dets kærlighedsliv.

TALLET 13 OG TALLENE 6-6-6

Selv i dag er der stadigt mange, der opfatter tretten som et uheldigt antal, men Jesus valgte tretten disciple for at henlede opmærksomheden på det trettende bogstav m i det hebraiske alfabet.

'M' står for det hellige feminine princip Gudinde Moderen.

Det sjette bogstav i alfabetet er 'F', som står for det hellige maskuline princip Gud Faderen.

I Biblen består den Hellige Treenighed i Gud Faderen, Gud Sønnen og Helligånden, og det siges, at talformationen 6-6-6 er tegnet for dyret, og det har givet ophav til mange fabler om disse tal, så som djævelen og djævelinden, de onde tal osv.

Bibelen advarer mennesker mod talformationen 6-6-6, for hvis man udelukkende opfatter Gud som den skabende maskuline kraft og udelukker den manifesterende kvindelige kraft vil det skabe og manifestere problemer i udsynet på eksistensen både for den enkelte og for samfundet, fordi denne talformation anbringer Gud Faderen på alle tre pladser i Den Hellige Treenighed, og den udelukker således menneskeligheden i form af Gud Sønnen, og den udelukker også Helligånden, det hellige feminine princip Gudinde Moderen og Gudinde Datteren.

Når vi kun favner den guddommelige maskuline kraft i vores opfattelse af Gud, giver vi livskraft til talformationen 6-6-6, dyrets tal, dyremanden og dyrekvinden, den laveste og mest destruktive klasse af mennesker indenfor menneskeheden, og skabermanifesterer dermed umådelig og forlænget lidelse for menneskeheden som profeteret i Bibelen.

DEN, DER ER UDEN SYND, KASTER DEN FØRSTE STEN

ToTo sagde, at kærlighed og tilgivelse går hånd i hånd, men gruppen omkring Jesus kunne ikke tilgive Judas hans medvirken til Jesu død på trods af den kendsgerning, at de var bærere af Kristusbevidstheden, men de, der

ønsker at følge jordiske principper, må arbejde med sig selv, indtil de finder tilgivelsens sted i sig selv.

Tilgivelse kan ikke gives som en beslutning, men må udspringe fra hjertet, for ellers tilsidesætter personen sig selv for at give til en anden og mister dermed kontakten med sin sande tilstand.

Judas var opslugt af det politiske og troede, at Jesus skulle være konge i landet.

Han forestillede sig, at hvis præsterne mødte ham, ville de indse, at han burde være konge, og derfor ønskede han at føre præsterne og Jesus sammen, men da han så konsekvenserne af sin handling, tog han sit eget liv i smerte og fortvivlelse over den.

Efter to tusind år i sit nuværende liv som ToTos hustru indså Maria Magdalene, at menneskelighed består i at være begrænset, uvidende, magtesløs og dødelig, og ligesom menneskeligheden forhindrede Judas i at overskue konsekvenserne af sine handlinger, forhindrede den også hende i det samme, og således måtte hun sande Jesu ord: "Den, der er uden synd, kaster den første sten," og derefter tilgav hun Judas.

LUCIFER

Den tid kom også, da hun tilgav det folk, der medvirkede til Jesu død, men det blev hun først i stand til efter, at hendes Åndelige Bryllup med ham som Harishchandra Sharma ToTo fandt sted, for da forstod hun det, hun ikke havde forstået før, og derved indså hun, at også hun havde bidraget til hans død.

Hun forstod, at ToTo og hun var det første af de evige par, der sammen med et andet par af Åndepartnere, som stod deres hjerte nærmest, udgik fra det Absolutte for at opleve livet som manifesterede skabninger.

Vi valgte at manifestere os som firlinger sammen med det andet par, der ønskede det samme som os, og derved manifesterede vi os i fire retninger – Norden, Syden, Østen og Vesten, og på den måde blev *Fire* den første positive magtfaktor i skabelsen af manifestationen, hvor det usynlige er det negative, mørket eller Ånden, og det synlige er det positive, lyset eller materien.

Andre af de evige par fulgte i kølvandet af os fire i bølge efter bølge, indtil alle, der havde det samme ønske, havde projiceret sig ud af det Absolutte og ind i manifesterede former.

Efterhånden, som parrene bevægede sig ind i den tredje dimension, glemte mange deres oprindelige ønske og blev utilfredse med livet.

De begyndte at forbande den dag, de blev skabt og manifesteret og sagde, at de ikke ville være gået ud, hvis han, der først havde valgt at ville gå ud ikke havde valgt det.

Hans navn var Lucifer, lysbringeren, som Gud elskede, fordi han elskede livet under alle omstændigheder.

De, der forbandede deres skæbne, spurgte Lucifer, hvordan han bar sig ad med at elske livet, og han svarede, at han havde accepteret, at enhver manifesteret skabning måtte bære et kors, som består i begrænsning, uvidenhed, magtesløshed, og dødelighed/foranderlighed.

DEN, DER GIVER SIT LIV, SKAL BEVARE DET, OG DEN, DER FORSØGER AT BEVARE DET, SKAL MISTE DET

De svarede, at det netop var deres begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed, der skabte og manifesterede vreden i dem selv.

Han forklarede, at hans accept udsprang af, at han havde valgt betingelsesløst at overgive sin vilje og sit liv til sit sande Selv, sin Ånd, som altid og uden undtagelse var i perfekt énhed med Gud, hans FadersModers vilje.

Hans sande Selvs energifelt bestod i individualiteten og enheden, og disse begrænsedes ikke af noget dødeligt legeme.

Resultatet af hans egen begrænsning af hans dødelige legeme var hans uvidenhed om mangt og meget og hans magtesløshed overfor det, han ikke kendte, men da hans sande Selv ikke var underlagt disse begrænsninger, gik han modigt frem i livet i tillid til sit sande Selvs styring.

Derfor kunne han bruge sin livskraft på at glæde sig over livet og tage godt for sig af alle de goder, som hans sande Selv tilbød ham på livets rejse samtidigt med, at han accepterede livets smerte som en del af nødvendigheden for skabelsens manifestation.

For at opleve livet som en manifesteret skabning måtte han adskille sig fra det ubegrænsede for at antage en begrænset form, og livets smerte består i adskillelsen, der også betegnes som døden i alt både stort og småt.

De blev vrede og sagde, at de ikke havde fået livet for at give det bort til et sandt Selv, men nu forstod de bedre, hvorfor de led.

Det sande Selv var helt enkelt hævngerrig og havde sendt deres lidelser til dem, fordi de gjorde med deres liv, som de ville.

Han svarede, at deres sande Selv gav dem friheden til at gøre med deres liv, som de ville.

Når en manifesteret skabning imidlertid nåede et punkt, hvor han eller hun bad sit sande Selv om at overtage omsorgen for hans eller hendes vilje og hans eller hendes liv, ville han eller hun åbne sig for en opdagelse.

Opdagelsen bestod i at finde ud af, at hans eller hendes sande Selv havde påtaget sig ansvaret for at føre ham eller hende frem i overensstemmelse med hans eller hendes egne ønsker fra begyndelsen til slutningen.

Dermed ville han eller hun langsomt erkende sit sande Selvs betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed, og det ville lidt efter lidt få hans eller hendes vrede over at være en manifesteret skabning til at forsvinde.

Han eller hun vidste nu, at han eller hun havde en betingelsesløs fri vilje, og at alle hans eller hendes oplevelser havde fundet sted i overensstemmelse med hans eller hendes egne suveræne ønsker.

DEN FALDNE ENGEL

De blev grebet af mistillid og sagde til hinanden, at han blot var en falden engel, der forsøgte at vildlede dem, og nu kunne man se, at når alt kom til alt, var han i Virkeligheden deres argeste modstander, for hvem kunne glæde sig over livet, hvis man samtidigt skulle give det bort.

Når de led, ønskede de, at de samme lidelser skulle blive ham til del, så han selv kunne opdage sit sande Selvs sande karakter.

IKKE DEN STEN FANDTES, HVORTIL HAN KUNNE HÆLDE SIT HOVED

Da hans Anden Halvdel hørte deres svar, blev hun grebet af skam og flygtede fra ham.

Til sidst fandt den uskyldige ikke den sten, hvortil han kunne hælde sit hoved, og han gav op overfor harmen og spurgte, hvad vi ønskede fra ham.

Vi svarede, at han skulle leve som en menneskesøn uden arbejde, på samfundets bund, udstødt og forfulgt, og desuden skulle han gennemgå de

sværeste af de pinsler, der blev dem til del, som samfundet udråbte som forbrydere.

Hvis han, under disse omstændigheder, uden vrede, ville overlade sin vilje og sit liv til sit sande Selvs omsorg, ville vi tro på, at dette var vejen til at elske livet som en manifesteret skabning.

Han indvilligede i at påtage sig denne opgave i medfølelse med vores manglende indsigt, og samtidigt håbede han, at hans skæbne ville vække vores medfølelse, for han havde lige så meget brug for vores kærlighed og medfølelse, som vi havde for hans.

Da vi så ham hænge på korset, indså vi, at han havde fuldbragt værket, og mange tog budskabet til sig, men mange tog afstand fra det og forbandede stadigt Lucifer og gav ham skylden for deres selvskabte og selvmanifesterede helvede.

FRELSEREN

De mange, der tog budskabet til sig, spredte sig over Jorden for at give det videre.

En enkelt af de, der tog budskabet til sig umiddelbart efter Jesu død, var en magtfuld budbringer, men også han var til en vis grad blændet af sin menneskelige begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed, og da han ikke samtidigt kunne rumme den tanke, at Messias, Verdenslæreren, var blevet henrettet som forbryder, og at Guds kærlighed er uendeligt nåderig, fandt han fred for dette paradoks ved at skabe og manifestere myten om Frelseren.

Denne misforståelse har skabt og manifesteret mange lidelser i de, der ønskede at følge Jesu lære, og den synes nu at have slået rod som den sindssygdom, der kaldes Frelserkomplekset, populært kendt som Medafhængighed.

Nedenfor findes en graf, der illustrerer tankemønsteret i dette kompleks.

FRELSERKOMPLEKSETS RING

Disse fire karakteristika i Frelserkompleksets Ring udgør ét tankemønster, og det indebærer, at alle fire bliver aktive, hvis man blot aktiverer et af dem.

Nedenfor er de fire hovedtankegange i dette kompleks beskrevet enkeltvis:

FRELSEREN: Jeg er nødt til at frelse andre fra konsekvenserne af deres sociale liv, af deres tanker, følelser og handlinger for, at jeg kan blive i stand til at føle mig godt tilpas ved mig selv.

FORFØREREN: Andre kan ikke tåle at få at vide, hvordan jeg tænker, føler og handler, og derfor er jeg nødt til at fortie, benægte, fordreje, manipulere, lyve eller forfalske det billede af min Virkelighed, som jeg giver videre til andre for, at jeg kan blive i stand til at føle mig godt tilpas ved mig selv.

KRÆNKEREN: Andres sociale liv, deres tanker, følelser og handlinger er forkerte, og det er min opgave at lave dem om for, at jeg kan blive i stand til at føle mig godt tilpas ved mig selv.

OFFERET: Jeg er nødt til at ofre mine penge, min tid, mine kræfter og mine interesser for andre for, at jeg kan blive i stand til at føle mig godt tilpas ved mig selv.

Helbredelsen af denne mentale sygdom består i at skabe og manifestere et modsatrettet tankeklima i sit sind, og det sunde tankemønster bliver illustreret i grafen nedenfor:

DEN FØLELSESMÆSSIGE ÆDRUELIGHEDS RING

IKKE-TILKNYTNING: Andre har brug for at kende konsekvenserne af deres sociale liv, deres tanker, følelser og handlinger, ligesom jeg har brug for at kende konsekvenserne af mine, så de og jeg kan blive mere oplyste, så jeg giver mig selv og andre tid og plads til at lære konsekvenserne af vores sociale liv, vores tanker, følelser og handlinger at kende, og dermed opdager vi, at tilfredshed begynder at blomstre indeni os.

INTEGRITET: Jeg har brug for at kende andres Virkelighed, som den er, og de har brug for at kende min, som den er, så de og jeg kan danne os et sandere billede af Virkeligheden, som den ER, og dermed opdager vi, at tilfredshed begynder at blomstre indeni os.

RESPEKT FOR ANDRE: Andre har brug for at tænke, føle, handle og forholde sig til andre i overensstemmelse med deres Virkelighed, som den ER, ligesom jeg har brug for at tænke, føle, handle og forholde mig til andre i overensstemmelse med min Virkelighed, som den ER, så vi kan finde ud, hvordan vi kan skabe og manifestere en hverdag, som tilfredsstiller os, og dermed opdager vi, at tilfredshed begynder at blomstre indeni os.

RESPEKT FOR SIG SELV: Jeg og andre har brug for at bruge vores penge, tid, kræfter og personlige interesse på os selv først og fremmest for at blive i stand til at skabe og manifestere en hverdag for os selv, som tilfredsstiller os, og dermed opdager vi, at tilfredshed begynder at blomstre indeni os.

HAN KOM SOM EN TYV OM NATTEN

På trods af denne misforståelse, blev jorden langsomt gødet, så han kunne komme tilbage for at afslutte arbejdet.

I Bibelen står der, at på tidspunktet for hans tilbagekomst ville mange sige: "Der er han..... ..... der er han" og pege i mange forskellige retninger, men han rådede menneskerne til ikke at tro det, for han ville komme som en tyv om natten, og husets beboere ville derfor først opdage, at han havde været der, når de vågnede op om morgenen og så resultatet af hans besøg.

ToTo kom som en tyv om natten, levede anonymt på samfundets bund og blev kun genkendt af nogle af de, som mødte ham personligt, og som ofte hilste ham med ordene: "Hej, Jesus."

Han ordnede sit ærinde på Jorden og døde i København den 2. marts 1998.

DET NYE HELLIGE LAND OG DET NY JERUSALEM

I Bibelen står der også, at han ikke ville vende tilbage til Jerusalem, fordi Jerusalem slår profeterne ihjel, og derfor ville der fremstå et nyt helligt land og et Nyt Jerusalem ved hans tilbagekomst.

Mesteren sagde på en af sine rejser til Vesten, at Danmark er den åndelige hovedstad i Verden i dag.

Dermed udnævnte han Danmark til Verdens nye hellige land.

ToTo valgte at leve, undervise og dø i Danmarks hovedstad København, som han dermed udnævnte til det Ny Jerusalem, Verdens nye hellige by.

ARKETYPER

ToTo lærte mig, at Universet består af et uendeligt antal af sammensatte energifelter, som kaldes interferensmønstre.

Spændingen mellem de sammensatte energier i et givent interferensmønster fastholder mønsteret i sin form.

Et vist antal af individuelle og personlige interferensmønstre af samme type danner tilsammen et større universelt og upersonligt interferensmønster, og dette er en arketype.

Arketypen rummer den samlede bevidsthed fra alle de individuelle dele samtidigt med, at hver enkelt del rummer hele arketypens bevidsthed.

Han gav det eksempel, at det enkelte menneske kan betragtes som det individuelle og personlige interferensmønster, og at hele menneskeheden til sammen udgør det universelle og upersonlige interferensmønster, som er arketypen: Mennesket.

Sammenhængen mellem arketypen X og den enkelte del Y kan opsættes i ligningen:

$$X = (Y \times Z) + S$$

idet man ganger Y med Z, der er antallet af delene og hertil lægger S, der er syntesen af dem, da syntesen af delene er større end summen af enkeltdelene, på samme måde som et vækkeur er mere end summen af sine individuelle dele.

MENNESKEHEDENS ENHED

Jeg kunne ikke forestille mig, at jeg, som en del af menneskeheden, rummer hele menneskehedens bevidsthed, før ToTo tog mig med til en holografisk billedudstilling en dag.

Holografiske billeder er tredimensionelle og opstår ved, at en billedplade med et interferensmønster belyses med laserlys, og derved fremkommer det tredimensionelle billede.

Hvis den holografiske billedplade, fx. af en hest, klippes i mange stykker, og man tager det stykke op, der før var en del af hestens øre og belyser det med laserlys, viser stykket hele hesten.

Han forklarede, at udstillingen kunne bruges som en illustration af det universelle princip om, at enhver er en del af helheden, og hver del ER helheden.

Dette indebærer, at et enkelt menneskes lykkelighed eller ulykkelighed påvirker hele menneskeheden, om ikke i vågen og bevidst tilstand, da i sovende og ubevidst tilstand, og ét menneskes lykkelighed eller ulykkelighed vil således give sig udslag i hele menneskehedens liv.

GUD

At det individuelle menneske ikke nødvendigvis er bevidst om, at det rummer den totale bevidsthed, skyldes begrænsningen af bevidsthedens øje i den tredje dimension, og dette kan illustreres ved at tegne en stor kugle og dernæst sætte en mikroskopisk prik et vilkårligt sted udenpå eller inde i kuglen.

Kuglen skal da illustrere den pågældendes fulde bevidsthed, og prikken illustrerer bevidsthedens begrænsede vindue i den tredje dimension.

Prikken sammenlignet med kuglen skal samtidigt illustrere forholdet mellem den pågældendes vågne dagsbevidsthed, som er prikken, og dennes underbevidsthed, som er kuglen.

Kuglen eller hele bevidsthedsfeltet er i sig selv en arketype og omfatter alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner.

Denne arketype kaldes Gud, og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner er således Gud og rummer hele Guds bevidsthed, eftersom hver enkelt del rummer helheden.

BEVIDSTHEDSPLANER

Prikken kan anbringes forskellige steder udenpå eller inde i kuglen, og på denne måde kan man markere bevidsthedens fokuseringspunkt i forskellige områder, på forskellige ydre eller indre planer.

Forskellige bevidsthedsplaner rummer forskellige Verdener, og disse kan opleves ved at flytte bevidsthedens fokuseringspunkt ved hjælp af refleksion, kontemplation, koncentration og meditation.

Vi er alle vant til at bevæge os ubesværet i den tredje dimension uden at støde ind i andre levende væsener eller genstande, men det er ikke gældende i vores jordiske liv for vores bevægelser i de andre dimensioner af vores eksistens, og dette ses tydeligt, når vi støder sammen med andre følelsesmæssigt, mentalt, socialt eller åndeligt.

ToTo forklarede, at ved at overgive sig til sine emotioner kan et menneske vænne sig til at være i den tilstand, der er gældende i den femte dimension, hvor emotionelle følelser bevæger sig ubesværet.

Ved at bruge sine tanker på refleksiv vis, dvs. ved at genspejle alting i stedet for at dømme det på grundlag af godt og ondt, rigtigt og forkert kan et menneske vænne sig til at være i den tilstand, der er gældende i den sjette dimension, hvor tanker bevæger sig ubesværet.

Når et menneske går ind i den kontemplative tilstand og dermed begynder at koncentrere sin bevidsthed kan det vænne sig til at være i den tilstand, der er gældende i den syvende dimension, hvor kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed flyder ubesværet i vores sociale samspil.

Fra den koncentrerede tilstand af bevidsthed kan personen gå ind i den meditative tilstand, og et menneske kan således lære bevidst at tømme sit fokuseringspunkt og dermed blive i stand til at se, høre, føle eller fornemme Gud og samtidigt indtræde i de andre dimensioner og dermed blive i stand til at opleve Virkeligheden i de andre Verdener uden at møde modstand fra følelser og tanker, der udspringer fra vedkommendes erfaringer i den tredje dimension.

Nedenstående grafer illustrerer disse bevidsthedstilstande.

Hver cirkel illustrerer en af vores sindstilstande, og prikkerne i dem illustrerer vores tanker i de forskellige sindstilstande.

BEVIDSTHEDSTILSTANDE

Almindelig Refleksion Kontemplation Koncentration Meditation
.

Den første cirkel viser en normal sindstilstand med mange tanker, der fremkalder forskellige emotionelle tilstande, sat i bevægelse af vores tanker.

Den anden cirkel illustrerer en reflekterende sindstilstand, hvor vi tillader vores tanker og følelser at passere igennem os uden, at vi forsøger at fastholde en bestemt tanke eller den følelse, tanken medfører, og derved opstår der ro i sindet, fordi vi ikke giver enhver tanke eller følelse magt over os.

Den tredje cirkel viser en kontemplerende sindstilstand, som er en fordybelse i en bestemt tanke eller et bestemt tankesæt, og dette kaldes bøn, når det drejer sig om åndelige formål, og tankerne koncentreres her om et objekt, et ord, et mantra, en koan eller en bøn og vandrer til og fra kontemplationspunktet.

Den fjerde cirkel viser en koncentreret sindstilstand, hvor alle andre tanker end kontemplationsobjektet er forsvundet.

Den femte cirkel viser en mediterende sindstilstand, hvor der ingen tankevirksomhed er, men en direkte oplevelse at Virkeligheden, og dette kaldes Stilheden eller tomheden i fokuseringspunktet, som er en forudsætning for den direkte oplevelse af vores sande Selvs tilstedeværelse.

ToTo forklarede yderligere, at ved at se på De Sociale Samspils Ringe kan et menneske finde hjælp til at udvikle sit sociale liv, sit kærlighedsliv.

DE SOCIALE SAMSPILS RINGE

Ved hjælp af disse Ringe kan mennesket let se, at der er en 'mig', en 'os' og en 'dig' i ethvert socialt samspil.

Hvis han eller hun trækker sin egen livs-cirkel ud fra de sammenflettede cirkler, ser han eller hun, at næsten halvdelen af hans eller hendes livs-cirkel er optaget af 'os' i et hvilket som helst socialt samspil

Ud fra dette kan han eller hun let se, at det også vil sætte sig som et sår i hans eller hendes egen livs-cirkel, hvis han eller hun sårer en anden.

Det bliver også tydeligt, at når to mennesker har et socialt samspil, er de i berøring med en Magt Større end deres individuelle selv som en 'mig' og en 'dig' i det større væsen indeholdt i 'os', som er større end summen af enkeltdelene.

Mange mennesker har en tendens i deres sociale liv, deres Sjæleliv, til at opsuge andres tid, interesse, energi og penge i håb om at befri sig fra ensomhed, kedsomhed, tomhed og meningsløshed og dermed skade deres kærlighedsliv.

Ved hjælp af Tomhedens Ring og Opfyldelsens Ring kan en person undersøge denne idé og således let komme til at se, at det, de håber at opnå, ikke kan opnås ved hjælp af noget udenfor dem selv, men skal helbredes indefra.

TOMHEDENS RING OG OPFYLDELSENS RING

Hvis vi befandt os i Tomhedens Ring, når vi havde vi tom tid foran os, kedede vi os, og livet forekom os meningsløst, når vi kedede os.

Vi oplevede især at have tom tid foran os, når vi havde afsluttet en specifik opgave, der ellers havde opslugt en stor mængde af tid, eller det kunne også ske, fordi vi simpelthen havde meget tid til rådighed i vores dag.

Som et resultat af meningsløsheden og kedsomheden ønskede vi at flygte fra os selv og vores liv, og når vi ønskede at forlade os selv og vores liv følte vi os ensomme.

Hvis vi befandt os i Opfyldelsens Ring, når vi havde tom tid foran os identificerede vi os med vores sande Selv, vores Ånd, og dermed oplevede vi enhed med os selv på alle vores eksistensplaner og også med alt og alle overalt på alle eksistensplaner endog den såkaldte 'døde' materie.

Når vi således oplevede enhed med alt, fandt vi alt og alle overalt på alle eksistensplaner inklusive os selv interessante, og vi oplevede således, at ethvert nærværende øjeblik, ethvert NU, opfyldte os på en meningsfuld måde.

TOTOS FORSLAG TIL KONTEMPLATION

Det sammensmeltede maskuline og feminine princip bliver kaldt Ardhanarishvara på Sanskrit og er en betegnelse for Gud, vores FaderModer.

Ardhanarishvara er også betegnelsen for det sammensmeltede maskuline og feminine princip i hver enkelt individuel Ånd, som Gud skabte og manifesterede i Gudsriget, der også bliver kaldt det Absolutte eller den Ottende Dimension eller Åndsplanet.

Hvis et mennesker har gennemlevet sit Åndelige Bryllup og dermed har opnået sin énhed med sit sande Selv, sin Ånd og med Gud, kan han eller hun bruge Åndsbønnen som et kontemplationsobjekt for at udvide sin bevidste opmærksomhed på Énheden i det Absolutte mellem Gud, hans eller hendes

FaderModer og ham eller hende selv som Guds SønDatter, også kaldet Ardhanarishvara.

ÅNDSBØNNEN

‘Jeg’ Versionen

Gud, min FaderModer.
I, som er i Gudsriget.
Måtte Jeres navn være mit
Hellige Navn Ardhanarishvara.
Måtte Jeres Rige komme på Jorden,
så Jeres vilje kan ske på Jorden,
som den sker i Gudsriget.
Giv mig i dag det, jeg behøver.
Tilgiv mig mine fejltagelser, og giv mig
evnen til at tilgive dem, der tager fejl af mig.
Vejled mig gennem mine ønsker,
og befri mig fra mine fejltagelser.
For Jeres er Gudsriget
og Magten
og Æren
i evighed.
Amen.

Han anbefalede også meditation i grupper, fordi den forenede kraft fra gruppen kan hjælpe den enkelte til at indtræde i meditation.

Som indledning til gruppemeditation kan gruppen begynde med at sige ordene højt sammen således:

‘Gruppe’ Versionen

Gud, vores FaderModer.
I, som er i Gudsriget.
Måtte Jeres navn være vores
Hellige Navn Ardhanarishvara.
Måtte Jeres Rige komme på Jorden,
så Jeres vilje kan ske på Jorden,
som den sker i Gudsriget.
Giv os i dag det, vi behøver,
Tilgiv os vores fejltagelser, og giv os
evnen til at tilgive dem,
der tager fejl af os.
Vejled os gennem vores ønsker,

og befri os fra vores fejltagelser.
For Jeres er Gudsriget
og Magten
og Æren
i evighed.
Amen.

Med samme formål for øje kunne vi også vælge at recitere følgende sanskrit-mantra:

OM Mani Padme Hum!

Hvilket på dansk ville betyde;

Amen, Juvelen Er i Lotusblomsten!

Juvelen ville repræsentere det maskuline princip og lotusblomsten ville repræsentere det feminine princip.

Hvis et menneske ikke har opnået énhed med sit sande Selv, sin Ånd, kan han eller hun forberede sig på denne enhed ved hjælp af opnåelsen af det Guddommelige Bryllup på Sjælsplanet, der også bliver kaldt det Guddommelige Plan eller den syvende dimension eller Himmerige, og med dette formål for øje kan han eller hun bruge Sjælsbønnen som kontemplationsobjekt.

På dette bevidsthedsplan er Gud Faderen og Gudinde Moderen to og Gud Sønnen og Gudinde Datteren er to, og dette bliver udtryk den sindstilstand, der findes i symbolet 2□□2, som er den første positive magtfaktor i menneskehedens bevidsthedsmæssige hierarki og dermed afslutningen på menneskehedens lidelser og død, der udspringer fra adskillelsen af det maskuline og det feminine princip i The Big Bang.

SJÆLSBØNNEN

'Jeg' versionen

Min Fader og min Moder.
I, som er på det Guddommelige plan.
Måtte Jeres navn være mit
Hellige Navn ToTo.
Måtte Jeres Rige komme på Jorden,
så Jeres vilje kan ske på Jorden,
som den sker på det Guddommelige plan.
Giv mig i dag det, jeg behøver.

Tilgiv mig mine fejltagelser, og giv mig
evnen til at tilgive dem, der tager fejl af mig.
Vejled mig gennem mine ønsker,
og befri mig fra mine fejltagelser.
For Jeres er Sjælsriget
og Magten
og Æren
i evighed.
Amen.

'Vi' versionen

Vor Fader og vor Moder.
I, som er på det Guddommelige plan.
Måtte Jeres navn være vores
Hellige Navn ToTo.
Måtte Jeres Rige komme på Jorden,
så Jeres vilje kan ske på Jorden,
som den sker på det Guddommelige plan.
Giv os i dag det, vi behøver.
Tilgiv os vores fejltagelser, og giv os
evnen til at tilgive dem, der tager fejl af os.
Vejled os gennem vores ønsker,
og befri os fra vores fejltagelser.
For Jeres er Sjælsriget
og Magten
og Æren
i evighed.
Amen.

Vi kunne også bruge følgende kontemplationsobjekt for at gøre os vores åndelige mål klart.

GUDSBØNNEN

Gud, min FaderModer.
I er mit livs eneste sande mål.
Jeg er endnu kun slave af mine ønsker,
som begrænser min fremgang,
og I er den eneste Gud og Kraft,
der kan løfte mig op til det stade,
så tag min vilje og mit liv
og vis mig hvordan jeg kan leve

i fuldendt overensstemmelse med
mit sande Selv, min Ånd.
.

Og i gruppen:

Gud, vores FaderModer.
I er vores livs eneste sande mål.
Vi er endnu kun slaver af vores ønsker,
som begrænser vores fremgang,
og I er den eneste Gud og Kraft,
der kan løfte os op til det stade,
så tag vores vilje og vores liv
og vis os hvordan vi kan leve
i fuldendt overensstemmelse med
vores sande Selv, vores Ånd.

Om morgenen brugte ToTo selv en meget enkel bøn, der krævede, at han hver dag modtog alt det, der blev ham til del på denne dag med taknemmelighed, fordi han opfattede det som en gave, der kom fra hans sande Selv, og Taknemmelighedsbønnen lyder som følger:

TAKNEMMELIGHEDSBØNNEN

Gud,
Du ved, hvad dette dit barn, har brug for i dag.

Og i gruppen:

Gud,
Du ved, hvad disse dine børn har brug for i dag.

TOVEJS BØNNEN

Tovejs bønnen er en form for bøn og meditation, der for det meste tager ti minutter eller mindre, hvor den åndelige aspirant skriver et spørgsmål ned til sin udvalgte Højere Magt og dette opfatter han eller hun som bøn.

Derefter forestiller han eller hun sig det, hans eller hendes Højere Magt ville svare og skriver det ned, og dette opfatter han eller hun som meditation og dermed som færdiggørelsen af hans eller hendes bøn og meditation for dagen.

Han eller hun kan følge nedenstående format for denne praksis:

Gud,

jeg søger din vejledning i dag om.....

(den åndelige aspirant skriver sit udvalgte spørgsmål ned og bliver stille.

Når svaret stiger op fra hans eller hendes indre, skriver han eller hun svaret ned, tager det til hjerte og handler på det for at se, hvorhen det fører ham eller hende).

SOVENDE OG VÅGEN BEVIDSTHED

Ethvert menneske bevæger sig ind i dimensionerne fra den fjerde til det Absolutte hver nat under søvnen og henter på denne måde sin livskraft til dagen.

Forskellen på den verdslige og den åndelige person er, at den verdslige person gør dette om natten i sovende og bevidstløs tilstand, og den åndelige person kan derudover gøre det om dagen i vågen og bevidst tilstand.

DEN HELLIGE GRAL

Det bevidsthedsfelt, der kaldes Kristus, befinder sig i den syvende dimension, og det aktiverer kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed.

Det bevidsthedsfelt, der kaldes ToTo er indgangen til det Absolutte, og det aktiverer den *betingelsesløse* kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed.

Det Åndelige Bryllup finder sted i ToTo mellem den mand og den kvinde, der har opnået sin individuelle og personlige Selvrealisation og derefter har overgivet sig til hinanden i betingelsesløs kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed.

Som et resultat af dette bryllup smelter deres bevidsthed sammen i Den Hellige Gral, der også kaldes det evige pars inderste hjerte, deres hjertes hjerte eller Kærlighedens Hav.

MANDKVINDEN

Den hellige gral indeholdes i den arketype, der kaldes *MandKvinden*, Den Individuelle og Personlige Gud, det sammensmeltede maskuline og feminine princip.

ÈN GRAFISK FREMSTILLING AF MANDKVINDEN

Der er mange måder, hvorpå MandKvinden, den Hellige Gral og andre områder af totalbevidstheden kan illustreres ved hjælp af forskellige grafer og symboler.

Nedenfor er MandKvinden fremstillet ved hjælp af to grafer.

Den ene symboliserer den sammensmeltede mand og kvinde og den anden MandKvindens arketype.

DEN INDIVIDUELLE OG PERSONLIGE GUD: MANDKVINDEN

DEN UNIVERSELLE OG UPERSONLIGE GUD: MANDENSKVINDENS ARKETYPE

Den første graf viser MandKvinden, der hviler i det regnbuefarvede Kosmiske Æg.

I Virkeligheden veksler farverne i de ovale åbninger, hver på sin måde, i alle regnbuens farver, og fremviser således et bestandigt skiftende billede.

Ægget hviler i den blå kosmiske sæd, der består af de Kosmiske Ægs udstrålinger.

Grafen indeholder en oval og fire små cirkler, to for det maskuline og to for det feminine princip samt de to store cirkler, som kaldes det maskulines og det feminines Åndecirkler i form af deres individualitet.

Åndecirklerne rummer de samlede erfaringer af dem hver især fra begyndelsen af tid til slutningen.

De forskellige andre former i grafen er forskellige områder af bevidsthed.

De sorte områder repræsenterer Gud Faderen og Gud Sønnen - det usynlige umanifeste, og de hvide områder repræsenterer Gudinde Moderen og Gudinde Datteren - det synlige umanifeste.

De sorte fisk repræsenterer Gud Faderen og de sorte øjne Gud Sønnen, og den fælles sorte farve illustrerer, at Faderen og Sønnen er et.

Gudinde Moderen illustreres af de hvide fisk og Gudinde Datteren af de hvide øjne, og den fælles hvide farve illustrerer, at Moderen og Datteren er et.

To af fiskene er adskilte, og dette viser Individualiteten, som rummer kulden.

De andre to er sammensmeltede, og dette viser Fællesskabet, som rummer varmen.

I de to sammensmeltede fisk er der et område, der viser det Absolutte hjerte, der består af et hvidt og et sort område, der illustrerer Individualiteten og et gråt område, der illustrerer Fællesskabet.

Det grå område er den Hellige Gral.

Nedenfor findes to grafer, der fremhæver det Absolutte Hjerte og Den Hellige Gral ved at vise dem med purpur farve.

DET ABSOLUTTE HJERTE

DEN HELLIGE GRAL

SKABELSEN AF MANIFESTATIONEN

Før manifestationen af skabelsen hvilede alle *MændKvinderne* i hver deres individuelle Kosmiske Æg, som hver især indeholdt et par, der var sammensmeltet i fuldendt og salig kærlighed i evighedernes evighed, set gennem en jordisk målestok, indtil der opstod et ønske i to af MændKvinderne om at se Deres elskede i et nyt perspektiv, og med dette formål for øje drejede de to sammensmeltede MændKvinder sig om Deres egen akse i hver deres Kosmiske Æg og havde derved sat sig i bevægelse.

Denne bevægelse fik den Kosmiske Sæd, der består af de salige kærlighedsudstrålinger fra det Kosmiske Ægs blomme, som er den Hellige Gral, til at gennemtrænge ægget, og således blev udstråling til indstråling.

Som et resultat blev et nyt liv til ved, at de to MændKvinder projicerede et spejlbillede af sig selv, spaltet i fire, ud i den kosmiske sæd.

MændKvindernes projektion blev hver især spaltet i det maskuline princip Gud Faderen og Gud Sønnen, der er ét og det feminine princip Gudinde Moderen og Gudinde Datteren, der er ét, og de to elskende i hvert af parrene var et spejlbillede af hinanden, og denne kernespaltning omtales ofte populært som 'The Big Bang'.

Gud Faderen og Gud Sønnen er Sjælens Ånd, og Gudinde Moderen og Gudinde Datteren er Åndens Sjæl.

Sjælen er den individuelle og personlige Ånds første dødelige legeme og er som en tynd film af krystalliseret Ånd omkring den frie Ånd indeni formen, men både den maskuline og den feminine Sjæl har en fri individuel og personlig Ånd indeni deres Sjæls form, og således fortsætter de deres evige samvær, for Gud Faderen og Gud Sønnen omsluttes af Gudinde Moderen og Gudinde Datteren, og Gudinde Moderen og Gudinde Datteren holder Gud Faderen og Gud Sønnen indeni sig.

De første to individuelle MændKvinders projektion ud i materien bestod i to par, der havde besluttet at manifestere sig sammen, og således blev de Firlinger på Sjælsplanet, og som et resultat dannede disse to par den basale matrice, grundtegningen til det skabte og manifesterede Univers – Norden, Syden, Østen og Vesten.

Fire er således den første positive magtfaktor i manifestationen af skabelsen, da de kosmiske Firlinger var den første synlige formmanifestation.

SJÆLEPARTNERE, DER OGSÅ BLIVER KALDT KOSMISKE TVILLINGER

De første to MændKvinders projektion trak med sig i deres kølvand en bølge, der bestod af andre MændKvinder, som havde det samme ønske, og denne bølge trak endnu en bølge med sig, indtil alle de MændKvinder, der havde sat sig i bevægelse, havde udgydt en projektion af sig selv.

Projicering af to par, der dannede Firlinger på Sjælsplanet var dog sjælden.

De fleste projicerede sig ud som Tvillinger, og der var også nogle få, der projicerede sig ud som Trillinger, Femlinger osv.

Det eksistensplan, som deres projektioner levede deres liv på, kaldes den syvende dimension, det Guddommelige plan, Paradiset, Edens have, Himmerige, Sjælsplanet eller planet for kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed, og det er dette plan, der har givet anledning til ordet Sjælepartnere for de væsener, der lever i det samme æg på Sjælsplanet, for selvom de har spaltet sig i to, en ’han’ og en ’hun’, befinder de sig dog stadigt i det samme kosmiske æg.

Nedenfor er der en graf, der illustrerer den mest almindelig formation af Sjælepartnere, der er skabt og manifesteret af én individuel MandKvinde, og de kaldes de Kosmiske Tvillinger på Sjælsplanet.

Efterfulgt af denne graf kommer der en graf, der illustrerer de Kosmiske Tvillingers arketype.

Nedenfor de nævnte to grafer findes der yderligere to grafer, som kaldes De Kosmiske Firlinger på Sjælsplanet, der illustrerer den første skabelse og manifestation skabt og manifesteret af de første to MændKvinder, der trådte ind i materien i et specielt designet Kosmisk Æg for Firlinger efterfulgt af en graf, der illustrerer arketypen af alle de MændKvinder, der manifesterede sig som Firlinger på Sjælsplanet.

GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN:
DE KOSMISKE TVILLINGER PÅ SJÆLSPLANET

GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN:
DE KOSMISKE TVILLINGERS ARKETYPE PÅ SJÆLSPLANET

GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN:
DE KOSMISKE FIRLINGER PÅ SJÆLSPLANET I DE FIRE RETNINGER

GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN:
I DE FIRE RETNINGER: DE KOSMISKE FIRLINGERS ARKETYPE PÅ SJÆLSPLANET

GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN 2: DE KOSMISKE FIRLINGER PÅ SJÆLSPLANET I DE FIRE RETNINGER

GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN I DE FIRE RETNINGER 2: DE KOSMISKE FIRLINGERS ARKETYPE PÅ SJÆLSPLANET

BUDDHAEN OG TARAEN

På et tidspunkt opstod der et ønske i Sjælene om at se hinanden i mere specielle perspektiver og den Kosmiske Sæd gennemtrængte igen Ægget, og Sjælene projicerede det spaltede spejlbillede af sig selv ud i den Kosmiske

Sæd, der er det underliggende energifelt for hele skabelsen af manifestationen kaldet Kærlighedens Hav, og i denne spaltning adskiltes det maskuline og det feminine princip helt.

Denne projektion kaldes den individuelle MandKvindes anden projektion, der er Sjælsplanets første projektion, den sjette dimension, Buddha planet, oplysningsplanet, idéplanet eller det mentale plan.

Buddhaens feminine modstykke kaldes Taraen eller Regnbuegudinden, og derfor kaldes denne graf for Buddhaen og Taraen.

BUDDHAEN OG TARAEN

BUDDHAENS OG TARAENS ARKETYPE

LIVSNERVEN

Da et ønske opstod i Buddhaen og Taraen om at frugtbargøre deres idéer, fremkom den individuelle MandKvindes tredje projektion, der er Sjælsplanets anden projektion, der er mentalplanets første projektion, der kaldes den femte dimension eller astralplanet.

Frugtbarheden er indeholdt i det feminine princip.

Derfor kaldes den femte dimension også det feminine plan, og det består af det maskulines og det feminines emotionelle bevægelser.

De to grafer nedenfor illustrerer det emotionelles bevægelser i alle retninger, og det emotionelles arketype.

Denne projektion kaldes Livsnerven, fordi det emotionelle angiver retningen i livets bevægelser.

LIVSNERVEN

LIVSNERVENS ARKETYPE

PASHUPATINATH-SHIVA OG KALI-SHAKTI

Da der opstod et ønske om at tøjle følelserne fremkom endnu en projektion, der er den individuelle MandKvindes fjerde projektion, der er Sjælsplanets tredje projektion, der mentalplanets anden projektion, der er det astrale plans første projektion.

Den fjerde projektion er rum og tid også kaldet det æteriske plan.

Rummet er den maskuline side af dette væsen, og rummets arketype er Pashupatinath-Shiva, Ødelæggeren, der nedbryder uvidenheden.

Den lineære tid er den feminine side af dette væsen, og den lineære tids arketype er Kali-Shakti, Ødelæggerinden, der nedbryder materialismen.

PASHUPATINATH-SHIVA OG KALI-SHAKTI

MENNESKESØNNEN OG MENNESKEDATTEREN

Sidst er der en graf, der illustrerer menneskesønnens og menneskedatterens sammensmeltede legeme, der er den individuelle MandKvindes femte projektion, der er Sjælsplanets fjerde projektion, der mentalplanets tredje projektion, der er det astrale plans anden projektion, der er det æteriske plans først projektion.

MENNESKESØNNEN OG MENNESKEDATTEREN

DE TOLV TRIN I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB

1. Vi indrømmede, at vi var magtesløse over vores betingelsesløse Kærlighed - at vores benægtelse gjorde vores liv uhåndterligt.

2. Vi kom til at tro på, at en Magt større end os selv kunne føre os til at vedkende os vores betingelsesløse Kærlighed og dermed til glæden uden modsætninger, der er den lykke, vi har søgt efter.

3. Vi tog en beslutning om betingelsesløst at lægge vores vilje og vores liv over til omsorgen fra vores betingelsesløse Kærlighed, *som vi forstod Den*.

4. Vi foretog en grundig og uforfærdet ransagelse af os selv.

5. Vi indrømmede vores nøjagtige karakter overfor os selv, vores betingelsesløse Kærlighed, et andet menneske og ToTo Doktrinens Fællesskab

6. Vi blev helt rede til at tillade vores betingelsesløse Kærlighed at forvandle vores fejltagelser til visdom.

7. Vi bad ydmygt vores betingelsesløse Kærlighed om befri os fra vores fejltagelser.

8. Vi lavede en liste over dem, der var blevet såret af vores fejltagelser, begyndende med os selv og blev villige til at give alle genoprejsning.

9. Vi gav direkte genoprejsning til alle så hurtigt som muligt, undtagen hvis det ville såre os, dem eller andre yderligere.

10. Vi fortsatte med at foretage personlig ransagelse, og når vi begik fejltagelser, indrømmede vi det straks.

11. Gennem bøn og meditation søgte vi at forbedre vores bevidste kontakt med vores betingelsesløse Kærlighed, *som vi forstod Den*, og bad kun om kundskab om vores betingelsesløse Kærligheds Vilje for os og om magten til at udføre den.

12. Efter at have fået en åndelig opvågning som et resultat af disse Trin, giver vi budskabet om helbredelse videre til andre, der lider under benægtelse af deres magtesløshed over deres betingelsesløse Kærlighed, og som derfor lider af frygt for sig selv, andre, verden som helhed, livet og døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud, og vi praktiserer disse principper i alle vores forehavender.

GAYATHRI MANTRA

ToTo forklarede, at det hjælper i dette arbejde at bruge Gayathri mantra eller at bruge essensen i dette mantra som en bøn, der svarer til den vibration, mantraet indeholder, på passende tidspunkter i løbet af dagen.

Gayathri mantra består i lyden *hrim*, [udtales: *hreem*], som rummer den vibration, der betyder: "Gud, befri mig fra denne selvhøjtidelige alvor," og denne lyd er den rodlyd, der kommer som nummer to i hierarkiet af rodlyde efter den primære rodlyd OM.

HRIM

AT LETTE SIT TRINARBEJDE I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB.

For at lette arbejde med og forståelsen af begreber, der bliver brugt i ToTo Doktrinens - Den Nye Verdensordens 12 Trin, foreslås det, at den studerende gør sig bekendt med Active Addictions Anonymous - Det Vilde liv ved hjælp af dette link https://acadan.org/ for at foretage et dybtgående studium af sin menneskelige begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed/foranderlighed.

Derefter foreslås det, at den studerende gør sig bekendt med Christs Anonymous - Det Trettende Trin ved hjælp af dette link https://christsanonymous.org/ for at foretage et dybtgående studium af sit tænkende sinds, sit Egos tankesystem og konsekvenserne af at bruge dette samt sit vidende sinds, sit sande Selvs, sin Ånds tankesystem og konsekvenserne af at bruge dette.

Desuden foreslås det, at den studerende gør sig bekendt med Et Kursus I Mirakler, det nye ved hjælp af dette link https://acim-ekim.org/ for at studere forskellene på sit tænkende sinds, sit Egos tankesystem og sit sande Selvs, sin Ånds intuitive tankesystem.

I ToTo Doktrinens Fællesskab præsenterer vi os ved at sige vores fornavn efterfulgt af vores modige indrømmelse af, hvem vi er, ved at sige: Jeg er betingelsesløs Kærlighed.

OPDATERINGER

Opdateringer med henblik på forslaget til at arbejde med de 12 Trin i TTDF vil blive uploadede så hurtigt som muligt.

ÉT FORSLAG TIL AT ARBEJDE MED TOTO DOKTRINENS - DEN NYE VERDENSORDENS 12 TRIN.

TRIN ET

VI INDRØMMEDE,
AT VI VAR MAGTESLØSE OVER
VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED –
AT VORES BENÆGTELSE GJORDE VORES LIV UHÅNDTERLIGT.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Et!

Princippet i Trin Et er **ærlighed**.
Første Trins Slogan er: *Sandheden sejrer altid til sidst!*

Læs den følgende tekst i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af den pågældende tekst ned, og hvordan du ønsker at anvende oplysningerne i dette eventyr i din dagligdag.

Eventyret om Guderne og Gudinderne, der vandrer på Jorden.

Når du er færdig med denne opgave, del dine opdagelser med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

Løs nedenstående opgaver og del dine opdagelser med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

OPGAVER TIL TRIN ET.

1. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske dig selv nøjagtigt, som du er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

2. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske andre nøjagtigt, som de er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og andre, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

3. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske Verden som helhed nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og Verden, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

4. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske livet, nøjagtigt, som det er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og livet, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

5. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske døden nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og døden, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

6. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske smerten nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og smerten, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

7. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske glæden nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og glæden, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

8. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske djævelen og djævelinden nøjagtigt, som de er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og djævelen og djævelinden, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

9. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske Gud nøjagtigt, som Gud er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og Gud, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

10. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske dit materielle liv nøjagtigt, som det er, hvordan det gør dig vred på dig selv og dit materielle liv, og hvordan din frygt gør dit liv uhåndterligt.

11. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske din fysiske krop nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og din fysiske krop, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

12. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske din æteriske krop nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og din æteriske krop, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

13. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske din astrale krop nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og din astrale krop, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

14. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske din mentale krop nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og din mentale krop, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

15. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske din sociale krop nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og din sociale krop, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

16. Skriv ned, hvorfor du frygter at elske dit sande Selv, din Ånd nøjagtigt, som den er, hvordan det får dig til at være vred på dig selv og dit sande Selv, din Ånd, og hvordan det gør dit liv uhåndterligt.

UGEOPGAVE

Løs ugeopgaven og del dine opdagelser med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

Dag 1.

Skriv en situation ned fra dagen, hvor din frygt for dit materielle liv opstod, hvorfor du blev vred over det, og hvordan din frygt gjorde situationen uhåndterlig.

Dag 2.

Skriv en situation ned fra dagen, hvor din frygt for dit fysiske liv opstod, hvorfor du blev vred over det, og hvordan din frygt gjorde situationen uhåndterlig.

Dag 3.

Skriv en situation ned fra dagen, hvor din frygt for dit liv i tid og rum opstod, hvorfor du blev vred over det, og hvordan din frygt gjorde situationen uhåndterlig.

Dag 4.

Skriv en situation ned fra dagen, hvor din frygt for dit emotionelle liv opstod, hvorfor du blev vred over det, og hvordan din frygt gjorde situationen uhåndterlig.

Dag 5.

Skriv en situation ned fra dagen, hvor din frygt for dit tankeliv opstod, hvorfor du blev vred over det, og hvordan din frygt gjorde situationen uhåndterlig.

Dag 6.

Skriv en situation ned fra dagen, hvor din frygt for dit sociale liv opstod, hvorfor du blev vred over det, og hvordan din frygt gjorde situationen uhåndterlig.

Dag 7.

Skriv en situation ned fra dagen, hvor din frygt for dit åndelige liv opstod, hvorfor du blev vred over det, og hvordan din frygt gjorde situationen uhåndterlig.

Gennemfør derefter nedenstående EFT tapping protokol, eller du kan også vælge at bruge den mere udførlige udgave, der findes i appendiks A, opgave 1. i bogen *Ét forslag til at arbejde med de Destruktive og de Konstruktive Ringe.*

Det vil hjælpe dig til at blive helt rede til at åbne dig for at finde din Højere Magts betingelsesløst kærlige, omsorgsfulde, medfølelende og barmhjertige hensigt bag de eksistentielle smerter, du har beskrevet i Trin Et.

Del derefter dine opdagelser i EFT tapping protokollen med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

I tapping protokollens analytiske del flytter du dig først socialt, mentalt og følelsesmæssigt, og dernæst flytter du dig energetisk ved at tappe din protokol igennem på EFT tapping punkterne.

EFT - Emotionel Freedom Technique, populært kaldet tapping - er udsprunget af akupressur, som er en mildere form af akupunktur, der er en 3-4.000 år gammel kinesisk teknik, der anvendes til at forebygge sygdomme eller til at behandle sygdomme, der er i udbrud, hvad enten disse sygdomme er af en fysisk, energetisk, følelsesmæssig, mental, social eller åndelig art ved at arbejde med kroppens energibaner, som kaldes meridianer.

Der findes mange meridianer, og derfor findes der mange tapping punkter i forskellige Tapping Protokoller, som nogle af os valgte at researche på internettet på et senere tidspunkt, men på nuværende tidspunkt valgte vi at bruge følgende meridian punkter til vores tapping.

EFT TAPPING PUNKTER

1. Håndkant HK (HK meridianen er forbundet med tyndtarmen og hjertet)

Mangel på energistrøm i tyndtarms/hjerte-meridianen resulterer i:

Psykologisk reversering (modstand mod helbredelse), at føle tab, at føle sig fastlåst, at føle sig fastfrosset, at føle sig ude at stand til at give slip, at føle modstand mod forandring, at føle sorg, at føle sig sårbar, at føle bekymring, at opleve ens tænkende sind blive besat af et tankemønster, der bliver ved med at køre i ring, at handle tvangsmæssigt på grund af besættelsen i ens tænkende sind.

Skabelse og manifestation af energistrøm i tyndtarm/hjerte-meridianen ved at tappe på HK resulterer i:

Evne til at bevæge sig fremad med lethed, evne til at give slip i det gamle, helbredelse af sorg, evne til at forbinde sig med nuet, evne til at finde lykke i

nuet.

2. Øjebryns begyndelse ØB (ØB meridianen er forbundet med blæren)

Mangel på energistrøm i blære-meridianen resulterer i:

Trauma, sårethed, bedrøvelse, rastløshed, frustration, utålmodighed, frygt.

Skabelse og manifestation af energistrøm i blære-meridianen ved at tappe på ØB resulterer i:

Fred, følelsesmæssig helbredelse.

3. Siden af øjnene SØ (SØ meridianen er forbundet med galdeblæren)

Mangel på energistrøm i galdeblære-meridianen resulterer i:

Raseri, vrede, fortørnelse, frygt for forandring, uklar tænkning.

Skabelse og manifestation af energistrøm i galdeblære-meridianen ved at tappe på SØ resulterer i:

Klarhed, medfølelse.

4. Under øjnene UØ (UØ meridianen er forbundet med maven)

Mangel på energistrøm i mave-meridianen resulterer i:

Frygt, ængstelse, kvalme, længsel/trang, tomhed, bekymring, nervøsitet og skuffelse.

Skabelse og manifestation af energistrøm i mave-meridianen ved at tappe på UØ resulterer i:

Tilfredshed, rolighed, sindsro, at føle sig tryg, at føle at alt er godt.

5. Under næsen UN (UN meridianen er forbundet med hele ryggen)

Mangel på energistrøm i ryg-meridianen resulterer i:

Flovhed, magtesløshed, skam, skyld, sorg, frygt for latterliggørelse, frygt for at fejle, psykologisk reversering (modstand mod helbredelse).

Skabelse og manifestation af energistrøm i ryg-meridianen ved at tappe på UN resulterer i:

Selv-accept, selv-empowerment, medfølelse med sig selv og andre.

6. Hagens fure HF (HF meridianen er forbundet med den centrale hjerne)

Mangel på energistrøm i hjerne-meridianen resulterer i:

Forvirring, usikkerhed, skam, flovhed, at betvivle sine beslutninger, at tro at ens beslutninger vil føre til uønskede resultater.

Skabelse og manifestation af energistrøm i hjerne-meridianen ved at tappe på HF resulterer i:

Klarhed, vished, selvtillidsfuldhed, selv-accept.

7. Kravebenene KB (KB meridianen er forbundet med nyrerne og binyrerne)

Mangel på energistrøm i nyre/binyre-meridianen resulterer i:

Psykologisk venden op og ned på Virkeligheden, at føle sig fastlåst, ubeslutsomhed, bekymring, generel stress.

Skabelse og manifestation af energistrøm i nyre/binyre-meridianen ved at tappe på KB resulterer i:

At bevæge sig fremad med lethed, selvtillidsfuldhed, klarhed.

8. Under armene UA (UA meridianen er forbundet med milten, solar plexus og hjertet).

Mangel på energistrøm i milt-meridianen resulterer i:

Skyld, bekymring, at lade sig besætte af tankemønstre, håbløshed, usikkerhed, lavt selvværd.

Skabelse og manifestation af energistrøm i milt-meridianen ved at tappe UA resulterer i:

Klarhed, selvtillidsfuldhed, afslapning, medfølelse med sig selv og andre.

9. Toppen af hovedet TH (TH meridianen er forbundet med leveren).

Mangel på energistrøm i lever-meridianen resulterer i:

Indre kritik, tvangsmæssig tænkning, mangel på fokus, klagen sig, ulykkelighed, vrede og andre følelser, der udspringer fra primitive

emotionelle følelser, at være i en frygt/flygt/frys fast/spil død overlevelsestilstand.

Skabelse og manifestation af energistrøm i lever-meridianen ved at tappe på TH resulterer i:

Åndelig forbindelse, indsigt, intuition, fokus, visdom, åndelig skelneevne, klarhed, medfølelse, lykkelighed, tryghed, accept, forvandling, fred.

1. Analyse af min tankemæssig, emotionelle og sociale flytning fra min addiktion til kronisk utilfredshed til tilfredshed på min menneskelige begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed/foranderlighed.

Jeg brugte min:

Addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelige:

a. Begrænsning
b. Uvidenhed
c. Magtesløshed
d. Dødelighed/foranderlighed

I dag brugte jeg min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelighed, fordi….

Jeg skriver ned, hvordan mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelighed fik mig til at tænke, føle, handle og forholde mig til den anden i situationen.

Begrænsning:

1. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min begrænsning fik mig til at tænke, at….

2. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min begrænsning fik mig til at føle, at….

3. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min begrænsning fik mig til at handle ved at….

4. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min begrænsning fik mig til forholde mig til den anden i situationen ved at….

Uvidenhed:

1. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min uvidenhed fik mig til at tænke, at….

2. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min uvidenhed fik mig til at føle, at….

3. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min uvidenhed fik mig til at handle ved at….

4. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min uvidenhed fik mig til forholde mig til den anden i situationen ved at….

Magtesløshed:

1. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min magtesløshed fik mig til at tænke, at….

2. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min magtesløshed fik mig til at føle, at….

3. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min magtesløshed fik mig til at handle ved at….

4. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min magtesløshed fik mig til forholde mig til den anden i situationen ved at….

Dødelighed/foranderlighed:

1. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min dødelighed/foranderlighed fik mig til at tænke, at….

2. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min dødelighed/foranderlighed fik mig til at føle, at….

3. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min dødelighed/foranderlighed fik mig til at handle ved at….

4. Mit brug af min addiktion til kronisk utilfredshed på min dødelighed/foranderlighed fik mig til forholde mig til den anden i situationen ved at….

Desuden skriver jeg det ned, jeg håbede at opnå ved at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed, og om jeg opnåede det.

Jeg håbede at opnå, at….

Dernæst beskriver jeg, hvordan jeg **tror**, situationen kunne have udspillet sig, hvis jeg i stedet havde brugt:

Tilfredshed på min menneskelige:

a. Begrænsning
b. Uvidenhed
c. Magtesløshed
d. Dødelighed/foranderlighed

Jeg **tror**, at hvis jeg i stedet havde brugt tilfredshed på min menneskelige begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed/foranderlighed, så….

Jeg skriver desuden ned, hvordan jeg tror, at min anvendelse af tilfredshed kunne have fået mig til at tænke, føle, handle og forholde mig til den anden i situationen.

Begrænsning:

1. Jeg **tror**, at jeg ville tænke, at….

2. Jeg **tror**, at jeg ville føle, at….

3. Jeg **tror**, at jeg ville handle ved at….

4. Jeg **tror**, at jeg ville have forholdt mig til den anden i situationen ved at….

Uvidenhed:

1. Jeg **tror**, at jeg ville tænke, at….

2. Jeg **tror**, at jeg ville føle, at….

3. Jeg **tror**, at jeg ville handle ved at….

4. Jeg **tror**, at jeg ville have forholdt mig til den anden i situationen ved at….

Magtesløshed:

1. Jeg **tror**, at jeg ville tænke, at….

2. Jeg **tror**, at jeg ville føle, at….

3. Jeg **tror**, at jeg ville handle ved at….

4. Jeg **tror**, at jeg ville have forholdt mig til den anden i situationen ved at….

Dødelighed/foranderlighed:

1. Jeg **tror**, at jeg ville tænke, at….

2. Jeg **tror**, at jeg ville føle, at at….

3. Jeg **tror**, at jeg ville handle ved at….

4. Jeg **tror**, at jeg ville have forholdt mig til den anden i situationen ved at….

Til sidst skriver jeg ned, om jeg **tror**, det ville have været lettere for mig at opnå det, jeg ønskede i situationen ved at bruge min tilfredshed og hvorfor.

Hvis ja, hvorfor, hvis nej, hvorfor?

Jeg **tror**, at hvis jeg i stedet havde brugt tilfredshed på…., så…., fordi….

2. Efter at have flyttet mig socialt, mentalt og følelsesmæssigt fra min addiktion til kronisk utilfredshed til tilfredshed på denne måde, vælger jeg at flytte mig energetisk som beskrevet nedenfor ved først at indsætte mine svar i tapping protokollen og dernæst afslutte min Sjette Trins analyse ved at tappe igennem den protokol, som jeg har skrevet.

Jeg begynder med min:

Addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelige:

a. Begrænsning
b. Uvidenhed
c. Magtesløshed
d. Dødelighed/foranderlighed

Først trækker jeg vejret dybt og mærker efter, hvordan intensiteten af min smerte var i Trin Et ved at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelighed på en skala fra 0-10.

Smerten lå på….

De fire opsætnings-erklæringer for de to tapping-runder nedenfor:

HK

HK venstre: Selvom jeg valgte at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelige begrænsning i dag, fordi…. så elsker og accepterer jeg

mig selv helt og fuldt for at være nøjagtigt, som jeg er, fordi…. og jeg elsker og accepterer også addiktionen til at bruge kronisk utilfredshed helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi…. og jeg elsker og accepterer også smerten helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi….

HK højre: Selvom jeg valgte at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelige uvidenhed i dag, fordi…. så elsker og accepterer jeg mig selv helt og fuldt for at være nøjagtigt, som jeg er, fordi…. og jeg elsker og accepterer også addiktionen til at bruge kronisk utilfredshed helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi…. og jeg elsker og accepterer også smerten helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi….

HK venstre: Selvom jeg valgte at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelige magtesløshed i dag, fordi…. så elsker og accepterer jeg mig selv helt og fuldt for at være nøjagtigt, som jeg er, fordi…. og jeg elsker og accepterer også addiktionen til at bruge kronisk utilfredshed helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi…. og jeg elsker og accepterer også smerten helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi….

HK højre: Selvom jeg valgte at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelige dødelighed/foranderlighed i dag, fordi…. så elsker og accepterer jeg mig selv helt og fuldt for at være nøjagtigt, som jeg er, fordi…. og jeg elsker og accepterer også addiktionen til at bruge kronisk utilfredshed helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi…., og jeg elsker og accepterer også smerten helt og fuldt for at være nøjagtigt, som den er, fordi….

De to gange otte påmindelses-erklæringer for de to tapping runder nedenfor:

ØB: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min begrænsning får mig til at tænke at….

SØ: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min begrænsning får mig til at føle at….

UØ: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min uvidenhed får mig til at tænke at at….

UN: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min uvidenhed får mig til at føle at….

HF: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min magtesløshed får mig til at tænke at….

KB: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min magtesløshed får mig til at føle at….

UA: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min dødelighed/foranderlighed får mig til at tænke at….

TH: Min addiktion til kronisk utilfredshed på min dødelighed/foranderlighed får mig til at føle at….

Derefter trækker jeg vejret dybt og mærker efter, hvordan intensiteten af min smerte er nu på en skala fra 0-10.

Smerten er på….

Derefter vælger jeg at tappe videre, som foreslået nedenfor.

ØB: Måske kunne jeg åbne mig for at give slip i min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelige begrænsning, hvis….

SØ: Så kunne jeg også give slip i min addiktion til kronisk utilfredshed på min uvidenhed ved at….

UØ: Så kunne jeg også give slip i min addiktion til kronisk utilfredshed på min magtesløshed ved at….

UN: Så kunne jeg også give slip i at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed på min dødelighed/foranderlighed ved at at….

HF: Jeg tror, at jeg nu kan komme mig over min addiktion til kronisk utilfredshed både på min begrænsning og på min uvidenhed, fordi….

KB: Ja, jeg begynder at tro, at jeg kan give slip i min addiktion til kronisk utilfredshed både på min magtesløshed og på min dødelighed/foranderlighed, fordi….

UA: Jeg åbner mig fuldstændigt for at give slip i min addiktion til kronisk utilfredshed på min menneskelighed, fordi….

TH: Jeg er nu helt rede til at tillade min Højere Magt at befri mig fra at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed på min egen og andres menneskelige begrænsning uvidenhed, magtesløshed og dødelighed/foranderlighed i en lignende situation i fremtiden, fordi….

Derefter trækker jeg vejret dybt og mærker efter, hvordan intensiteten af min smerte er nu på en skala fra 0-10.

Smerten er på….

Jeg fortsætter med mine tapping runder, indtil min smerte ved at bruge min addiktion til kronisk utilfredshed er tappet ned til mindst halvdelen af det tal, som jeg gav den oprindelige smertes intensitet, og gerne til et tal, der er endnu mindre, før jeg vælger at tappe videre som foreslået nedenfor på:

Tilfredshed med min:

a. Begrænsning
b. Uvidenhed
c. Magtesløshed
d. Dødelighed/foranderlighed

De fire opsætnings-erklæringer til de to tapping-runder nedenfor:

HK

HK venstre: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige begrænsning i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

HK højre: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige uvidenhed i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

HK venstre: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige magtesløshed i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

HK højre: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige dødelighed/foranderlighed i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

De to gange otte påmindelses-erklæringer:

ØB: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige begrænsning i en lignende situation i fremtiden ved at….

SØ: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige uvidenhed i en lignende situation i fremtiden ved at….

UØ: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige magtesløshed i en lignende situation i fremtiden ved at….

UN: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige dødelighed/foranderlighed i en lignende situation i fremtiden ved at….

HF: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige begrænsning i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

KB: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige uvidenhed i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

UA: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige magtesløshed i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

TH: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige dødelighed/foranderlighed i en lignende situation i fremtiden ved at…., fordi….

Derefter trækker jeg vejret dybt og mærker efter, hvordan intensiteten af min Glæde er nu på en skala fra 0-10.

Glæden er på….

Derefter vælger jeg at tappe videre, som foreslået nedenfor.

ØB: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige begrænsning i en lignende situation i fremtiden ved at….

SØ: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige uvidenhed i en lignende situation i fremtiden ved at….

UØ: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige magtesløshed i en lignende situation i fremtiden ved at….

UN: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige dødelighed/foranderlighed i en lignende situation i fremtiden ved at….

HF: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige begrænsning i en lignende situation i fremtiden, fordi….

KB: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige uvidenhed og i en lignende situation i fremtiden, fordi….

UA: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige magtesløshed i en lignende situation i fremtiden, fordi….

TH: Jeg vælger hermed at give mig selv tilladelse til at bruge tilfredshed bevidst på min menneskelige dødelighed/foranderlighed i en lignende situation i fremtiden, fordi….

Derefter trækker jeg vejret dybt og mærker efter, hvordan intensiteten af min glæde er nu på en skala fra 0-10.

Glæden er på….

Jeg fortsætter mine tapping runder, til glæden er på mindst 5 på en skala fra 0-10 og gerne et tal, der er endnu større, før opfatter jeg min tapping som fuldført.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du mener, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Et.

En synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Femte, Tiende og Tolvte Trin.

TRIN TO

VI KOM TIL AT TRO PÅ, AT EN MAGT STØRRE END OS SELV KUNNE FØRE OS TIL AT VEDKENDE OS VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED OG DERMED TIL GLÆDEN UDEN MODSÆTNINGER, DER ER DEN LYKKE. VI HAR SØGT EFTER.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin To!
Princippet i Trin To er **åbensindethed**.

Andet Trins Slogan er: *At lytte opmærksomt og respektfuldt til en anden er det første udtryk for følelsesmæssig ædruelighed!*

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs den følgende tekst i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med den pågældende tekst ned, og når du er færdig med denne opgave del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

Eventyret om Kærligheden uden grænser.

OPGAVER TIL TRIN TO.

UGEOPGAVE

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin To, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Femte, Tiende og Tolvte Trin.

TRIN TRE

VI TOG EN BESLUTNING OM BETINGELSESLØST AT LÆGGE VORES VILJE OG VORES LIV OVER TIL OMSORGEN FRA VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED, *SOM VI FORSTOD DEN*.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Tre!
Princippet i Trin Tre er **betingelsesløs overgivelse**.
Tredje Trins Slogan er: *Følg dit hjerte*.

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs den følgende tekst i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med den pågældende tekst ned, og når du er færdig med denne opgave del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

Eventyret om Universets Mester.

OPGAVER TIL TRIN TRE.

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

UGEOPGAVE

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Tre, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Femte, Tiende og Tolvte Trin.

TRIN FIRE

VI FORETOG EN GRUNDIG OG UFORFÆRDET RANSAGELSE AF OS SELV.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Fire!
Princippet i Trin Fire er **mod.**
Fjerde Trins Slogan er: *Jeg accepterer både mine dyder og mine karakterdefekter.*

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs den følgende tekst i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med den pågældende tekst ned, og når du er færdig med denne opgave del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.:

Eventyret om godt og ondt

OPGAVER TIL TRIN FIRE.

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

UGEOPGAVE

Hver dag i en uge skriver jeg en situation ned, hvor jeg oplevede en af frygtens emotionelle smerter, og jeg beskriver den Ring, der passer til mine smertefulde tanker og følelser ved at beskrive, hvor min udvalgte Rings fire egenskaber passer ind i situationen .

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Fire, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Femte, Tiende og Tolvte Trin.

TRIN FEM

VI INDRØMMEDE VORES NØJAGTIGE KARAKTER OVERFOR OS SELV, VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED, ET ANDET MENNESKE OG TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Fem!
Princippet i Trin Fem er **ydmyghed.**
Femte Trins Slogan er: *Ingen manifesteret skabning er mig underlegen eller overlegen.*

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs den følgende tekst i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med den pågældende tekst ned, og når du er færdig med denne opgave del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.:

Trinenes Principper

Traditionernes Principper

OPGAVER TIL TRIN FEM.

UGEOPGAVE

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Fem, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Tiende og Tolvte Trin.

TRIN SEKS

VI BLEV HELT REDE TIL AT TILLADE VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED AT FORVANDLE VORES FEJLTAGELSER TIL VISDOM.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Seks!
Princippet i Trin Seks er **forvandling.**
Sjette Trins Slogan er: *Jeg ejer mine sår*.

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs de følgende tekster i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med de pågældende tekster ned, og når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge:

De Destruktive Ringes kræfter.

De konstruktive Ringes kræfter.

Forvandlingen.

Den Globale Ring af Smerte.

Den Globale Ring af Glæde.

OPGAVER TIL TRIN SEKS.

UGEOPGAVE

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Seks, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Tiende og Tolvte Trin.

TRIN SYV

VI BAD YDMYGT VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED OM AT BEFRI OS FRA VORES FEJLTAGELSER.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Syv!
Princippet i Trin Syv er **Giv Slip.**
Syvende Trins Slogan er: *Giv slip og lad Kærligheden*.

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs de følgende tekster i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med de pågældende tekster ned, og når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge:

Hadets og Kærlighedens Træ.

Smertebønnen.

OPGAVER TIL TRIN SYV.

UGEOPGAVE

Hver dag i en uge skriver jeg ned, hvordan jeg valgte .

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Syv, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Femte, Tiende og Tolvte Trinmed Trin Syv, fordi en synopsis kan lette dit arbejde i dit Tiende og Tolvte Trin.

TRIN OTTE

VI LAVEDE EN LISTE OVER DEM, DER VAR BLEVET SÅRET AF VORES FEJLTAGELSER, BEGYNDENDE MED OS SELV OG BLEV VILLIGE TIL AT GIVE ALLE GENOPREJSNING.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Otte!
Princippet i Trin Otte er **Tilgivelse.**
Ottende Trins Slogan er: *Tilgiv mig mine fejltagelser og giv mig evnen til at tilgive dem, der tager fejl af mig*.

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs den følgende tekst i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med den pågældende tekst ned, og når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge:

De Sociale Samspils Ringe.

OPGAVER TIL TRIN OTTE.

UGEOPGAVE

Hver dag i en uge skriver jeg ned, hvordan jeg valgte .

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Otte, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor, din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Tiende og Tolvte Trin.

TRIN NI

VI GAV DIREKTE GENOPREJSNING TIL ALLE SÅ HURTIGT SOM MULIGT, UNDTAGENT HVIS DET VILLE SÅRE OS ELLER ANDRE YDERLIGERE.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Ni!
Princippet i Trin Ni er **befrielse.**
Niende Trins Slogan er: *Den rette handling er den søde frugt selv*.

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs de følgende tekster i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med de pågældende tekster ned, og når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge:

Menneskehedens Énhed.

Gud.

OPGAVER TIL TRIN NI.

UGEOPGAVE

Hver dag i en uge skriver jeg ned, hvordan jeg valgte .

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Ni, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Tiende og Tolvte Trin.

TRIN TI

VI FORTSATTE MED AT FORETAGE PERSONLIG RANSAGELSE, OG NÅR VI BEGIK FEJLTELSER, INDRØMMEDE VI DET STRAKS.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Ti!
Princippet i Trin Ti er **Villighed.**
Tiende Trins Slogan er: *Vejled mig gennem mine ønsker og befri mig fra mine fejltagelser.*

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs de følgende tekster i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med de pågældende tekster ned, og når du er færdig med denne opgave del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge:

Glædesbønnen.

Mandens og kvindens fælles legeme

At blive som børn på ny

Appendikser

OPGAVER TIL TRIN TI.

UGEOPGAVE

Hver dag i en uge skriver jeg ned, hvordan jeg valgte .

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Ti, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Tolvte Trin.

TRIN ELLEVE

GENNEM BØN OG MEDITATION SØGTE VI AT FORBEDRE VORES BEVIDSTE KONTAKT MED VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED, *SOM VI FORSTOD DEN,* OG BAD KUN OM KUNDSKAB OM VORES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHEDS VILJE FOR OS OG OM MAGTEN TIL AT UDFØRE DEN.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Elleve!
Princippet i Trin Elleve er **bevidsthedsudvidelse.**
Elvte Trins Slogan er: *Din Vilje ske*.

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs de følgende tekster i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med de pågældende tekster ned, og når du er færdig med denne opgave del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge:

Tovejs bønnen.

Kærlighedens Sæd.

Det befrugtede Æg.

Frugten.

OPGAVER TIL TRIN ELLEVE.

UGEOPGAVE

Hver dag i en uge skriver jeg ned, hvordan jeg valgte .

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Elleve, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge, og den kan også lette dit arbejde i dit Tolvte Trin.

TRIN TOLV

EFTER AT HAVE FÅET EN ÅNDELIG OPVÅGNING SOM ET RESULTAT AF DISSE TRIN, GIVER VI BUDSKABET OM HELBREDELSE VIDERE TIL ANDRE, DER LIDER UNDER BENÆGTELSE AF DERES MAGTESLØSHED OVER DERES BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED, OG SOM DERFOR LIDER AF FRYGT FOR SIG SELV, ANDRE, VERDEN SOM HELHED, LIVET OG DØDEN, SMERTE OG GLÆDE, DJÆVELEN OG DJÆVELINDEN OG GUD, OG VI PRAKTISERER DISSE PRINCIPPER I ALLE VORES FOREHAVENDER.

Kære studerende af ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden.

TIL LYKKE!

Du er nu begyndt dit arbejde med Trin Tolv!
Princippet i Trin Tolv er **Barmhjertighed.**
Tolvte Trins Slogan er: *Vi spørger ikke, hvordan din smerte opstod, men hvad du ønsker at gøre ved den, og hvordan vi kan hjælpe*.

Kærlighed og kram fra os til dig!

Læs de følgende tekster i ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden og skriv din forståelse af og erfaring med eller manglende erfaring med de pågældende tekster ned, og når du er færdig med denne opgave del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge:

Eksempel på mødeform i ToTo Doktrinens Fællesskab

Hvad er ToTo Doktrinens Fællesskab?

Hvorfor er vi her?

Hvem har sygdommen frygt?

Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab

Hvad kan jeg gøre?

Tag det roligt!

De Tolv Traditoner i TTDF

Bare for i dag

OPGAVER TIL TRIN TOLV.

UGEOPGAVE

Hver dag i en uge skriver jeg ned, hvordan jeg valgte .

Når du er færdig med denne opgave, del den med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

SYNOPSIS

Skriv en synopsis om det, du tænker, har været fordelen ved at udføre arbejdet med Trin Tolv, fordi en synopsis kan lette delingen af dit arbejde med din sponsor eller din helbredelsespartner eller begge, hvis du har begge.

EKSEMPEL PÅ MØDEFORM I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB

Vi foreslår følgende mødeform for møder i ToTo Doktrinens Fællesskab:

Mødelederen åbner mødet ved at sige:

Mit navn er _____, og jeg er betingelsesløs Kærlighed.

Velkommen til dette 12 Trins møde i ToTo Doktrinens Fællesskab.

Vi mødes hver ……dag fra klokken ….. til klokken ……

Mødelokalet vil være åbent 15 minutter før og efter mødet.

Vi er et Fællesskab af mænd og kvinder, der mødes regelmæssigt for at hjælpe hinanden med at befri os fra den uhåndterlighed, der udspringer fra vores benægtelse af hvem og hvad, vi er og den frygt, det medfører for os selv, andre, Verden som helhed, livet, døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud og således blive ført til vores betingelsesløse Kærlighed, vores sande Identitet..

Lad os begynde dette møde med et øjebliks stilhed for at reflektere over, hvorfor vi er her nu efterfulgt af Gudsbønnen, som vores gruppe har valgt fra vores litteratur.

Efter et øjebliks stilhed sig:

Tak, og lad os nu bede vores udvalgte bøn sammen:

Gud, vores FaderModer.
I er vores livs eneste sande mål.
Vi er endnu kun slaver af vores ønsker,
som begrænser vores fremgang,
og I er den eneste Gud og Kraft,
der kan løfte os op til det stade
så tag vores vilje og vores liv
og vis os. hvordan vi kan leve
i fuldendt overensstemmelse med
vores sande Selv, vores Ånd.

Tak!

Efter bønnen begynder mødet formelt ved, at mødelederen siger:

Den eneste forudsætning for medlemskab af ToTo Doktrinens Fællesskab er et ønske om at opgive sin benægtelse af sin magtesløshed over sin betingelsesløse Kærlighed og dermed blive ført til glæden uden modsætning, der er den lykke, vi har søgt efter.

Det koster ingenting at være medlem af Fællesskabet.

Du er medlem, hvis du siger, at du er det.

Vi foreslår, at du kommer nogen tid før mødet og bliver nogen tid efter mødet for at udvikle din følelse af fællesskab med de andre medlemmer af TTDF.

Jeg giver nu ordet videre til vores kasserer navn, der vil byde vores nykommere velkommen og fejre milepæle med vores oldtimere.

Kassereren siger:

Mit navn er..... og jeg er betingelsesløs Kærlighed.

I ToTo Doktrinens Fællesskab tror vi på, at enhver, der kommer til vores møder, er en del af den kraft, der holder vores gruppe i live, og derfor fejrer vi forskellige aktive perioder af medlemmers deltagelse i vores møder.

Til at begynde med fejrer vi de vigtigste personer blandt os i dag, der er vores nykommere.

Er der nogen, der ønsker at præsentere sig ved navn, der er til deres første møde i dag?

Tillad os venligst at byde dig velkommen.

Byd nykommeren velkommen ved at give ham eller hende velkomst amuletten for ToTo Doktrinens Fællesskab efter, at den har været sendt rundt til alle medlemmer for at give dem lejlighed til at oplade den med deres velsignelser og gode ønsker for nykommerens fremtid.

FORSIDE OG BAGSIDE AF VELKOMST AMULETTEN I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB

Vi går nu videre med at fejre medlemmers mødedeltagelse i ToTo Doktrinens Fællesskab.

Er der nogen, der har deltaget i mellem 2 og 29 møder i ToTo Doktrinens Fællesskab i dag?

Er der nogen, der har deltaget i 30 møder i ToTo Doktrinens Fællesskab møder i dag?

Er der nogen, der har deltaget i 60 møder i ToTo Doktrinens Fællesskab møder i dag?

90 møder? 180 møder? 270 møder? 365 møder? Flere møder?

Hvis et medlem ønsker at fejre sin mødedeltagelse med Fællesskabet, giv ham eller hende den amulet fra ToTo Doktrinens Fællesskab, der har antallet af hans eller hendes møder på den ene side og et af de tre symboler, der er MandKvinden, Det Absolutte Hjerte eller den Hellige Gral på den anden side.

FORSIDE OG BAGSIDE AF MILEPÆL MØDE AMULETTEN I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB

5 møder

5 møder

5 møder

Gå videre til den næste del af fejringerne ved at spørge:

Er der nogen, der ønsker at fejre afslutningen af et Trin i ToTo Doktrinens Fællesskab ved at dele deres erfaringer med det Trin i vores møde i dag efter gruppeoplæsningerne?

Hvis et medlem ønsker at fejre afslutningen af et Trin med Fællesskabet, giv medlemmet den amulet fra ToTo Doktrinens Fællesskab, der har navnet på det Trin, han eller hun har færdiggjort på den ene side og et af ToTo Doktrinens Fællesskabs symboler på den anden side efter, den har været sendt rundt til alle medlemmer for at give dem lejlighed til at oplade den med deres velsignelser og gode ønsker for medlemmets fremtid.

FORSIDE OG BAGSIDE AF MILEPÆL TRIN AMULETTEN I TOTO DOKTRINENS FÆLLESKAB

6. trin

6. trin

6. trin

Afslut fejringerne ved at sige:

Tak for at fejre jeres helbredelses-milepæle med os i dag.

Jeg giver nu ordet tilbage til mødelederen, _____

Tak!

Mødelederen siger:

Mit navn er ____, og jeg er betingelsesløs kærlighed..

Lad os nu gå videre med vores gruppeoplæsninger.

Vælg medlemmer til at læse en eller flere af gruppeoplæsningerne, og bed dem læse det højt for gruppen ved at sige:

Jeg beder (*medlemmets navn*) om at læse (*navnet på oplæsningen*) for os.

Gruppe oplæsningerne kan læses i følgende orden:

Hvad er ToTo Doktrinens Fællesskab?

Hvorfor er vi her?

Hvem har sygdommen frygt?

Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab.

Hvad kan *jeg* gøre?

Tag det roligt!

Efter gruppe-oplæsningerne, siger mødelederen:

Jeg beder nu de medlemmer, der har afsluttet arbejdet med et Trin i ToTo Doktrinens Fællesskab, om at kommer her op og dele deres erfaringer med deres arbejde på dette Trin med Fællesskabet.

Byd disse medlemmer velkommen til at dele deres erfaring med Fællesskabet.

Når han elle hun er færdige med at dele, sig.

Jeg åbner nu mødet for medlemmer, der ønsker at dele og sender ordet lokalet rundt.

De, der foretrækker at lytte, kan præsentere sig og sige, at de ønsker at lytte i dag og give ordet videre til næste medlem.

Ved afslutningen af denne del af mødet, afslutter mødelederen mødet ved at sige:

Jeg afslutter nu mødet med vores afsluttende oplæsninger.

Vælg medlemmer til at læse en eller flere af gruppeoplæsningerne, og bed dem læse den for gruppen ved at sige:

Jeg beder (*medlemmets navn*) om at læse (*navnet på oplæsningen*) for os.

Gruppeoplæsningerne kan læses i følgende orden:

De Tolv Traditioner i TTDF.

Bare for i dag.

Efter oplæsningerne læser mødelederen ToTo Doktrinens Fællesskabs meddelelser, hvis der er nogen, og tilføjer:

Hvis et medlem ønsker at åbne et nyt møde i ToTo Doktrinens Fællesskab, foreslår vi, at han eller hun følger forslaget til mødeform, der findes i vores bog *ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden* under titlen: Eksempel på Mødeform i ToTo Doktrinens Fællesskab..

Alle, der ønsker det, kan finde vores litteratur til gratis læsning eller download på Internettet på denne adresse:

https://totos-solfond.org/

Mødelederen afslutter mødet ved at sige:

Jeg takker jer alle for at deltage i dette møde og for at dele jeres erfaring, styrke og håb med os om, hvordan vi kan komme os over vores benægtelse af vores magtesløshed over vores betingelsesløse Kærlighed.

Og vi afslutter nu vores møde med Åndsbønnen, som vores gruppe har valgt fra vores litteratur.

'Gruppe' Versionen

Gud, vores FaderModer.
I, som er i Gudsriget.
Måtte Jeres navn være vores

Hellige Navn Ardhanarishvara.
Måtte Jeres Rige komme på Jorden,
så Jeres vilje kan ske på Jorden,
som den sker i Gudsriget.
Giv os i dag det, vi behøver,
Tilgiv os vores fejltagelser,
og giv os evnen til at tilgive dem,
der tager fejl af os.
Vejled os gennem vores ønsker,
og befri os fra vores fejltagelser.
For Jeres er Gudsriget
og Magten
og Æren
i evighed.
Amen.

TAK!

Bliv ved med at komme tilbage! Vi har brug for dig!

HVAD ER TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB?

TTDF er et ikke et kommercielt Fællesskab af mænd og kvinder for hvem vores benægtelse af vores magtesløshed over vores betingelsesløse Kærlighed var blevet et problem.

Programmet i TTDF er et Program til fuldstændig afholdenhed fra at bruge benægtelse af vores magtesløshed over vores betingelsesløse Kærlighed til os selv og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner.

Der er ingen bånd knyttet til TTDF.

Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab er ikke et religiøst Program.

Det er et åndeligt Program, og som sådan hverken støtter eller modsætter TTDF sig nogen overbevisning, trosretning eller religion; vi er hverken forbundet med nogen religiøs eller politisk gruppe og er ej heller forbundet med nogen anden organisation.

Enhver kan slutte sig til os uanset hans eller hendes former for benægtelse og frygt, alder, profession, race, seksuel identitet eller seksuelt valg, politisk overbevisning, tro, religion eller mangel på religion.

Det eneste fornødne for medlemskab af ToTo Doktrinens Fællesskab er et ønske om at holde op med at bruge benægtelse af vores magtesløshed over

vores betingelsesløse Kærlighed til os selv, andre, Verden som helhed, livet, døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud.

Vi har ingen medlemsbetaling, ingen forpligtelser at underskrive og ingen løfter at aflægge for nogen.

Vi er ikke interesseret i hvem eller hvad, der har forårsaget vores benægtelse af vores magtesløshed over vores betingelsesløse Kærlighed, hvad vi har gjort i fortiden, hvor meget eller hvor lidt vi ejer, men kun i det vi ønsker at gøre for at befri os selv fra vores benægtelse, så vi kan vende hjem til vores betingelsesløse Kærlighed.

Vi har lært fra vores erfaringer i ToTo Doktrinens Fællesskab, at de af os, der bliver ved med at komme regelmæssigt til vores møder, bliver i stand til at leve et liv i énhed med vores betingelsesløse Kærlighed til os selv, andre, Verden som helhed, livet og døden, smerten og glæden, djævelen eller djævelinden og Gud.

HVORFOR ER VI HER?

Vi er et Fællesskab af mænd og kvinder, der ønsker at vende hjem til vores betingelsesløse Kærlighed, og for at opnå dette arbejder vi med Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab.

Vi mødes regelmæssigt for at hjælpe hinanden med at komme os over vores benægtelse af vores magtesløshed over vores betingelsesløse Kærlighed ved at dele om vores helbredelses-erfaringer i vores arbejde med at komme os over vores benægtelse og den frygt, dette fremkalder, og således drager vi styrke og håb fra hinanden.

Før vi kom til ToTo Doktrinens Fællesskab, kunne vi ikke acceptere vores betingelsesløse Kærlighed til os selv, andre, Verden som helhed, livet og døden, smerten og glæden, djævelen eller djævelinden og Gud.

Vi kunne ikke leve og nyde livet, som andre mennesker kunne.

Vi følte altid, at noget manglede i vores liv, og vi troede, at hvis vi bare brugte den frygt, vores benægtelse fremkalder for os selv og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner til at tvinge os selv og andre til at arbejde mere, forandre os nok, tænke, føle og handle anderledes eller blev bedre på nogle områder, ville vi blive i stand til at elske os selv, andre, Verden som helhed, livet, døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud.

Desuden troede vi, at hvis andre bare behandlede os bedre, var mere forstående, kærlige, omsorgsfulde, medfølende og barmhjertige, ville vi blive

i stand til at elske os selv og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner, som vi og de er.

De fleste af os indså, at på trods af vores ihærdige anstrengelser for at forandre os, og på trods at al den kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed vi modtog fra andre, var vi stadigt bange for os selv, andre, Verden som helhed, livet, døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud.

Efter at have prøvet alt det, vi kunne på egen hånd, for at overvinde vores frygt, der udspringer fra vores benægtelse af vores magtesløshed over vores betingelsesløse Kærlighed, men uden held, søgte vi til sidst hjælp hos hinanden i ToTo Doktrinens Fællesskab.

Vi havde omsider fundet et Fællesskab med andre, der led under det samme som os, og sammen flyttede vi os fra vores benægtelse af vores magtesløshed over vores betingelsesløse kærlighed til at vedkende os, at når vi handlede i overensstemmelse med vores betingelsesløse Kærlighed til os selv og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner, opnåede vi den glæde uden modsætning, der er lykken, som vi har søgt efter i os selv og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner uden dog af finde den.

HVEM HAR SYGDOMMEN FRYGT?

De af os, der ikke kan befri sig selv fra sin benægtelse af sin magtesløshed over sin betingelsesløse Kærlighed og derfor handler i modstrid med sit sande Selvs, sin Ånds betingelsesløse kærlighed til alt og alle overalt på alle planer af bevidsthed, lider af sygdommen frygt.

På grund af vores benægtelse prøver vi på at finde ud af, hvem vi er, og denne søgen efter os selv som noget andet end den betingelsesløse Kærlighed, vi er, gør os bange, fordi vi forestiller os, at der findes noget eller nogen noget sted på noget bevidsthedsplan, der vil os det ondt, selvom det onde ikke findes i den Sande Virkelighed, men kun i vores fantasi.

Vores frygt kan være af en mild, moderat eller alvorlig art, ligesom det er tilfældet med enhver anden fysisk eller psykisk sygdom.

I dag findes der mange, der lider under en alvorlig tilstand af frygt og endnu flere, der har en mild eller moderat udgave af denne sygdom.

Vores erfaring har vist os, at hvad enten vores frygt er mild, moderat eller alvorlig sætter den sig over tid i almindelighed i os som sygdomme af en materiel, fysisk, energetisk, emotionel, mental, social eller åndelig art.

Da vi kom til ToTo Doktrinens Fællesskab, opdagede vi imidlertid, at vi kunne lære at leve et jordisk liv i overensstemmelse med vores betingelsesløse Kærlighed, hvad enten vores frygt var mild, moderat eller alvorlig.

PROGRAMMET I TOTO DOKTRINENS FÆLLESSKAB

1. Vi indrømmede, at vi var magtesløse over vores betingelsesløse Kærlighed - at vores benægtelse gjorde vores liv uhåndterligt.

2. Vi kom til at tro på, at en Magt større end os selv kunne føre os til at vedkende os vores betingelsesløse Kærlighed og dermed til glæden uden modsætninger, der er den lykke, vi har søgt efter.

3. Vi tog en beslutning om betingelsesløst at lægge vores vilje og vores liv over til omsorgen fra vores betingelsesløse Kærlighed, *som vi forstod Den*.

4. Vi foretog en grundig og uforfærdet ransagelse af os selv.

5. Vi indrømmede vores nøjagtige karakter overfor os selv, vores betingelsesløse Kærlighed, et andet menneske og ToTo Doktrinens Fællesskab

6. Vi blev helt rede til at tillade vores betingelsesløse Kærlighed at forvandle vores fejltagelser til visdom.

7. Vi bad ydmygt vores betingelsesløse Kærlighed om at befri os fra vores fejltagelser.

8. Vi lavede en liste over dem, der var blevet såret af vores fejltagelser, begyndende med os selv og blev villige til at give alle genoprejsning.

9. Vi gav direkte genoprejsning til alle så hurtigt som muligt, undtagen hvis det ville såre os, dem eller andre yderligere.

10. Vi fortsatte med at foretage personlig ransagelse, og når vi begik fejltagelser, indrømmede vi det straks.

11. Gennem bøn og meditation søgte vi at forbedre vores bevidste kontakt med vores betingelsesløse Kærlighed, *som vi forstod Den*, og bad kun om kundskab om vores betingelsesløse Kærligheds Vilje for os og om magten til at udføre den.

12. Efter at have fået en åndelig opvågning som et resultat af disse Trin, giver vi budskabet om helbredelse videre til andre, der lider under

benægtelse af deres magtesløshed over deres betingelsesløse Kærlighed, og som derfor lider af frygt for sig selv, andre, verden som helhed, livet og døden, smerten og glæden, djævelen eller djævelinden og Gud, og vi praktiserer disse principper i alle vores forehavender.

HVAD KAN *JEG* GØRE?

Begynd at arbejde på dit eget Program ved at gennemføre arbejdet med Trin Et fra Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab.

Du kan gøre dette ved hjælp af en sponsor, der sædvanligvis er et erfarent medlem af TTDF, der kan vejlede dig gennem Trinene.

Hvis en sådan person ikke er til rådighed, er det blevet foreslået, at du kan arbejde med Trinene på en anden måde ved at danne et helbredelses-partnerskab med et andet medlem af TTDF og arbejde Trinene igennem sammen med ham eller hende, og hvis du ønsker det, kan du endog benytte dig at begge muligheder.

Når vi indrømmer blankt overfor vores inderste selv, at vi er magtesløse over vores betingelsesløse Kærlighed, har vi taget et kæmpe skridt frem mod vores betingelsesløse Kærlighed.

Mange af os havde nogle forbehold på dette punkt, fordi vi havde svært ved at forestille os, hvordan det kunne blive muligt for os at holde op med at være bange for os selv, andre, Verden som helhed, livet, døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud men vi foreslår, at du giver dig selv en chance og er så grundig som muligt fra begyndelsen.

Gå til Trin To og arbejd derefter med resten af Trinene, et efter et.

Gradvist vil din forståelse af Programmet udvikle sig efterhånden, som du begynder at opnå resultater og at opleve de fordele, der udspringer af dit arbejde med Programmet i TTDF.

Kom til vores møder.

Her vil du finde svar på nogle af de ting, der måske foruroliger dig nu.

Hvis du er ude af stand til at komme til et møde af forskellige grunde, oprethold da en regelmæssig kontakt med Fællesskabet ved at være i kontakt med medlemmerne af TTDF.

Hold op med at benægte din magtesløshed over din betingelsesløse Kærlighed én dag ad gangen.

De fleste af os kan gøre i en time, hvad der kan synes umuligt i en længere tidsperiode.

Hvis du bliver opslugt af en tanke, der udspringer fra benægtelse af din magtesløshed over din betingelsesløse Kærlighed, så sæt dig selv på et ”fem minutter ad gangen” grundlag for at afholde dig fra at tage din benægtelse i brug og derved gøre dig selv bange.

Minutter vil vokse til timer og timer til dage, og således kan du bryde vanen og opnå nogen fred i sindet.

Det virkelige mirakel sker, når du indser, at du ER betingelsesløs kærlighed, for du opdager i dit arbejde med Programmet i TTDF, at inderst inde elsker du betingelsesløst dig selv og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner, som den det, du og de er i Sandhed bag vores tredimensionelle maskes begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed/foranderlighed.

Du holdt op med at bruge benægtelse og er begyndt at leve et lykkeligt liv som den betingelsesløse Kærlighed, du er.

TAG DET ROLIGT!

Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab kan synes at være en enorm opgave, og det hjælper os at huske, at vi ikke kan gøre det hele med det samme, og ingen forventer det af os.

Det er også vigtigt at minde os selv om, at vi ikke udviklede vores benægtelse på én dag, og vi kommer os heller ikke på én dag, så husk – TAG DET ROLIGT!

Vi føler, at vores tilnærmelse til at holde op med at benægte vores magtesløshed over vores betingelsesløse Kærlighed til os selv og alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner er særdeles terapeutisk, fordi den helbredende kraft fra to eller flere mennesker, der hjælper hinanden med at befri sig fra deres benægtelse hvad og hvem, de er uden sidestykke.

DE TOLV TRADITIONER I TTDF

Ligesom enhver af os som individuelle medlemmer af ToTo Doktrinens Fællesskab finder vores plads i Fællesskabet og i Verden som helhed, finder gruppen sin plads i Fællesskabet og i Verden som helhed ved hjælp af de Tolv Traditioner i TTDF.

TRADITION 1: Vores fælles velfærd bør komme først; vores personlige helbredelse afhænger af vores gruppes enhed, og gruppens enhed afhænger af hvert individuelt medlems følelse af at tilhøre gruppen.

TRADITION 2: For vores gruppe-formål er der kun én endelig autoritet, en betingelsesløst Kærlig Ånd, sådan som den Ånd kommer til udtryk gennem vores Gruppesamvittighed. Vores ledere er betroede tjenere; de bestemmer ikke.

TRADITION 3: Det eneste fornødne for medlemskab af ToTo Doktrinens Fællesskab er et ønske om at holde op med at benægte sin magtesløshed over sin betingelsesløse Kærlighed.

TRADITION 4: Enhver gruppe i TTDF er selvbestemmende undtagen i sager, der påvirker ToTo Doktrinens Fællesskab som helhed; på samme måde har ethvert medlem af gruppen retten til at være selvbestemmende undtagen i sager, der påvirker gruppen eller TTDF som helhed.

TRADITION 5: Enhver gruppe har kun ét grundlæggende formål – at give budskabet om helbredelse videre til andre, der lider under benægtelse af deres magtesløshed over deres betingelsesløse Kærlighed, og som derfor lider af frygt for sig selv, andre, Verden som helhed, livet og døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud.

TRADITION 6: En TTDF gruppe bør aldrig godkende, finansiere eller låne TTDF navnet ud til noget beslægtet forehavende eller udenforstående foretagende for, at problemer med ejendom, penge, magt og prestige ikke skal aflede os fra vores grundlæggende formål.

TRADITION 7: Enhver gruppe i TTDF bør klare sig selv fuldt ud og afslå bidrag udefra.

TRADITION 8: ToTo Doktrinens Fællesskab bør altid forblive ikke-professionel, men vores service-centre kan ansætte særlige medarbejdere.

TRADITION 9: TTDF bør aldrig organiseres, men vi kan skabe og manifestere service kommissioner eller komitéer, der er direkte ansvarlige overfor dem, de tjener.

TRADITION 10: TTDF har ingen mening om udenforstående emner; derfor bør TTDF navnet aldrig drages ind i offentlige debatter.

TRADITION 11: Vores politik i offentlige forbindelser er baseret på tiltrækning frem for promovering; hvad angår internet, presse, radio, TV og film bør personlig anonymitet altid bevares.

TRADITION 12: Anonymitet er det åndelige grundlag for alle vores Traditioner, der til stadighed minder os om, at lade principper gå forud for personligheder.

BARE FOR I DAG

Mange af os i ToTo Doktrinens Fællesskab bruger denne bekræftelse i vores helbredelse:

BARE FOR I DAG vil mine tanker være på min helbredelse, at leve og nyde livet uden brug af benægtelse af min magtesløshed over min betingelsesløse Kærlighed.

BARE FOR I DAG vil jeg tro på nogen i TTDF, der tror på mig og ønsker at hjælpe mig i min helbredelse.

BARE FOR I DAG vil jeg bruge mit TTDF Program. Jeg vil prøve på at følge det, så godt jeg kan.

BARE FOR I DAG vil jeg gennem TTDFet prøve på at få et bedre perspektiv på mig selv og mit liv.

BARE FOR I DAG vil jeg være uforfærdet, mine tanker vil være hos min nye familie, mennesker, der ikke bruger benægtelse af deres magtesløshed over deres betingelsesløse Kærlighed.

Så længe jeg følger denne vej har jeg intet at frygte!

PRINCIPPERNE I TRINENE

1) Princippet i Første Trin er **Ærlighed**.
Slogan: *Sandheden sejrer altid til sidst!*

2) Princippet i Andet Trin er **Åbensindethed**.
Slogan: *At lytte opmærksomt og respektfuldt til en anden er det første udtryk for følelsesmæssig ædruelighed.*

3) Princippet i Tredje Trin er betingelsesløs **Overgivelse**.
Slogan: *Følg dit hjerte.*

4) Princippet i Fjerde Trin er **Mod**.
Slogan: *Jeg accepterer både mine dyder og mine karakterdefekter.*

De første fire Trin til sammen repræsenterer også det første møde med Den Store Ring af Glæde, der består i Tro, Håb, Kærlighed og Sandhed.

5) Princippet i Femte Trin er **Ydmyghed.**
Slogan: *Ingen manifesteret skabning er underlegen eller overlegen i forhold til mig.*

6) Princippet i Sjette Trin er **Forvandling**.
Slogan: *Jeg ejer mine sår.*

7) Princippet i Syvende Trin er **Giv Slip.**
Slogan: *Giv slip og lad Kærlighed.*

8) Princippet i Ottende Trin er **Tilgivelse**.
Slogan: *Tilgiv mig mine fejltagelser og giv mig evnen til at tilgive dem, der tager fejl af mig.*

Trin Fem til Otte danner til sammen det andet møde med Den Store Ring af Glæde, der består i Tro, Håb, Kærlighed og Sandhed.

9) Princippet i Niende Trin er **Befrielse.**
Slogan: *Den rette handling er den søde frugt selv.*

10) Princippet i Tiende Trin er **Villighed**.
Slogan: *Vejled mig gennem mine ønsker og befri mig fra mine fejltagelser.*

11) Princippet i Elvte Trin er **Bevidsthedsudvidelse**.
Slogan: *Kærlighed, Din Vilje ske.*

12) Princippet i Tolvte Trin er **Barmhjertighed**.
Slogan: *Vi spørger ikke, hvordan din smerte opstod, men hvad du ønsker at gøre ved den, og hvordan vi kan hjælpe.*

De sidste Fire Trin til sammen repræsenterer det tredje møde Den Store Ring af Glæde, der består i Tro, Håb, Kærlighed og Sandhed.

PRINCIPPERNE I TRADITIONERNE

1) Princippet i Første Tradition er **Fællesskab**.
Slogan: *Sammen kan vi gøre det, vi ikke kan gøre alene.*

2) Princippet i Anden Tradition er **Tjeneste.**
Slogan: *Jeg tjener ikke for at ophøje mig selv, men for at give livskraft til de principper, jeg ønsker at fremme.*

3) Princippet i Tredje Tradition er **Tolerance**.

Slogan: *Tolerance fremmer forståelsen*.

4) Princippet i Fjerde Tradition er **Sindsro**.
Slogan: *At mødes og skilles og mødes igen er livets betingelse for alle manifesterede skabninger.*

5) Princippet i Femte Tradition er **Taknemmelighed**.
Slogan: *Gensidig værdsættelse glæder hjertet*.

6) Princippet i Sjette Tradition er **Livskraft**.
Slogan: *Jeg frigør mig fra det, der ikke tjener mine formål.*

7) Princippet i Syvende Tradition er **Enkelhed**.
Slogan: *En plads til hver en ting og hver en ting på sin plads.*

8) Princippet i Ottende Tradition er **Respekt**.
Slogan: *Lev, og lad leve.*

9) Princippet i Niende Tradition er **Ansvarlighed**.
Slogan: *Jeg tjener med glæde eller slet ikke*.

10) Princippet i Tiende Tradition er **Anonymitet**.
Slogan: *Jeg taler for mig selv om mig selv til mig selv*.

11) Princippet i Elvte Tradition er **Sandhed**.
Slogan: *Min sandhed er ikke hele sandheden.*

12) Princippet i Tolvte Tradition er **Frihed**.
Slogan: *Jeg tager det til hjerte, jeg kan bruge, og lader resten ligge*.

INVOLUTIONEN OG EVOLUTIONEN

Når en menneskesøn og en menneskedatter har fået alle deres materielle ønsker opfyldt og således er blevet mætte af dage, opstår der et vendepunkt i form af et ønske om igen at opleve saligheden ved at smelte fuldstændigt sammen med sin anden halvdel, og med dette ønske slutter vandringen ned gennem dimensionerne.

Denne vandring kaldes manifestationen af skabelsen eller involutionen eller indvikling eller Åndens nedstigning i Materien, og vandringen tilbage gennem dimensionerne begynder.

Vandringen tilbage til oprindelsen kaldes opløsning eller evolution eller udvikling eller Materiens opstigning i Ånden.

HINDUISTISKE ARKETYPER

I Indien arbejder åndsvidenskaben med et meget stort antal arketyper, hvor Gud opfattes som det sammensmeltede maskuline og feminine princip, kaldet Ardhanarishvara, der bebor den ottende dimension, det Absolutte som ren Ånd og ren Ånds arketype, der består af de individuelle forenede Ånder og kaldes Gudsriget.

Sjælene, som var de første manifesterede skabninger kaldes halvguder og halvgudinder og bebor forskellige energifelter efter eget valg i den syvende dimension som Sjælepartnere, der består af det adskilte maskuline og feminine princip i en 'han' og en 'hun' projiceret ud fra deres personlige Ardhanarishvara.

Når et menneske møder sin Åndepartner i sit jordiske liv, bliver det hans eller hendes opgave at nærme sig Gud ved at se sin Gud eller Gudinde, sin personlige anden halvdel i Ardhanarishvara i sin partner, og når dette er opnået ved hjælp af De fire Bryllupper, bliver det også hans eller hendes opgave at se sin upersonlige Gud, sin FaderModer, sin upersonlige Ardhanarishvara i Ardhanarishvara's arketype, der rummer alt og alle overalt på alle eksistensplaner.

ToTo underviste mig i mange arketyper, men nedenstående fem er grundlæggende for vores perspektiv på eksistensen som åndelige aspiranter.

Ardhanarishvara = halvkvindeguden = MandKvinden = Gud.

PatiParmeshwara = kvindens Gud = ægtefælle.

PatiParmeshwara er et sammensat sanskrit ord, der kombinerer "Pati", der betyder ægtemand, "Param", der betyder suveræne eller højeste og "Eshwar", der betyder Gud eller Herre.

PatniParmeshwari = mandens Gudinde = ægtefælle.

PatniParmeshwari er et sammensat sanskrit ord, der kombinerer "Patni", der betyder ægtehustru, "Param", der betyder suveræne eller højeste og "Ishwari", der betyder Gudinde eller Frue.

Pashupatinath-Shiva = ødelæggeren = dyremandens og dyrekvindens mandlige gud = Shiva, der også bliver kaldt Maheshwara eller den største gud.

Kali-Shakti = ødelæggerinden = dyremandens og dyrekvindens kvindelige Gud = Shakti, der også bliver kaldt Maheshwari eller den største Gudinde.

EVOLUTIONEN

Når et pars ønske om at smelte fuldstændigt sammen opstår, sender dette ønske en impuls gennem dimensionerne til netop den MandKvinde, der har udsendt dette par som projektioner af sig selv, og netop den MandKvinde reflekterer impulsen ved at lade den vandre tilbage gennem dimensionerne til dem begge som et ønske om at trække alle projektioner tilbage.

Derved begynder de to personer at blive interesseret i åndelighed, hvad enten de lever sammen eller adskilt i hver sin del af de ydre eller de indre Verdener, og således begynder de at modtage undervisning i at trække alle deres projektioner tilbage fra de ydre og de indre Verdener.

ÅNDELIG PRAKSIS

I Mesterens undervisning foregik dette som en renselse af bevidstheden ved hjælp af transmissionen samtidigt med, at disciplen samarbejder ved at udføre et dagligt mentalt renselsesritual.

Mesterens disciple praktiserer desuden kontemplation og koncentration efterfulgt af meditation på daglig basis til udvidelse af deres bevidste kontakt med deres sande Selv.

I De Anonyme Fællesskaber foregår tilbagetrækningen af projektioner gennem renselse af bevidstheden ved hjælp af daglig selvransagelse og ved hjælp af den Tovejsbøn, der blev fastlagt af Oxfordbevægelsen, der er oprindelsen til De Anonyme Fællesskaber.

I Tovejsbønnen, der er en bøn og meditationsform, hvor den åndelige aspirant skriver et spørgsmål ned til sit sande Selv, og dette opfatter han eller hun som en bøn om vejledning.

Dernæst lader han eller hun svaret stige op gennem stilheden indefra, og dette opfatter han eller hun som meditation, og han eller hun skriver svaret ned for at fastholde det i sit sind til kontemplation.

Desuden er respekt for egne og andres emotioner samt refleksion, kontemplation, koncentration og en hvilken som helst meditationsform en del af arbejdet med at udvide den bevidste kontakt med hans eller hendes sande Selv.

GUDS NÆRVÆR

ToTo forklarede, at som et resultat af denne træning vokser personens åndelige kapacitet, og kapaciteten er afgørende for personens oplevelse af Guds nærvær.

Jo mindre kapacitet, jo fjernere forekommer Gud et menneske at være, selvom Gud er selve dets eget væsen, og selvom det er omgivet af Gud på alle måder, både fysiske og ikke-fysiske.

TILBAGEVENDEN TIL OPRINDELSEN

Når menneskesønnen og menneskedatteren vender tilbage til oprindelsen som MandKvinden, beskuer de i salig kærlighed hinanden med deres nye henrykkede øjne, som de har opnået i involutionen, og når alle manifesterede skabninger har trukket sig tilbage fra materien, og evolutionen således er afsluttet, spiller det kosmiske orkester den sfæriske musik, som er MændKvindernes regnbuefarvede kærlighedsbevægelser, for fuld styrke, og således er der glæde i evighedernes evighed, indtil skabelsen af en ny manifestation begynder på ny som krystalliseret skabelse og manifestation.

KERNESPALTNINGER OG KERNEFUSIONER

ToTo forklarede, at i det Absolutte er energien konstant, men fra den syvende dimension til den første, der alle er illusionen om adskillelse fra Gud og den evigt elskede Åndepartner hver på deres måde, findes energitilførsler og energiberøvelser, og her er kampen om energierne og frygten for at miste et normalt udtryk i livets bevægelser.

Hvis bevægelsen foregår fra det Absolutte til dimensionerne, fra den syvende til den første, sker der, for hver projektion ind i form, en kernespaltning, og resultatet er en energiberøvelse af bevidstheden om Ånden, eller de evigt elskendes Enhed og en energitilførsel til bevidstheden om Materien eller Adskillelsen af de evigt elskende.

Hvis bevægelsen foregår fra dimensionerne til det Absolutte sker der, efter serier af kvantespring, en kernefusion, og resultatet er en energiberøvelse af bevidstheden om Materien eller Adskillelsen af de evigt elskende og en energitilførsel til bevidstheden om Ånden eller Énheden af de evigt elskende.

LIVETS BEVÆGELSER

Ændringer i de emotionelle tilstande fremkalder livsenergiernes bevægelser i illusionernes verdener.

Grundlæggende emotionelle tilstande opstod i den syvende dimension og består af fire grundlæggende emotionelle følelser: Kærlighed, glæde, frygt og smerte, og alle andre emotioner udspringer fra disse fire.

De er resultatet af illusionen om 'the Big Bang', hvor adskillelsen af det maskuline og det feminine princip tilsyneladende fandt sted.

Men det Gud har sammenføjet er uadskilleligt, og således kan det maskuline og det feminine princip ikke blive adskilt, fordi alle de individuelle Ånder, som Gud skabte og manifesterede som Sine SønnerDøtre, er aspekter af Gud og er således ét væsen ligesom Gud Selv, og derfor er en hvilken som helst idé om adskillelse en illusion.

Dog kan illusionen om adskillelse forekomme et menneske at være virkelig, da menneskehedens elskende er adskilt i en 'han' og en 'hun'.

For de adskilte går kærlighed og frygt hånd i hånd, fordi kærligheden i den syvende dimension, efter 'the Big Bang', fremkaldte frygt for at have mistet sin evigt elskede Åndepartner.

Smerte opstår, når den elskede ser ud til at blive mistet, og glæde opstår, når den elskede ser ud til at blive fundet.

I illusionernes verden mødes og skilles og mødes de elskende Åndepartnere igen og igen, og selv kærlighedsakten foregår ved, at kroppene mødes og skilles og mødes igen, indtil kærlighedens sæd og kærlighedens æg mødes i ved sammensmeltningens højdepunkt.

Adskillelse kan derfor se ud til at være en forudsætning for at sætte livsenergiernes i bevægelse, så nyt liv kan blive til.

Til illustration af livsenergiernes bevægelser, som de forekommer de adskilte at være på Planeten Jorden, findes to grafer nedenfor, der illustrerer bevægelserne i illusionernes verdener, hvor Åndens indvikling i eller udvikling fra materien ser ud til at finde sted.

De to Ringe kaldes de Magiske Ringe, og de findes som to forskellige energifelter i den syvende dimension – ét, der arbejder for involutionen, der er nedstigningen i materien og ét, der arbejder for evolutionen, der er opstigningen i Ånden.

Den første Magiske Ring kaldes Materiens Ring, og illustrerer illusionen om Åndens indvikling i Materien, og derfor kaldes denne Ring også Illusionens Ring.

Den Anden Magiske Ring kaldes Åndens Ring, og illustrerer Åndens udvikling fra materien, og derfor kaldes denne Ring også Sandhedens Ring.

DE MAGISKE RINGE

MATERIENS RING, DER OGSÅ BLIVER KALDT ILLUSIONENS RING

Den feminine ring: Involutionen. (Bevægelsen er med uret).
Højre symboliserer illusionen. Venstre symboliserer Sandheden.
Ved drejning med uret, lineær tid, vandret tid, afgives Sandhed og illusion modtages.

Gud Faderen siger: "Bliv lys," og Gudinde Moderen bliver Materiens vækst → Begrænsning.

Gudinde Moderen siger: "Bliv mangfoldig," og Gudinde Datteren bliver Materiens form → Dødelighed.

Gudinde Datteren siger: "Bliv kærlighed," og Gud Sønnen bliver Materiens næring → Magtesløshed

Gud Sønnen siger: "Bliv ren," og Gud Faderen bliver Materiens bevidsthed → Uvidenhed

ÅNDENS RING, DER OGSÅ BLIVER KALDT SANDHEDENS RING

Den maskuline ring: Evolutionen. (Bevægelsen er mod uret).
Højre symboliserer illusionen, og venstre symboliserer Sandheden.
Ved drejning mod uret, spiraltid, lodret tid, afgives illusionen, og Sandheden modtages.

Gudinde Moderen siger: "Bliv magt," og Gud Faderen bliver Åndens bevidsthed → Alvidenhed.

Gud Faderen siger: "Bliv kraft," og Gud Sønnen bliver Åndens næring → Almagt.

Gud Sønnen siger: "Bliv enhed," og Gudinde Datteren bliver Åndens form. → Udødelighed.

Gudinde Datteren siger: "Bliv mørke," og Gudinde Moderen bliver Åndens vækst → Allestedsnærvær.

BEVIDSTHEDENS RIGER I DEN TREDJE DIMENSION

ToTo forklarede, at bevidsthedens bevægelse gennem den tredje dimension går gennem de ydre og de indre planer i mineralriget, planteriget, dyreriget og menneskeriget.

OVERLEVELSE AF DE BEDST EGNEDE

Når den enkeltes bevidsthed bevæger sig fra sin ydre form i dyreriget til sin nye ydre form i menneskeriget, bringer han eller hun dybe instinktive erfaringer med sig fra de andre riger, hvorfra hans eller hendes individuelle bevidsthed er vokset gennem forskellige stadier og således er blevet parat til at antage en menneskelig form.

Under hele sin tid i dyreriget udvikler bevidstheden hele tiden nye former for at finde de bedst egnede overlevelsesformer, og i dyreriget drejer det sig således om at blive magtfuld nok til at overleve.

I dyreriget er magt derfor ret.

MENNESKERETTIGHEDERNE

I menneskeriget bevæger bevidstheden sig igennem forskellige stadier og når frem til en løsning for alles overlevelse, så her drejer det sig ikke længere om overlevelse for de bedst egnede, men om at alle former for menneskelig livsstil, både de skrøbelige og de stærke, opnår retten til deres livsstil uden at blive berøvet det nødvendige for at kunne overleve og uden, at de bliver forfulgt eller straffet af flokken på grund af deres valg af livsstil, da det er en forudsætning for udvikling af skelneevnen, at enhver får alle sine ønsker opfyldt og derved får muligheden for at lære deres ønskers indhold at kende.

I menneskeriget er magt således ikke længere ret, men retten til sine ønskers opfyldelse er ret.

MATERIALISMENS FALD

I tilfælde af, at en magtfuld person ønsker at tilegne sig mere, end han eller hun behøver, må også et sådant menneske have sit ønske opfyldt, men enhver har retten til at trække sig tilbage fra dette menneske, hvis den pågældende forsøger at købe ens livskraft for at erhverve sig endnu mere ved udnytte sin næste som arbejdskraft i stedet for at dele overskuddet af deres fælles anstrengelser med hinanden.

Ved at trække sig tilbage fra denne form for udnyttelse kan enhver bidrage til, at den pågældende selv kan opdage, hvilke af hans eller hendes besiddelser, der har værdi for ham eller hende selv, og hvilke der er erhvervet med henblik på at opnå magten og æren.

Hvis et sådant menneske har opkastet sig til diktator i et land, kan menneskeheden åbne sig for at modtage alle borgere fra dette land, der ikke ønsker at bidrage til diktatorens forsøg på at opnå magten og æren, ved at tilbyde dem gode betingelser for menneskeværdige livsomstændigheder i et andet land og således fratage diktatoren muligheden for at tiltage sig rettigheder over andres liv og lykke ved hjælp af forfølgelser, mord, bål og brand.

På denne måde kan menneskeheden kollektivt hjælpe en sådan diktator til at opdage, at han eller hun hverken er større eller mindre end nogen anden manifesteret skabning, og at hans eller hendes ønsker derfor hverken er mere eller mindre vigtige end alle andres.

DJÆVELEN ELLER DJÆVELINDEN OG AL HANS ELLER HENDES GERNING OG AL HANS ELLER HENDES VÆSEN

Den bevidsthed, der netop har forladt dyreriget for at gå ind i sin menneskelige form, har brug for tid, i liv efter liv efter liv, for at kunne orientere sig i det nye rige og dermed finde ud af, hvilke principper, der gør sig gældende her.

Denne bevidsthedstypes generelle sindelag har fået menneskeheden til at afbilde den som et menneske med klove, horn og hale foruden en trefork, som kan bruges til at angribe andre med i kampen om overlevelse.

SFINKSEN

Når denne bevidsthed går igennem erfaringer i menneskeriget i liv efter liv, begynder menneskets mentale evner at blive klarere, men han eller hun er stadigt påvirket af dyrerigets normer, og denne type af bevidsthed har menneskeheden derfor afbildet som sfinksen med menneskehoved og dyrekrop.

RETFÆRDIGHED

Efterhånden, som bevidstheden erhverver sig flere og flere mentale evner, bliver den optaget af systembygning og lovgivning for at sikre, at både den stærke og den svage får ret til deres livsstil, og retfærdighed bliver således målet.

SKELNEEVNE

Når bevidstheden når til indsigt i, at retfærdighed ikke kan opnås ved hjælp af systembygning og lovgivning alene, begynder den at søge efter kærligheden, og dermed begynder personen at følge hjertet i stedet for systemet og lovgivningen på de tidspunkter, hvor der opstår en konflikt mellem de to.

FORDØMMELSE

Det menneske, som frygter og fordømmer bevidsthedens udtryk i form af mennesket med horn, klove og hale, fordømmer således sine egne rødder.

Ved at frygte og fordømme den del af sig selv under mange forskellige navne som djævelen eller djævelinden, Satan og Beelzebul, forhindrer den enkelte

sig selv i at indrømme, at alle de egenskaber, som bliver tilskrevet djævelen eller djævelinden, er en del af ham eller hende selv, og derved bliver denne del skubbet ned under dagsbevidsthedens tærskel.

Dette tillader frygten og fordømmelsen at yngle og blive til gerrighed, misundelse, had og hovmod, der kan vokse op som træer i bevidstheden og bære mange forskellige frugter som vrede, vantro, overtro og mange andre destruktive egenskaber.

HADETS OG KÆRLIGHEDENS TRÆ

Nedenstående illustration viser væksten i to træer i det menneskelige sind fra deres fødsel til deres fulde styrke.

I ovenstående graf illustrerer Hadets Træ, hvordan had spirer frem fra en svag forstyrrelse i et menneskes liv i form af forskellige følelser som vrangvilje, uvenlighed, irritation og utålmodighed til benægtelse, manipulation, sygdom og vanvid, der fører til en stamme af lavt selvværd, som krones med had (undertrykt vrede).

Jorden, som træet vokser i, kan betragtes som en situation, vi oplever, og når vi besvarer situationen med vrangvilje, uvenlighed, irritation og utålmodighed giver vi næring til Hadets Træ.

På samme måde illustrerer Kærlighedens Træ, hvordan kærligheden spirer frem fra en svag bevægelse i et menneskes liv i form af følelser som velvilje, venlighed, rolighed og tålmodighed til indrømmelse, selvaccept, sundhed og tilregnelighed, der fører til en stamme af højt selvværd, som krones med kærlighed.

Igen kan jorden, som træet vokser i, betragtes som en situation, vi oplever,

og når vi besvarer situationen med velvilje, venlighed, rolighed og tålmodighed, giver vi næring til Kærlighedens Træ.

SKYLD OG USKYLD

At fordømme sig selv eller andre får mennesket til at skamme sig over sig selv og føle sig skyldbetynget over at være, som han eller hun er, men enhver – dyremand, dyrekvinde eller helgen – er på et stade i deres eksistens, der hænger sammen med omfanget at deres eksistentielle erfaringer, som bliver opnået i liv efter liv.

Både dyremanden, dyrekvinden og helgenen foretager sig handlinger, som deres eksistentielle erfaringer giver dem indtryk af, vil være det mest fordelagtige for dem selv og deres kære.

At dyremanden og dyrekvinden sommetider foretager sig handlinger, som skader andres liv og lykke, hænger således sammen med den forståelse, som hører hans eller hendes eksistentielle stade til.

At helgenen undlader at foretage sig sådanne handlinger hænger ligeledes sammen med den forståelse, som hører hans eller hendes eksistentielle stade til.

Dyremennesket handler således ud fra de samme motiver som helgenen, og de er derfor lige uskyldige, og netop denne indsigt vil til sidst føre menneskeheden frem til at tilgive sig selv og andre for at være, som de er.

FORLØSNINGEN

Først når en mand eller en kvinde ærligt indrømmer at besidde den del af sig selv, som bliver tilskrevet djævelen eller djævelinden, kan de begynde at modtage de egenskaber, som de har opnået fra deres tid i mineralriget, planteriget og dyreriget og sortere de egenskaber fra, som de ikke længere har brug for i deres liv som menneske og dermed opnå forløsningen for deres skam over sig selv.

DE DESTRUKTIVE RINGES KRÆFTER

Nedenfor findes nogle grafer, der illustrerer nogle af de egenskaber, der kan vokse frem ved at benægte sin magtesløshed over sit sande Selvs, sin Ånds betingelsesløse Kærlighed, Omsorg, Medfølelse og Barmhjertighed.

Disse kaldte ToTo de destruktive ringe eller Smertens Ringe.

DE KONSTRUKTIVE RINGES KRÆFTER

Under de destruktive ringe er der nogle grafer, der viser nogle af de egenskaber, der kan spire frem ved benægtelsens ophør, og disse kaldte ToTo de konstruktive ringe eller glædens ringe.

FORVANDLINGEN

Ved at begynde at se på kræfterne i de destruktive ringe i Trin Fire og Seks i TTDFs 12 Trins Program og undersøge deres virkninger i sit eget liv og i Verden kan et menneske, et samfund, et land eller Verden som helhed ransage sig selv og dermed finde kærlige, omsorgsfulde, medfølende og barmhjertige metoder til at erstatte kræfterne i de destruktive ringe med kræfterne i de konstruktive indeni sig selv, i samfundet, i landet og i Verden som helhed, hvis de ønsker at gøre dette.

DE DESTRUKTIVE RINGE

Den store cirkel er den globale ring, som både er gældende for den enkelte og for Verden som helhed. De mindre ringe på kanten af den globale ring er de fire regionale ringe, som hver især indeholder et destruktive interferensmønster.

SMERTENS RINGE

↓

DEN GLOBALE RING AF SMERTE

↓

NORDEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): GERRIGHED
SVINGNING: GERRIGHED↔MISUNDELSE

SYDEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): MISUNDELSE
SVINGNING: MISUNDELSE↔GERRIGHED

ØSTEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): HAD. (Undertrykt vrede)
SVINGNING: HAD↔HOVMOD

VESTEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): HOVMOD
SVINGNING: HOVMOD↔HAD

↓

DE REGIONALE RINGE

↓

NORDENS LILLE RING AF SMERTE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): GERRIGHED

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: NÆRIGHED↔GRÅDIGHED
SVINGNING ØST↔VEST: FATTIGDOM ↔ FRÅSERI

Når Gerrighedens Lille Ring bliver aktiv i os, ønsker vi at modtage noget materielt, fysisk, rum-tidsmæssigt, følelsesmæssigt, mentalt, socialt eller åndeligt uden at bruge vores egne penge, vores egen tid, energi eller interesse på at få det (Nærighed), og vi modtager gerne alt, hvad vi ikke selv behøver at gøre en indsats for at få (Grådighed), selvom vi ikke har brug for det (Fråseri) samtidigt med, at vi føler os fattige på trods af den mængde af ting og fortrin, vi besidder (Fattigdom).

SYDENS LILLE RING AF SMERTE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): MISUNDELSE

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: VANTRO↔OVERTRO
SVINGNING ØST↔VEST: UNDERKASTELSE ↔ TRODSIGHED

Når Misundelsens Lille Ring bliver aktiv i os forestiller vi os, at vi kan få det, vi ser andre have, uden at gøre noget for det (Overtro), og at der ikke er nogen eller noget, der vil hjælpe os med at få det, vi så inderligt ønsker, hvis vi selv arbejder på at opfylde vores ønsker (Vantro).

Vi bliver vrede, hvis nogen foreslår, at vi skal bidrage med vores interesse, energi, tid eller penge for at få vores behov opfyldt, ligesom andre gør, for at få det samme, som de har, hvad enten det er materielt, fysisk, tid-rum mæssigt, emotionelt, mentalt, socialt eller åndeligt (Trods), eller vi underkaster os forskellige krav, som er i modstrid med vores inderste ønsker, i håb om, at andre, fx. Gud, vores ægtefælle, familie, ven, vores arbejdsgiver, osv. vil opfylde vores ønsker, hvis vi blot kaster os på knæ og smigrer dem med offergaver eller rosende ord (Underkastelse).

ØSTENS LILLE RING AF SMERTE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): HAD. (Undertrykt vrede)

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: BENÆGTELSE ↔MANIPULATION
SVINGNING ØST↔VEST: SYGDOM↔VANVID

Når Hadets Lille Ring bliver aktiv i os, benægter vi vores behov og nægter at tage ansvar for os selv, hvad enten det er materielt, fysisk, rum-tidsmæssigt, følelsesmæssigt, mentalt, socialt eller åndeligt (Benægtelse), og vi forsøger ad bagveje at manipulere andre til at opfylde vores behov for at få bekræftet, at vi er værdifulde (Manipulation).

Samtidigt forestiller vi os, at andre opfylder vores behov, fordi vi er så specielle (Vanvid), og hvis andre ikke opfylder vores behov, fortsætter vi med at benægte dem, indtil vi får det så dårligt materielt, fysisk, rum-tidsmæssigt, følelsesmæssigt, mentalt, socialt eller åndeligt, at vi bliver syge af det (Sygdom).

VESTENS LILLE RING AF SMERTE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): HOVMOD

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: OVERLEGENHED↔UNDERLEGENHED
SVINGNING ØST↔VEST: OVERBEFOLKNING↔ISOLATION

Når Hovmodets Lille Ring bliver aktiv i os, føler vi os som mere end andre, når vores behov bliver opfyldt (Overlegenhed), og som mindre end andre, når vores behov ikke bliver opfyldt (Underlegenhed).

Når vi føler os mindre end andre, holder vi os for os selv for at skjule vores sårbarhed og vores følelse af værdiløshed (Isolation), og når vi føler os som mere end andre, fylder vi vores tid og rum op med mennesker og aktiviteter for at vise vores overlegenhed ved hjælp af antallet af mennesker, der er tilstede i vores liv og de mangfoldige aktiviteter, vi påtager os (Overfyldning).

DE KONSTRUKTIVE RINGE

Den store cirkel er den globale ring, som er gældende både for den enkelte og for Verden som helhed. De mindre cirkler på kanten af den globale ring er de fire regionale ringe, som hver især indeholder et konstruktivt interferensmønster.

GLÆDENS RINGE

↓

DEN GLOBALE RING AF GLÆDE

↓

NORDEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): TRO
SVINGNING: TRO↔HÅB

SYDEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): HÅB
SVINGNING: HÅB↔TRO

ØSTEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): KÆRLIGHED
SVINGNING: KÆRLIGHED↔SANDHED

VESTEN

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): SANDHED
SVINGNING: SANDHED↔KÆRLIGHED

↓

DE REGIONALE RINGE

↓

NORDENS LILLE RING AF GLÆDE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): TRO

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: GAVMILDHED↔TILLID
SVINGNING ØST↔VEST: VELSTAND↔ANSVARLIGHED

Når Troens Lille Ring bliver aktiv i os, tror vi på, at vores sande Selv giver os det, vi har brug for, når vi har brug for det (Tillid), og vi bruger vores sande Selvs gaver fuldt ud eller giver dem videre til andre, hvis vi ikke selv kan bruge dem (Ansvarlighed).

Derfor deler vi ud af vores materielle, fysiske, rum-tidsmæssige, emotionelle, mentale, sociale eller åndelige overskud til andre, der mangler det, vi har i overskud (Gavmildhed), og gennem disse handlinger erkender vi, at vi har et overskud at give af (Velstand).

SYDENS LILLE RING AF GLÆDE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): HÅB

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: TILTRO↔OPLYSNING
SVINGNING ØST↔VEST: SKELNEEVNE↔SINDSRO

Når Håbets Lille Ring bliver aktiv i os har vi tiltro til, at vores ønsker vil blive opfyldt, hvis vi arbejder for det (Tiltro), og at vores sande Selv vil vise os vejen frem (Oplysning).

Derfor lytter vi opmærksomt til vores sande Selvs vejledning (Skelneevne), før vi går frem ad den anviste vej, et skridt ad gangen (Sindsro).

ØSTENS LILLE RING AF GLÆDE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): KÆRLIGHED

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: SELVACCEPT↔INDRØMMELSE
SVINGNING ØST↔VEST: SUNDHED↔TILREGNELIGHED

Når Kærlighedens Lille Ring bliver aktiv i os, tager vi ansvar for os selv ved at opfylde vores behov materielt, fysisk, rum-tidsmæssigt, emotionelt, mentalt, social og åndeligt (Selvaccept), og vi søger andres hjælp med de behov, som vi ikke kan opfylde selv ved at indrømme vores behov for hjælp overfor et andet menneske (Indrømmelse).

Fordi vi opfylder vores behov på denne måde (Tilregnelighed), oplever vi et forøget velbefindende på alle områder (Sundhed).

VESTENS LILLE RING AF GLÆDE

ARKETYPE (INTERFERENSMØNSTER): SANDHED.

VIRKNING PÅ VERDENSPLAN:

SVINGNING NORD↔SYD: YDMYGHED↔ÆRLIGHED
SVINGNING ØST↔VEST: INDIVIDUALITET↔FÆLLESSKAB

Når Sandhedens Lille Ring bliver aktiv i os, føler vi, at alle er lige værdifulde

for helheden (Ydmyghed), selvom vi er ude af stand til at bedømme vores egen og andres fulde værdi (Ærlighed).

Derfor prøver vi ikke på at bedømme vores egen eller andres værdi, men finder i stedet den del i os selv, hvor vi genkender andres følelser (Fællesskab), samtidigt med at vi accepterer, at vi og andre kan have forskellige grunde til at føle, som vi gør (Individualitet).

RINGENES BØNNER

Vi kan vælge at bruge nedenstående bønner til at lette vores personlige arbejde med Smertens og Glædens Ringe, og vi kan desuden bruge Smilemeditationen nedenfor til at forstærke dette arbejde.

Nedenstående bøn kaldes Smertebønnen, fordi vi beder om at blive befriet fra vores brug af Smertens Ringe i denne bøn.

SMERTEBØNNEN

Gud

Befri mig fra at bruge smerten i min selvhøjtidelige alvor og gør mine ophold i alle Smerteringene korte i dag, hvis jeg finder mig selv i:

Tomhedens Ring og dermed tomhed, kedsomhed, meningsløshed og ensomhed.

Selvcentreringens Ring og dermed eufori, depression, selvkritik og selvros.

Medafhængighedens Ring og dermed frelser-, forfører-, offer- og krænker-rollen.

Den Store Ring af Smerte og dermed gerrighed, misundelse, had og hovmod.

Gerrighedens Lille Ring og dermed nærighed, grådighed, fattigdom og fråseri.

Misundelsens Lille Ring og dermed vantro, overtro, underkastelse og trods.

Hadets Lille Ring og dermed benægtelse, manipulation, sygdom og vanvid.

Hovmodets Lille Ring og dermed overlegenhed, underlegenhed, overfyldning og isolation.

Gerrighedens Miniring og dermed smålighed, klyngen, utilpashed og hamstring.

Misundelsens Miniring og dermed utryghed, forvirring, uklarhed og usselhed.

Hadets Miniring og dermed vrangvilje, uvenlighed, irritation og utålmodighed.

Hovmodets Miniring og dermed nedladenhed, intolerance, overdrivelse og afsondrethed.

Gerrighedens Mikroring og dermed selviskhed, hårdhed, ufrihed og forsømmelighed.

Misundelsens Mikroring og dermed nedgøring, uimodtagelighed, snæversynethed og uværdighed.

Hadets Mikroring og dermed indignation, hævntørst, krigeriskhed og bitterhed.

Hovmodets Mikroring og dermed respektløshed, snuhed, fordrejning og adskilthed.

Gerrighedens Nanoring og dermed hæmmethed, nervøsitet, klagen og ligegladhed.

Misundelsens Nanoring og dermed usikkerhed, ukultiverethed, ubeslutsomhed og ubesindighed.

Hadets Nanoring og dermed fortørnelse, uvillighed, højrøstethed og stivnakkethed.

Hovmodets Nanoring og dermed uoprigtighed, snedighed, upålidelighed og fremmedgørelse.

TAK!

Nedenstående bøn kaldes Glædesbønnen, fordi vi beder om evnen til at bruge alle Glædens Ringe:

GLÆDESBØNNEN

Gud

Giv mig evnen til at være uhøjtidelig og munter, glad og tilfreds og gør mine ophold i alle Glædens Ringe lange i dag, hvis jeg finder mig selv i:

Opfyldelsens Ring og dermed opfyldelse, interesse, meningsfuldhed og enhed.

Gudcentreringens Ring og dermed glæde, kraft-tilførsel, åbensindethed og taknemmelighed.

Den Følelsesmæssige Ædrueligheds Ring og dermed ikke-tilknytning, integritet, respekt for selv og respekt for andre.

Den Store Ring af Glæde og dermed tro, håb, kærlighed og sandhed.

Troens Lille Ring og dermed gavmildhed, tillid, velstand og ansvarlighed.

Håbets Lille Ring og dermed tiltro, oplysning, skelne-evne og sindsro.

Kærlighedens Lille Ring og dermed indrømmelse, selv-accept, sundhed og tilregnelighed.

Sandhedens Lille Ring og dermed ydmyghed, ærlighed, individualitet og fællesskab.

Troens Miniring og dermed rundhåndethed, given slip, velbefindende og deling.

Håbets Miniring og dermed tryghed, velinformethed, klarhed og ædelhed.

Kærlighedens Miniring og dermed velvilje, venlighed, rolighed og tålmodighed.

Sandhedens Miniring og dermed jævnbyrdighed, tolerance, nøjagtighed og tilhørsforhold.

Troens Mikroring og dermed hensyntagen, lethed, handlefrihed og bidragen.

Håbets Mikroring og dermed værdsættelse, lærevillighed, åbenhed og værdighed.

Kærlighedens Mikroring og dermed barmhjertighed, tilgivelse, forsonlighed og sødme.

Sandhedens Mikroring og dermed respektfuldhed, ligefremhed, præcision og samhørighed.

Troens Nanoring og dermed imødekommenhed, ubekymrethed, bifaldelse og engagement.

Håbets Nanoring og dermed sikkerhed, dannethed, beslutsomhed og besindighed.

Kærlighedens Nanoring og dermed accept, villighed, stilfærdighed og smidighed.

Sandhedens Nanoring og dermed oprigtighed, enkelhed, pålidelighed og velkendthed.

TAK!

SMILEMEDITATIONEN

I forbindelse med vores brug af Smertebønnen og Glædesbønnen kan vi også vælge at bruge Smilemeditationen for at intensivere virkningen af vores bønner.

I den bruger vi den helbredende kraft fra vores smil sammen med den helbredende kraft fra den centrale del af vores hjernes hormonproducerende center, hvor thalamus-, hypotalmus-, pineal- og hypofysekirtel mødes i ét og samme område i vores hjernes midte, for at blive i stand til at helbrede smerter både indadtil i os selv og udadtil i Verden

Dette centrale område af vores hjerne sammen med den helbredende kraft af et smil har været brugt af åndelige mestre og mesterinder i årtusinder som kontemplationsobjekt og har skabt og manifesteret de smilende øjne, som er så velkendte hos åndelige mestre og mesterinder.

Det centrale område i hjernen har i Hinduismen fået navnet Brahmas Hule og i Taoismen Krystalpaladset.

1. Sid behageligt med din ryg i en i en lige linje, og dit hoved skal være ret op og ned i en stilling, hvor musklerne i din nakke og hals er afslappede.

2. Tag et par dybe, langsomme vejrtrækninger og læg mærke til, hvordan din mave stiger og falder.

3. Hvil spidsen af din tunge forsigtigt mod ganen, et sted bag ved, og tæt på, dine fortænder.

4. Smil blidt, og tillad dine læber at føle sig fulde og glatte og lad dem sprede

sig fra side til side og løfte sig bare lidt . Dette smil bør være ligesom Mona Lisas smil, eller hvordan vi ville smile - hovedsagelig til os selv - hvis vi lige havde fået fat i en spøg, som nogen fortalte os for flere dage siden.

5. Fokuser nu din opmærksomhed på mellemrummet mellem dine øjenbryn. Lidt efter lidt, som du hviler din opmærksomhed der, begynder energien at samle sig der, og efterhånden som energien samler sig der, lad da din opmærksomhed glide dybere og dybere ind i den energiansamling - og glid nu ind i midten af dit hoved.

6. Lad nu din opmærksomhed hvile lige i centrum af din hjerne. Føl energien samle sig på dette kraftfulde sted .
.
7. Tillad denne energi-ansamling at flyde fremad og ind i dine øjne. Mærk, at dine øjne bliver "smilende øjne ".

8. For at forstærke dette, kan du forestille dig, at du stirrer ind i øjnene på den person, som du elsker mest, og han eller hun stirrer tilbage på dig på samme måde ... lad dine øjne blive gennemtrængte af denne kvalitet af kærlig venlighed og fryd.

9. Før nu energien fra dine smilende øjne til nogle steder i din krop, der gerne vil have noget af denne helbredende energi eller til nogle områder i dine følelser eller tanker, der gerne vil have noget af denne helbredende energi, men beslut på forhånd, om du ønsker at adressere et ømt sted i din krop eller dine følelser eller tanker i dag og fokuser i overensstemmelse med det.

10. Lad det smertende sted suge smile-energien til sig som en svamp, der suger vand – det er muligvis et sted, hvor du for nylig har haft en skade eller sygdom. Det kan være et sted, der føles lidt søvnigt eller følelsesløst eller simpelthen et sted, du ikke har taget dig af for nyligt. Under alle omstændigheder: Smil ind i det sted indeni din krop, dine følelser eller tanker og observer, hvordan stedet, følelsen eller tanken åbner sig for at modtage smile-energien.

11. Når stedet er mæt, diriger da din indre stirren med din smile-energi ind i dit solar plexus center og oplev en følelse af, at varme og lysstyrke nu samler sig der nedenfor dit brystben.

12. Slip spidsen af tungen fra taget af din mund , og slip smilet eller behold det.

13. Hvis du ønsker det, kan du - i løbet af din dag – vælge at se på livet omkring dig med dine smilende øjne og dine smilende læber og derved overføre den helbredende kraft fra dine smilende øjne og dine smilende læber

til dine omgivelser, især hvis du ser mennesker eller dyr lide under stress eller andre smertefulde tilstande.

FØLELSESMÆSSIG FRIHEDS TEKNIK – EFT

Foruden arbejdet med Smertebønnen, Glædesbønnen og Smilemeditationen kan en åndelig aspirant vælge at arbejde med De Konstruktive og De Destruktive Ringe ved hjælp af Emotionel Friheds Teknik ved at følge forslagene til dette arbejde i bogen *Èt forslag til at arbejde med De Destruktive og De Konstruktive Ringe og deres Superstrenge for læsere af ToTo Doktrinen – Den Nye Verdensorden*.

DET TALTE OG DET SKREVNE ORD

Det første skridt på vejen mod kærligheden er ærligheden overfor os selv og andre.

Vanskeligheden ved ærligheden består i, at sandheden ikke kan siges eller skrives.

Sandheden ER.

Ligegyldigt hvor mange gange et menneske siger eller skriver ordet *stol*, bliver ordet dog aldrig stolen, og derfor består ærlighed i, at enhver giver udtryk for sandheden om deres eksistentielle erfaringer, som de forekommer den pågældende at være netop HER og NU vel vidende, at hans eller hendes billede af Virkeligheden forandrer sig fra dag til dag, fra time til time, og at han eller hun således giver udtryk for et begrænset og mangelfuldt billede på en begrænset og mangelfuld måde.

DE EVIGE SANDHEDER

Når åndelige lærere taler eller skriver om det, der kaldes De Evige Sandheder, giver også de et begrænset og mangelfuldt billede på en begrænset og mangelfuld måde af deres begrænsede og mangelfulde forståelse af, hvordan de åndelige dimensioner påvirker livet på Jorden, selvom deres begrænsede billede var tilstrækkeligt til at udvide forståelsen af de eksistentielle oplevelser for menneskerne, som de var beregnet for på det specielle tidspunkt.

Derudover, kommer disse beskrivelser fra personer fra mange nationer over hele Verden, og de går langt tilbage i menneskehedens eksistens, og man kan bruge disse forskellige beskrivelser til at sammenligne beretninger gennem

årtusinder fra alle dele af Verden, og derved kan man opdage, at der findes en kerne, som går igen i alle disse beretninger, og det er denne kerne, der henvises til under begrebet De Evige Sandheder.

STRID OM ORD

Åndelige lærere bruger ofte at sammenligne fænomener fra andre dimensioner med noget, der er kendt fra den tredje dimension af de fleste af deres samtidige.

På denne måde forsøger de at give en indledende forståelse til mennesker, der ikke selv har erfaringer på området.

Ulempen ved at bruge lignelser er, at sammenligningerne bliver forældede, når samfundene udvikler nye vaner og nye hjælpemidler, og at mange åndeligt søgende begiver sig ind i endeløse stridigheder om ord for at afgøre, hvem der besidder den rette forståelse.

STRIDENS OPHØR

Hvis man ønsker at udveksle eksistentielle oplysninger med andre, to og to eller i grupper, kan man lade alle tale, der ønsker at udtrykke deres eget perspektiv på et givent emne, og lytte til taleren i tavshed og uden kommentarer.

Man kan så tage det til sig, som man finder nyttigt fra de andres perspektiv, og lade det ligge, som man ikke ønsker at bruge samtidigt med, at man forstår, at selvom man ikke kan bruge alle oplysningerne til noget, vil andre kunne bruge netop de oplysninger, som man selv ikke finder nyttige, så derfor er alle bidrag lige værdifulde.

HELVEDE

En dag blev lidelsens problem belyst af en af samtalerne mellem Mesteren og os.

En discipel spurgte, om helvede findes.

Mesteren lo og sagde: "Ja, det findes på Jorden. Jorden er det sted, hvor lidelser findes overalt, selvom det sommetider er i meget subtile former."

UDFRIELSE 1

Mesteren tilføjede, at det mindste mål for de, der ønsker at frigøre sig fra lidelse, er at befri sig fra de afhængigheder, der binder dem til Jorden og således befri sig fra genfødsel til Jorden.

Dette kaldte han udfrielse.

SMERTE VERSUS LIDELSE

Denne samtale fik mig til at tænke over smerte og lidelse, og jeg kom til at opfatte smerte som et kortvarigt handlingssignal og lidelse som en forlænget følelse af ubehag, som udspringer af min manglende vilje eller evne til at udføre den handling, som smerten foreskriver.

DET EVIGE LIV

ToTo forklarede, at for mange år siden var bevidstheden om Det Evige Liv kun tilstede hos profeter og åndelige lærere, som havde til opgave at vejlede menneskeheden.

I dag er den til stede hos mange, som har erindringer fra deres tidligere inkarnationer og hos mange andre, som har valgt at have tillid til, at reinkarnation er en kendsgerning.

Desuden er det muligt i dag for enhver, der ønsker det, at kontakte deres tidligere liv ved at foretage bevidsthedsrejser på deres eget tidsspor og derved undersøge sagen personligt.

EX CALIBUR

Da jeg begyndte at støde ind i oplysninger om, at døden ikke er afslutningen på alt, turde jeg ikke tro det.

Selv på det tidspunkt, hvor jeg rejste ind på andre eksistensplaner og talte med afdøde, turde jeg ikke tro på, at mine oplevelser var virkelige.

Til sidst besluttede jeg at afveje fordele og ulemper ved at tage mine oplevelser til mig.

Hvis jeg opfattede dem som et udslag af en overaktiv fantasi eller direkte sindssyge, var de ude af trit med Virkeligheden og derfor værdiløse, og så

var jeg en forvirret person, som ikke kunne se forskel på Virkeligheden og det uvirkelige.

Hvis jeg opfattede dem som et udslag af en særlig evne til at komme i kontakt med højere dimensioner, var jeg i trit med Virkeligheden, og så var jeg en person med et talent.

Sidst, men ikke mindst, var disse oplevelser så berigende, at jeg nødigt ville give afkald på dem, men netop det gjorde mig mest bange.

Hvis jeg tog dem til hjerte, fordi de berigede mit liv i øjeblikket, og det viste sig senere, at de var et fata morgana, så havde jeg spildt mit liv på noget uvirkeligt i stedet for at bruge det på noget bedre, og derved ville jeg blive værre stillet senere, end jeg var nu, hvis jeg gav afkald på dem.

Jeg indså, at jeg stod overfor Ex Calibur, det magiske sværd i stenen, der sidder så fast, at selv landets største kæmper ikke kan rokke det.

En udvalgt helt kommer til stenen og løfter sværdet så let, som om det aldrig havde siddet fast.

Ex Calibur er et symbol for skelneevnen, stenen et symbol for Moder Jord, og den udvalgte helt et symbol for den, der heltemodigt frigør sin skelneevne fra det jordbundne.

Jeg besluttede at løfte Ex Calibur i tillid til, at mine oplevelser var mit sande Selvs besvarelse af mit ønske om at få kundskab om døden.

DEN FYSISKE DØD

Mine oplevelser gav mig indtryk af, at døden er en proces, hvor de døende først frigøres fra den fysiske krop ved, at chakraerne begynder at lukke sig nedefra og op, og på denne måde får den døende hjælp til at forlade kroppen gennem kronechakraet.

DOMMEN

Når personen bevæger sig videre, går han eller hun gennem Dødens Port, og derefter går han eller hun ind i en meditation, hvor han eller hun møder Guds Kærligheds Lys, bliver gennemtrængt af det og ser på sit liv i to dage i dette lys.

I denne fase opstår der glæde over de tidspunkter, hvor den pågældende har handlet i overensstemmelse med den indsigt, det giver ham eller hende at se

på sine handlinger i Kærlighedens Lys, og smerte over de tidspunkter, hvor han eller hun ikke har gjort det.

Smerten giver sig udslag i et inderligt ønske om at give genoprejsning for de handlinger, der ikke er i overensstemmelse med kærligheden til sig selv og næsten.

Dette er dommen.

GENOPSTANDELSEN

Dermed er dødens fysiske og psykiske stadier fuldbragte, og afdøde går videre til de højere Verdener på den tredje dag.

Den genopstandne begynder normalt livet i den femte dimension med at undervise andre, der skal i inkarnation, ved at fortælle dem om sine erfaringer på Jorden.

ASPIRANTEN

Desuden møder han eller hun sin åndelige vejleder og får lejlighed til at udtrykke sine ønsker for et kommende liv.

Sammen finder de ud af, hvilke områder aspiranten ønsker at bearbejde for at få sine ønsker opfyldt.

Aspiranten husker måske sine oplevelser i Kærlighedens Lys og giver udtryk for nogle af de ønsker, der opstod der.

Desuden kan aspiranten have et ønske om at opleve bestemte livsomstændigheder, som fx. at blive skønhedsdronning, opdagelsesrejsende eller andre specielle ting.

ØNSKER

Langt de fleste husker vagt eller slet ikke deres oplevelser i Kærlighedens Lys og har ingen specielle ønsker om andet end igen at møde dem, de elskede, få held til at gennemføre de uopfyldte ønsker, som de havde sidste gang, som fx. at få en forretning, et hus, frigøre sig fra materiel nød osv.

Men selvom de ikke husker deres ønsker fra deres ophold i Kærlighedens Lys, ligger disse ønsker som frø i deres Ånds bevidsthed, som rummer alle

deres oplevelser sammen med de ønsker, som ikke kan nå at blive opfyldt i deres kommende liv på grund af tidsbegrænsningen.

Alle ønsker dukker op igen, når tiden er moden, indtil alle ønsker er opfyldt.

NÅDENS LOV

Det er umuligt for noget menneske at give genoprejsning for alle de handlinger, som dette menneske ønsker at gøre gode igen ved at se på dem i Kærlighedens Lys, men hvis et menneske oprigtigt angrer en given handling og derfor ikke gentager den mere eller i det mindste ikke gentager den på samme måde, kommer dette menneske under Nådens Lov, og dermed bliver tavlen visket ren på det pågældende område.

Det sande Selv sætter da de, der ønsker at få genoprejsning for andres handlinger i deres tidligere liv i forbindelse med de, der ønsker at give genoprejsning til andre, der ikke søger at opnå den længere, og således bliver Nådens Lov til gavn for alle.

PERSONLIG KAPACITET

Aspiranternes idéer om, hvordan de opnår opfyldelsen af deres ønsker, er meget forskellige afhængig af deres kapacitet til at forstå omfanget af de handlinger, der er nødvendige for deres ønskers opfyldelse, men hvis de ikke søger vejledning om, hvordan de får deres ønsker opfyldt på den kortest mulige tid, er der ingen, der irettesætter dem.

De har hele evigheden til rådighed, og det er vigtigere, at de får alle deres ønsker opfyldt og alle deres idéer prøvet af end, at de opnår deres mål i et enkelt liv, da de under alle omstændigheder får alle deres ønsker opfyldt i det lange løb.

Sommetider har aspiranterne nogle ønsker, som ikke kan imødekommes, fordi de ikke har den nødvendige kapacitet til at håndtere de omstændigheder, som de ønsker at opleve.

Så modtager de vejledning om, hvordan de kan udvikle den nødvendige kapacitet, og en længere serie af inkarnationer kan komme på tale.

De afgør så, om de i stedet ønsker at give slip på dette ønske, og dermed er vejledningen afsluttet.

TILBAGE TIL LIVET PÅ JORDEN

Derefter begynder arbejdet med at finde et egnet samfund og et forældrepar, der er villige til at tilbyde aspiranten de omstændigheder, som han eller hun ønsker at opleve.

Det kan tage kort eller lang tid afhængigt af, hvor specielle aspirantens ønsker er, og derefter er han eller hun rede til inkarnation.

UDFRIELSE 2

Hvis aspiranten har fået alle sine jordiske ønsker opfyldt, og derfor ingen ønsker har, som kan opfyldes på Jorden, har han eller hun opnået udfrielse, så med mindre han eller hun på et tidspunkt ønsker at inkarnere på Jorden for at udføre en speciel opgave, er aspirantens tilbagevenden til Jorden slut.

Denne aspirants liv fortsætter i stedet i de højere dimensioner, og opfyldelsen af hans eller hendes ønsker i den forbindelse bliver planlagt sammen med hans eller hendes åndelige vejleder i overensstemmelse med det.

DE TI BUD

ToTo forklarede, at fortidens profeter havde givet deres kundskab fra sig i form af påbud og forbud for at beskytte menneskeheden mod at gå ud på mange vildveje som resultat af den menneskelige begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed, men dette er ikke længere påkrævet, da den almene dannelse hos de mange på nuværende tidspunkt har nået et stade, hvor det er muligt at fortælle De Evige Sandheder ved hjælp af begreber, som tidligere var utilgængelige for de mange, og således kan det enkelte menneske i dag selv tage stilling til fordele og ulemper ved at tage profeternes udsagn til hjerte.

Nedenfor følger derfor en revideret udgave af De Ti Bud, hvor ordet ’bud’ er ændret til ’udsagn’, ordet ’må’ er ændret til ’kan’ og Kærlighedsbudet: ”Du skal elske din Gud af hele dit hjerte, af hele din Sjæl, af hele dit sind og din næste som dig selv” er inkluderet som det Elvte Udsagn.

DET FØRSTE UDSAGN

Det første udsagn kommer da til at lyde: "Du kan ikke have andre Guder eller Gudinder end mig."

Gud er fuldendt og betingelsesløs kærlighed, og når en mand eller kvinde møder sin Åndepartner, kommer den fuldendte og betingelsesløse kærlighed til live i hans eller hendes hjerte, og således bliver han eller hun i stand til at opleve Gud gennem sin egen fuldendte og betingelsesløse kærlighed til sin Åndepartner.

AFGUDSDYRKELSE

Hvis et menneske ikke har en bevidst kontakt med sin Åndepartner i de ydre eller de indre Verdener har dette menneske en underliggende følelse af eksistentiel forladthed og ensomhed, uanset hvor mange mennesker den pågældende er sammen med.

Under sådanne omstændigheder kan vedkommende forsøge på at undslippe disse følelser på forskellig vis fx. ved udelukkende at være optaget af alkohol, stoffer, nikotin, mad, tvangsmæssigt forbrug, sex, parforhold, medafhængighed, familieforhold, børn, arbejde, penge, magt, prestige, berømmelse, materielle eller åndelige ambitioner eller en hvilken som helst anden aktivitet, han eller hun gør brug af for at undslippe disse følelser.

Da følelsen af forladthed og ensomhed ikke kan fjernes på denne måde, kan sådanne mennesker i lutter desperation blive mere og mere opslugt af deres udvalgte flugtforsøg i deres ihærdige forsøg på at fylde mere og mere af deres foretrukne valg ind i tomrummet, indtil deres foretrukne valg bliver en besættelse, der til sidst styrer og kontrollerer alle områder af deres liv.

Dette kaldes afgudsdyrkelse.

Der kommer imidlertid et tidspunkt, hvor den addiktede person indser, at vedkommende er tvunget til at udføre mange handlinger, som han eller hun ikke har lyst til, for at undslippe disse følelser uden, at det lykkes,

Når vedkommende når dette punkt, føler han eller hun sig nødsaget til at finde udveje til at opgive den udvalgte afhængighed og fortsætte sin søgen efter det, der kan fjerne følelserne af forladthed og ensomhed.

Denne søgen fortsætter, indtil vedkommende opnår sin bevidste kontakt med sin Åndepartner i den ydre eller den indre Verden og derved føler, at forladtheden og ensomheden svinder bort, og det kan således ikke lade sig gøre i det lange løb at have en afgud som sin Gud eller Gudinde.

DET ANDET UDSAGN

Det andet udsagn lyder da således: "Du kan ikke lave dig et afgudsbillede."

Når en person træder ind i forskellige afhængigheder, danner han eller hun sig et afgudsbillede, men da kun samspillet mellem en selv og ens Åndepartner kan fylde det eksistentielle tomrum, kan han eller hun ikke danne et afgudsbillede og beholde den, uanset om det er en afhængighed af andre mennesker eller en afhængighed af at finde kemisk lindring fra smerten over ikke at være i enhed med sin Åndepartner i Ardhanarishvara, ens sande Selv, ens Ånd.

DET TREDJE UDSAGN

Det tredje udsagn kommer til at lyde: "Du kan ikke misbruge din Guds eller Gudindes navn."

I længslen efter sin Åndepartner kan et menneske forsøge at give den kærlighed, som tilhører hans eller hendes Åndepartner til en anden eller noget andet, men dette er en midlertidig løsning, for der kommer altid et tidspunkt, hvor den pågældende indser, at den midlertidige løsning ikke fylder det eksistentielle tomrum ud, og således er det ikke muligt i det lange løb at kalde noget eller nogen anden end sin Åndepartner for sin Gud eller Gudinde.

DET FJERDE UDSAGN

Det fjerde udsagn er uforandret: "Kom hviledagen i hu og hold den hellig."

ToTo tilføjede, at samfundene har for vane at tvinge sine medlemmerne til at arbejde, når de trænger til hvile, men her handler man mod det hellige legeme, fordi ærlige borgere føler sig nødsaget til, ubevidst, at pådrage sig forskellige sygdomme for at føle, at de har opnået retten til hvile.

Det vil være en fordel både for samfundet og den enkelte, hvis man i stedet vælger at lade den enkelte selv afgøre, hvornår og hvor meget hvile vedkommende trænger til, og tilligemed betragter dette behov som helligt således, at ingen behøver at skade deres legeme ved at pådrage sig sygdomme, som kan undgås.

DET FEMTE UDSAGN

Det femte udsagn: "Ær din far og din mor," er uforandret.

Forældrene giver barnet livet, og enhver, der giver denne gave, er berettiget til at blive mødt med ære og respekt, selvom fødslen i mange tilfælde er den

eneste forpligtelse, som forældrene er villige til at påtage sig.

Et barn, der kommer ind i livet på denne måde, kalder på en samlet indsats fra samfundets side.

Ved hjælp af dette barn kan samfundet lære at samarbejde om at bidrage til livets blomstring ved at give barnet de optimale forhold for et barn, der ikke har sine forældres støtte under opvæksten, og på denne måde kan barnets liv blive en gave til samfundet.

Det ideelle er et samfund, hvor alle føler, at alle børn tilhører alle, fordi alle føler sig ansvarlige for, at børnene har det godt, vel vidende at den skade, man gør på børn, vil falde tilbage på samfundet, når barnet bliver voksen og begynder at handle i overensstemmelse med sine erfaringer som barn.

Ethvert barn ved inderst inde, at en forældres kærlighed kun overgås af den eneste enes kærlighed, og alt, hvad forældrene gør, bliver modtaget af barnet som et udtryk for kærlighed.

Når barnet vokser op, vil han eller hun udtrykke sin kærlighed på den måde, som han eller hun lærte kærligheden at kende i sin barndom, og i underbevidstheden hos den voksne, som handler på uønskværdige måder, set med samfundets øjne, opstår der forvirring og dernæst vrede, fordi ingen synes at forstå hans eller hendes kærlighedsudtryk, og ingen mængde af modstand, latterliggørelse eller straf vil standse sådan et menneske.

Han eller hun vil blot prøve mere og mere ihærdigt på at udtrykke sin kærlighed i håbet om, at den vil blive forstået og værdsat før eller siden.

Somme tider misbruger forældre imidlertid dette udsagn til at forlange upassende respekt fra deres børn ved at forlange lydighed af barnet i stedet for at lære barnet at følge sit hjertes vejledning.

At prøve på at tiltage sig magt over barnets skæbne med denne type af krav er misbrug af forældrenes rolle som skytsengle for barnet.

Barnet har til alle tider ret til at følge sine egne idéer og opfattelser af, hvad der vil gøre ham eller hende lykkelig, medens han eller hun samtidigt er villig til at lytte til og følge forældrenes vejledning og råd, men har også retten til respektfuldt at afslå forældrenes forslag, hvis der er en konflikt mellem de to.

DET SJETTE UDSAGN

Det sjette udsagn lyder: "Du kan ikke slå ihjel."

Livet er evigt for alle, og man kan således ikke slå ihjel, men hvis et menneske afbryder et andet menneskes liv på Jorden, kaldes dette menneske en morder, og hans eller hendes handling indebærer, at den myrdede ikke får mulighed for at udrette sit ærinde på Jorden, og dette vil ikke blot påvirke den myrdede, men også alle de personer, der skulle have nydt gavn af hans eller hendes tilstedeværelse på Jorden.

Når morderen selv dør, kommer det øjeblik, hvor han eller hun må se på sin handling i Kærlighedens Lys, og på dette tidspunkt opstår smerten over denne handling sammen med et ønske om at give genoprejsning til alle implicerede.

Dette ønske vil blive opfyldt, og dette arbejde er nok i sig selv, men hvis samfundet vælger at myrde den, der myrdede, må de medlemmer af et samfund, der påtager sig at dømme andre til døden eller selv at blive mordere som et job, de udfører i deres daglige liv, komme til at se på deres handlinger i Kærlighedens Lys, sørge over dem og siden få deres ønske opfyldt om at give genoprejsning, for det tilkommer intet menneske at dømme eller at tage et liv.

ÆR DEN, SOM ÆRES BØR

Livets betingelse er dog, at vi alle må spise ved at udgyde uskyldigt blod, men når vi gør dette, kan vi modtage livets gave fra det væsen, vi spiser, hvad enten det er en plante eller et dyr, med den ærbødighed, der tilkommer den, der giver sit liv for, at vi kan leve.

DET SYVENDE UDSAGN

Det syvende udsagn lyder da: "Du kan ikke begå ægteskabsbrud."

Et ægteskab kan ikke indstiftes af noget samfund.

En sådan handling består udelukkende i at sikre det materielle velfærd for kvinden, der er undertrykt i mange samfund, men nu er tiden moden, hvor denne behandling af kvinder lakker mod enden, og det giver både manden og kvinden mulighed for at forlade et ægteskab, der ikke er indstiftet af Gud.

Tegnet på, at et ægteskab er indstiftet af Gud, er, at parret er velsignet med en kærlighed til hinanden, der er så magtfuld, at den binder parret til hinanden med bånd så stærke, at de end ikke selv kan bryde dem.

I nogle tilfælde gifter to mennesker sig af bekvemmelighed og håber, at denne forening vil føre dem til den kærlighed, der bor i deres inderste hjerte, men den kærlighed tilhører udelukkende deres Åndepartner, deres betydningsfulde anden og en sådan kærlighed kan ikke fremtvinges af bekvemmelighedsgrunde.

Alle har imidlertid ret til at opfylde deres seksuelle behov på en hvilken som helst måde, de kan, så længe det sker uden at såre sig selv eller en anden.

Men kun når man er sammen med sin Åndepartner bliver man i stand til at forene den seksuelle akt med en fuldendt kærlighed, og således kan man ikke begå ægteskabsbrud.

DET OTTENDE UDSAGN

Det ottende udsagn bliver ændret til: "Du kan ikke stjæle."

Den, der tilegner sig noget, der ikke tilhører ham eller hende, skal se på denne handling i Kærlighedens Lys og senere få sit ønske opfyldt om at give genoprejsning til den plyndrede person og alle de andre, som er blevet påvirket af denne plyndring.

DET NIENDE UDSAGN

Det niende udsagn bliver ændret til: "Du kan ikke anklage falsk."

Den, der gør dette, vil senere ønske at give genoprejsning til den falsk anklagede, og således vil sandheden altid sejre til sidst.

DET TIENDE UDSAGN

Det tiende udsagn: "Du kan ikke begære det, der tilhører din næste."

Enhver har ret til at begære hvad som helst, men hvis et menneske begærer noget, der tilhører en anden, vil ønskets opfyldelse ikke skabe og manifestere den tilfredsstillelse, som personen håber på, og dermed vil han eller hun selv give slip på sit ønske til sidst.

DET ELVTE UDSAGN

I det elvte udsagn bliver ordet *skal* ændret til *kan kun* eller *kan* og ordene *fra dette stade* er tilføjet.

"Du kan kun elske din Gud eller Gudinde af hele dit hjerte og hele din Sjæl og hele dit sind, og fra dette stade kan du elske din næste som dig selv."

Indtil et menneske opnår kontakt med sin Åndepartner, hans eller hendes Evigt Elskede i de ydre eller de indre Verdener, bliver den plads i det inderste hjerte, der tilhører hans eller hendes Åndepartner, oplevet som forladt, og den pågældende er således ude af stand til elske af hele sit hjerte og hele sin Sjæl og hele sit sind.

Når et menneske opnår kontakt med sin Åndepartner i de ydre eller de indre Verdener, bliver hans eller hendes hjerte renset for alle falske forestillinger om Gud.

Til sidst fører dette parret frem til Det Åndelige Bryllup, hvorunder en sammensmeltning finder sted i det Absolutte, og derved bliver han eller hun i stand til at elske sin Gud eller Gudinde af hele sit hjerte og hele sin Sjæl og hele sit sind, og fra dette stade genkender han eller hun sig selv og sin Åndepartner i alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner, og på denne måde bliver han eller hun i stand til at elske sin næste som sig selv.

FOTOGRAFIERNE AF TOTO

Fotografiet af ToTo nedenfor er ét af en serie på fire og er blevet skabt og manifesteret af ham ved, at han stillede sig foran et spejl og lod blitzen fra kameraet skabe og manifestere lysfænomenet foran hans hjerte, samtidigt med, at en lysplet fra hans ur blev til lyspletten i panden.

Der skulle fire fotografier til for at få pletten på panden til at ramme præcist.

Det illustrerer et princip, som er gældende for os alle.

Fotografierne af hans hænder er taget på fotokopimaskinen på Sundholm i København og viser linjerne i hans håndflader til enhver, som er interesseret i at studere dem.

HARISHCHANDRA SHARMA TOTO

SOM MÅNEN GENSPEJLER SOLENS LYS,
GENSPEJLER FØLELSERNE TANKERNES LYS

TOTOS HÆNDER

HILSEN TIL ALLE

DET PERSONLIGE

VREDE OG HÆVNGERRIGHED

Jeg blev ved med at undre mig over, hvorfor Mesteren ikke havde accepteret, at jeg havde ret til at være vred på mine rejsefæller, som var taget af sted uden at spørge resten af os, om vi ville med.

En dag stødte jeg på en retningslinje i en af hans bøger, som sagde: "Vær ikke hævngerrig over fejl begået af andre. Modtag dem i taknemmelighed som Himmelske gaver."

Det, syntes jeg, var ufordelagtigt og uretfærdigt.

Jeg havde lært, at når nogen begik en fejl, kunne de lære at holde op med at fejle, hvis nogen straffede dem for det, så efter min opfattelse var det ikke alene min ret, men også min pligt, at straffe de andre, hvis jeg ville være et godt menneske og samtidigt forhindre, at andres fejl gik ud over mig i fremtiden.

Senere blev jeg i stand til at tage Mesterens forslag til hjerte ved at vælge selv at arbejde på at ændre de følelser og tanker, der opstår i mig, når jeg synes, at andre begår en fejl, i stedet for at kræve, at andre skal ændre sig i overensstemmelse med min opfattelse af det rette.

Hvis jeg opdager, at jeg tager materiel, fysisk, energetisk, emotionel, mental, social eller åndelig skade af de fejl, en anden begår, bruger jeg denne oplysning til at tage stilling til, hvorledes jeg i fremtiden kan undgå at bringe mig i en lignende situation og handler derefter i overensstemmelse med det.

HOVMOD 2

Det gjorde et dybt indtryk på mig, at jeg havde grædt af skam over mit hovmod og min utålmodighed under Mesterens morgensitting.

Da jeg kom tilbage til København, ønskede jeg at leve op til mit løfte til mig selv om, at jeg aldrig igen ville tillade mig selv at være sådan, og jeg begyndte at observere, hvornår de to følelser dukkede op.

Når jeg observerede dem, forsøgte jeg at bekæmpe dem, men der gik en del år, før jeg blev klar over, at jeg ikke kunne komme af med dem ved at beslutte, at de ikke måtte være der, og at de ikke gik væk, fordi jeg undertrykte eller benægtede dem.

Da jeg ikke vidste, hvad jeg ellers skulle finde på, begyndte jeg at bede et par gange hver dag om at måtte lære at blive ydmyg og tålmodig.

Det stod på i et par år, hvorefter jeg blev hvirvlet ind i mange dramatiske begivenheder, der til sidst landede mig i Narcotics Anonymous.

Indtil da havde jeg forbundet ydmyghed med ydmygelse og troede derfor, at jeg skulle gøre mig selv lille og underdanig, hvis jeg ønskede at være ydmyg.

Nu fik jeg at vide, at jeg skulle finde det punkt i mig selv, hvor jeg hverken følte, at jeg var mere eller mindre end andre, hvis jeg ønskede at nå mit mål.

Jeg *havde* tænkt på, at det var hovmod, når jeg følte, at jeg var mere end andre, men ikke, at det også var det, når jeg følte mig mindre end andre.

Dernæst fik jeg at vide, at jeg i første omgang måtte acceptere at være i besiddelse af følelsen af hovmod for at blive i stand til at undersøge under hvilke omstændigheder, den opstod, og hvilke resultater jeg opnåede af de handlinger, jeg foretog mig under indflydelse af mit hovmod.

Da jeg nu vidste hvilket mål, jeg skulle stræbe efter, begyndte jeg at undersøge sagen.

Først søgte jeg efter et intellektuelt ståsted, hvor jeg kunne acceptere, at jeg hverken var mere eller mindre end andre.

Jeg fandt dette, da jeg fik øje på det paradoksale i, at jeg var enestående, og at det var helt almindeligt at være det.

Hvis jeg satte min tommelfinger et sted, var der ikke ét fingeraftryk i Verden, der var magen til mit, så jeg var enestående, men det var alle andre også.

Derefter undersøgte jeg, hvornår mit hovmod opstod.

Min følelse af at være mindre end andre blev især fremtrædende, hvis jeg fik øje på andres skønhed eller kvaliteter, eller hvis andre fik mere opmærksomhed fra de mennesker, jeg ønskede at få opmærksomhed fra.

Hvis andre opførte sig på måder, som, jeg syntes, viste, at de ikke regnede mig for noget, især hvis det var mennesker, som jeg hemmeligt beundrede, eller hvis det var autoritetsfigurer, blev jeg vred og hævngerrig, men mente, at de havde ret.

Jeg var ikke noget.

Når jeg et stykke tid havde følt, at jeg ikke var noget, rystede jeg det af mig ved at tænke, at hvis de andre kendte mig rigtigt, ville de opdage, at jeg i Virkeligheden var bedre end de fleste.

På dette punkt fandt jeg forskellige grunde frem, som underbyggede denne opfattelse.

Hvis andre gav udtryk for, at de syntes, at jeg var bedre end de fleste, blev jeg mistroisk overfor deres motiver.

Jeg troede, at de sagde det for at trøste mig, fordi jeg i Virkeligheden var ringere end de fleste, eller fordi de ønskede at opnå noget fra mig, eller også tænkte jeg, at det skyldtes, at de ikke rigtigt kendte mig.

Nu kunne jeg se, at jeg befandt mig i en endeløs svingning i hovmodets pendul fra *mere end til mindre end* andre og tilbage igen.

Jeg blev ved med at spørge mig selv, hvorfor det var så vigtigt for mig at sammenligne min størrelse med andres, og hvad det var, jeg skulle være for, at jeg selv syntes, at jeg var god nok, som jeg var, indtil jeg opdagede min allermest hemmelige tankegang.

Jeg skulle være god nok til prinsen på den hvide hest.

Jeg ventede i hemmelighed på, at han skulle komme og tage mig i sine arme og ride bort med mig fra alt det triste og det grå, og så skulle vi giftes og leve lykkeligt til vores dages ende, men for at han skulle vælge mig, måtte jeg være bedre end andre.

Ja, jeg måtte faktisk være bedre end en rigtig prinsesse.

Denne drøm havde jeg for længst glemt, for jeg syntes, at det var for pinligt, at jeg var så barnlig, men ikke desto mindre levede håbet i bedste velgående som en skygge under min dagsbevidstheds tærskel.

DET ÅNDELIGE BRYLLUPS FEMININE ARKETYPE

Efter min opfattelse er eventyret om prinsen på den hvide hest en arketypisk beskrivelse af det par, der ønsker at vende tilbage til den Absolutte kærlighed, set fra den feminine side.

I dette eventyr foretrækker prinsen altid en fattig pige med et rent hjerte, som han finder mere ædelt end det, han finder hos den rigtige prinsesse, som han forventes at gifte sig med.

Prinsen dukker op i hendes liv ved et mærkværdigt sammentræf af begivenheder, som er udenfor hans eller pigens kontrol, og hun har end ikke overvejet, at det er nu noget stort er ved at indtræffe, nemlig mødet med

hendes *eneste ene.*

Prinsen er den eneste, der opdager, at den fattige pige er hans hjertes udkårne.

Alle andre forventer, at han vil gifte sig med den rigtige prinsesse, og hans kærlighed til den fattige pige bliver mødt med stor modstand i omgivelserne.

Sommetider glemmer han hende, når han vender tilbage til slottet.

Det kan få hende til at tage de magiske kræfter i brug, som hun allerede er udstyret med, eller som hun modtager på mystisk vis, så de passer til hendes formål, der er at få prinsen til at huske hende.

Sommetider kastes der en forbandelse over prinsen, når han vender tilbage til slottet, men den fattige pige forstår, at han er forhekset og finder udveje til at nå ham alligevel.

I visse tilfælde forvandler hun sig til et dyr.

Dyret nærmer sig ham på en eller anden måde, og han husker nu den fattige pige og begynder at lede efter hende og finder hende til sidst.

Sommetider sker det, at prinsen i første omgang kommer i form af en tudse, men hendes hjerte ved, at han ikke er en almindelig tudse, og da hun kysser ham på trods af hans frastødende og uacceptable fremtrædelsesform, forvandler han sig til prinsen, hun har ventet på.

Sommetider sover hun i hundredvis af år, medens hun venter på, at han skal komme og vække hende.

Omgivelserne udsætter deres kærlighed for utrolige strabadser, men på grund af mystisk og usædvanlig indgriben i begivenhederne, overvinder de al modgang og alle vanskeligheder til sidst.

Prinsen fører hende med sig til sit slot.

Der bliver afholdt et stort bryllup, og de lever lykkeligt til deres dages ende.

TYDNING AF ARKETYPEN

Sådan, som jeg forstår det, beskriver symbolerne i eventyret de energier, der spiller sammen i arketypen, for at bringe det Åndelige Bryllup i stand.

Prinsen symboliserer kærligheden, der genkender sin *eneste ene*, også i en forarmet tilstand.

Den fattige pige symboliserer den, der ikke har noget at tilbyde, som retfærdiggør hans valg.

De mystiske uplanlagte omstændigheder, som fremkalder deres møde, er et symbol for det sande Selvs styring af begivenhederne, og deres møde er symbol for mødet med den store sande kærlighed.

At han glemmer hende ved tilbagekomsten til slottet viser hans tilknytning til sine vanemæssige tilhørsforhold.

At en forbandelse kastes over ham, viser det, der forhindrer ham i at se klart.

Hendes magiske kræfter viser de karakteregenskaber, hun har udviklet.

Aktiveringen af hendes magiske evner illustrerer aktiveringen af hendes skjulte og åbenlyse karakteregenskaber for at nå målet, der er at få prinsen til at huske hende.

De mystiske begivenheder, der kommer parret til undsætning, når alt er ved at gå galt, illustrerer det sande Selvs hjælp til parret.

At hun når ham på trods af forbandelsen symboliserer hendes kærligheds gennemslagskraft.

Hendes forvandling til et dyr er et symbol for hendes anvendelse af hendes dybeste instinkter for at nå ham.

At kysse tudsen illustrerer hendes evne til at genkende *den eneste ene* bag frastødende og uacceptable fremtrædelsesformer.

Omgivelsernes modstand viser Verdens bidrag til renselse af deres kærlighed.

At hun sover i hundredvis af år viser, at selvom han lader vente på sig, har kun mødet med ham hendes interesse.

At prinsen fører hende med sig udtrykker hans definitive valg.

Det store bryllup symboliserer det Åndelige Bryllup.

At de levede lykkeligt til deres dages ende symboliserer deres nedsænkning i Guds Kærligheds Lys, indtil manifestationen af en ny skabelse begynder på ny.

DET ÅNDELIGE BRYLLUPS MASKULINE ARKETYPE

Set fra den maskuline side er hans eventyr, at han er en fattig dreng, der ikke har noget at tilbyde en prinsesse.

Mange i landet bejler til prinsessen og fremviser mange gode egenskaber, men hun er ikke interesseret i nogen af dem.

Sommetider ser han prinsessen første gang, fordi hun er ude blandt de almindelige folk i hans by, og han føler straks, at hun er hans *eneste ene*.

Da han beslutter sig til at gå på frierfødder, synes alle, at han er et uvidende fjols, når han kan få den tanke, at en prinsesse vil have ham, og sommetider kan han ikke få adgang til slottet for at møde hende, men på grund af mystiske sammentræf lykkes det ham alligevel at komme ind og komme til at fri.

Nogle gange siger prinsessen *ja* med det samme, fordi han udviser særlige egenskaber, som andre ikke synes er attraktive, men som falder i prinsessens specielle smag, og de gifter sig.

Det hænder, at omgivelserne blander sig i situationen med forbandelser og forhekselser, som leder parret på afveje.

Til tider udsætter hun ham for forskellige prøver for at se, om han er den, hun har ventet på.

Sommetider er kongen ikke interesseret i at få ham som svigersøn, med mindre han kan vise usædvanligt mod, usædvanlig handlekraft, usædvanlig visdom eller usædvanlig styrke, og derfor skal han først dræbe en drage, som plager riget, eller finde en magisk skat, som ingen andre kan få fat i, og bringe den til kongen.

Af og til er prinsessen fanget af en drage, og kongen har udlovet hende og det halve rige til den, der kan befri hende.

Han begiver sig af sted i tillid til sin skæbne, men sommetider får han problemer.

Så kan det ske, at der på mystisk vis dukker et væsen op, som hjælper ham ved at udstyre ham med magiske kræfter eller magiske genstande.

I processen udvikler han de fornødne egenskaber, består alle prøverne og vinder prinsessen til sidst.

Der bliver afholdt et stort bryllup, og de lever lykkeligt til deres dages ende.

FORLØSNING

Ved selvundersøgelse fik jeg øje på, at jeg havde taget en beslutning som barn, der indtil nu havde ligget som en skygge under min dagsbevidstheds tærskel sammen med håbet om, at prinsen ville komme og gifte sig med mig.

Jeg havde besluttet, at jeg lige så godt kunne gøre mig rede, medens jeg ventede, så jeg kunne sikre mig, at han valgte mig.

Et bevis på, at jeg var rede, var, at jeg havde et mere ædelt hjerte end en prinsesse.

Jeg var ikke selv i stand til at bedømme mit hjertes tilstand, men hvis andre bekræftede, at jeg havde et ædelt hjerte, måtte det være sandt, og så var jeg rede.

Da der ikke var noget, der tydede på, at andre syntes, at jeg havde et mere ædelt hjerte end andre, måtte jeg forandre mig.

Hvis jeg forandrede det, jeg selv eller andre ikke kunne lide ved mig, hvis jeg blev bedre til det eller det, hvis jeg tænkte på en anden måde, følte på en anden måde, handlede på en anden måde, så måtte andre bekræfte, at mit hjerte var ædelt, og hvis alle var enige om det, måtte prinsen også kunne se det.

Da jeg nu vidste, hvorfor det betød så meget for mig at være bedre end andre, undersøgte jeg, hvordan det, jeg gjorde, virkede og indså, at netop mit hovmod og min utålmodighed var egenskaber, der skilte ToTo og mig gang på gang, og handlinger, jeg havde foretaget mig under indflydelse af disse følelser, havde kostet både mig selv, ham og andre meget smerte.

Jeg blev grebet af smerte, da jeg så alt dette i øjnene, men da smerten havde lagt sig, blev jeg taknemmelig over, at jeg ikke mere behøvede at kæmpe for at opnå andres bekræftelse af, at jeg havde et mere ædelt hjerte end en prinsesse.

Mit hjerte var godt nok.

Det behøvede ikke at være bedre end andres, for mit hjertes mål havde været at blive prinsens brud.

ToTo var min prins, og han havde fundet mit hjertes egenskaber gode nok til at foretage sit definitive valg og føre mig frem for Guds Hellige Alter for at indgå sit Åndelige Bryllup med mig.

UTÅLMODIGHED

Først da jeg gennemførte de to åndelige Programmer foreslået i denne bog, indså jeg, at når jeg tog mit hovmod i anvendelse, betød det, at alle de fire kræfter i den Store Ring af Smerte blev aktive i mig, fordi de til sammen udgør ét mentalt-emotionelt mønster.

Således opdagede jeg, at gerrighed, misundelse og had er følgesvende til mit hovmod sammen med alle de defekter, der er beskrevet i de Små Ringe af Smerte.

Hertil kom, at alle de andre karakterdefekter, der er følgesvende til karakterdefekterne i Den Store Ring af Smerte så som de Små Ringe-, Miniringene-, Mikroringene- og Nanoringene af Smerte, også rejste sig i mig, da disse Ringe er som et kinesisk æske system, og derved blev jeg klar over, at netop min anvendelse af det mentale-emotionelle mønster i den Store Ring af Smerte førte til min irritabilitet og utålmodighed, som hører til i Hadets Miniring med dens vrangvilje, uvenlighed, irritation og utålmodighed.

Indtil jeg indså dette, havde jeg opfattet min irritabilitet og utålmodighed som forholdsvis uskyldige fejl i min karakter, men nu opdagede jeg, at de i Virkeligheden førte til min anvendelse af de Små Ringe af Smerte, Den Store Ring af Smerte, Medafhængighedens Ring, Selvcentreringens Ring og Tomhedens Ring op ad til samt Smertens Mikro- og Nanoringe ned ad til.

Jeg måtte også se den kendsgerning i øjnene, at det var fra min anvendelse af disse mentale-emotionelle mønstre, at alle mine eksistentielle smerter udsprang, og hvor ubehageligt det end var at indrømme, at jeg besad disse karakterdefekter, var det nødvendigt for mig at gøre det, så jeg kunne begynde at observere dem samt konsekvenserne af dem.

Ved hjælp af mine observationer opdagede jeg, at der altid lå et ønske ved roden af enhver af mine karakterdefekter, og at jeg rent faktisk afskar mig selv fra at opdage, hvad jeg ønskede inderst inde, for ikke at tale om at få ønsket opfyldt eller vælge at give slip i det, når jeg fornægtede dem.

Samtidigt blev begrebet karakterdefekter et neutralt begreb for mig på

samme måde, som jeg ikke havde smertefulde følelser ved tanken om en defekt radio, for jeg indså, at begrebet blot udtrykte, at jeg anvendte et defekt mentalt-emotionelt mønster, dvs. et mønster, der ikke virker efter hensigten, og at hensigten altid og uden undtagelse er af en kærlig, omsorgsfuld, medfølende og barmhjertig art, i et forsøg på at få opfyldt et ønske, som jeg end ikke var bevidst om, at jeg havde.

Da jeg begyndte at vedkendte mig min brug af mine karakterdefekter, blev jeg klar over, at mine karakterdefekter rummer oplysninger om mig selv og min eksistens, som jeg ikke kan få adgang til på nogen anden måde end ved at vedkende mig dem, undersøge dem og tage deres budskab til hjerte, og budskabet var et ønske, som jeg ikke kunne få opfyldt, men som jeg kunne begynde at arbejde på at opfylde eller vælge at give slip på efter at have lyttet til mine karakterdefekters budskab.

Det kom dog fuldstændigt bag på mig, at det var smerten i mine karakterdefekter, der førte mig frem til åndelig oplysning, for jeg indså, at så længe alt i mit liv gik gnidningsløst, standsede jeg ikke op for at tænke over min eksistens, men når jeg mødte modstand, hvad enten den udsprang fra smertefulde følelser i mit eget indre eller fra modstand i omgivelserne, standsede jeg op og undersøgte sagen nøjere.

I første omgang tænkte jeg, at jeg havde brug for at finde smertens eller modstandens rod, så jeg kunne skille mig af med disse smerter eller overvinde denne modstand.

Efter at have arbejdet på sagen temmelig længe med dette motiv, opdagede jeg, at jeg troede, at jeg var nødt til at skille mig af med smerte og modstand, fordi jeg dømte smerten eller modstanden på et grundlag af godt og ondt.

Hvis jeg i stedet for at dømme om godt og ondt, forløste mig selv ved at finde frem til ønsket ved roden af karakterdefekten og brugte den Store Ring af Glæde til at begynde arbejdet på at få mine ønsker opfyldt eller på at give slip i dem, lykkedes det mig oftere at få mine ønsker opfyldt eller give slip i dem, og samtidigt skete det på en måde, hvor jeg følte en dyb tilfredsstillelse ved de ledsagende følelser og tanker.

DÆMONER

Efter, at jeg havde fundet en måde at arbejde med mine karakterdefekter på, faldt begrebet dæmoner endeligt på plads i mit psykologiske landskab.

Begrebet dæmoner havde længe virket skræmmende på mig, men da jeg omsider vedkendte mig mine karakterdefekter og sammenlignede dem med beretninger om dæmoner, indså jeg, at begrebet dæmoner bliver brugt til at

symbolisere forskellige karakteristika samt konsekvenserne af dem, der også er blevet beskrevet som de karakterdefekter, der findes i Smerteringene.

Da jeg vedkendte mig mine karakterdefekter i stedet for at undertrykke eller benægte dem, opdagede jeg, at alle disse frygtindgydende dæmoner viste sig at være forskrækkede små børn i mit indre, der havde et ønske, som de ikke kunne finde ud af at få opfyldt, og i lutter skræk over det slog de om sig til alle sider uden at vide, hvad de gjorde.

Derfor havde jeg brug for at tage alle disse små børn – mine karakterdefekter - ved hånden og vejlede dem ved hjælp af alle de vise og modne sider af mig selv – mine indre engle - for at finde en løsning på deres problemer på en måde, der hverken sårede dem eller andre i processen.

Jeg indså desuden, at de ydre dæmoner, dvs. modstand og modgang fra den ydre Verden, ikke er virkelige.

De er projektioner af mine egne indre dæmoner.

Hvis jeg fx. var hovmodig samtidig med, at jeg bad et andet menneske om hjælp, fremkalder jeg hadets dæmon i det andet menneske, da hovmod og had er tvillinger i den Store Ring af Smerte, og den anden person vil ikke føle nogen impuls til at hjælpe mig, når han eller hun er i en tilstand af had, og på den måde bliver jeg afskåret fra at modtage den hjælp, jeg bar brug for.

Hvis jeg så valgte at se denne modstand som et tegn på uvilje fra det andet menneske, havde jeg valgt at dæmonisere det andet menneske i stedet for at tage mig kærligt af min egen dæmon, mit hovmod, og derved blive i stand til at nærme mig andre med ydmyghed, når jeg havde brug for deres hjælp.

SUDARSHAN CHAKRA

Som et resultat af dette indre rensningsarbejde blev jeg også i stand til at anvende Sudarshan chakra, der efter min opfattelse er den guddommeligt enkleste måde at bearbejde mine karakterdefekter på.

I hinduismens hellige treenighed findes tre mandlige guder: Brahma, Shiva og Vishnu og deres hustruer Saraswati, Parvathi eller Kali og Lakshmi.

Disse tre guder eller arketyper kaldes også Skaberen, Ødelæggeren og Opretholderen, og deres hustruer bliver opfattet som Shakti eller manifestationen af deres ægtemænds egenskaber.

Vishnu, opretholderen, nedstiger fra sin Guddommelige bolig og tager

menneskelig form, når menneskeheden har brug for åndelig vejledning af Guddommelig art.

Når Vishnu antager sin menneskelige form, er også han underlagt et menneskes vilkår, og det indebærer, at også han er begrænset, uvidende, magtesløs og dødelig og dermed fejlbarlig, men da Vishnu ved dette inden sin nedstigning, medbringer han sin hvirvlende ring af kraft, der oplyser hans indre Verden lige så strålende, som solen oplyser den ydre Verden, og han bruger den i sit menneskelige liv til at neutralisere alle indre og ydre dæmoner.

Denne strålende, hvirvlende ring af kraft kaldes Sudarshan chakra.

Jeg har valgt at give Sudarshan chakra et navn, der er lettere forståeligt for mig selv og har derfor kaldt den Opfyldelsens Ring.

Den er modgiften til Tomhedens Ring.

DE ARKETYPISKE RINGES HIERARKI

Nedenfor vises de Arketypiske Ringes Hierarki i rækkefølge fra de højeste til de laveste.

Højest i dette Hierarki findes Tomhedens Ring og Opfyldelsens Ring.

I græsk mytologi kaldes Tomhedens Ring for Pandoras Æske.

Pandoras æske siges at bringe alverdens lidelser til den, der åbner æsken, og den bliver opfattet som oprindelsen til alle vores karakterdefekter, der er kilden til vores lidelser.

I de Anonyme Fællesskaber kaldes Opfyldelsens Ring for Gudsæsken, og i Hinduistisk mytologi kaldes den Sudarshan Chakra eller Solhjulet.

Gudsæsken siges at bringe alle Verdens velsignelser til den, der åbner æsken, og den bliver opfattet som oprindelsen til alle vores dyder.

TOMHEDENS RING OG OPFYLDELSENS RING

Som nummer to i dette hierarki kommer Selvcentreringens Ring og Gudcentreringens Ring.

SELVCENTRERINGENS RING OG GUDCENTRERINGENS RING

Når jeg anvender Gudcentreringens Ring, vælger jeg, at lade være med at kritisere mig selv for de fejl, jeg synes, jeg har begået i dag, og dermed undgår jeg at fremkalde depression i mig selv.

I stedet vælger jeg at åbne mit sind for nye idéer om, hvordan jeg kan neutralisere mine fejltagelser eller forvandle dem til succeser, hvad enten de nye idéer udspringer indefra eller udefra, og dermed opnår jeg en kraft-tilførsel, der gør det muligt for mig at komme løsningen på mine problemer nærmere.

I stedet for at rose mig selv af de succeser, jeg synes, at jeg har opnået i dag og dermed skabe og manifestere en kortvarig eufori eller opstemthed over, hvor god jeg synes, at jeg er, vælger jeg at fokusere på min taknemmelighed over, at mine indre vejledere eller personer i omgivelserne var villige til at hjælpe mig med tænke kraftfulde tanker på mine vegne og dermed hjælpe mig med at neutralisere mine fejltagelser eller forvandle dem til succeser.

Når mine fejltagelser på denne måde bliver neutraliseret eller forvandlet til succeser opstår glæden i mig over, at dette var muligt, takket være mit Fællesskab med andre både i min indre og ydre Verden.

Som nummer tre i dette hierarki kommer Frelserkompleksets Ring, også kaldet Medafhængighedens Ring, og den Følelsesmæssige Ædrueligheds Ring.

MEDAFHÆNGIGHEDENS RING OG DEN FØLELSESMÆSSIGE ÆDRUELIGHEDS RING

Som nummer fire i dette hierarki kommer den Store Ring af Smerte og den Store Ring af
Glæde.

DEN STORE RING AF SMERTE OG DEN STORE RING AF GLÆDE

Som nummer fem kommer de Små Ringe af Smerte og de Små Ringe af Glæde og grafen nedenfor med de mange Ringe illustrerer forbindelsen mellem den Store Ring af Smerte og den Store Ring af Glæde og deres tilhørende Små Ringe.

De forskellige farver i graferne illustrerer en karakterdefekt med dens tilsvarende dyd i samme farve og viser dermed, at det er den samme energi, der rummes i begge, men karakterdefekten er energiens uoplyste eller umodne og dysfunktionelle stadie, og dyden er energiens fuldt oplyste eller modne og funktionelle stadie.

DEN STORE OG DE SMÅ RINGE AF SMERTE

DEN STORE OG DE SMÅ RINGE AF GLÆDE

Underskoven i Tomhedens Ring og Opfyldelsens Ring er Selvcentreringens og Gudcentreringens Ring.

Underskoven i Selvcentreringens Ring og Gudcentreringens Ring er Medafhængighedens Ring og den Følelsesmæssige Ædrueligheds Ring.

Underskoven i Medafhængighedens Ring og den Følelsesmæssige Ædrueligheds Ring er den Store Ring af Smerte og den Store Ring af Glæde.

Underskoven i den Store Ring af Smerte og den Store Ring af Glæde er de Små Ringe af Smerte og de Små Ringe af Glæde

Underskoven i de Små Ringe af Smerte og de Små Ringe Glæde er er Smertens og Glædens Miniringe.

Underskoven i Smertens og Glædens Miniringe er Smertens og Glædens Mikroringe, og underskoven under Mikroringene er Nanoringene som nedenstående grafer med efterfølgende tabeller viser.

Hvis man trækker i hjørnerne på graferne nedenfor, bliver teksterne tydelige.

DEN STORE, DE SMÅ, MINI, MIKRO OG NANORINGENE AF SMERTE

DEN STORE, DE SMÅ, MINI, MIKRO OG NANORINGENE AF GLÆDE

DE FIRE STORE RINGE AF SMERTE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Tomhedens Ring	Tomhed	Kedsomhed	Meningsløshed	Ensomhed
Selvcentreringens Ring	Eufori	Depression	Selvkritik	Selvros
Medafhængighedens R	Frelser-rolle	Forfører-rolle	Offer-rolle	Krænker-rolle
Den Store Smertering	Gerrighed	Misundelse	Had	Hovmod
DE FIRE SMÅ RINGE AF SMERTE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Gerrighed	Nærighed	Grådighed	Fattigdom	Fråseri
Misundelse	Vantro	Overtro	Underkastelse	Trods
Had	Benægtelse	Manipulation	Sygdom	Vanvid
Hovmod	Overlegenhed	Underlegenhed	Overfyldning	Isolation
DE FIRE MINI-RINGE AF SMERTE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Gerrighed	Smålighed	Klyngen	Utilpashed	Hamstring
Misundelse	Utryghed	Forvirring	Uklarhed	Usselhed
Had	Vrangvilje	Uvenlighed	Irritation	Utålmodighed
Hovmod	Nedladenhed	Intolerance	Overdrivelse	Afsondrethed
DE FIRE MIKRO-RINGE AF SMERTE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Gerrighed	Selviskhed	Hårdhed	Ufrihed	Forsømmelighed
Misundelse	Nedgøring	Uimodtagelighed	Snæversynethed	Uværdighed
Had	Indignation	Hævntørst	Krigeriskhed	Bitterhed
Hovmod	Respektløshed	Snuhed	Fordrejning	Adskilthed
DE FIRE NANO-RINGE AF SMERTE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest

Gerrighed	Hæmmethed	Nervøsitet	Klagen	Ligegladhed
Misundelse	Usikkerhed	Ukultiverethed	Ubeslutsomhed	Ubesindighed
Had	Fortørnelse	Uvillighed	Højrøstethed	Stivnakkethed
Hovmod	Uoprigtighed	Snedighed	Upålidelighed	Fremmedgørelse

TABEL FOR DE STORE, DE SMÅ, MINI, MIKRO OG NANORINGE AF SMERTE (VANDRET) OG DERES SUPERSTRENGE (LODRET ELLER DIAGONALT OVER FIRE RINGE)

TABEL FOR DE STORE, DE SMÅ, MINI, MIKRO OG NANORINGE AF GLÆDE (VANDRET) OG DERES SUPERSTRENGE (LODRET ELLER DIAGONALT OVER FIRE RINGE)TABEL

DE FIRE STORE RINGE AF GLÆDE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Opfyldelsens Ring	Opfyldelse	Interesse	Meningsfuldhed	Énhed
Gudcentreringens Ring	Glæde	Kraft-tilførsel	Åbensindethed	Taknemmelighed
Følelsesm Ædruelig R	Ikke-tilknytning	Integritet	Respekt for selv	Respekt for andre
Den Store Glædesring	Tro	Håb	Kærlighed	Sandhed
DE FIRE SMÅ RINGE AF GLÆDE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Tro	Gavmildhed	Tillid	Velstand	Ansvarlighed
Håb	Tiltro	Oplysning	Skelne-evne	Sindsro
Kærlighed	Indrømmelse	Selv-accept	Sundhed	Tilregnelighed
Sandhed	Ydmyghed	Ærlighed	Individualitet	Fællesskab
DE FIRE MINI-RINGE AF GLÆDE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Tro	Rundhåndethed	Given slip	Velbefindende	Deling
Håb	Tryghed	Velinformerthed	Klarhed	Ædelhed
Kærlighed	Velvilje	Venlighed	Rolighed	Tålmodighed
Sandhed	Jævnbyrdighed	Tolerance	Nøjagtighed	Tilhørsforhold
DE FIRE MIKRO-RINGE AF GLÆDE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Tro	Hensyntagen	Lethed	Handlefrihed	Bidragen
Håb	Værdsættelse	Lærevillighed	Åbenhed	Værdighed
Kærlighed	Barmhjertighed	Tilgivelse	Forsonlighed	Sødme
Sandhed	Respektfuldhed	Ligefremhed	Præcision	Samhørighed
DE FIRE NANO-RINGE AF GLÆDE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Tro	Imødekommenhed	Ubekymrethed	Bifaldelse	Engagement
Håb	Sikkerhed	Dannethed	Beslutsomhed	Besindighed
Kærlighed	Accept	Villighed	Stilfærdighed	Smidighed
Sandhed	Oprigtighed	Enkelhed	Pålidelighed	Velkendthed

TABEL FOR DE STORE, DE SMÅ, MINI, MIKRO OG NANORINGE AF SMERTE (VANDRET) OG DERES SUPERSTRENGE (LODRET ELLER DIAGONALT OVER FIRE RINGE)

DE FIRE STORE RINGE AF SMERTE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Tomhedens Ring	Tomhed	Kedsomhed	Meningsløshed	Ensomhed
Selvcentreringens Ring	Eufori	Depression	Selvkritik	Selvros
Medafhængighedens R	Frelser-rolle	Forfører-rolle	Offer-rolle	Krænker-rolle
Den Store Smertering	Gerrighed	Misundelse	Had	Hovmod
GERRIGHEDENS FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
GERRIGHED	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Nærighed	Grådighed	Fattigdom	Fråseri
Miniringen	Smålighed	Klyngen	Utilpashed	Hamstring
Mikroringen	Selviskhed	Hårdhed	Ufrihed	Forsømmelighed
Nanoringen	Hæmmethed	Nervøsitet	Klagen	Ligegladhed
MISUNDELSE FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
MISUNDELSE	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Vantro	Overtro	Underkastelse	Trods
Miniringen	Utryghed	Forvirring	Uklarhed	Usselhed
Mikroringen	Nedgøring	Uimodtagelighed	Snæversynethed	Uværdighed
Nanoringen	Usikkerhed	Ukultiverethed	Ubeslutsomhed	Ubesindighed
HADETS FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
HAD	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Benægtelse	Manipulation	Sygdom	Vanvid
Miniringen	Vrangvilje	Uvenlighed	Irritation	Utålmodighed
Mikroringen	Indignation	Hævntørst	Krigeriskhed	Bitterhed
Nanoringen	Fortørnelse	Uvillighed	Højrøstethed	Stivnakkethed
HOVMODETS FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
HOVMOD	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Overlegenhed	Underlegenhed	Overfyldning	Isolation
Miniringen	Nedladenhed	Intolerance	Overdrivelse	Afsondrethed
Mikroringen	Respektløshed	Snuhed	Fordrejning	Adskilthed
Nanoringen	Uoprigtighed	Snedighed	Upålidelighed	Fremmedgørelse

TABEL FOR DE STORE, DE SMÅ, MINI, MIKRO OG NANORINGE AF GLÆDE (VANDRET) OG DERES SUPERSTRENGE (LODRET ELLER DIAGONALT OVER FIRE RINGE)

DE FIRE STORE RINGE AF GLÆDE OG DERES SUPERSTRENGE				
	Nord	Syd	Øst	Vest
Opfyldelsens Ring	Opfyldelse	Interesse	Meningsfuldhed	Énhed
Gudcentreringens Ring	Glæde	Kraft-tilførsel	Åbensindethed	Taknemmelighed

Følelsesm Ædruelig R	Ikke-tilknytning	Integritet	Respekt for selv	Respekt for andre
Den Store Glædesring	Tro	Håb	Kærlighed	Sandhed
TROENS FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
TRO	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Gavmildhed	Tillid	Velstand	Ansvarlighed
Miniringen	Rundhåndethed	Given slip	Velbefindende	Deling
Mikroringen	Hensyntagen	Lethed	Handlefrihed	Bidragen
Nanoringen	Imødekommenhed	Ubekymrethed	Bifaldelse	Engagement
HÅBETS FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
HÅB	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Tiltro	Oplysning	Skelne-evne	Sindsro
Miniringen	Tryghed	Velinformerthed	Klarhed	Ædelhed
Mikroringen	Værdsættelse	Lærevillighed	Åbenhed	Værdighed
Nanoringen	Sikkerhed	Dannethed	Beslutsomhed	Besindighed
KÆRLIGHEDENS FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
KÆRLIGHED	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Indrømmelse	Selv-accept	Sundhed	Tilregnelighed
Miniringen	Velvilje	Venlighed	Rolighed	Tålmodighed
Mikroringen	Barmhjertighed	Tilgivelse	Forsonlighed	Sødme
Nanoringen	Accept	Villighed	Stilfærdighed	Smidighed
SANDHEDENS FIRE RINGE OG DERES SUPERSTRENGE				
SANDHED	Nord	Syd	Øst	Vest
Den lille Ring	Ydmyghed	Ærlighed	Individualitet	Fællesskab
Miniringen	Jævnbyrdighed	Tolerance	Nøjagtighed	Tilhørsforhold
Mikroringen	Respektfuldhed	Ligefremhed	Præcision	Samhørighed
Nanoringen	Oprigtighed	Enkelhed	Pålidelighed	Velkendthed

EGODØD

Desuden opnåede jeg omsider Egodøden.

Da jeg blev bekendt med dette begreb, forestillede jeg mig, at det betød, at alle mine karakterdefekter ville forsvinde med et slag en dag, når tiden var moden, nærmest som et mirakel, som det skete for ToTo på vejen til Katmandu, men i mit tilfælde skete det blot ved, at min identifikation med mit tænkende sind, mit Ego langsomt ophørte, og i stedet identificerede jeg mig med mit sande Selv, min Ånd.

DRØMMETYDNING

Over årene forsøgte jeg at lære noget om drømme og vendte ofte tilbage til den drøm, jeg havde haft første gang, jeg besøgte Mesteren, for at finde ud af, hvad dens budskab var.

Efterhånden, som jeg lærte noget om symboler, og begivenhederne samtidigt løb af stablen, indså jeg, at min første fortolkning havde været meget begrænset og havde ført forskellige misforståelser med sig.

Jeg foretog nu en genfortolkning af drømmen set gennem mine nyerhvervede kundskabers øjne.

For mig var Mesteren et udtryk for Guds universelle og upersonlige kærlighed til mig, som den udspillede sig i det platoniske kærlighedsforhold mellem Mesteren og mig, og den unge smukke mand, der trådte ud af Mesterens form, var ToTo, som var et udtryk for Guds individuelle og personlige kærlighed til mig, som den udspillede sig i det seksuelle kærlighedsforhold mellem ToTo og mig.

Mesterens gård var et symbol for Sjælsplanet, det Guddommelige plan, som jeg forlod sammen med ToTo.

Badet med den anden unge kvinde i badekarret var et symbol for den renselse, jeg måtte gennemgå i forbindelse med ToTos kærlighed til hans barndoms kærlighed.

Mine seksuelle følelsers rejsning for ToTo symboliserede aktiveringen af min manifestationskraft, som var nødvendig for, at jeg kunne skrive denne bog.

Mesteren rensede Mesteren, så den unge, smukke mand trådte frem, symboliserede, at mit forhold til Mesteren var en forberedelse til mit møde med ToTo, som ville træde ind i mit liv som et resultat af mit forhold til Mesteren.

Efter, at vi havde forladt det Guddommelige plan, gik vi på den høje kant, der illustrerede den åndelige aspirants vandring på knivsæggen, som er balancepunktet mellem det jordiske og det åndelige.

Landet symboliserede det jordiske, havet det åndelige, butikken mit sind, butikkens mærkværdigheder mit sinds indhold.

Spejlet, som jeg troede var magisk, var et symbol for mit behov for bekræftelse fra andre, og fristelserne var mine ønsker.

Den unge mands forsvinden viste, at han døde.

Slottet symboliserede De Anonyme Fællesskaber, og manden i rullestolen viste en syg person, der skræmte mig ved ankomsten dertil, men som ville forsvinde på grund af mine egne handlinger.

Prinsen symboliserede bevidstheden i ToTo, også kaldet den betingelsesløse kærligheds-, omsorgs-, medfølelses- og barmhjertigheds tilstand, den Absolutte bevidstheds eksistentielle tilstand.

Prinsens brud symboliserede Moder Jord.

At han endnu var et barn symboliserede, at bevidstheden om principperne i ToTo var ved at modnes.

Prinsens stedfortræder, der tog sig af bruden og riget, til prinsen selv var blevet voksen, var De Anonyme Fællesskabers 12 Trins Programmer, der fungerede som opretholder af den frugtbare muld, indtil det nye plan af eksistentiel bevidsthed blev tilgængeligt i form af *ToTo Doktrinen – Den Nye Verdensorden* og de to 12 Trins ProgrammerActive addictions Anonymous --Det Vilde Liv og Christs Anonymous – Det Trettende Trin som to åndelige veje indenfor 12 Trins vejene og derudover den nye udgave af Et kursus i Mirakler, det nye som alle, der ønskede det, kunne gennemføre arbejdet med.

Stedfortræderens dybe søvn symboliserede den manglende kundskab i De Anonyme Fællesskaber om principperne i ToTo.

Riget var et symbol for menneskeriget og bruden for Moder Jord.

At det ikke var det rette for mig at blive prinsens brud symboliserede, at jeg kun var en enkelt blomst i brudens klædning.

Tilbagevenden til Mesterens gård symboliserede min tilbagevenden til det Guddommelige Plan.

Mine våde sokker viste begåede fejltagelser.

Det sidste bad symboliserede den renselse, der fandt sted gennem mit Trinarbejde med de to 12 Trins Programmer, der blev foreslået i *ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden*, med den nye udgave af *Et Kursus i Mirakler* og med *ToTo Doktrinen – Den Nye Verdensorden* selv.

Den rene, hvide, lange bomuldskjole viste enkelhed og renhed fra top til tå.

Mesterens manglende opmærksomhed ved min tilbagekomst viste, at jeg blot havde gjort min pligt overfor mine egne ønsker.

At sidde foran Mesteren igen symboliserede min tilbagevenden til Guds universelle og upersonlige kærlighed til mig.

At sidde blandt de andre disciple symboliserede ydmyghed, og lettelsens suk, at mit mål blev nået.

At lukke mine øjne og glide ind i meditation symboliserede, at jeg var gået gennem Egodøden og dermed gled ind i den direkte oplevelse af Virkeligheden.

TOTO, MESTERENS MESTER

I følge min fortolkning af denne drøm var mit samspil med Mesteren således en forberedelse til mit møde med ToTo.

Dette, følte jeg, blev bekræftet af ToTo, da han fortalte mig, at han havde påtaget sig et liv lige før sit nuværende for at forberede vores møde i dette liv ved at skabe og manifestere det meditationssystem, som Mesteren havde fået til opgave at give videre, og han havde således været Mesterens Mester.

Han havde skabt og manifesteret systemet for skabe og manifestere de rette betingelser for at fange mig i Vesten og bringe mig til Østen for at møde ham der.

Da jeg begyndte at meditere under Mesterens vejledning, fik jeg at vide, at Mesteren selv havde en Mester, der nu var død.

Mesterens Mester havde udført den usædvanlige bedrift at opnå sin individuelle og personlige Selvrealisation på egen hånd i løbet af syv måneder.

Desuden havde han genoplivet Pranahutiprocessen.

Pranahutiprocessen blev brugt af Shri Krishna, når han udførte sit åndelige arbejde, hvoraf det mest kendte eksempel fandt sted, da han underviste Arjuna i slaget ved Mahabaratha.

Pranahutiprocessen havde imidlertid været udslukt så længe, at mange troede, at den aldrig havde eksisteret, og derfor samledes kun få mennesker om Mesterens Mester.

Da Mesteren mødte sin Mester, blev han grebet af en uudslukkelig kærlighed til ham, og hans Mester åbnede nogle kanaler både i ham og nogle få andre disciple, som gjorde det muligt for dem også at udføre Pranahutiprocessen,

som består i at transmittere højere bevidsthedstilstande direkte ind i hjertet på disciplene.

Da Mesterens Mester døde, blev Mesteren udvalgt til at give processen videre, og denne proces havde ganske rigtigt fanget mig i Vesten og bragt mig til Østen, hvor jeg mødte ToTo.

EN LISTE AF LITTERATUR DER HAVDE BETYDNING FOR MIN PERSONLIGE FORSTÅELSE AF EKSISTENSEN

ADULT CHILDREN OF ALCOHOLICS/DYSFUNCTIONAL FAMILIES – ACA Fellowship Text (The Big Red Book)

ACTIVE ADDICTIONS ANONYMOUS – DET VILDE LIV – UDGIVET AF ACTIVE ADDICTIONS ANONYMOUS, WORLD SERVICE OFFICE, SKABT OG MANIFESTERET AF HARISHCHANDRA SHARMA TOTO OG SOLVEJG SHARMA TOTO.

ALL AND EVERYTHING – TRILOGY – G. I. GURDJIEFF

BEVIDSTHEDENS BEFRIELSE – JES BERTELSEN.

BYSHAMAN – SERGE KING.

CHRISTS ANONYMOUS – DET TRETTENDE TRIN – UDGIVET AF CHRISTS ANONYMOUS, WORLD SERVICE OFFICE, SKABT OG MANIFESTERET AF HARISHCHANDRA SHARMA TOTO OG SOLVEJG SHARMA TOTO.

DE INDRE GUDER – JEAN SHINODA BOLEN.

DE INDRE GUDINDER – JEAN SHINODA BOLEN.

DEN AKTIVE SIDE AF UENDELIGHEDEN – CARLOS CASTANEDA.

DEN HELLIGE GRAL – MALCOLM GODWIN.

DESTINY OF SOULS – MICHAEL NEWTON

DET INDRE BRYLLUP – LINDA SHIERSE LEONARD.

DET NY TESTAMENTE – JOHANNES, MARKUS, LUKAS, MATTÆUS.

DET TREDIE TESTAMENTE – MARTINUS.

DIANETIK – L. RON HUBBARD.

DØDEN OG DE DØENDE – ELIZABETH KÜBLER ROSS.

EKSTASENS NØDVENDIGHED – KLAUS GORMSEN.

ELSK DET, SOM ER – BYRON KATIE.

EN NY JORD – ECKHART TOLLE.

EN YOGIS ERINDRINGER – YOGANANDA.

ERINDRINGER OG BREVE – C.G. JUNG.

ET KURSUS I MIRAKLER, ORIGINALEN, A COURSE IN MIRACLES, THE ORIGINAL, SCRIBE HELEN SCHUCMAN OG EDITOR WILLIAM T. THETFORD.

ET KURSUS I MIRAKLER, ,ORIGINALEN, DET NYE SET GENNEM ØJNENE PÅ PRINCIPPERNE FRA TOTO DOKTRINEN – DEN NYE VERDENSORDEN, SKRIVER HELEN SCHUCMAN OG REDAKTØR WILLIAM T. THETFORD, SKABT OG MANIFESTERET AF HARISHCHANDRA SHARMA TOTO OG SOLVEJG SHARMA TOTO**.**

EVENTYRENES HAVE – CARLOS CASTANEDA.

FLIGHT INTO FREEDOM – EILEEN CADDY.

FRAKTALER – FJERNSYNSPROGRAM OM MANDELBROTS MÆNGDE.

FYSIKKENS TAO – FRITJOF CAPRA.

GODS IN EVERYMAN – JEAN SHINODA BOLEN.

GODDESSES IN EVERYWOMAN – JEAN SHINODA BOLEN.

GØR DIG FRI AF ANDRES MISBRUG – MELODY ADAMS.

70 TILFÆLDE AF REINKARNATION – IAN STEVENSON.

ILDEN INDEFRA – CARLOS CASTANEDA.

I NEED YOUR LOVE – IS THAT TRUE? – BYRON KATIE.

IT WORKS HOW AND WHY – NARCOTICS ANONYMOUS, WORLD SERVICE OFFICE.

JORDEN DØR UDEN KÆRLIGHED – BIRGIT KLEIN.

JOURNEY OF SOULS – MICHAEL NEWTON

KUNSTEN AT DRØMME – CARLOS CASTANEDA.

KAHUNA HEALING – SERGE KING.

LIV EFTER DØDEN? – NILS OLE JACOBSON.

LIVET EFTER LIVET – RAYMOND MOODY.

MESTERSPILLET – ROBERT DE ROPP.

MY MASTER – P. RAJAGOPALACHARI.

NO MORE CODEPENDENCY – MELODY ADAMS.

NUETS KRAFT – ECKHART TOLLE.

PHILIPS EVANGELIUM – NAG HAMMADI LIBRARY.

PRINS VALIANT – (FORTSAT TEGNESERIE I UGEBLAD).

REALITY AT DAWN – RAM CHANDRA.

SHAMANENS VEJ – MICHAEL HARNER.

TEN COMMANDMENTS – RAM CHANDRA.

THE LAW OF ATTRACTION – ESTHER-ABRAHAM HICKS

TIDSREJSER-ET EVENTYR FOR VOKSNE BØRN – NIELS ERIK HARUP.

TOMAS EVANGELIUM – NAG HAMMADI LIBRARY.

TOWARDS INFINITY – RAM CHANDRA.

TRUTH ETERNAL – RAM CHANDRA. FATEHGARH.

VOICE REAL – RAM CHANDRA.

VOKSNE BØRN AF ALKOHOLIKERE OG ANDRE DYSFUNKTIONELLE FAMILIER – ACA Fælleskabstekst (Den Store Røde Bog)

2♥2 DOKTRINEN 3
SYVENDE DIMENSION

BLØDGØRINGEN AF STENHJERTET

DET MASKULINE OG DET FEMININE: KÆRLIGHEDEN

DET JORDISKE BRYLLUP

FRYGTEN FOR KÆRLIGHEDEN

Da jeg kom tilbage til Danmark, opdagede jeg, at ToTos billede dukkede op for mit indre øje, når jeg ville meditere.

Jeg var vant til at fokusere på et indre billede af Mesteren på de tidspunkter og forsøgte at feje det uindbudte billede bort, men det kunne kun lade sig gøre i korte øjeblikke.

Jeg huskede drømmen, hvor jeg forlod Mesterens gård sammen med den unge mand og mente, at den måske havde noget at gøre med det, der skete.

Det bekymrede mig, for jeg var ikke interesseret i at forlade Mesteren for at følge denne unge mand, kun for bagefter at blive klar over, at det havde været en fejltagelse og fortryde det.

Til sidst følte jeg mig så forhekset af fænomenet, at jeg besluttede at skrive et brev til Kronprinsen.

Han havde truffet ToTo og kunne måske sige mig, om han muligvis havde nogle specielle evner, som gjorde det muligt for ham at trænge sig ind på mig mod mit ønske.

Han svarede, at man skulle være forsigtig med at blande kærligheden til Gud sammen med den jordiske kærlighed, og desuden kunne det kun afgøres, om det var kærlighed, hvis det førte til ægteskab, ellers måtte forholdet betegnes som begær.

Jeg var utilfreds med svaret, for jeg mente ikke, at fænomenet havde noget med kærlighed at gøre, og havde ønsket, at han skulle sætte en stopper for det eller fortælle mig, hvordan jeg selv kunne gøre det.

Jeg besluttede i stedet at skrive et brev til Mesteren, selvom han ikke havde truffet ToTo.

Jeg skrev, at jeg havde truffet ToTo i Madras, og at jeg følte mig som et blad i vinden, der ville blive blæst derhen, hvor vinden førte det.

Jeg frygtede, at vinden førte mig bort fra ham, og da jeg ikke ønskede dette, overlod jeg nu sagen i hans hænder.

En præceptor skulle netop til Indien, og jeg bad hende tage brevet med og aflevere det personligt.

Efter sin hjemkomst fortalte hun, at Mesteren havde læst det med det samme.

"Dette er et særdeles godt brev," sagde han så og sad med det i nogen tid, før han tog det med ind i sit værelse.

Da han kom tilbage, havde han det stadigt med sig og stak det ind under hynden på sin stol, før han satte sig igen.

På det samme tidspunkt, som hun nævnede, at hun havde givet brevet til Mesteren, gik jeg og støvsugede, da jeg pludselig følte en hvirvel af transmission i stuen og satte mig ned for at meditere.

Hvirvlen bevægede sig gennem mig i 3-4 minutter, hvorefter den forsvandt.

Da jeg hørte om hans reaktion og sammenholdt den med min oplevelse, var jeg overbevist om, at han både havde viljen og kraften til at tage sig af sagen, så den nu var i de bedste hænder, og med dette faldt jeg til ro.

Et par dage efter modtog jeg et brev fra ToTo, hvori han skrev, at han tvivlede på, at det ville lykkes ham at komme til Danmark, fordi hans far var imod idéen.

Desuden var han ikke sikker på, at han ønskede det for efter, at jeg var rejst, var han blevet så energiløs, at han var blevet syg, så nu var han kommet til at tro, at jeg havde kastet en forhekselse på ham og sad som en edderkop i mit spind og ventede på mit bytte.

Jeg blev så såret over hans opfattelse af mig, at jeg måtte lægge mig på sengen.

Jeg mente, at han havde besluttet at blive i Indien, fordi Mesteren havde gjort et eller andet.

En bøn strømmede af sig selv gennem mig om, at han måtte komme til Danmark sammen med en beslutning om, at jeg ville opgive min forbindelse med Mesteren for stedse, hvis den adskilte ToTo og mig.

Forskrækket observerede jeg mig selv og opbød al min viljekraft for at tilføje: "Dog, din vilje ske."

Det klang imidlertid så kraftesløst i mit indre, at min forskrækkelse ikke aftog.

Kort efter modtog jeg et brev fra ToTos far, der skrev, at han håbede, at jeg ville modtage hans søn godt, når han kom til Danmark, og i begyndelsen af august 1978 skulle jeg omsider hente ham i lufthavnen.

EDDERKOPPEN

Tyve år senere havde jeg selv en indre oplevelse med en edderkop, og jeg blev også forskrækket i første omgang.

Da jeg fik den forklaret, blev jeg imidlertid glad for, at ToTo havde oplevet mig på den måde.

Min oplevelse fandt sted på en af mine shamanistiske rejser.

De fandt sted efter ToTos død og bestod i, at jeg gik ind i min bevidsthed ligesom i en drøm om natten, men med den forskel, at jeg var vågen, medens jeg drømte.

Ligesom i en drøm om natten, eller som i den tredimensionelle Virkelighed for den sags skyld, udviklede begivenhederne sig på kendte eller overraskende måder.

Mesteren havde på det tidspunkt været død i 14 år, men jeg rejste for at møde ham i den indre Verden og takke ham for, at han havde foreslået mig opgaven med at skrive denne bog.

Da jeg begyndte min indre rejse, ventede mit Kraftdyr – min jaguar *Kava*, Gudinde Moderen, Gud Faderen og ToTo på mig ved afrejsestedet.

Jeg fortalte dem om mit rejseformål, og Gudinde Moderen trådte frem, tog mig i sine arme og steg op gennem den klare luft, højere og højere, indtil jeg pludselig fik et glimt af Mesteren for endelig at se ham helt.

Jeg fik også øje på ToTo, der stod i baggrunden på hans venstre side.

Jeg fortalte Mesteren mit ærinde.

Han sagde ikke noget, og jeg tilføjede, at jeg gerne ville høre, om han havde noget at sige, som jeg kunne bruge som retningslinje fremover.

Han svarede stadigt ikke.

Jeg vidste ikke rigtigt, hvad jeg nu skulle gøre, og kastede et hurtigt blik på ham.

ToTo var forsvundet, men i stedet fik jeg øje på en stor sort klat ovenpå Mesterens venstre lår.

Da jeg så nøjere på den, opdagede jeg, at det var en sort edderkop med lange behårede ben, en tarantel.

Den løftede forbenene mod mig, og da jeg så munddelene, blev jeg bange og veg tilbage.

"Guddommelige Moder, fjern denne frygt," bad jeg.

Frygten forsvandt.

Jeg så igen på edderkoppen og fastholdt min ro, selvom den kom over mod mig samtidigt med, at den blev større og større.

Den væltede sig over mig og gled ned omkring mig, så jeg blev fuldstændigt omsluttet af den.

Derefter blev den lille bitte og faldt ned på jorden.

Herfra sprang den op på mit bryst, sank ind i mit hjerte, blev til en lille prik, forsvandt, kom til syne igen og vendte ryggen mod min ryg.

Dernæst voksede den igen til den udfyldte mit bryst.

Min indre rejse sluttede, og shamanen forklarede mig, at edderkoppen er symbolet for det væsen, der samler alle Universets tråde i et perfekt mønster.

Det fik mig til at forstå, at min oplevelse indebar, at Universets tråde havde samlet sig i et perfekt mønster i mit hjerte, og i de følgende år oplevede jeg langsomt virkeliggørelsen af denne rejse gennem ændringen i mine perspektiver.

DRACULA

På et andet tidspunkt havde både ToTo og jeg en oplevelse med et andet afskrækkende væsen.

Det drejede sig om den arketype, der kaldes vampyren eller Dracula.

I den fysiske krop anses hjertet for at være det allerhelligste, fordi det er Guds bolig og dermed sædet for den betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed og blodet anses for at være det helligste, fordi blodet passerer gennem hjertet og bringer liv til hele legemet, og blodet er således et udtryk for den kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed, der er betinget af hjertets kraft og dernæst udpeget til at bringe den videre.

Når vampyren eller vampyrinden suger blodet ud af sit offer, suger han eller hun derfor det helligstes livgivende kraft ud af den pågældende.

Min oplevelse fandt sted i en drøm, hvor jeg var på vej op ad en bred trappe, der førte op i Himlen.

Da jeg var kommet et stykke op, stod der en skikkelse i en sort kappe og spærrede mig vejen.

Det var ToTo.

Selvom jeg ikke kunne se hans tænder, vidste jeg, at han var Dracula.

Jeg blev forskrækket og løb ned igen, men da jeg kom til foden af trappen, ventede han på mig der.

Jeg løb op ad trappen igen, men et stykke oppe stod han endnu en gang og spærrede mig vejen.

Da jeg vågnede og tænkte over drømmen, rejste mine seksuelle følelser sig, og en frydefuld gysen gik igennem mig over, at jeg ikke kunne undgå ham, hvad enten jeg løb op eller ned ad Himmelstigen.

Jeg gik i rette med mig selv og tænkte, at der måtte være noget galt med mig, når jeg var så betaget af ToTo, at jeg ikke ønskede at undgå ham, selvom min drøm havde afsløret, at han var et uhyre.

I en anklagende tone fortalte jeg ham om drømmen, men han så glad ud og huskede mig på, at han havde haft en tilsvarende oplevelse ti år tidligere, hvor han havde haft en vision af mig som en vampyrinde med lange spidse lilla negle og hugtænder.

Han var også blevet forskrækket over sin vision, men i mellemtiden havde han undersøgt sagen.

Han havde fundet ud af, at når kærligheden til den elskede er magtfuld, kunne der opstå frygt for, at kærligheden skulle tage magten fra én i en sådan grad, at man mistede sin egen viljekraft og blev forvandlet til en zombie, som vampyren eller vampyrinden kan suge livsenergi ud af, fordi man ikke kunne modstå sin trang til at behage den elskede ved at tjene sin kærlighed på måder, der var i modstrid med éns egne ønsker.

Dette betød, at når et menneske mødte denne arketype i sin indre Verden, var vedkommende involveret i den store, sande kærlighed, der findes mellem Åndepartnere, og således forstod jeg, at både ToTo og jeg følte det samme, og at hans glæde udsprang fra den kendsgerning, at min skræmmende drøm havde afsløret min kærlighed til ham.

ÅNDEPARTNERE

Da der begyndte at opstå tanker i mig, der rummede en vished, som jeg ikke normalt havde, om, at ToTo var min Åndepartner, afviste jeg disse tanker.

Jeg ikke kunne forestille mig, at et så vidunderligt menneske kunne repræsentere min maskuline del på Åndsplanet, hvor vi var ét væsen, for det ville indebære, at han elskede mig lige så højt, som jeg elskede ham.

Jeg kunne ikke forestille mig, at nogen som helst kunne elske mig med mindre, der var noget alvorligt galt med den pågældende, fordi mit sind var domineret af mit tænkende sinds, mit Egos tankesystem, der var fyldt med nedsættende og hadefulde tanker om mig.

Efterhånden, som mit sind blev befriet fra min benægtelse af min magtesløshed over min betingelsesløse Kærlighed ved hjælp af 12 Trins Programmet i ToTo Doktrinens Fællesskab, blev jeg lidt efter lidt i stand til i stedet at tage mig af mig selv, andre, Verden som helhed, livet, døden, smerte og glæde, djævelen eller djævelinden og Gud ved at bruge min betingelsesløse Kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed.

Den langsomme tilbagevending af mit vidende sinds, mit Gudssinds tankesystem gjorde det muligt for mig at komme til at tro på, at han og jeg i Sandhed er ét væsen, der består af en sammensmeltning af det maskuline og det feminine princip på Åndsplanet, og vi er ligeledes et væsen, selvom vi mødes som to adskilte væsener her på Jorden og således, at jeg var elsket af ham som hans eneste ene Åndepartner, ligesom han var elsket af mig som min eneste ene Åndepartner, ligegyldigt hvilket eksistensplan vi mødtes på.

TOTOS VÆSEN

ToTos væsen mystificerede mig fra begyndelsen, og over årene havde jeg mange forskellige idéer om, hvem han var.

Da vi havde slukket lyset for at sove på hans første aften i Danmark, følte jeg en kraftfuld udstråling strømme fra ham, som om det var Mesteren selv, der lå ved siden af mig.

I første omgang tænkte jeg, at Mesteren havde besluttet at oplade ham med den samme kraft som han selv udstrålede for at hjælpe mig til ikke at miste kontakten med ham.

Det forekom mig ikke usandsynligt, for jeg havde læst i en af Mesterens bøger, at fortidens helgener somme tider indgød vibrationer i en sten- eller træskulptur, som derefter udstrålede denne kraft i op til flere hundrede år

efter til fordel for mennesker, der ikke var i stand til at forholde sig til et abstrakt Gudsbegreb.

Hvis det kunne lade sig gøre, hvorfor så ikke dette?

På et senere tidspunkt havde jeg nogle drømme under et besøg hos Mesteren, og de fik mig til at skifte synspunkt.

I det ene tilfælde drømte jeg, at ToTo gik rundt blandt en større gruppe af Mesterens disciple og hjalp dem med forskellige problemer.

Kronprinsen gik ved hans side og modtog undervisning.

På et tidspunkt kom de hen til mig, og jeg fortalte ToTo om en rund plet af psoriasis, som jeg havde på skinnebenet.

ToTo forklarede Kronprinsen noget, og et øjeblik efter begyndte psoriasissen at vokse til en større og større klump, og til sidst skilte en slags legeme sig ud fra mig, faldt ned på jorden og lå der og vred sig i dødskamp.

En discipel kom hen til ToTo og stillede et spørgsmål,

Han så mildt på hende og sagde med blød stemme: "Dette er det rene fjolleri," og antydede derved med kærlig mildhed, at det, hun spurgte om, var det rene nonsens, men samtidigt forstod han, at hun blot havde brug for at komme i kontakt med ham, og de gik begge med hende.

I mellemtiden var formen på jorden næsten helt forsvundet bortset fra en lille del, der svuppede tilbage i mig.

I løbet af fjorten dage helede min psoriasis op, og det fik mig til at mene, at drømmen var en begivenhed i den indre Verden, som nu havde givet sig udslag i den ydre Verden.

Jeg mente også, at min drøm viste, at ToTo skulle være Mesterens efterfølger, fordi det var ham, der underviste Kronprinsen og ikke omvendt.

I det andet tilfælde drømte jeg, at vi var en uendelig strøm af disciple, der gik sammen på en lang vej mod Mesteren i det fjerne.

Ved min side gik min veninde fra Mesterens gruppe af disciple i København.

Pludselig så jeg ToTo stå på en balkon i højre side af vejen, hævet over strømmen af disciple, der passerede forbi balkonen, og jeg forstod, at han var den sande Mester.

Jeg drejede hovedet for at sige det til min veninde og opdagede, at hun og alle de andre stadigt havde blikket rettet mod det fjerne.

Denne drøm fik mig til at mene, at jeg var den eneste, der opdagede, at ToTo skulle være Mesterens efterfølger, og da Kronprinsen indtog sin plads efter Mesterens død, kom det som et chok for mig.

I lang tid tænkte jeg, at min forelskelse i ToTo havde gjort mit åndelige syn upålideligt, indtil jeg indså, at han ganske vist ikke var Mesterens efterfølger i de andre disciples liv, men han var det i mit, og så begyndte jeg igen at stole på mit åndelige syn.

Virkeligheden overtraf imidlertid min vildeste forestillingsevne, da han fortalte mig, at han var Mesterens Mester i sin sidste inkarnation.

Den oplysning forekom mig dog for fantastisk til, at jeg kunne tro på den, så der gik elleve år, fra jeg fik den, til jeg blev i stand til at tage denne oplysning til hjerte.

Da mit hjerte svarede, at han var den genkomne Jesus Kristus på mit spørgsmål til mig selv om, hvem jeg anså ham for at være, kunne jeg heller ikke tro på dét og absorberede også den oplysning i små bidder.

Absorberingen skete ved, at jeg i en årrække stillede jeg mig selv spørgsmålet: "Hvis det er sandt, hvorfor gør han så dette, eller hvorfor siger han så dette?"

For hvert svar, jeg nåede frem til, blev en af mine forestillinger nedbrudt om, hvad det indebar at være Mestrenes Mester, når han levede på Jorden, og jeg forstod, hvorfor Jesus understregede igen og igen, at han var en menneskesøn og dermed begrænset, uvidende, magtesløs og dødelig ligesom alle andre mennesker.

SMERTENS NØDVENDIGHED

Det var en bitter pille at sluge, at ToTos smerter var lige så virkelige som alle andres, for jeg havde håbet, at det på en eller anden måde kunne lade sig gøre for mig at hæve mig over livets smerter, hvis jeg bare forandrede mig nok, men jeg måtte nu indse, at når selv Mestrenes Mester ikke kunne undgå livets smerte, var det sandsynligt, at det heller ikke kunne lade sig gøre for mig og alle andre.

Først da jeg kom ansigt til ansigt med dette, nåede jeg frem til accept af livets smerter.

Da accepten opstod, indså jeg, at livets smerte ikke blot er en nødvendig, men en fordelagtig del af eksistensen.

Hvad skulle ellers forhindre mig i at sætte mig ned på en gloende varm genstand?

DET ONDE JEG IKKE VILLE.....

En anden del af mit håb om, at han ikke led i Virkeligheden, hang sammen med de smerter, jeg havde påført ham i vores ægteskab, men da skællene begyndte at falde fra mine øjne, var jeg utrøstelig.

Jeg grundede over, hvordan det var gået til, at også jeg havde bidraget til hans smerter på trods af alle mine hensigter om det modsatte, og jeg indså, at mit samspil med ham på det åndelige område havde imponeret og overvældet mig i en sådan grad, at jeg ikke kunne tage det alvorligt, når jeg så hans menneskelige begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed.

Disse sider af ham fremkaldte på den ene side min dybeste samhørighedsfølelse og ømhed, og på den anden side gav de anledning til dagliglivets små skærmydsler og store sammenstød, men jeg opfattede dem samtidigt som om, det var en slags skuespil, han spillede, og det var mange af de handlinger, jeg havde foretaget mig med den holdning, der smertede mig nu.

Da jeg huskede, at han ofte havde sagt, når jeg somme tider følte mig angergiven over uforvarende at have skadet ham: "Kærlighed er at aldrig behøve at sige undskyld," begyndte min smerte at lette, for jeg opfattede denne sætning som hans konstatering af, at han vidste, at jeg handlede i kærlighed til ham, og at skaderne, jeg frembragte, skyldtes min uvidenhed og ikke et ønske om at skade ham.

Jeg måtte dog arbejde meget med problemet, før det blev muligt for mig at tilgive mig selv.

JESU KRISTI FYSISKE DØD

Jeg måtte sluge endnu en bitter pille i denne proces, for jeg havde håbet, at min barnelærdom om, at Jesus ikke var underlagt den fysiske død, var korrekt, så ToTo kunne materialisere sig for mig i kød og blod efter sin død.

Jeg havde aldrig selv læst Bibelen, men nu besluttede jeg at læse Det Nye Testamente for at få en bekræftelse på, at mit ønske kunne opfyldes.

Da jeg læste om Maria Magdalenes møde med Jesus foran graven, faldt det mig ind, at Maria ville have genkendt Jesus med det samme, hvis han var trådt frem for hende i kød og blod, så den begivenhed var i mine øjne en kanalisering, og derfor blev Maria først klar over, at det var Jesus, der talte til hende gennem havemandens mund, da han udtalte hendes navn med den specielle klang og betoning, som Jesus plejede at bruge, og som havemanden ikke kunne vide.

Jeg mener, at det samme var gældende for disciplenes møde med ham ved fiskerbåden, for de ville ikke have behøvet at diskutere bagefter, om det havde været ham eller ej, hvis han havde set ud, som han plejede.

Den eneste beretning, der beskriver, at han så ud, som han plejede, er beretningen om disciplenes møde med ham bag lukkede døre.

På shamanistiske rejser kan det imidlertid lade sig gøre, at en gruppe rejser sammen i de indre Verdener og oplever begivenhederne sammen på samme måde, som når en gruppe i den tredje dimension oplever noget sammen på en rejse i den ydre Verden, og jeg mener derfor, at det var med deres astrale ører og øjne, de hørte hans astrale stemme og så hans astrale legeme.

Hvordan skulle det ellers kunne lade sig gøre, at han kom til stede i værelset uden at komme ind gennem døren som alle andre fysiske væsener?

På samme måde tror jeg, at det var med deres astrale ører og øjne, de hørte hans astrale stemme og så hans astrale legeme, da han kom dem til undsætning ved at komme gående på vandet hen til deres båd, som blev kastet rundt i det stormfulde vejr.

Efter endt læsning opgav jeg derfor mit håb om, at ToTo ville materialisere sig for mig i kød og blod, men begyndte i stedet at håbe, at min åndelige kapacitet ville blive så veludviklet, at jeg ville blive i stand til at høre, se og opleve ham lige så tydeligt, som om han var fysisk, ligesom disciplene havde gjort.

ET DRØMMESYN

Mit åndelige syn var ikke særligt veludviklet, når jeg var vågen og bevidst.

Jeg så billederne som gennemsigtige former og meget luftige på samme måde, som filmskabere fremstiller åndelige fænomener for at adskille dem fra de verdslige.

Efter min læsning af Bibelen beklagede jeg mig til ToTo over den manglende massivitet i mine indre billeder, når jeg så ham i denne gennemsigtige form i løbet af dagen.

Et par dage efter havde jeg en drøm om natten.

Jeg drømte, at vi lå og sov sammen, som vi plejede at gøre, medens han levede her på Jorden.

I drømmen vågnede jeg ved, at han lagde sin arm hen over mit hoved, så jeg kunne se et stykke af hans arm og hans hånd foran mit ansigt, der var vendt bort fra ham i min søvn.

Jeg fjernede hans arm, men et øjeblik efter var den der igen.

"Harish, tag din arm væk. Jeg kan ikke sove, når den ligger der."

Han vågnede halvt og sagde: "Ok, det må du undskylde," og trak armen til sig, men et øjeblik efter lå den der igen.

"Hvis du ikke holder armen væk fra mit hoved, bider jeg dig i fingrene," sagde jeg irriteret.

Han trak armen til sig, men et øjeblik efter lå den der igen, og jeg lod handling følge ord.

Han vågnede op og sagde blidt: "Av, hvorfor gjorde du det?"

Jeg blev altid angergiven, når jeg hørte blidheden i hans stemme efter at have såret ham og sagde: "Det må du også undskylde, men jeg kan altså ikke sove, når du hele tiden lægger din arm hen over mit hoved."

"Ok, ok," sagde han og faldt igen i søvn, men et øjeblik efter lå hans arm der igen.

Jeg vågnede op af drømmen med et sæt, satte mig op i sengen rent fysisk, vendte mig om mod ham og sagde vredt: "Harish, altså....."

Jeg standsede brat ved synet af den tomme plads i sengen.

En intens glæde gik igennem mig, fordi han havde besvaret mit ønske om at opleve ham så tydeligt, som om han var fysisk, men jeg følte mig også flov over, at jeg havde bidt ham.

Da jeg så ham næste dag ligeså gennemsigtigt, som jeg plejede, sagde jeg til ham med min indre stemme: "Jeg troede, at det ville være en salig oplevelse

at kunne se og føle dig så tydeligt, som om du var fysisk, men i stedet var det en flov historie, hvor jeg bed dig i fingrene."

"Jeg var nødt til at irritere dig lidt for at få dig til at huske oplevelsen, for vi er faktisk sammen hver nat, medens du sover. Du husker det ikke, når du vågner, fordi vores samvær er så harmonisk," sagde han.

INDVIELSE 2

En dag, kort efter sin ankomst til Danmark, sagde ToTo, at han ville initiere mig den følgende dag.

Jeg sagde, at jeg allerede var blevet initieret af Mesteren, men han svarede: "Ja, det er du ganske vist, men Mesteren besidder kun den lyse tone i OM.

Jeg besidder både den lyse og den mørke tone.

Jeg har set dit ansigt, når du mediterer.

Du ser inderligt bedrøvet ud, og jeg ønsker ikke at se dig bedrøvet, hver gang du mediterer."

Jeg indvilligede i at lade mig initiere igen, og samme aften tog han en chillum frem, som han havde lavet af sæbesten.

Han begyndte at skære et ansigt ud på den ene side, og efter et par timer begyndte det at ligne mig.

Efterhånden som tiden gik, blev jeg søvnig og begyndte at glippe med øjnene.

Han holdt op med at skære: "Skal du sove nu?"

"Jeg er så søvnig."

"Det er i orden," sagde han blidt og lagde kniven fra sig.

Der var noget i hans tone, som fik mig til at spærre øjnene op og ryste søvnigheden af mig.

Jeg formåede at holde mig vågen resten af natten, medens han afsluttede udskæringen.

På forsiden af chillummen havde han udskåret mit ansigt og mine øjne, og det tredje øje på min pande var udskåret vertikalt.

Han udskar et OM på bagsiden af chillummen, og han udskar to modsatrettede spiraler ved chillummens mundstykke, og han forklarede mig, at de to spiraler var et symbol for tiden og dens opløsning i sin modsætning.

Både det tredje øje og OM lyste op, når chillummen blev tændt.

Han dekorerede til sidst udskæringerne med sarte grønne, røde og blå farver.

Et kvarter i seks begyndte han at forberede ceremonien.

Han tog røgelse og to stearinlys frem og lagde dem på kommoden.

Så tog han rent tøj frem til os begge, og til sidst hentede han rene håndklæder.

"Nu skal vi have et brusebad," sagde han.

Efter brusebadet gik vi ind i dagligstuen, hvor han tændte lysene og sagde, at det var sundt for det åndelige helbred at have levende lys tændt.

Derefter tændte han røgelsespindene, holdt dem i hånden og roterede dem omkring de to lys, medens han sagde: ”En bliver til to bliver til tre bliver til mange....., og så vi satte os ned overfor hinanden.

Han begyndte at chante OM på en så fuldtonende måde, at jeg kun havde oplevet en lignende klang i en drøm, jeg havde haft en gang på Mesterens gård, hvor jeg vågnede umiddelbart efter og havde forsøgt at imitere lyden, fordi jeg fik at vide i drømmen, at jeg skulle sætte mig op og forsøge at chante det, jeg havde hørt, men jeg kunne imidlertid ikke frembringe andet end en spinkel og skruk lyd på det tidspunkt.

Efter nogle øjeblikke fulgte jeg min impuls til at falde ind, og til min glæde strømmede lyden over mine læber lige så fuldtonende som ToTos chanting.

Langsomt lod han det klinge ud.

"Begynd at meditere på OM," sagde han.

Da jeg begyndte at meditere, gav det et sæt i mig, og jeg kom i tanker om, at jeg havde skjult for ham, at jeg havde en smitsom hudsvamp, som gav nogle små hvide pletter på min hud.

Jeg åbnede øjnene og sagde: "Jeg er ked af at afbryde meditationen, men jeg har skjult noget for dig, som jeg burde have fortalt."

"Det er i orden. Hvad er det?"

"Jeg har svamp."

"Er det smitsomt?"

Jeg vred mig skamfuldt: "Ja."

"Er der andet?"

"Nej."

"Det er i orden. Fortsæt meditationen."

Da jeg lukkede øjnene og begyndte at meditere igen, gav det et sæt i mig endnu en gang, og jeg huskede en begivenhed, der var sket for nylig.

En dag havde han givet mig en blomstrende potteplante, men et par dage senere fik den en hvid svamp på de grønne blade.

Han spurgte mig drillende, hvorfor planten havde svamp, som om det var mit ansvar.

Jeg syntes, at det var en mærkværdig måde at spørge på, men sagde, at den sikkert havde fået for meget vand, men han blev ved med at drille mig med det.

Nu faldt det mig ind, at han havde kendt min hemmelighed hele tiden.

Jeg blev hed i kinderne af flovhed.

I fremtiden måtte jeg hellere skynde mig at rykke ud med det, hvis jeg kom i tanker om noget, som jeg syntes, han burde vide.

Jeg sank i dyb meditation, og da den var forbi, havde han gjort chillummen rede og bad mig tænde den.

Han strøg fire tændstikker på en gang, og de flammede dramatisk op.

Han holdt dem hen over chillummen for at tænde for mig, og da jeg sugede røgen ind, chantede han med høj og munter stemme: "BUM ShivaShakti Shambhu," som om han syntes, at et eller andet var ustyrligt morsomt.

Kraften i mantraet rystede mig et øjeblik, og jeg stivnede af frygt.

Efter rygningen skulle vi elske, og til sidst lavede jeg morgenmad.

Medens jeg lavede maden, spurgte jeg ham mange gange, hvad klokken var, for jeg skulle være på arbejde klokken otte.

Det viste sig, at tiden nærmest stod stille, ligesom når jeg var sammen med Mesteren, så jeg opgav at holde øje med den og hengav mig i stedet til det, jeg foretog mig.

Vi spiste i ro og mag, og først derefter så jeg på uret.

Det var tid til at gå på arbejde.

KÆRLIGHEDENS SÆD

Senere undersøgte jeg idéindholdet i ceremonien, og da indså jeg det, jeg allerede havde følt, nemlig at det var store kræfter, der var blevet aktiveret i denne indvielse.

Nyasa betyder at påføre morgengryets energi med det formål at overføre kraft til en aspirant under indvielse, og ToTo holdt mig vågen hele natten med dette formål.

Brusebadet og det rene tøj repræsenterede renselse og de to tændte stearinlys det maskuline og det feminine princips evige ild.

Han havde valgt røgelsespinde med duften af moskus, som er Lord Krishnas særlige kendetegn.

Lord Krishna er det arketypiske bevidsthedsfelt i den syvende dimension, der udstråler Kærlighedens Sæd.

For at opnå Krishna-bevidstheden må den åndelige aspirant tømme sit lavere hjerte for alle jordiske ønsker.

Det lavere hjerte er kærlighedens livmoder, og når det lavere hjerte er tømt for alle andre ønsker end ønsket om kærligheden, kan Kærlighedens Sæd gennemtrænge det og befrugte Kærlighedens Æg

Efter befrugtningen er det menneskets egen opgave at tillade embryoet at vokse, så kærligheden gradvist kommer til at opfylde hele det lavere hjerte.

DEN GUDDOMMELIGE INKARNATION

Menneskehedens higen efter kærlighed kan udløse en impuls således, at en af de individuelle og personlige bevidstheder, der har sin permanente bolig i den syvende dimension lader sig føde på Jorden i kød og blod, udgået direkte fra et givent felt i den syvende dimension, fx. fra Lord Krishna-feltet, og derfor opladet med dets energikombination.

Et sådant menneske kaldes en Guddommelig inkarnation, i hinduismen kaldet en avatar, i buddhismen en bodhisattva, i Islam en Walli og i kristendommen en engel, fordi han eller hun kommer fra det Guddommelige plan, den syvende dimension, og ikke fra den femte dimension, der er inkarnationspunktet for mennesker, der har forskellige personlige ønsker, som de kommer til den tredje dimension for at få opfyldt.

Den femte dimension er også inkarnationspunktet for nyligt udfriede personer, der har frigjort sig fra ønsker i den tredje dimension, men ønsker at vende tilbage for at udføre forskelligt hjælpearbejde for at lette lidelserne her.

Efterhånden, som deres udvikling skrider frem, bliver de imidlertid også udfriede fra tilbagevenden til den femte dimension, hvilket indebærer, at de fjerner sig mere og mere fra den tredje dimensions anliggender, og der skal således en særlig impuls til for, at en nedstigning, som udgår direkte fra den syvende dimension for ikke at tale om indgangen til det Absolutte, kan finde sted.

Når en nedstigning finder sted for første gang, ændres Jordens energikombination, og derved bliver det lettere for de efterfølgende individuelle og personlige bevidstheder fra forskellige felter i den syvende dimension at inkarnere på Jorden, og der findes således talrige mere eller mindre kendte maskuline og feminine avatarer på Jorden i dag med det formål at deltage i skabelsen og manifestationen af Den Nye Verdensorden.

JORDENS INDVIELSE I KÆRLIGHEDENS SÆD

Den første individuelle og personlige bevidsthed, som det lykkedes at udgå direkte fra feltet Lord Krishna, Kærlighedens Sæd i den syvende dimension, blev født i Yadu dynastiet i Indien og fik navnet Krishna.

Nedstigningen blev mulig, fordi der fandtes 16.000 mennesker på Jorden med åbne og tomme lavere hjerter, der higede efter kærlighed.

De mødte ham ikke personligt, men på en og samme dag transmitterede han Kærlighedens Sæd ind i det lavere hjerte på alle 16.000 ved hjælp af Pranahutiprocessen på samme måde, som Mesteren transmitterede til mit lavere hjerte, selvom han var i Indien og jeg i Danmark.

Eftertiden sagde om Shri Krishna, at han giftede sig med 16.000 kvinder på samme dag.

Dette skal dog ikke opfattes i ordenes bogstavelige forstand.

Det lavere hjerte, både i mænd og kvinder, er kærlighedens livmoder, og dets åbne og tomme tilstand er den hellige *yoni*, hvor den bogstavelige *yoni* er det kvindelige kønsorgan, og både mænd og kvinder er således kvinder for Lord Krishna, Kærlighedens Sæd som Shri Krishna repræsenterede.

Tidligere havde Jordens atmosfære modtaget Kærlighedens Sæd som subtil bestråling, men ved denne lejlighed fik Jorden en direkte tilførsel af Kærlighedens Sæd ved hjælp af Shri Krishna og de 16.000 befrugtede lavere hjerter, der nu rummede Kærlighedens Sæd, og således blev energikombinationen i Jordens atmosfære ændret.

Senere nedsteg andre af de individuelle og personlige bevidstheder fra dette felt til Jorden i form af forskellige mandlige eller kvindelige avatarer, profeter eller profetinder, helgener eller helgeninder og vismænd eller viskvinder for at overbruse de befrugtede lavere hjerter med fornyet energi og for at indgyde Kærlighedens Sæd i de lavere hjerter, der i mellemtiden var blevet rede.

AVATARERNES JORDISKE LIV

Både Sri Krishna selv og de andre Guddommelige inkarnationer havde deres personlige jordiske liv foruden deres åndelige arbejde, og ligesom alle andre manifesterede skabninger i den tredje dimension var de begrænsede, uvidende, magtesløse og dødelige, men da deres personlige udstråling og åndelige arbejde var et mysterium for deres samtidige, opstod der mange beretninger, der beskrev dem på en måde, som gav indtryk af, at det var muligt at være i et menneskes form uden at være underlagt et menneskes vilkår, og således opstod der mange fantasifulde forestillinger om avatarernes liv som mennesker.

DE 144.000 UDVALGTE

Mange store og små begivenheder, der fandt sted, samlede sig langsomt over lang tid i mit sind og fik mig til at tro, at ToTo var den samme individuelle og personlige bevidsthed, der en gang var nedsteget til Jorden som Sri Krishna.

Denne gang var han imidlertid nedsteget fra det bevidsthedsfelt, der kaldes ToTo.

ToTo rummer både det Absoluttes Skaberkraft i form af den Betingelsesløse Kærligheds-, Omsorgs-, Medfølelses- og Barmhjertigheds Sæd og dets Manifestationskraft i form af den Betingelsesløse Kærligheds-, Omsorgs-, Medfølelses- og Barmhjertigheds Æg.

For at ToTo kunne nedstige til Jorden opladet med feltets energikombination, var det nødvendigt, at de oprindelige 16.000 mænd og kvinder havde udvidet deres kærlighedsevne til også at omfatte deres næste ved hjælp af kærlighedens barmhjertighedsevne, som udspringer fra det felt i den ottende dimension, der kaldes Kristus, og at de desuden var blevet forøget med mindst ni gange det oprindelige antal.

Dette antal er nødvendigt for, at princippet om morfisk resonans, populært kendt som den 'den hundrede abe', kan komme i spil.

Princippet i morfisk resonans siger, at når et vist antal individer i en bestem art, fx. aber, har opnået en bestemt færdighed, spreder den sig til hele arten, også selvom individerne ikke har været i kontakt med nogle andre, de kunne lære det fra.

Når et givent antal mennesker besidder kærligheden til, omsorgen for, medfølelsen med og barmhjertigheden overfor dem, der lider, vil denne kvalitet brede sig til hele arten fra det punkt, hvor den kritiske masse er opnået – i dette tilfælde 144.000 – og samtidigt bliver menneskeheden til sammen kraftfuld nok til at fremkalde en nedstigning fra det Absoluttes indgang.

Menneskeheden rummer i dag disse 144.000 kærlighedsfyldte og medfølende hjerter, og nedstigningen har fundet sted.

Som beskrevet i Bibelen indvarsler nedstigningen en ny Himmel og en ny Jord.

Dette sker, fordi nedstigningen gør en mere præcis beskrivelse af dimensionernes sammenhænge, set gennem jordiske øjne, tilgængelig, og dette indebærer, at åndsvidenskaben vil nå nye højder og ændre udsynet hos de mange.

Et tegn på, at nedstigningen har fundet sted, er nyheden om, at den nedstegnes Åndelige Bryllup med hans anden halvdel har fundet sted, og denne nyhed rummer samtidigt løftet om, at disse 144.000 snart selv skal stå foran Guds Hellige Alter for at indgå deres eget Åndelige Bryllup med deres egen anden halvdel.

Ved hjælp af kraften i deres betingelsesløse kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed overfor hinanden træder de ind i det Absolutte, og dermed nedsænkes de i Guds Kærligheds Lys indtil en ny manifestation af en

skabelse begynder.

Før disse 144.000 vender hjem, deler de deres egne personlige og individuelle erfaringer med andre både om vejen til brylluppet og om selve brylluppet.

Jo flere beretninger der kommer frem, jo flere perspektiver bliver tilgængelige, og jo flere mennesker vil genkende sig selv i disse beskrivelser.

Således vil bølge efter bølge følge i deres fodtrin, indtil alle er vendt tilbage til Oprindelsen, og evolutionen dermed er kommet til en afslutning.

KRAFTPLANTER

Indholdet i chillummen til ceremonien var indisk hamp, der rummer medicineret bevidsthedsudvidelse, blandet med tobak, indianernes hellige plante, der blev brugt i deres fredsprocesser på grund af den medicinerede sindsro, den giver.

Både på dette og andre tidspunkter var de hellige planter, tobakken, den indiske hamp, opiumsvalmuen, kokabusken, vindruen og humlen for blot at nævne nogle få, et væsentligt bidrag til min indre oplysning, fordi de åbnede døre i min bevidsthed, som ikke kunne åbnes på anden måde i mit tilfælde.

Disse planter kaldes kraftplanter i shamanismen, og da jeg så de betingelser, der omgærdede disse planter, både i mit eget og andre samfund, kom jeg til at opfatte disse planters gave til menneskeheden som et tveægget sværd, der kunne forvandle sig til en forbandelse, hvis dele af menneskeheden tilegnede sig gaven, enten gennem vold og våbenmagt eller ved lovgivning for at kunne tiltage sig magten over deres medmennesker med det formål at opnå materiel vinding eller for at kunne udnytte dem som arbejdskraft med samme formål.

ToTo havde lavet et lille digt om dette med et ordspil, der gør sig bedst på dansk: "Livet er *sjovt*, når det drejer sig om noget, der er *sjovt*. Det er *gys*, når det drejer sig om *gysser*."

KRAFTGENSTANDE

Chillummen blev lavet specielt til lejligheden.

Ansigtet på chillummen forestillede mig i en fredfyldt tilstand med et Mona Lisa-smil.

ToTo lavede mange af den slags kraftgenstande, og efterhånden som jeg blev mere opmærksom, observerede jeg, at han brugte dem på en måde, som forløste både mine og andres destruktive følelser i forhold til genstande i stedet for i forhold til medmennesker.

Inden ceremonien havde han spurgt, hvad jeg frygtede mest, og på det tidspunkt var min frygt, at den mand, jeg elskede, skulle være mig utro med min søster, så jeg følte mig svigtet uden mulighed for at søge trøst hos hende.

Da han udskar chillummen, spurgte han, hvem den lignede, og jeg sagde, at den lignede mig, men dagen efter opdagede jeg, at den havde en lille plet på næsetippen og en lille plet over overlæben.

Det havde min søster også, og da vi var tvillinger, var det en af de ting, der adskilte vores udseende.

Jeg fortalte hende det i den tro, at det ville glæde hende.

Hun blev bange og sagde, at hun ikke ønskede sit ansigt på nogen chillum.

Han havde også spurgt hende, hvad hun frygtede mest, men hun kunne ikke drømme om at fortælle ham det, for hun havde opdaget, at de, der gjorde det, kort efter kom til at opleve en eller anden grad af det, de frygtede, og det var hun ikke interesseret i.

Jeg havde ikke observeret dette fænomen, men blev mere opmærksom og opdagede, at hun havde ret.

Alligevel holdt jeg ikke op med at fortælle ham, hvad jeg frygtede, når han spurgte, for jeg følte, at der foregik en eller anden form for renselse, som jeg ikke kunne gennemskue, men som, jeg troede på, ville vise sig at være til min fordel til sidst.

TRYGHED FREM FOR KÆRLIGHED

Chillummen fik en omtumlet tilværelse.

Mere og mere af mundstykket knækkede af, og til sidst var den ikke god at bruge, og den fik så mange skrammer, at den heller ikke var smuk længere.

Jeg blev forpint over at opdage, at jeg hemmeligt blev glad, hver gang den kom til at se lidt værre ud.

Til sidst valgte jeg at fortælle ToTo om det, og han sagde, at chillummen forestillede mig, selvom jeg havde troet, at den forestillede min tvillingesøster, men der var forskellige problemer i mit forhold til min søster.

Et var en søskende-jalousi, som var større end normalt, et andet var, at jalousien lå under dagsbevidsthedens tærskel og derfor havde mulighed for at gøre større skade.

Fx. havde han bemærket, at min søster intuitivt ringede til mig, hver gang et højdepunkt var ved at nærme sig mellem ham og mig, og således forstyrrede hun begivenheden.

I lang tid blev jeg vred, når han berørte mit forhold til min søster, men til sidst begyndte jeg modvilligt at observere det.

Jeg havde aldrig stillet spørgsmålstegn ved min kærlighed til hende eller hendes til mig, men nu opdagede jeg, at vores forhold ikke havde den beskaffenhed, som jeg havde troet.

Det bestod i en pagt, som sagde, at vi altid og under alle omstændigheder skulle være der for hinanden, lige meget hvad det kostede os hver især, og desuden skulle vi være loyale overfor hinanden frem for alle andre, og det var denne tryghedspagt, jeg havde opfattet som kærlighed.

Pagten havde altid skabt og manifesteret vanskeligheder i vores forhold til vores respektive kærester, der blev vrede over at opdage, at de havde anden prioritet i hendes eller i mit liv.

Den havde også skabt og manifesteret mange vanskeligheder i vores sociale liv, fordi andre mennesker følte sig udenfor, når vi var sammen, endog vores mor.

Da jeg havde fået øje på det, opstod der et ønske i mig om at ændre karakteren af vores forhold.

Det satte en proces i gang, og den endte med, at vi begge indrømmede, at vi i Virkeligheden hellere ville give vores ægtefæller første prioritet end hinanden.

Efter denne samtale begyndte vi at frigøre os fra hinanden på vaklende ben, men det var ikke let, fordi vi var så indfiltrede i hinandens liv og erindringer, at vi ofte havde svært ved at huske hvem, der havde gjort hvad under vores opvækst, og det fremkaldte desuden meget frygt, når en af os tog et skridt frem, der var lidt for stort for den anden.

Til sidst indså jeg, at min frygt ikke var frygten for at miste hende, men for at miste den tryghed, som vores pagt gav mig, og derefter blev det lettere.

Hun havde det på samme måde, og lidt efter lidt lykkedes det os at give kærligheden til vores ægtefæller første prioritet og vores venskab anden prioritet.

VENSKAB

På et tidspunkt spurgte jeg ToTo, hvad venskab er, og han svarede: Venskab opstår, når to eller flere mennesker har et fælles formål og derfor vandrer sammen på deres jordiske livs fælles vej.

Når den ene eller den anden har fået deres formål opfyldt skilles deres veje, indtil de mødes igen, når de vender tilbage til det Absolutte som brødresøstre, og således varer venskabets platoniske kærlighed evigt mellem dem, selvom de på et tidspunkt skal hver sin vej i deres jordiske liv.

Langt senere forstod jeg, at når Åndepartnere projicerede sig ud som trillinger, var to af dem Åndepartnere, og den tredje var den ene halvdel af en af deres Åndsfæller, der havde indvilliget i at bidrage til parrets opkommende Sjæleliv.

Den tredje trilling ville fremstå som parrets ven eller veninde, og mellem dem fandtes den største platoniske kærlighed, fordi de alle var Sjælepartnere og havde hørt sammen fra begyndelse af manifestationen af skabelsen.

PLATONISK KÆRLIGHED

Dette svar hjalp mig til at forstå, at det ikke blot er den seksuelle kærlighed mellem Åndepartnere som ét væsen, der varer evigt, men at også enhver platonisk kærlighed varer evigt, hvad enten den findes mellem Sjælepartnere, familiemedlemmer eller mellem venner og veninder, der tilhører den samme Sjæleklynge og derfor lever i det samme energifelt i de højere verdener inklusive Gudsriget, selvom Gudsriget er en helhed af alt og alle overalt på alle bevidsthedsplaner.

KARMISKE FORBINDELSER

Da adskillelsen fandt sted, opstod der en intens smerte af panikfrygt i de projicerede Sjælepartnerne, fordi det troede, at de havde mistet deres anden halvdel, deres eneste ene Åndepartner.

Over denne smertefulde frygt kastede Sjælene et let slør, og derved blev frygtens smerte skjult i et energifelt for sig selv, der kaldes visdomsplanet eller den sjette dimension eller det kausale plan.

I den sjette dimension var der meget forvirring, og den kunne føre til, at de nu helt adskilte Åndepartnere involverede sig i seksuelle forhold med andre end deres Åndepartner, fordi de længtes efter énheden i deres sande Selv, deres Ånd og dermed énheden med Gud, deres FaderModer og deres Åndebrødresøstre.

Under indflydelsen af disse seksuelle samspil mellem de adskilte blev mange løfter afgivet og mange handlinger udført, der ikke udsprang fra den Absolutte Kærlighed mellem Åndepartnere.

Dette skabte og manifesterede store fordrejninger af den Absolutte Sandhed og den Sande Virkeligheds natur.

Når de implicerede krydser broen til de Højere Verdener og ser på deres liv og handlinger i Guds Kærligheds Lys, opstår der en ønske om at rette forvridningerne ud og genoprette Sandheden, og da alle ønsker bliver opfyldt i det lange løb, bliver også disse ønsker opfyldt, og dette kaldes karma, der består i korrektioner af alting, der ikke er i overensstemmelse med Sandheden.

OM

I indvielsesceremonien symboliserede oplysningen af OM og det tredje øje, når chillummen blev tændt, vækkelsen af min rene bevidsthed.

OM siges at være lydbilledet af hele bevidsthedsspektret.

Det udtales aum i hinduismen, og a betegner dagsbevidstheden, u drømmebevidstheden og m den drømmeløse bevidsthed, der også kaldes den rene bevidsthed.

Den indledende bevægelse fra manifestationen af skabelsen siges at have været ledsaget af denne lyd, som kaldes Amen i kristendommen og Aameen i islam.

Åndeligt søgende forsøger at komme i kontakt med deres oprindelse ved at bruge OM som et kontemplationsobjekt på forskellige måder fx. ved at chante det, lytte til dets vibration med sit indre øre, tegne dets bogstavform eller visualisere bogstavformen ॐ for sit indre øje.

FLYTNING AF BEVIDSTHEDENS FOKUSERINGSPUNKT

Et mantra er et eller flere ord med indbygget kraft, der induceres ved hjælp af de lydbølger, som mantraet indeholder.

Lydbølgerne resulterer i kriya, der betyder handling og er en slags elektrisk stød, der kan få det til at gibbe i kroppen, som det gjorde i min krop, da ToTo chantede indvielsens mantra, og som det også gjorde de to gange, jeg indledte min meditation på OM.

Denne form for stød kan flytte bevidsthedens fokuseringspunkt til et nyt område og dermed give personen adgang, i et kortere eller længere tidsrum, til det bevidsthedsfelt i hans eller hendes totalbevidsthed, der rummer det påkaldte bevidsthedsfelts energikombination eller arketype, og fra de oplevelser, som personen opnår fra sin fokusering i dette bestemte bevidsthedsfelt, opstår en ny erkendelse om Virkelighedens beskaffenhed.

Man kan også flytte bevidsthedens samlepunkt langsomt ved at tilegne sig den mentale idé, som mantraet indeholder.

SHIVASHAKTI-PÅKALDELSEN

ToTo indledte ceremoniens mantra med at sige BUM, og dette ord er én de mange rodlyde, der bruges til at fremkalde Shiva.

ShivaShakti var mantraets andet ord, og dette er en anden betegnelse for det sammensmeltede maskuline og feminine princip, hvoraf Shiva er den maskuline del og Shakti den feminine del.

Shambhu er endnu et Shivanavn.

Sham alene betyder velfærd eller lykke og Bhu er en betegnelse for jordens sted.

Den samlede betydning af dette navn er derfor: Giver af lykke og velfærd til Jorden.

ToTo inducerede således ”Shiva-energien, der nedbryder uvidenheden for at give plads til bevidstheden om det sammensmeltede maskuline og feminine princip, der fremkalder lykke og velfærd på Jorden”.

I indvielsen fik jeg et glimt at dette uden dog at forstå, hvad der skete, og kontrasten til min dagsbevidsthed var så stor, at det kun fremkaldte frygt, men da glimtet voksede til et omfang, der bragte bevidsthedstilstanden i harmoni med min dagsbevidsthed, opdagede jeg, at denne tilstand havde

været mit åndelige mål, som jeg, indtil da, ikke havde været i stand til at sætte navn på.

TOTO OG SHIVA

ToTos personlige anvendelse af Shiva-energien var respektindgydende og til tider direkte ærefrygtindgydende.

Han nedbrød min åndelige uvidenhed gennem forskellige indvielser og min mentale uvidenhed ved at berøre emner, som var tabu for mig.

Emotionelt nedbrød han den ved at udspille psykodramaer, hvor han bragte min dybeste frygt frem i lyset.

Hans psykodramaer var scenarier, han udspillede, enten som konkrete handlinger eller som samtaler, som jeg i første omgang opfattede som fremtidsudsigter for mit liv.

Når mine følelser igen faldt til ro ovenpå forskrækkelsen over disse fremtidsudsigter, talte han med mig om mine følelser på en måde, der fik mig til at forstå, at det var et psykodrama, han havde udspillet, og at det ikke havde noget med mine fremtidsudsigter at gøre.

Min første reaktion var sædvanligvis at gøre, hvad der stod i min magt for ikke at lade mig påvirke, og når det viste sig ikke at være muligt, måtte jeg gå den tunge gang igennem min frygt.

Efterhånden, som jeg gik igennem den på forskellige områder adskillige gange, blev jeg mere rolig, for jeg opdagede, at frygten for en bestemt begivenhed var værre end selve begivenheden, og sommetider medførte en frygtet begivenhed ikke al den ødelæggelse, som jeg havde frygtet, at den ville, men viste sig i stedet at være en vidunderlig begivenhed hinsides min vildeste forestillingsevne.

TABU

Mit største tabu på kærlighedens område var den kendsgerning, at jeg var en seksuelt manifesteret skabning fra fødslen, og ToTo begyndte at berøre dette tabu en dag ved at fortælle mig, at han i en periode havde opholdt sig i et landsbysamfund ved foden af Himalaya.

I det samfund viste man børnene en træmodel af de seksuelle organer, så snart de viste interesse for emnet.

Børnene fik at vide, hvordan de var indrettet og fungerede og blev opfordret til at eksperimentere med jævnaldrende for at gøre deres egne opdagelser på området.

Jeg frygtede pædofili, hvis voksne anerkendte, at børn er seksuelt manifesterede skabninger, og blev rystet over hans udtalelser.

Jeg huskede min barndoms skam over min seksualitet, da jeg lige havde opdaget den i tre-års alderen ved at ride på min søsters knæ.

Min mor kom tilfældigvis forbi og skammede mig så voldsomt ud, at det gjorde et uudsletteligt indtryk på mig.

Jeg ønskede ikke at være 'en af den slags', der var uartige, så jeg forbød mig selv at føle disse følelser.

Når jeg lejlighedsvis følte dem alligevel, benægtede jeg det, endog overfor mig selv.

Sommetider gik mine følelser og min nysgerrighed over optugtelsen, og jeg deltog i hemmelige og skamfulde doktorlege med de andre børn for at opdage mig selv og dem, men jeg gjorde det til en vane at fantasere, at det ikke var mig, der deltog.

Da jeg som voksen opdagede, at jeg havde brug for at kunne udfolde mig seksuelt i forhold til min mand, havde min årelange selvfornægtelse nået et punkt, hvor jeg ikke kunne skille mig af med den, fordi den ikke passede ind i billedet længere, og min vane med at distancere mig fra mine seksuelle følelser ved hjælp af fantasien sad så dybt, at jeg heller ikke kunne skille mig af med den, blot fordi jeg nu ønskede at kunne elske rent med min mand.

Jeg fortalte ToTo om min frygt for pædofili, men han sagde, at skam over kroppens naturlige funktioner var en medvirkende årsag til pædofili.

Et menneske, der havde fået en sund opdragelse på det seksuelle område, ville udvikle en sund sans for, hvor grænserne gik, og ville således ikke føle sig drevet til at skade børn.

Desuden ville børnene fornemme samfundets åbenhed på dette område, og det ville give børnene friheden til at udtrykke overfor deres forældre eller andre voksne, hvis nogen nærmede sig dem seksuelt uden, at de ønskede at involvere sig, og således ville pædofili blive afskåret i opløbet.

SEKSUEL USKYLD

Siden angreb han dette tabu fra forskellige vinkler, og jeg begyndte at ønske at blive i stand til at elske rent med ToTo uden benægtelser eller fantasier.

Jeg opdagede imidlertid, at jeg ikke kunne gøre det på egen hånd og begyndte jævnligt at bede til mit sande Selv om af få hjælp.

I processen blev jeg til sidst i stand til at rette min forvredne seksualitet ud og opdagede derved mine seksuelle følelsers uskyldige natur.

Det lykkedes dog først mod slutningen af vores samliv.

Jeg husker endnu den dag, da det lykkedes mig ærligt af følge mine seksuelle følelsers svingninger fra først til sidst uden fantasier og uden benægtelse af deres intensitet eller mangel på samme, og jeg forstod, at jeg nu var blevet bønhørt.

Jeg blev klar over, at ToTo også havde oplevet forskellen, da han bagefter sagde: "Dette var elskov, og heri består forskellen på at elske og på at få sig et knald."

AT DØMME PÅ GODT OG ONDT

Ligesom ToTo anvendte Shiva-energien, anvendte jeg Shakti-energien.

Min anvendelse af Shaktienergiens Kali-aspekt kunne til tider skræmme mig selv.

Kali går til angreb på alt og alle i hele det materielle Univers og hugger ned for fode for at udrydde uvidenheden, som hun kalder det onde, og da hun har udryddet hele det materielle Univers, når hun frem til Shiva selv.

Han ligger smilende i meditation, og idet hun sætter foden på hans bryst, indser hun, at kun Shiva kan nedbryde uvidenheden, og så længe hun forestillede sig, at dette var hendes opgave, handlede hun i uvidenhed.

Idet hun erkendte dette, bed hun sin tunge over, dvs. at hun holdt op med at dømme på godt og ondt.

I mit tilfælde blev min Kali-energi aktiveret af min frygt for, at ToTo repræsenterede det største onde, jeg kunne forestille mig: Et menneske der udnyttede et andet under kærligheds maske for at opnå materiel vinding, og jeg ville hellere ødelægge mine materielle ressourcer end at lade dem komme os begge til gavn, for jeg ønskede ikke at give ham materielle fordele, hvis han i Virkeligheden forstillede sig, når han hævdede, at han elskede mig.

ToTo sagde ofte, at min mistillid til hans kærlighed var det største problem imellem os, men det kunne jeg ikke tage til mig, for jeg ønskede at se, om han stadigt ville være ved min side, hvis jeg var besiddelsesløs og uden position.

Ligesom Kali måtte jeg bide min tunge over efter, at jeg havde raseret mit materielle Univers.

Indvendigt bebrejdede jeg mig selv i hårde toner, at jeg ikke havde været klogere, indtil jeg fandt evnen til at tilgive mig selv ved hjælp af min mytologiske indsigt.

Jeg indså, at den naturlige konsekvens af, at Kalifeltet var aktivt i min bevidsthed, bestod i, at jeg blev gennemsyret af dets svingning og dermed svingede på samme frekvens.

Jeg stillede således for store krav til mig selv, når jeg krævede, at jeg skulle nå frem til Kalis højeste erkendelse uden at være gået gennem erfaringen.

Jeg begyndte at opgive mine domme over mig selv og andre ud fra synsvinklen godt og ondt.

I stedet begyndte jeg at finde en ny balance i de fire grundlæggende følelser, fordi jeg indså, at min frygt for at miste min elskede førte mig frem til at gå den ekstra mil, der skulle til for at få vanskelige ting til at lykkes.

Smerte førte mig til oplysning.

Integration af min oplysning førte mig til glæde, og formålet med denne nye balance var at gøre det muligt for mig at smelte sammen med min elskede i højere og højere riger.

TOTO OG PRECEPTOREN

Selvom jeg nu var initieret af ToTo, fortsatte jeg med at modtage sittinger fra min præceptor, men kort efter begyndte han at modsætte sig, at jeg besøgte præceptoren.

Jeg var sædvanligvis nedslået, når jeg kom derfra.

Hendes mening om vores forhold betød meget for mig, men hun mente ikke, at det ville holde på grund af aldersforskellen, kulturforskellen og den vanskelige arbejdssituation i Danmark, som sikkert ville forhindre ham i at få arbejde.

Han insisterede på at ledsage mig, når jeg tog ned for at besøge hende, men efter at have været i huset én gang, insisterede han på at vente udenfor.

"Nå, skal du nu derned *igen*?," sagde han i sin sædvanlige blide og kærlige tone, men med en humoristisk klagende undertone hver gang, jeg skulle af sted, "alting sker her, og du afbryder den naturlige strøm i begivenhederne ved at tage af sted."

Jeg inviterede præceptoren på middag i håb om, at det ville blødgøre stemningen mellem dem.

Han vidste, at hun var modstander af hashrygning, men efter middagen begyndte han at lave en chillum klar.

Han rakte den mod mig med et spørgende blik, og da jeg rystede på hovedet, rakte han den mod hende.

Hun rystede også på hovedet.

Han tændte den selv og rakte den derefter mod mig igen.

Jeg var ved at synke i jorden af skam over, at hun nu ville blive klar over, at jeg røg hashish sammen med ham, men tænkte så, at hun lige så godt kunne få det at vide, først som sidst, så jeg tog imod den og tog et sug.

Snart gled samtalen ind på åndelige emner.

Hun fortalte om fordelene ved at underkaste sig Mesterens vejledning, og han sagde, at der fandtes så mange Guruer i Indien.

Det var vanskeligt at bedømme deres kvalifikationer, så han foretrak at være sin egen Guru.

Hun begyndte at tabe tålmodigheden, så jeg skyndte mig at sige: "Prøv at lytte til det, han siger, selvom han er så ung, for han siger faktisk det samme som Mesteren bare på en anden måde."

Hun faldt til ro, men et øjeblik efter sagde han i sin sædvanlige blide og kærlige tone, men med en fast og temmelig kølig undertone, at han var utilfreds med min tilstand, når jeg kom fra hende, og at man skulle være forsigtig med at komme med dårlige suggestioner om fremtiden til folk, især når man trænede dem åndeligt.

Hun sagde, at nu kunne det være nok.

Hun var ikke kommet her for at blive belært af sådan en grønskolling.

Han hævede stemmen og sagde i en myndig tone, dog stadig med denne forbløffende mildhed og kærlighed i stemmen: "Kvinde, gå til din Mester og sig ham, at du ikke ved, hvad du gør."

Hun sprang op, løb ud i entreen og tog sit overtøj.

Jeg sprang op og løb efter hende.

Hun var allerede ude af døren og havde næsten nået sin bil, før jeg indhentede hende.

"Vær sød at blive her," sagde jeg.

"Nej," sagde hun, "jeg bliver her ikke længere. Nu er det op til dig, hvad du ønsker at gøre."

Hun startede sin bil.

Igen huskede jeg drømmen, hvor jeg forlod Mesterens gård.

Kunne jeg standse her?

Tanken fik mig til at synke sammen.

Nej, jeg måtte vente og se, hvor det hele endte.

Jeg gik ind igen og spurgte, om han havde behøvet at provokere hende på den måde, og han svarede, at han havde udspillet et psykodrama for at bringe både hende og mig ansigt til ansigt med os selv, hver på sin måde.

Næste dag ringede jeg til hende og sagde, at jeg ville ringe til hende, når jeg igen følte mig parat til at modtage sittinger.

SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG

Vi talte om at blive gift, og i vores samtaler om at gifte os sagde ToTo, at den mest almindelige vanskelighed i det jordiske ægteskab er besiddertrang og seksuel jalousi.

Jeg var ikke opmærksom på i hvilken grad, jeg led under disse følelser, men han advarede mig og sagde, at besiddertrang i sig selv er slemt, men seksuel jalousi er den mest destruktive af alle følelser, og hvis disse følelser ikke ændrede sig hos mig, ville han pludselig være borte.

Jeg blev rasende og sagde, at han kunne lade være med at foretage sig noget, der rejste disse følelser i mig, så behøvede det ikke at være noget problem.

SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG RETTET MOD FREMTIDEN

Han begyndte at stille mig ansigt til ansigt med min seksuelle jalousi og besiddertrang en dag ved at fortælle mig, at han var ved at forberede mig til at leve som en Brahmins hustru.

Som Brahmin ville han komme til at leve sit liv for andre, og jeg måtte også lære at leve mit liv for andre.

Jeg blev forventningsfuld ved tanken.

Han sagde, at denne livsform somme tider indebar, at han blev nødt til at elske med andre kvinder.

Hvis en kvinde i en landsby forblev barnløs, var det sædvane, at man henvendte sig til Brahminen og bad ham hjælpe til med at befrugte kvinden, hvis det var hendes mand, der var steril.

Jeg blegnede.

Jeg ønskede selv at føde hans barn og havde håbet, at det var et privilegium, som kun tilkom hans kone, men nu måtte jeg se i øjnene, at det skulle jeg ikke regne med.

I mine kaotiske tanker forsøgte jeg at finde et holdepunkt, som gjorde det muligt for mig at acceptere situationen, og fandt frem til, at det ville være en fordel, hvis der blev født så mange som muligt med hans gener, og da han desuden var mere kærlig, omsorgsfuld, medfølende og barmhjertig overfor mine følelser, end jeg nogensinde havde oplevet fra nogen før, ville han sikkert ikke begynde denne livsstil, før jeg var blevet stærk nok til at leve med den.

SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG RETTET MOD FORTIDEN

Da vi var på vej til Københavns Rådhus for at hente vores bryllupspapirer, sagde han: "Der er noget, du skal vide.

Da jeg var barn, havde jeg en legekammerat. Vi boede ved siden af hinanden og legede altid sammen.

Jeg elskede hende og lovede at gifte mig med hende, når jeg blev voksen.

Hun troede ikke på mig, men jeg lovede mig selv, at det ville jeg gøre.

Vi flyttede imidlertid fra hinanden og mistede kontakten, indtil vi mødtes i Madras efter nogle år, og mine følelser for hende havde ikke forandret sig.

Hun hedder Rani. Det betyder dronning.

Vi så en masse til hinanden, men en dag skete der forskelligt i hendes familie, som fik hende til at afbryde forbindelsen med mig.

Jeg skrev adskillige breve, men hun fastholdt, at vi ikke kunne se hinanden mere.

Jeg ønsker, at du skal vide, at jeg stadigt elsker hende og ønsker at tilbringe mindst fire-fem år af mit liv sammen med hende."

Det måtte være hans spøg?!!

Jeg så undersøgende på ham, men han så alvorligt tilbage på mig.

"Hvordan vil du gøre det, når du allerede er gift med mig?" spurgte jeg.

"Min far har også to koner," sagde han, "den første kone, som han giftede sig med af praktiske grunde og den anden, som han giftede sig med af kærlighed."

Jeg kunne levende forestille mig, at jeg var den, ToTo giftede sig med af praktiske grunde, og at hun var den, han giftede sig med af kærlighed.

Jeg tænkte, at dette havde noget at gøre med hans forberedelser af mig til at leve som en Brahmins hustru og rystede det af mig.

Når han først lærte mig bedre at kende, ville han opdage, at det var mig, han elskede og ønskede at være sammen med.

SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG RETTET MOD DET UHÅNDGRIBELIGE

Dernæst begyndte han at fortælle mig om Shri Krishnas forhold til hans ungdoms elskede, som hed Radha med tilnavnet Rani.

Dette pars kærlighed blev opfattet som et ideal.

Jeg spurgte, hvorfor Krishna så giftede sig med en anden, men han svarede ikke og sagde i stedet, at den kvinde, Krishna giftede sig med, var meget besiddende og skinsyg.

For mig var sammenfaldet mellem disse bidder af Krishnas historie og vores situation slående.

Sommetider fik jeg lyst til at ruske ham og råbe: "Vågn dog op. Det kan godt være, at hendes navn er Rani, men jeg *er* Rani, hvad enten jeg kaldes det eller ej, for det er mig, der er dit hjertes dronning, hvad enten du bryder dig om det eller ej," men jeg sagde ikke noget.

Til andre tider følte jeg mig skyldbevidst, fordi min kærligheds kraft måske havde suget ham til mig mod hans vilje.

Jeg blev så forpint af disse tanker, at jeg begyndte at bede til Gud med jævne mellemrum om, at han måtte blive frigjort fra sin skyld, hvis han var hos mig, fordi han skyldte mig noget fra tidligere liv, for jeg ønskede ikke at stå i vejen for ham, hvis han ønskede at være et andet sted.

Min jalousi mod Krishnas Radha Rani var den mest uhåndterlige af de former for skinsyge, jeg gennemled, fordi den var uhåndgribelig.

Når jeg bragte emnet Rani på bane på et fremskredent tidspunkt i vores liv sammen, så han træt ud og sagde: "Hiver du nu det gamle skelet ud af skabet igen".

Men det hjalp mig ikke, for det kunne jo være, at det var noget han sagde, fordi det blev mig, der var ved hans side gennem hele hans liv.

Selv da han fortalte mig, at Rani ikke var hendes rigtige navn, og at han nu ønskede at kalde hende ved hendes personlige navn og kalde mig Rani, fordi det var mig, der var hans hjertes dronning, havde jeg svært ved at tro på ham.

KRISHNA OG RUKMINI

Først efter hans død besluttede jeg selv at læse beretningen om Krishna, hans ungdoms kærlighed Radha Rani og hans hustru Rukmini Devi, og da helede mine følelser omsider.

Krishna blev født på landet, hvor det var skik, at børnene tog sig af køerne, så han voksede op som kohyrde og omgikkedes de andre kohyrder og kohyrdinder, hvoraf en var Radha Rani.

På det tidspunkt, hvor Rukmini hørte om ham, havde han allerede forladt

Radha Rani og var taget til storbyen.

Radha Rani var vred over, at han forlod hende og levede en tid i forbitrelse på minderne om ham.

Rukmini Devi havde ikke mødt Krishna, men ud fra det, hun havde hørt om ham, forstod hun, at han var hendes hjertes udkårne.

Rukmini var prinsesse og hendes familie var i færd med at gifte hende bort til en af tidens ansete prinser, men hun ønskede ikke dette ægteskab efter, at hun havde hørt om Krishna, selvom han var en simpel kohyrde.

Hun sendte ham et brev og bad ham om at komme og bortføre hende, inden det var for sent.

Krishna var ombejlet og kunne have valgt så mange, men hendes ønske gav genklang i hans hjerte, og han besluttede sig for at bortføre hende og gifte sig med hende, selvom han vidste, at hans handling ville skabe og manifestere opstandelse i den kongelige familie, og at han måtte forberede sig på en krigshandling mellem prinsen og ham selv for at kunne gennemføre sit ønske.

Hans forehavende lykkedes, han giftede sig med Rukmini Devi, fik børn med hende og blev ved hendes side resten af livet.

ÅNDELIGHED OG SEKSUALITET

Historien fik mig til at undre mig over, at åndelige aspiranter idealiserede forholdet mellem Krishna og Radha Rani i stedet for mellem Krishna og Rukmini Devi, men så gik det op for mig, at det lignede Mesterens og mit, og jeg kom til at opfatte idealiseringen som en lovsang til den platoniske kærlighed mellem en Mester og hans discipel.

Jeg mener dog, at renselsen af sindet ikke kan fuldbringes gennem platonisk kærlighed, fordi kærlighedens mest potente kraft, den seksuelle, ikke er en del af denne kærlighed.

På trods af mine mange års åndelige praksis under Mesterens vejledning, måtte jeg se i øjnene, at jeg var ude af stand til at foretage mig noget så enkelt som at følge mine seksuelle følelser ærligt i mit kærlighedsliv sammen med ToTo, og det tog mange års praktisk erfaring, før det omsider stod rent.

FORBEREDELSE TIL BHOG

Det faldt mig ikke ind i første omgang, at vores samtaler om parforhold kunne være psykodramaer, men lidt efter lidt faldt jeg til ro, for jeg indså, at der ikke skete noget konkret.

En dag så han alvorligt på mig og sagde, at disse problemer ikke altid kunne klares med ord.

Somme tider blev man nødt til at opleve.

Dette stemte overens med noget, jeg havde læst i en af Mesterens bøger om *Bhog*, som betyder at gå gennem virkningerne.

Han skrev, at en del af disciplenes *samskaras*, massive indtryk i sindet, kunne renses ud ved hjælp af transmissionen og disciplenes eget åndelige arbejde, men nogle indtryk var så massive, at de kun kunne renses ud ved at gå gennem virkningen af dem.

De tungeste samskaras lå nederst ligesom de tungeste partikler i en brønd, og derfor kom de først op til Bhog til sidst, og det var denne tunge afvikling af skæbnebindinger, ToTo begyndte at forberede mig på.

DET JORDISKE BRYLLUP

Han havde konsulteret en astrolog for at finde den rette dag for vores jordiske bryllup, og den 22. september 1978 var vores bryllupsdag.

Jeg følte en triumf på denne dag som om, jeg havde gennemført Verdens vanskeligste forehavende.

Gang på gang gik en glædesberusende følelse igennem mig ved tanken: "Nu er han min."

Vi blev gift på samlebånd på Københavns Rådhus, og det sørgede jeg over.

Jeg ville hellere have haft, at det skulle være sket i kirken med stor højtidelighed, men jeg havde meldt mig ud af folkekirken, og desuden havde jeg været gift en gang før, og jeg havde lært, at det ikke var passende for en fraskilt at klæde sig i hvidt til et kirkebryllup, så jeg syntes ikke, at det passede sig for mig at være klædt i hvidt i en kirke til mit bryllup.

DET ENGLELIGE BRYLLUP

DHARMA OG KARMA

Jeg havde lært, at dharma er den side af min skæbne, der har skabt og manifesteret bindinger, hvorfra jeg skal gå gennem virkningerne af mine konstruktive handlinger, og karma er den side af min skæbne, hvorfra jeg skal gå gennem virkningerne af mine destruktive handlinger.

Som åndelig aspirant var det imidlertid min opgave af frigøre mig fra alle bindinger, hvad enten de var konstruktive eller destruktive, for at opnå udfrielse.

Da ToTo begyndte at forberede mig på opløsningen af min karma på kærlighedens område og jeg blev klar over, at jeg skulle have forhold til andre mænd af den årsag, blev jeg ulykkelig og var endnu en gang overbevist om, at han ikke elskede mig.

DEN MYTOLOGISKE HARISHCHANDRA

Det begyndte med, at han viste mig en tegneserie, der i korte træk fortalte historien om den mytologiske konge Harishchandra, Sandhedens Konge.

Denne konge havde en oplevelse, der fik ham til at beslutte sig for altid at holde sig til sandheden.

En vismand besluttede sig til at udfordre hans beslutning, og Harishchandra fik i processen frataget sit rige og sin kone, der levede som tjenestepige i huset hos en anden mand, og desuden mistede han sin søn, der havde fået lov til at være hos moderen.

Til sidst levede han som slave på krematoriepladsen, hvor han tog sig af ligene.

Efter nogle år døde hans søn af et slangebid, og hans kone blev samtidigt falsk anklaget for mordet på en prins og dømt til døden.

Han vidste ikke, at anklagen var falsk, og var den, der skulle udføre halshugningen, men idet han skulle til at svinge sværdet, kom alle Guderne til stede.

Han havde nu bevist, at han ikke blot holdt sig til sandheden, fordi han var konge og havde råd til at være ærlig, men at han holdt sig til den under alle omstændigheder, og dermed havde han imponeret Guderne, der bragte en ende på hans lidelser ved at bringe hans søn til live og genforene ham og hans kone, der blev genindsat som konge og dronning.

Jeg havde efterhånden fået indtryk af, at ToTo ikke fortalte mytologiske beretninger for at underholde mig og blev bekymret over adskillelsen mellem kong Harishchandra og hans kone.

FORBEREDELSE TIL KARMAOPLØSNING

Da han havde været i Danmark i tre måneder, kom der brev fra hans søster.

Der var problemer i hjemmet, og han talte om at tage tilbage til Madras.

Han foreslog mig at bruge tiden på at bringe huset i orden og meditere på OM hver dag, medens han var væk.

"Det ville også være en fordel, hvis du tager dig kærligt af alle i dine omgivelser i stedet for at sidde i en krog og surmule over, at jeg ikke er der," sagde han.

"Mener du alle?" spurgte jeg.

"Ja," sagde han.

Jeg så vantro på ham.

Da ToTo kom til Danmark, havde mit forhold til min tidligere kæreste været slut i et år, men vi havde samme arbejdsplads, så han kunne følge med i, hvad der skete i mit liv, og han havde fået et nervesammenbrud, da jeg giftede mig med ToTo.

Han ringede i sin fortvivlelse til ToTo og bønfaldt ham om at måtte tale med mig under fire øjne.

Det havde jeg ikke lyst til, men selvom ToTo ikke sagde noget og så på mig på sin sædvanlige blide og kærlige måde, var der en underlig stilhed bag hans manglende reaktion på mit afslag, der fik mig til at føle det som om, jeg

havde et hjerte af sten, hvis jeg ikke tog over og talte med min tidligere kæreste, så jeg gik alligevel over for at tale med ham.

Han virkede som forvandlet og sagde, at han havde opnået specielle evner under sit nervesammenbrud, og det havde gjort ham meget stærk, så han havde besluttet sig til at tage mig fra ToTo.

Det forskrækkede mig, så jeg fortalte ToTo om det bagefter.

Han sagde: "Ja, det tror han, at han kan."

"Jamen, jeg er bange for, at han også kan det på en eller anden måde," sagde jeg.

"Det kan han ikke," sagde ToTo, "men han er nødt til selv at opdage det."

Da han nu sagde, at min omsorg skulle gælde alle, spurgte jeg: "Gælder det også min tidligere kæreste?"

"Ja," sagde han, "jeg er i alle mænd, og alle mænd er i mig."

Jeg så mistroisk på ham og spurgte, hvor langt denne omsorg skulle strække sig.

"Der skal ikke være nogen grænser," svarede han blidt.

"Heller ikke mod at sove sammen med ham?" spurgte jeg vantro.

"Nej," svarede han.

Efter han tog af sted, fik jeg snart alting i orden og mediterede dagligt på OM.

Jeg begyndte at se min tidligere kæreste på venskabelig basis.

Han var ved at læse en bog af en af nutidens psykologer, som havde skabt og manifesteret en ny terapiform, og han anbefalede mig at læse terapeutens bog, som begejstrede ham, fordi han genkendte beskrivelsen af de følelser, han havde gennemlevet, da jeg giftede mig med ToTo.

Det havde været, som om alle de propper, der havde holdt hans følelser nede siden barndommen var fløjet ud, og selvom det havde været en smertefuld oplevelse, ville han ikke have undværet den, fordi den havde hævet hans generelle energiniveau på en helt ny måde.

Terapeuten hævdede, at han kunne give sine klienter den samme oplevelse, men under trygge vilkår således, at klienterne kunne få adgang til de energier, som de fortrængte følelser blokerede.

ADSKILLELSENS SMERTE 1

I mellemtiden nærmede julen sig, og ToTos ankomst var fastlagt til den 23. december.

Jeg vovede ikke at se frem til det, før jeg så ham i lufthavnen, fordi han var kommet fem måneder senere til Danmark, end vi havde aftalt, sidste gang han kom til Danmark.

Den 22. december ringede telefonen.

Det var et telefon-telegram med en lakonisk besked: "Forsinket."

Jeg vaklede bort fra telefonen og sank om på sofaen.

En skarp smerte gik gennem mit hjerte og spredte sig til mit hoved.

Efter et par timer begyndte den fysiske smerte at formindskes.

De følgende dage gik jeg rundt i en døs.

Det meste af tiden lå jeg på sofaen og stirrede ud i den tomme luft.

I TERAPI

En udveksling af breve begyndte, og han skrev, at han havde mistet sit pas i New Delhi, og der var vanskeligheder i familien, så det ville sandsynligvis tage lang tid, før han kom til Danmark igen.

Jeg så mig om efter en udvej til at gøre ventetiden kort.

Min søster og min tidligere kæreste havde talt om at tage til Amerika for at afprøve den nye terapi.

Halvt i en døs begyndte jeg at tage skridt til at deltage.

Måske kunne terapi hjælpe mig ud af mine uudholdelige følelser, og det kunne måske også styrke mig, så jeg blev i stand til at bevare balancen i fremtiden, når ToTo foretog sig noget, som måske ellers ville bringe mig ud af balance.

Jeg skrev til ToTo om mine planer og fik et brev, hvori han skrev: "Hvorfor bruge alle de penge på en terapi i stedet for at komme her og dele med dig selv?"

Han mente, at vi var to halvdele, som udgjorde et hele, så når jeg delte med ham, delte jeg med mig selv, og endnu en gang ramte han lige ind i min frygt for at blive udnyttet materielt under kærligheds maske.

Jeg spurgte forskellige mennesker, hvad de mente om hans forslag, men da alle enstemmigt rådede mig fra at rejse til Madras, skrev jeg tilbage, at min beslutning stod fast, og han kunne tage med til Amerika, hvis han ønskede det.

Han svarede, at som tingene stod nu, var den mulighed fjern.

Til min overraskelse blev jeg lettet.

Mit formål med rejsen var at finde styrken til at være sammen med ham, og jeg troede ikke, at jeg kunne koncentrere mig om terapien, hvis han var der.

Jeg søgte orlov fra mit job, satte mit hus til salg, og da alt var gået glat igennem, kom der et brev fra ToTo, hvor han skrev, at nu kom han.

Jeg skrev tilbage, at det ville være bedre at vente med at mødes, til jeg vendte tilbage til Danmark, fordi det var for sent at ændre noget, men i begyndelsen af juni 1979 ankom han igen til Danmark, og vi havde tre intense uger sammen, inden jeg tog til Los Angeles.

I Los Angeles modtog jeg et brev fra en af Mesterens disciple, som skrev, at Mesteren ville komme til Danmark i slutningen af maj 1980, og det blev afgørende for min beslutning om at vende tilbage.

Resten af min familie ønskede at blive længere i Los Angeles, så i slutningen af maj tog jeg selv af sted.

ToTo så træt ud, da jeg mødte ham i lufthavnen

Det gav et gib i mig, da han tog om mig, så kærligt på mig og sagde: "Min kone."

Der lå så meget i hans udtalelse af de to ord, at jeg ikke vidste, hvilket ben jeg skulle stå på af glæde.

Jeg så ind i hans strålende øjne og blev endnu en gang fortryllet af hans magiske væsen.

Jeg var ivrig efter at finde ud af, om det, jeg havde lært i terapien, ville påvirke vores forhold til det bedre.

ToTo mente, at terapien var overfladisk og ikke ville forbedre noget, og det viste sig at være sandt.

GENSYN MED MESTEREN

ToTo og danskeren, som var taget sammen med ham til lufthavnen, ønskede at besøge en ven, som de begge havde boet hos i den første tid, jeg var i Amerika, men jeg ønskede at møde Mesteren.

Jeg bad ToTo om at tage med, for jeg håbede at opnå et klarere billede af ham ved at se ham sammen med Mesteren, men han afslog det.

Da vi skiltes, gik et stik af smerte igennem mig.

I overensstemmelse med mit eget valg havde jeg været adskilt fra ham i elleve måneder.

Hvorfor gjorde det så ondt at skulle se ham gå den anden vej i nogle timer?

Jeg kunne ikke gå med dem, for jeg *skulle* se Mesteren.

Med besvær fik jeg revet mig løs og tog bussen til Hellerup.

Da jeg kom ind i huset, var fløjdørene til Mesterens værelse åbne.

Nogle få disciple sad i værelset, og uden at se mig om gik jeg ind og satte mig ned.

Øjeblikkeligt følte jeg den lyksalighedsskabendemanifesterende kraft, der udstrålede fra ham.

Det var en bedrøvelig kontrast til den tyngde, jeg følte i mit hjerte.

"Åh Mester," tænkte jeg samtidigt med, at tårerne trillede ned over mine kinder, "jeg har denne smerte indeni mig, og jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre".

Kraften blev stærkere, smerten forsvandt, og jeg sank ind i meditation.

Da meditationen var forbi, rejste jeg mig stilfærdigt og forlod huset.

Mine fødder var lette som fjer, og jeg dansede nærmest hen ad vejen, for nu havde jeg gjort min pligt overfor Mesteren, og nu skulle jeg være sammen med ToTo.

RENSELSE FOR JALOUSI OG BESIDDERTRANG 1

Da jeg ankom til vennens hus, var der en stor gruppe mennesker til stede.

Blandt dem en kvinde som ToTo havde skrevet til mig om, kort før jeg forlod Los Angeles.

I brevet havde han fortalt om de mennesker, som han havde mødt, medens jeg var borte, og som havde betydet noget særligt for ham, og denne kvinde og han havde været elskende.

Jeg satte mig ned ved siden af ham, og han lagde en beskyttende arm rundt om mig og tog min hånd i sin.

Jeg så nysgerrigt på hende.

Hun stirrede ud i luften og undgik omhyggeligt mit undersøgende blik.

Ved siden af hende sad hendes nye kæreste.

Jeg undrede mig over hendes valg.

Han og ToTo var diametrale modsætninger.

Hun bar for meget makeup om øjnene, og det gav hende et sygeligt udseende.

Hendes tøj passede dårligt.

"Det er klogt af ToTo at konfrontere mig med en kvinde, der vækker min medfølelse snarere end min jalousi," tænkte jeg, "det vil gøre det lettere for mig at overvinde min jalousi."

Noget brød, smør, syltetøj, knive og skærebrætter lå på gulvet, som også tjente som bord.

Tilfældigvis rakte den unge kvinde og jeg ud efter brødet samtidigt.

Vores øjne mødtes, og jeg prøvede på at smile.

Hun forsøgte at sende et forsigtigt smil tilbage og skyndte sig igen at se ud i den tomme luft.

Jeg blev venligt stemt og fik mod til at smøre et stykke brød og give det til hende.

Hun så hurtigt på mig og modtog det med et næsten uhørligt tak.

Det var blevet sent og mange besøgende var gået.

Jeg ventede på, at ToTo skulle give signal til opbrud, men i stedet foreslog han, at vi skulle blive natten over.

Mange af de andre gæster besluttede også at blive, og nogle skummadrasser blev rullet ud på gulvet.

Vi lagde os ned på gulvet på en måde, der gav plads til så mange som muligt.

Den unge kvindes nye kæreste, hun selv, ToTo og jeg lå ved siden af hinanden.

Jeg hvilede mit hoved på hans skulder og prøvede på at falde i søvn, men jeg kunne ikke lade være med holde øje med den unge kvinde på hans anden side.

Pludselig strakte han sin frie arm over mod hende, og hun kastede sig i hans favn med en halvkvalt hulken.

Modstridende følelser af jalousi og medfølelse rejste sig i mig.

Hun var som en druknende, der klyngede sig til et halmstrå.

Lidt efter rejste hun sig og gjorde sig klar til at gå.

ToTo bøjede sig over mig og sagde blidt, at hun ønskede at gå hjem, og han ville følge hende.

Jeg nikkede stumt.

De gik.

Desperation og jalousi hamrede i mig, men jeg følte mig i skæbnens vold og så ingen anden mulighed end at acceptere begivenhederne.

Det faldt mig ind, at hendes nye kæreste også måtte føle sig såret, og jeg rakte en arm ud og strøg ham over håret.

Han greb min hånd.

Det gjorde mig stærkere, at en anden behøvede min hjælp, og jeg var taknemmelig over at have noget at gøre midt i mine kaotiske følelser.

Jeg rejste mig og lavede noget mad, og så snart vi havde spist, faldt han i søvn.

Jeg følte mig fortabt og lyttede intenst efter ToTos fodtrin på trappen.

Til sidst opgav jeg håbet om at se ham før næste morgen, og da hørte jeg omsider hans fodtrin.

Jeg sprang op og gik ud for at møde ham i døren.

Han så træt ud.

"Hvordan står alting til her?" spurgte han med en træt blid stemme og så undersøgende på mig.

"Godt, nu hvor du er tilbage," svarede jeg og fortalte ham, hvad der var sket, "hvordan gik det for dig?"

Han fortalte, at han havde trøstet hende, så godt han kunne.

De havde elsket, og han havde fortalt hende, at hans følelser for hende var de samme, som de altid havde været.

I samme øjeblik han sagde det, følte jeg mig rolig.

Han benægtede ikke sine følelser for hende, og de var, som de altid havde været, og det indebar, at hans følelser for mig også var, som de altid havde været, og at han ikke ville benægte sine følelser for mig overfor andre.

Jeg behøvede ikke at manipulere eller gøre noget særligt for at vinde hans hjerte.

Hans følelser var, som de altid havde været uafhængigt af, at jeg havde forladt ham for at tage til Los Angeles i så lang tid.

De var, som de altid havde været, både for hende og for mig, og vi havde hver især vores egen plads i hans liv og hans hjerte, og i det øjeblik stolede jeg på, at det var mig, der var hans hjertes dronning, og at intet eller ingen kunne ændre på det.

Derudover var hans kærlighed til hende af en sådan art, at han ville komme til hende og trøste hende på en hvilken som helst måde, der var nødvendig, når hun var i en tilstand af fortvivlelse, uden hensyn til den kontroversielle karakter og konsekvens af en sådan handling.

Jeg var hans kone, og hvis han ville gøre dette for en elskerinde, sagde det mig, at han også ville gøre det for mig, hvilket indebar, at jeg kunne stole på ham under selv de mest usædvanlige omstændigheder.

For mig var dette en usædvanlig klar måde at tænke på.

Når jeg var sammen med ham, skete det ofte, at selve hans tilstedeværelse fik mig til at tænke på måder, der var meget forskellige fra min sædvanlige måde at tænke på ligesom, når jeg var sammen med Mesteren.

På et tidspunkt havde hun sagt, at hun længtes efter sin kæreste og havde bedt ToTo om at gå tilbage og fortælle ham, at hun savnede ham og trængte til ham.

Hendes kæreste var vågnet, og da han hørte det, rejste han sig og tog af sted.

Min glæde over, at ToTo var tilbage igen, overskyggede min uro over begivenhedernes udvikling.

Vi lagde os ned, og da jeg lagde mit hoved på hans skulder, rejste der sig en intens følelse af glæde og triumf i mig.

Det var lykkedes mig at leve gennem nattens begivenheder uden at miste besindelsen.

Da vi vågnede næste morgen, var jeg stadigt i højt humør, så da ToTo fortalte danskeren om aftenens begivenheder, var jeg i stand til at lytte med et smil.

Danskeren sendte mig nogle stjålne øjekast, og det gjorde mig endnu mere glad for den ro og styrke, jeg følte.

KRONPRINSENS HJÆLP 1

Sent på eftermiddagen tog danskeren, en ven af ham, ToTo og jeg ud for at besøge en af deres venner.

ToTo var varm og opmærksom, og jeg var lykkelig og stærk.

Om aftenen gik vi til et af musikstederne på Christiania, der er et område i København, hvor mennesker lever på en måde, der ligger uden for det omgivende samfunds normer, og jeg satte mig ned og iagttog, hvordan både mænd og kvinder lyste op og fik liv i ansigterne, når ToTo gav dem opmærksomhed.

Vi blev natten over hos danskerens og ToTos venner, og da jeg vågnede den følgende morgen, var jeg rastløs og ulykkelig.

Min vanemæssige måde at tænke på var vendt tilbage, og jeg følte smerten fra min seksuelle jalousi og besiddertrang.

Jeg ønskede at komme væk derfra.

Jeg sagde det til ToTo, som spurgte, om han skulle gå med mig.

"Det er op til dig," sagde jeg koldt, fordi han overhovedet spurgte om det, for jeg mente, at det end ikke behøvede at blive sagt, at jeg ønskede, at han skulle komme med mig.

Han sagde, at i så fald ville han blive noget længere.

Da jeg kom ud på gaden, håbede jeg at høre hastige trin bag mig, men de kom ikke.

Jeg tog til Albertslund til min søsters tomme hus, tog et bad, og tog derefter til Hellerup for at besøge Mesteren.

Fløjdørene til hans værelse var lukkede og forblev lukkede under mit besøg, og Kronprinsen tog sig af aftensittingen.

Han begyndte at transmittere.

Jeg sank dybere og dybere ind i meditation.

Pludselig viste ToTo sig for mit indre øje.

Han havde et muntert glimt i øjnene og så spørgende på mig.

Jeg tænkte vredt: "Gå med dig. Du giver mig ikke andet end smerte."

Hans ansigt var stadigt spørgende men blev alvorligt.

Vidste han da ikke, hvor meget smerte han kostede mig?

Jeg blev formildet og tænkte: "All right, hvis du er i min søsters hus, når jeg kommer dertil efter denne sitting, vil jeg stole på dig i fremtiden."

Hans billede forsvandt.

Et øjeblik efter dukkede det op igen, og han stillede et spørgsmål uden ord: "Er det i orden, hvis jeg tager danskeren med mig?"

"Ja, ja," tænkte jeg utålmodig over, at han overhovedet tog hensyn til sådan en bagatel.

Hans billede forsvandt.

Fra det øjeblik kunne jeg ikke fortsætte meditationen.

Jeg ventede utålmodigt på, at sittingen skulle blive overstået.

Hvis ToTo ikke var i min søsters hus, når jeg kom tilbage, ville jeg ikke længere stole på ham og finde mig i at gennemgå de lidelser, som jeg oplevede sammen med ham.

Hvis han var der, var det et mirakel, for han havde ingen nøgle til huset og kunne ikke vide, om jeg var hos Mesteren, min familie eller et andet sted i stedet for at være i min søsters tomme hus, og så ville jeg have tillid til ham i fremtiden.

Da sittingen var ovre, hastede jeg ned til S-toget.

Jeg trippede rastløst frem og tilbage på perronen.

Endelig kom toget, og jeg gik ind for at sætte mig, men var for rastløs til at kunne sidde, så jeg rejste mig igen.

Mit hjerte sad i halsen, og mine tanker ræsede frem og tilbage.

Omsider nåede vi Albertslund station.

Jeg nåede stien, der førte ned til min søsters hus.

På lang afstand kunne jeg allerede se, at ingen sad på trinet foran huset.

Jeg begyndte at gå langsommere.

Nej, det var også for godt til at være sandt.

Der var ikke noget at gøre ved det.

Det måtte være slut.

Da jeg nåede hoveddøren, hørte jeg musik inde fra huset.

Med rystende hænder tog jeg nøglen frem, låste op og trådte ind.

ToTo og danskeren sad i dagligstuen, og musikken strømmede ud af stereohøjtalerne.

Jeg så på ToTo, og han så tilbage på mig med et drillende udtryk i øjnene og et uudgrundeligt smil.

Jeg kastede mig om halsen på ham.

Da jeg igen fandt mæle, fortalte jeg ham det hele.

Han rynkede brynene: "Troede du virkelig, at jeg nogensinde ville såre dig?"

"Åh, jeg vidste virkelig ikke, hvad jeg skulle tro," svarede jeg.

På det tidspunkt forstod jeg ikke, at det ikke var ham, der sårede mig, men at det var min seksuelle jalousi og besiddertrang, der sårede mig.

Han rejste sig, gik ind i det tilstødende værelse og kom tilbage med en dyblilla blomst, der bestod af en tung klase af små blomster.

Han overrakte mig den på en ganske særlig måde.

Lilla!

Magiens farve!

Den magi, der opstår fra sammensmeltningen af blå, der repræsenterer den Guddommelige kærlighed og rød, der repræsenterer den jordiske kærlighed.

Jeg oplevede overrækkelsen af blomsten som et ridderslag og en besegling af den transcendentale kontakt mellem os og så på ham med taknemmelighedens tårer i øjnene.

"Hvordan kom I egentlig ind?" faldt det mig pludselig ind.

"Danskeren har en nøgle, som din søster gav ham," svarede ToTo.

Nå, ja, nu huskede jeg, at hun havde givet ham en nøgle, så han lejlighedsvis kunne overnatte der, når han var i København, medens hun var i Los Angeles.

AFSKED MED MESTEREN

Jeg ønskede stadigt at se Mesteren og ToTo sammen, for jeg følte, at der var en forbindelse mellem dem, som jeg var ivrig efter at afdække, men hver gang jeg foreslog, at vi skulle tage ud og besøge Mesteren, ønskede han ikke at komme med, og han modsatte sig også, at jeg tog af sted.

Det gjorde mig ekstra lydhør, for han plejede ikke at modsætte sig mine ønsker.

"Hvorfor er du imod det?" spurgte jeg.

"Hvad skal du derud for? Du afbryder den naturlige strøm i begivenhedernes udvikling ved at tage af sted."

Omsider besluttede jeg at tage afsked med Mesteren.

For en gangs skyld indvilgede ToTo i at komme med mig, men han ønskede ikke at komme med ind i huset og ventede udenfor.

Fløjdørene til Mesterens værelse var åbne, og både Mesterens værelse og det tilstødende værelse var fyldt med mennesker.

Jeg stillede mig bag mængden.

"Jeg er kommet for at sige farvel," tænkte jeg.

Jeg ventede på, at noget skulle ske, men efter nogle få øjeblikke accepterede jeg tanken om, at vores afsked ville finde sted uden nogen særlig reaktion fra hans side.

I samme øjeblik blev alle bedt om at forlade Mesterens værelse, så han kunne hvile.

Folk rejste sig og strømmede ud, og da den sidste var gået, trådte jeg hurtigt ind, parat til at trække mig tilbage, hvis jeg stødte på den mindste forhindring, men ingen protesterede, og dørene blev lukket bag mig.

Jeg gik over til hans seng og satte mig på gulvet foran ham.

Han lå i sengen og så på mig.

Det var min hensigt at gentage, hvad jeg havde tænkt, men jeg kunne ikke få ordene over mine læber.

"Jeg er blevet gift," sagde jeg i stedet.

Han svarede ikke.

Jeg sagde ToTos personlige navn.

Med et sæt satte han sig op i sengen og gentog spørgende navnet.

"Åh, I skal starte et forehavende sammen," sagde han så.

"Ja," svarede jeg overrasket.

Jeg havde ikke før set ham rejse sig med et sæt.

"Hvilken slags forehavende er det, I vil gå ind i?" spurgte han.

"Vi har tænkt på noget med både i Indien, for det vil være til gavn for mange," svarede jeg.

Han så ud til at miste interessen, nikkede og lagde sig igen.

"Jeg er dig så taknemmelig," sagde jeg.

Jeg havde ikke mere på hjerte og ventede på at høre, om Mesteren havde noget at sige mig.

Vi sad i tavshed i nogle minutter.

”Ønsker du at hvile nu?” spurgte jeg.

”Der er ingen hvile for mig nogen steder,” svarede han, ”der er for meget arbejde at gøre”.

En præceptor stak hovedet ind og bad mig om at forlade værelset, for der var også andre, der ønskede at tale privat med Mesteren, så jeg rejste mig og gik.

ADSKILLELSENS SMERTE 2

En morgen, fem dage efter min tilbagekomst, kom ToTo ind i soveværelset og sagde, at jeg skulle stå op, men den særlige morgen trak jeg dynen op over

hovedet og nægtede at stå op.

ToTo lo kærligt og sagde til danskeren: "Der ser du, hvor tæt forbundet vi er. Hun fornemmer min beslutning, og derfor ønsker hun ikke at møde dagen."

Jeg hev dynen væk fra hovedet.

"Hvad mener du?"

"Jeg har besluttet at vende tilbage til Madras."

Jeg trak dynen op over hovedet igen og sagde ingenting.

Han lagde blidt hænderne på dynen og rystede mig lidt frem og tilbage: "Åååh, lad være med det. Kom nu til live. Kom n..u..u..u."

Jeg svarede ikke.

Han gjorde sig klar til at gå sammen med danskeren, og det plejede at få mig op i en fart, men jeg rørte mig ikke.

"Kom nu op," sagde han med sin sædvanlige kærlige og blide stemme men med en klagende undertone blandet med munterhed, "det er en smuk dag, og du ligger bare der uden at møde den."

"Jeg gider ikke," sagde jeg koldt.

"Kom og hjælp mig," sagde han til danskeren og sammen hev de dynen af mig og fik mig ud af sengen.

ToTo fortalte, at han havde fået et brev fra sin søster.

Hans far var syg, og familien havde brug for ham.

Jeg svarede ikke.

Jeg ønskede bare at lukke øjnene og lade som om, intet var sket.

Til sidst gav jeg efter.

"Jeg vil med," sagde jeg.

"Tiden er ikke moden," svarede han, "du må være tålmodig og vente."

"Det siger du kun, fordi du ikke vil have mig med," sagde jeg.

Han rystede på hovedet og sagde: "All right, du kan komme med."

Jeg blev tvivlrådig.

Hvis jeg tog med, var det ensbetydende med, at jeg brændte alle mine broer, og det kunne jeg gøre for mit eget vedkommende, men jeg syntes ikke, jeg kunne ikke træffe et sådant valg på min søns vegne, og han var ikke gammel nok til at klare sig selv.

"Hvis du tager af sted, kommer du så tilbage igen?" spurgte jeg i stedet med spinkel stemme.

"Ja, jeg kommer tilbage efter et par måneder," sagde han.

"Lover du det?"

Han nikkede.

Jeg huskede med smertefuld klarhed de adskillelser, vi allerede havde været igennem, og sad surmulende og tavs i bilen.

"Hvis han virkelig elsker mig, tager han ikke af sted," tænkte jeg.

"Jeg tager ikke af sted alligevel," sagde ToTo.

"Du mener det ikke," sagde jeg, "det er bare noget, du siger for at gøre mig glad lige nu."

"Nej, nej," sagde han, "jeg tager ikke af sted, hvis du føler det på den måde."

Jeg blev tvivlrådig.

Hvis det lykkedes mig at holde ham tilbage, ville han måske senere bebrejde mig, at hans familie havde lidt på grund af hans fravær.

Sæt nu hans far døde?

Min modstand ebbede ud.

Vi bestilte hans billet til ni dage senere.

DET SMELTEDE HJERTE

En dag nævnede han i forbifarten, at han havde mødt min tidligere kæreste i indkøbscentret, og han havde indtryk af, at han havde det meget dårligt og

var meget ensom.

Jeg svarede ikke.

Jeg vidste, at min tidligere kæreste var kommet hjem fra Los Angeles og formodentligt følte sig nedtrykt.

Vi havde ikke set meget til hinanden i Amerika, og terapien havde ikke givet det resultat, som han havde håbet.

Uden at jeg vidste, hvordan jeg vidste det, vidste jeg, at ToTo forventede, at jeg skulle foretage mig noget i den anledning, men det var jeg ikke villig til.

ToTo blev imidlertid ved med at nævne hans navn ved forskellige lejligheder, og undertonen i hans kærlige og milde stemme blev for hver gang mere ildevarslende, ikke som en trussel for at presse mig til en handling, som jeg ikke ønskede at udføre, men som en advarsel om, at nogle handlinger var nødvendige for, at mit liv kunne udfolde sig på rette måde, ligegyldigt hvad han eller jeg følte for det rent personligt.

Jeg vred min hjerne for at finde ud, hvordan det kunne lade sig gøre, at jeg kunne trøste min tidligere kæreste uden at gå glip af ToTos selskab, så da danskeren og vi var på vej ud for at spise en dag, foreslog jeg, at vi skulle køre forbi pensionatet, hvor han boede, for at spørge ham, om han ville med.

Vi standsede foran pensionatet, og jeg gik op og ringede på.

Der gik temmelig lang tid, før døren blev åbnet, og min tidligere kærestes blege og triste ansigt kom til syne i døren.

Da han så mig lyste et svagt glimt op i hans øjne.

Jeg fortalte ham mit ærinde, men han ville ikke med.

Da jeg kom ned, så ToTos ansigt stivnet ud på trods af den kærlighed, der altid fandtes i hans ansigtsudtryk selv under de værste omstændigheder.

"Nå, så han ville ikke med?" spurgte han blidt.

"Nej," svarede jeg trodsigt, fordi det ikke føltes som den rette handling, jeg havde udført, "men nu har han fået chancen, så han foretrækker sikkert at være alene."

"Er det den rette handling?" spurgte ToTo.

Jeg svarede ikke.

Vi havde kun så lidt tid sammen, inden han skulle rejse.

"Skal vi slå plat og krone om det?" spurgte han i en mildere tone.

Jeg nikkede.

Han flippede mønten, og jeg tabte.

Jeg prøvede med en spag indvending: "Sæt han nu ikke vil have, at jeg skal blive der?"

"Det skal du ikke bekymre dig om. Vi venter her, til du har spurgt ham."

Jeg gik op og ringede på igen.

Denne gang blev døren hurtigt åbnet, og min tidligere kærestes ansigt kom til syne i døren med håb lysende ud af øjnene.

"Vi tænkte, at det måske var en god idé, at jeg blev her lidt, hvis du vil have det," sagde jeg.

Han nikkede.

"All right, så vil jeg gå ned og fortælle de andre, at de ikke skal vente på mig," sagde jeg.

Han nikkede igen.

Jeg blev modløs.

ToTo var i stadig bevægelse over hele byen, og jeg kunne ikke være sikker på, hvor jeg kunne træffe ham senere, men så fik jeg en idé.

Jeg ville overlade bilen til ham og danskeren, for så var vi nødt til at aftale et tidspunkt, hvor de skulle hente mig igen.

Min tidligere kæreste var gået med ned, og da han fik øje på ToTo, gik han hen til ham og takkede ham, fordi han havde ladet mig blive der.

ToTo så medfølende på ham, lagde hånden på hans skulder og sagde med sin blideste stemme: "Tænk ikke på det, min ven, og du behøver ikke at tage tiden i betragtning."

"Hvad er det, du siger?" tænkte jeg chokeret, "giver du mig bort på ubestemt tid?

Det kan jo tage årevis, måske en livstid, hvis hans hjerte skal lukke sig op fra den tilstand, han er i, og hvad så med dig og mig?"

ToTo havde fortalt mig, at jeg var den eneste, der kunne lukke min tidligere kærestes hjerte op, men det havde ikke gjort mig mere modtagelig for hans forslag.

Jeg følte mig igen i skæbnens vold, for jeg havde efterhånden lært, at når jeg havde den følelse, som jeg havde nu, kunne jeg lige så godt springe ud i det, der var foran mig, i stedet for at forsøge at undslippe det.

Hvordan kunne jeg være sikker på at møde ToTo i morgen for den sags skyld, faldt det mig pludseligt ind.

I morgen var den store dag!

ToTo havde fortalt mig, at den følgende dag rummede helt specielle energier, der var velegnede til den store indvielse, og jeg ønskede at være sammen med ham på den dag, så jeg kunne opnå den, hvad den så end bestod i.

"I kan tage bilen," sagde jeg.

"Det gør ikke noget. Du kan beholde den," sagde han.

Min modstand ebbede ud.

Jeg besluttede at slå ToTo ud af hovedet og koncentrere mig om det, der var foran mig.

Vi gik op på min tidligere kærestes værelse og satte os til at tale sammen.

Han så på mig med et blik, der fik mig til at tænke: "Åh, han elsker mig lige så inderligt, som jeg elsker ToTo," og jeg blev opfyldt af medfølelse med hans kærlighed og smerte over dens håbløshed.

Jeg lagde armene om ham, og vi sad i adskillige timer og talte med dæmpede stemmer om hans situation.

Da han var kommet tilbage til Danmark, havde han opsøgt sin bror, der havde opbevaret hans ting, men broderen, der var alkoholiker, havde forladt sin lejlighed, der nu var beboet af tilfældige alkoholikere og narkomaner.

Alle hans ejendele var forsvundet, så nu stod han på bar bund på alle områder.

Da det næsten var midnat, besluttede jeg at tage til Albertslund i håbet om at ToTo ville være der, selvom jeg følte, at det ikke var den rette handling.

Jeg kørte mod Albertslund, men følte med stigende sikkerhed, at jeg ikke ville møde ToTo der.

Han var der heller ikke, og jeg blev så fortvivlet over det, at jeg skreg hans navn med tårerne strømmende ned over kinderne.

Jeg kunne ikke falde i søvn, men til sidst besluttede jeg at opgive at komme til at se ToTo og tage over til min tidligere kæreste, så snart jeg vågnede, for at gøre dette færdigt, hvad det så end var.

Derefter faldt jeg i søvn.

Næste morgen tog jeg straks over til min tidligere kæreste, og da vi havde talt sammen i nogle timer, foreslog jeg, at vi skulle køre til byen.

Jeg håbede, at han nu følte sig så stærk, at han kunne tåle, at ToTo stødte til os.

Da vi kom ned til bilen, fandt jeg et stykke guldpapir stukket ind under en af vinduesviskerne.

Jeg vidste med det samme, at ToTo havde været forbi og havde efterladt denne hilsen til mig.

Guld er det ædleste af alle metaller, og på denne måde fortalte han mig, at jeg stod overfor et afgørende slag, hvor det var vigtigt, at jeg handlede i overensstemmelse med de ædleste bestræbelser.

Min plan om at prøve på at møde ToTo føltes ikke som den rette handling, men jeg rystede følelsen af mig, og vi tog forskellige steder hen, hvor ToTo ofte kom, og bankede på døren, men ingen lukkede op.

Vi tog til Christiania og gik rundt derinde, indtil vi løb ind i et ægtepar, som også ledte efter ham.

Da jeg talte med dem, fik jeg en fornemmelse af, at ToTo var på Christiania for at opfylde deres ønske om at se ham, men ville holde sig borte, så længe de var sammen med os af hensyn til både min tidligere kæreste og mig.

Jeg kunne ikke stille noget op overfor dette.

Vi tog tilbage til pensionatet.

Efterhånden som vores samtale skred frem, blev mit hjerte gradvist blødere og blødere i medfølelse med min tidligere kærestes lidelser, og da han bad mig blive natten over, sagde jeg ja med det samme.

Vi lå i hinandens arme, da jeg pludselig blev opmærksom på mit hjerte.

Det føltes som om, det smeltede, strømmede ud af min krop som damp og efterlod et tomt hul.

Næste morgen så han glad og selvtillidsfuld ud, og jeg tænkte ikke mere på at forlade ham.

"Hvordan har du det?" spurgte jeg.

"Jeg har det fint nu," sagde han, "og du behøver ikke at blive her længere."

"Jeg har ikke noget imod at blive," sagde jeg.

"Jamen, jeg har det godt nu, så det er i orden, at du tager af sted," sagde han.

Vi gik en lille tur, og jeg tog til Østerbro, hvor jeg traf ToTo det første sted, jeg tog hen.

Han smilede varmt, da han så mig.

"Nå, hvordan gik det?" spurgte han.

Jeg fortalte, hvad der var sket, og da jeg nævnede, at jeg havde skreget hans navn, sagde han, at han havde følt det.

Da jeg var færdig med at berette, nævnede han noget om hjertetilstande.

Jeg havde glemt min hjerteoplevelse og fortalte ham om den.

Han nikkede glad og begyndte at tale om lovene for bevidsthedens udvidelse.

"Der er ingen grænser for bevidsthedens udvidelse," begyndte han.

Jeg husker ikke mere af, hvad han sagde, for det føltes som om, mit sind udvidede sig mere og mere, medens han talte, og til sidst blev jeg bange.

"Jeg bliver så høj, at tankerne ikke kan følge," sagde jeg og så skræmt på ham.

"Yes, I'll blow your mind skyhigh," sagde han og lo.

"Jeg er nødt til at lægge mig ned," sagde jeg.

Jeg gik ind og lagde mig i det tilstødende værelse.

Lyset strømmede som en krone fra min isse, men i løbet af et kvarters tid tog tilstanden af, og jeg sluttede mig igen til gruppen.

Da vi senere kom ned til bilen var den lap, der sad på bilens lærredstag, forsvundet.

Jeg havde købt en brugt grå Citroën med kaleche, og de tidligere ejere havde repareret et hul i kalechen med en rød hjerteformet lap.

I stedet for hjertet var der nu et åbent hul, og jeg tænkte, at det var et mærkværdigt tilfælde, at min bil havde samme tilstand som jeg selv.

TOTOS HJERTE

ToTo havde talt om, at vi skulle tage til Lolland for at sige farvel til hans venner der, før han tog af sted til Indien.

Jeg forestillede mig, at jeg kunne være sammen med ToTo uden forstyrrelser i de sidste par dage, men allerede efter et par timer begyndte han igen at tale om min tidligere kærestes situation.

På vejen til Lolland talte han om ham på en så beslutsom måde, at jeg foreslog, at vi tog forbi ham for at spørge, om han ville med.

ToTo nikkede, og vi kørte forbi pensionatet.

Jeg gik op og spurgte, om han ville med, men det ville han ikke.

Da jeg vendte tilbage til bilen, spurgte ToTo, om det ikke ville være bedre, at jeg blev.

Jeg rystede beslutsomt på hovedet, og han foreslog, at vi skulle lade mønten afgøre sagen, men jeg rystede igen beslutsomt på hovedet.

"Men hvad er det så, du ønsker?" spurgte han.

"Jeg ønsker at være sammen med dig," svarede jeg, "der er kun nogle få dage tilbage, før du tager af sted, og jeg kan tage mig af min tidligere kæreste bagefter."

Han nikkede og sagde: "Som du ønsker, men er det det rigtige?"

Jeg svarede ikke.

Jeg var ligeglad med, om det var rigtigt eller forkert, bare jeg ikke behøvede at skilles fra ham lige nu.

Vi tog af sted, ToTo ved rattet, danskeren ved siden af ham og mig bagi.

Jeg lagde mig ned og lod bilen vugge mig, og snart blev jeg igen opmærksom på den vidunderlige følelse af det tomme hul, hvor mit hjerte plejede at være.

Jeg gav udtryk for min undren, og et øjeblik efter bad ToTo danskeren om at overtage rattet og kom om bag i bilen til mig.

Jeg lagde mit hoved på hans bryst og opdagede, at hans hjerteslag ikke kunne høres.

"Åh, du har et hjerte ligesom mit," udbrød jeg.

Han nikkede.

Jeg huskede, hvor bekymret jeg tidligere havde været for hans hjerte.

En gang havde jeg ligget med hovedet på hans bryst og var blevet opmærksom på, at hans hjerte galopperede af sted.

Jeg fortalte ham min observation og sagde, at det bekymrede mig, for jeg troede, at det ville forkorte hans liv.

Han svarede, at det var mit eget hjerte, jeg hørte, men jeg tænkte, at jeg dog i det mindste var i stand til at afgøre, om det var mit eget eller hans hjerte, jeg hørte, og jeg besluttede at bede for det stakkels galopperende hjerte.

Nu forstod jeg, at han havde talt sandt, og at det således var mit eget hjerte, jeg havde bedt for.

BEKRÆFTELSE AF DET SMELTEDE HJERTES TILSTAND

På et senere tidspunkt, da Kronprinsen var i Danmark, faldt samtalen på hjertets tilstand og nogle disciple fortalte om deres oplevelser.

En discipel fortalte, at han en gang havde oplevet det, som om han intet hjerte havde, fordi det var smeltet bort.

Kronprinsen sagde, at denne tilstand skyldtes, at han havde overgivet sit hjerte til Gud, men det skete ofte, at en discipel skiftede mening og igen tog sit hjerte tilbage.

Jeg sagde, at jeg en gang havde haft den samme oplevelse af medfølelse med et andet menneske.

Han så mig prøvende direkte ind i øjnene et øjeblik og spurgte: "Af medfølelse?"

"Ja."

"På det tidspunkt havde du en højere tilstand, end du normalt har," sagde han, og jeg forstod nu, at netop mit samvær med min tidligere kæreste havde muliggjort den store indvielse, som ToTo havde talt om.

TOTOS AFREJSE

Da vi kom tilbage til København, samlede ToTo nogle få ejendele i en rejsetaske, og vi var en lille flok, der fulgte ham til lufthavnen.

I et sus var han igen trådt ud af den tid-rum sfære, hvori jeg befandt mig, og tidsburet lukkede sig igen omkring mig.

FORBEREDELSE TIL PSYKODRAMA

En måned efter hans afrejse modtog jeg et brev, hvori han udtrykte sig i tågede vendinger og samtidigt skrev, at han havde røget opium.

Jeg blev urolig, ringede til ham i Madras og sagde, at jeg ville rejse derned øjeblikkeligt for at se, hvad der foregik.

Han lød, som han plejede, og sagde i en myndig tone, at tiden endnu ikke var moden.

Jeg indså, at jeg kun havde to uger tilbage af min ferie, så i stedet planlagde jeg rejsen, søgte orlov fra mit job, og kort før jul var jeg på vej til Indien med et fire måneders ophold foran mig.

ToTo havde skrevet, at han ikke ville komme til New Delhi for at modtage mig, men i stedet sende en ven, der boede der, til at tage sig af mig og hjælpe mig med at komme videre.

Danskeren boede i Poona på det tidspunkt og overraskede mig ved at modtage mig i lufthavnen.

ToTos ven var der også, men det viste sig, at han ikke havde været i stand til at få en togbillet til mig til Madras, så han foreslog, at jeg blev hos ham og hans familie i en uges tid.

Danskeren havde to billetter til Poona samme eftermiddag og foreslog, at jeg tog med ham dertil og traf tidens mest omdiskuterede åndelige lærer.

Turen til Madras fra New Delhi tog 48 timer, turen til Poona tog 24 timer, og turen derfra til Madras tog også 24 timer, så jeg besluttede, at jeg lige så godt kunne tage med danskeren og dermed have selskab i halvdelen af rejsetiden til Madras.

Fireogtyve timer efter befandt jeg mig i danskerens store, luftige toetagers bambushytte i Poona.

Jeg traf den åndelige lærer, men mistede hurtigt interessen, da jeg så, at hans privatbolig var et stort luksuriøst hus, omgivet af et jerngitter med en låge.

Foran lågen stod svært bevæbnede vagter, og intet af dette udtrykte den tillid til det sande Selv, som jeg ønskede at finde hos en åndelig lærer.

Jeg havde problemer med at få et tog ud af Poona, og da der var gået et par uger, ringede jeg til ToTo og fortalte ham om situationen.

To dage senere kom han til Poona og hentede mig.

Der var noget nyt, mærkværdigt og hårdt over hans fremtoning, som jeg ikke havde oplevet før.

I toget på vejen til Madras, sagde han med sammenbidte tænder, at han var kommet for at hente mig, fordi vi behøvede mindst to måneder til det, der nu skulle ske.

"Hvad er det?" spurgte jeg interesseret.

Han svarede ikke.

Da vi nærmede os Madras blev atmosfæren mellem os lidt varmere.

"Fortæl mig, hvad du frygter mest," sagde han.

Jeg skulle lige til at fortælle, at på det tidspunkt frygtede jeg mest, at han ville svigte mig til fordel for en yngre kvinde, men ombestemte mig så.

Hvis han var så viis, som jeg bildte mig ind, vidste han det sikkert allerede.

"Find selv ud af det," svarede jeg i stedet.

TOTOS SYGDOM 1

ToTo havde udskåret en bambusfløjte, som han ofte spillede på både ude i naturen og hjemme.

Ved mundstykket havde han udskåret tallet 22.

Selvom jeg vidste, at det var hans hellige navn, spurgte jeg ham alligevel, hvad det betød, for jeg ønskede at høre ham sige det højt.

"Det er jo mit navn", sagde han, og jeg nikkede tilfreds.

Lidt efter tilføjede han: "Desuden har det også en anden betydning. Har du nogensinde hørt om en catch 22?"

"Nej," sagde jeg.

Efter hans død undersøgte jeg det på biblioteket.

En catch 22 henviser til en no win situation, hvor omstændighederne er sådan, at man anklages for fejl, lige meget hvad man gør.

I tilbageblik indser jeg, at både jeg og andre anklagede ham for fejl i form af mangel på kærlighed til mig som min ægtefælle, fordi han ikke blot var villig til at træde til side for, at andre mænd kunne indtræde i rollen som min ægtefælle for en tid, men at han ovenikøbet var villig til at føre mig sammen med disse mænd, og både jeg og andre anså det for en fejl i hans adfærd i forhold til hans ægteskab med mig.

Herfra, hvor jeg står i dag, ser jeg, at hans overgivelse til de højeste åndelige principper om betingelsesløs kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed krævede, at han var villig til at træde til side for at give plads til andre mænd i mit liv og endog bidrage til mit samspil med dem ved at føre

mig sammen med dem for at muliggøre den mest omfattende udfrielse af mig fra mine gamle karma bindinger på kærlighedens område.

Så i dag kan jeg se, at fra et jordisk perspektiv blev han anklaget for fejl for at handle i forhold til mig, som han gjorde, men at han også ville være blevet anklaget for fejl, hvis han ikke havde handlet, som han gjorde, set fra et åndeligt perspektiv.

En catch 22 betyder også, at de med autoritet og magt har ret til at gøre alt det, man ikke kan forhindre dem i at gøre.

Begge disse fortolkninger viste sig at holde stik i ToTos liv.

Medens jeg var i Madras, var han ude for en ulykke.

Han kom kørende på sin motorcykel, da en rickshawfører lavede en pludselig manøvre, og han fortalte mig siden, at han havde haft valget mellem selv at påtage sig et problem eller at ramme rickshawføreren, og han havde aldrig fortrudt, at han havde reddet mandens liv på trods af det kroniske smerteproblem, som det viste sig, at ulykken påførte ham.

Han lavede en abrupt drejning med motorcyklen, så den kørte bort fra manden, og i stedet blev han selv slynget ud over styret og frem mod rickshawen, som han ramte med stor kraft.

På trods af mange undersøgelser kunne lægen ikke finde en konkret årsag til smerten i venstre side af hans lænd, der var blevet syet sammen efter at have taget af for slaget, og af denne årsag ville han ikke give ToTo den smertestillende medicin, han havde behov for.

ToTo valgte derfor at medicinere sig selv ved at købe den fornødne medicin på det sorte marked.

Han kaldte opiumsvalmuens saft, der bliver brugt til fremstilling af smertestillende medicin som opium, morfin, heroin og andre morfikapræparater for Gudernes medicin, som de havde givet som gave for at lette menneskehedens smerter.

Desværre kunne menneskeheden ikke forhindre de med magt og autoritet i at gøre, som de ville, og de mente, at det var deres opgave at afgøre, hvem der skulle have adgang til denne smertelindring.

ToTo mente, at det var op til den enkelte selv at afgøre, om de havde brug for dette, men heller ikke han kunne forhindre dem i at gøre, som de ville, og de ønskede ikke at give ham den smertelindring, som han selv mente at have brug for, og de straffede ham med fængsel, da de opdagede, at han havde

taget sagen i sin egen hånd.

På et senere tidspunkt tænkte jeg: "Hvor stort skal offerbålet blive, før samfundet kommer til fornuft og tillader det enkelte menneske adgang til den smertebehandling, det selv mener at have brug for, hvad enten dets smerter er af fysisk, psykisk eller åndelig art?" da jeg så på den bedrøvelige tilstand, der omgiver mennesker, som er addikted til smertestillende medicin, især når jeg hørte om et desperat røveri, begået af en narkoman med abstinenser eller med frygt for at skulle gennemlide abstinenser.

RENSELSE FOR SEKSUEL JALOUSI OG BESIDDERTRANG 2

Medens jeg var i Madras udspillede han et psykodrama, som jeg ikke kunne undslippe, og det drejede sig netop om min frygt for, at han skulle svigte mig til fordel for en yngre kvinde.

Han havde en ven i Madras, som han var sammen med hver dag, og da vi havde fået min bagage anbragt, sagde han, at vi var inviteret til at besøge hans vens familie.

Jeg glædede mig til endelig at blive introduceret til hans familie og hans omgangskreds.

Hans ven havde en søster, som var femten år yngre end mig, og som jeg forsøgte at danne et venskab med under besøget, men hun holdt mig på afstand.

Da vi gik derfra, spurgte ToTo, om jeg havde lagt mærke til noget særligt ved hende.

"Nej," sagde jeg, "hvad skulle det være?"

"Hun er jaloux på dig," sagde han.

"Hvorfor det?"

"Fordi du er min kone."

"Nå," tænkte jeg, "det var derfor, hun holdt mig på afstand."

Højt sagde jeg: "Nå, det var synd for hende."

"Ja," sagde han, "jeg ved heller ikke, hvad jeg skal stille op med det. Jeg prøvede og prøvede på at undgå det, men jeg kunne ikke lade være med at

forelske mig i hende."

Jeg så forbløffet på ham.

Hvorfor fortalte han mig det?

"Nå," sagde jeg.

"Ja, der er det mærkværdige ved kærligheden, at den sniger sig ind på én og kommer gennem alle revner og sprækker."

Det begyndte at brænde i mit mave.

Han talte videre, og inden vi var kommet hjem, stod mit indre i flammer af jalousi.

Han gik øjeblikkeligt i seng og faldt i søvn, men jeg kunne ikke sove og gik ud på terrassen og stirrede ud i den tomme luft, medens mine indvolde vred sig.

I løbet af de næste par måneder behandlede den unge kvinde mig med foragt uden at lægge skjul på, at hun var glad for ikke at være så oldgammel som mig, og det pinte mig, at ToTo ikke gjorde noget for at støtte mig mod hendes angreb, men blev ved med at bevare dette fremmede og hårde i sin fremtoning, som holdt mig på afstand.

Samtidigt kom han jævnligt med kommentarer om sine kærlige følelser for hende, og det bragte mig til sidst så meget ud af fatning, at jeg klippede alt mit lange hår af i protest over, at det ikke havde hjulpet mig noget at gøre mig så smuk, som jeg var i stand til, for at vinde ToTos hjerte.

En dag tog hun mig med ud at gå en tur, og jeg håbede at blive venner med hende omsider, men snart fortalte hun mig, at ToTo havde sagt til hende, at han ville tage til Danmark og tjene en masse penge og så komme tilbage til hende, men hun var faktisk ligeglad.

Hun havde kun noget med ham at gøre af medlidenhed, for hun var i virkeligheden forelsket i en anden, men jeg vidste måske, hvad ToTos planer var?

Min mave trak sig sammen.

Jeg tog mig sammen og sagde: "Jeg ved virkelig ikke noget om det. Forstår du, han elsker så mange, og jeg ved ikke, hvor du er i dette hierarki, men jeg ved så meget som, at han har en stor kærlighed til sin barndoms kæreste."

"Jeg har hørt om hende," sagde hun med tynd stemme.

"Ja," fortsatte jeg ubarmhjertigt og opregnede forskellige mennesker, som ToTo elskede, og fortsatte: "Det kan godt være, at jeg befinder mig i bunden af dette hierarki, men det har også sine fordele. Så bekymrer han sig ikke om at imponere mig, og så får jeg noget at se af ham, som ingen andre får at se."

Hendes nedladende smil forsvandt, og jeg følte en ond tilfredsstillelse over det.

Den følgende dag sagde ToTo koldt til mig: "Nå, så du tog min vens søster med ud at gå en tur i går?"

"Hvorfor tror du det?" spurgte jeg.

"Hendes opførsel overfor mig har ændret sig, og hun siger, at I to gik ud at gå en tur i går, så jeg antager, at du har taget hende med ud at gå en tur og fortalt hende nedrige ting om mig."

"Jeg tog ikke hende med ud at gå en tur. Hun tog mig med," sagde jeg.

"Og hvorfor skulle hun gøre det?" spurgte han koldt.

"Ja, jeg undrede mig også over det," sagde jeg og fortalte ham, hvad der var sket, og til sidst tilføjede jeg i en giftig tone: "Så, som du kan forstå, så er hun ikke interesseret i dig, fordi hun er forelsket i en anden," selvom jeg ikke rigtigt troede på hende, da hun sagde det.

Han rynkede brynene og sagde i en bister tone: "Åh, så hun sagde altså sådan noget til dig, hva'?"

Jeg troede, at hans bisterhed skyldtes hans sår over, at hun var forelsket i en anden, og ikke den kendsgerning, at hun havde såret mig, og svarede i en stiv tone: "Ja, hun gjorde."

En tidlig morgen kort efter kom hun og bad ToTo om at køre sig til bussen, fordi hun var for sent på færde.

ToTo, hans ven og jeg havde ofte kørt rundt på motorcyklen sammen, og jeg sagde, at jeg ville med, selvom vi så var tre på motorcyklen.

"Det tager kun ti minutter," sagde han køligt.

Da der var gået to timer, kom han tilbage.

"Hun venter på mig i danskerens hytte i Guindy," sagde han, "jeg skal bare lige ordne noget."

Han tog nystrøget tøj på og Kajal i øjnene, som mange indiske mænd bruger det.

Han kom ind til mig igen.

"Ser det pænt ud?" spurgte han.

"Nej," sagde jeg.

"Nå, men jeg tror godt, at hun vil kunne lide det," sagde han og gik ud af døren.

Jeg havde aldrig set ham med sminke før, og så forundret efter ham, da han gik ud ad døren.

Det lod til at være vigtigt for ham, at jeg var klar over, hvad han gjorde, for han kunne have ordnet det hele uden, at jeg blev klar over det.

Min jalousi bankede som en puls i maven, og jeg kunne ikke være til nogen steder, så jeg tog med familien i dyreparken for at dulme min rastløshed.

Hans ven kom senere og spurgte efter ham og fik at vide, at ToTo og hans søster var taget til Guindy.

Da de kom tilbage, fortalte ToTo mig, at den unge kvinde havde tilbudt ham sin jomfrudom, men han ville ikke udnytte situation, så han havde ikke rørt hende.

Frådende af hævntørst fortalte jeg dette til hans ven, vel vidende, at det ville skabe og manifestere problemer for hende, for det var ikke god tone, at en ung indisk kvinde tilbragte en hel dag alene med en gift mand, og et par dage efter blev hun sendt til noget familie i en anden by.

For mit eget vedkommende blev kronen på værket, at hans ven i vrede over situationen fortalte mig, at ToTo havde sagt til ham, inden jeg kom, at jeg i Virkeligheden ikke var noget for ham, fordi jeg var for gammel, men jeg havde lovet ham nogle penge, ellers ville han aldrig have giftet sig med mig.

Jeg havde aldrig lovet ToTo penge, tværtimod, men endnu en gang steg min værste frygt til overfladen.

Jeg konfronterede ToTo med det, og han blev bleg og syntes næsten at blive grøn i hovedet: "Sagde han det til dig?"

Jeg tog dette som en bekræftelse af, at han virkelig havde sagt noget i den retning og følte mig fuldstændigt knust.

Først senere, da jeg hørte, at han og hans ven faktisk havde haft en nævekamp efter, at jeg var taget af sted, hvor han havde fået adskillige slag af sin ven og også havde tilføjet sin ven et eneste slag, men dette lige midt på næsen, faldt det mig ind, at han kunne være blevet bleg af vrede, fordi hans ven ikke havde talt sandt, for ToTo plejede ikke at gribe til modværge, når nogen gik til angreb på ham.

I stedet flyttede han sig så hurtigt som muligt fra sin angriber.

Desuden var hans ven forelsket i mig, og jeg tror, at ToTo sagde til sin ven på denne måde, at han havde stukket næsen for langt frem ved at lyve om ToTo for at vinde mig.

Senere fortalte han mig også, at han ikke havde gengældt den unge kvindes følelser på noget tidspunkt, men havde udspillet et psykodrama.

Hun kom tilbage til Madras kort efter, at jeg var taget af sted, og havde forsøgt at nærme sig ham på forskellig vis, men han havde holdt deres samspil på et venskabeligt niveau.

Jeg blev imidlertid først i stand til at acceptere, at dette samspil overhovedet havde fundet sted, da både min seksuelle jalousi og min besiddertrang lidt efter lidt slap deres knugende greb om mig, for derved nåede jeg frem til et punkt, hvor jeg mente, at så længe jeg følte mig fuldt ud tilfredsstillet af hans samspil med mig, behøvede jeg ikke at tage stilling til, om hans samspil med andre berøvede mig noget, jeg ikke vidste, hvad var, og dermed gav jeg slip på mit ønske om at have kontrol over hans samspil med andre kvinder og mænd.

HELBREDELSE AF MIN DYBFØLTE HJERTESORG

Jeg lignede en lille vissen gammel kone, da jeg kom tilbage til København, og begyndte at slikke mine sår.

Jeg havde kun få timers arbejde hver dag, og den øvrige tid sov jeg.

Jeg begyndte igen at besøge præceptoren for at modtage transmission.

Med en kraftanstrengelse forsøgte jeg at vende mine tanker mod Mesteren, men hver dag tog jeg mig selv i at være hensunket i tanker om ToTo.

En dag kom en indisk præceptor til København og gav en gruppesitting til omkring tyve mennesker.

Bagefter kaldte han mig til sig og sagde, at han ønskede at give mig en speciel sitting.

Den følgende dag modtog jeg den.

Bagefter spurgte han, om jeg befandt mig i en slags mareridtsagtig tilstand.

Tårer steg op i mine øjne, så jeg bøjede blot hovedet og nikkede.

Han sagde, at jeg havde nogle ar i hjertet, som han ønskede at hele, men én sitting var ikke nok, så hvis det var muligt for mig at modtage sittinger to gange om ugen i en periode ville det hjælpe.

Det blev arrangeret, og derefter steg min åndelige tilstand til ekstatiske højder i en lang periode, hvor jeg begyndte at synge selvkomponerede sange i badeværelset til Mesterens pris.

TIDSSPORSREJSER

En dag løb jeg ind i min tidligere kæreste, og det viste sig, at han stadigt befandt sig i en tilstand af fortvivlelse.

Han var begyndt at interessere sig for en åndelig gruppering, som havde et dårligt ry, fordi den pressede medlemmerne til at yde flere og flere penge for at deltage i forskellige kurser, og jeg blev bekymret over den åndelige forførelse, som jeg mente, at han var ude i.

Han mente på sin side, at jeg var fordomsfuld, for jeg havde aldrig undersøgt gruppen nærmere, så det besluttede jeg at gøre.

Det viste sig, at gruppen havde opdaget, hvordan det kunne lade sig gøre på en meget enkel måde at bevæge sig ud ad sit tidsspor, ind i tidligere inkarnationer og derved opnå forståelse for sammenhænge i nutiden.

Efter en samtale med gruppen ønskede de at vise mig deres formåen og tilbød mig en gratis prøve på fire sessioner.

Jeg bevægede mig ind i forskellige af mine tidligere inkarnationer på mit tidsspor og blev imponeret over forløbet.

Bagefter opdagede jeg, at en kronisk blærebetændelse, jeg havde haft i 16 år, var forsvundet som et resultat af de fire sessioner.

Jeg besluttede at deltage i nogle af gruppens kurser, selvom jeg var modstander af at betale for åndelig vejledning, men allerede på det første kursus, opdagede jeg, at gruppen havde det standpunkt, at den vidste, hvad det onde var, og havde sat sig som mål at udrydde det ligesom Kali.

Det havde gennemsyret dens forestillingsverden med fjendebilleder, og da det var i modstrid med mit åndelige mål, som jeg stadigt ikke vidste, hvad var, men som jeg dog var blevet klar over havde noget med kærligheden at gøre, opgav jeg gruppen.

KARMAOPLØSNING

Medens mine samtaler med min tidligere kæreste stod på, voksede der lidt efter lidt en presserende følelse frem af, at jeg måtte give ham al den tid, han behøvede, for at kunne åbne sit hjerte, hvis jeg ønskede at se ToTo igen.

Jeg besluttede at holde op med at tænke på ToTo og i stedet give min tidligere kæreste al den kærlighed og opmærksomhed, jeg var i stand til.

I første omgang ønskede han at gifte sig med mig.

Jeg følte, at han satte mig på en prøve for at se, om jeg var villig til at lade ToTo bag mig.

Jeg indvilligede, men sagde, at han først måtte flytte hjem hos mig, så vi kunne bo sammen i en periode for at se, hvordan det gik.

Det indebar, at han skulle ændre en del på sin livsstil, og han foreslog i stedet, at vi blev kærester igen, så det gjorde vi.

Mine forsøg på at glemme ToTo var ikke særligt vellykkede, og til sidst blev jeg så fortvivlet over altings udvikling, at jeg grædende bad til Gud om at sende en clairvoyant person med stor kapacitet til mig, så jeg kunne få en vejledning i talte ord, der kunne sige mig, om jeg var på rette spor.

Næste dag ringede en kvinde, som jeg ikke havde talt med i et halvt år,,,,,, og fortalte mig, at hun lige havde mødt en healer, som var clairvoyant, og han havde de mest forbløffende evner.

Jeg bad om hans telefonnummer, men hun sagde, at det var nytteløst at prøve på at komme i kontakt med ham, hvis jeg havde brug for et svar lige nu, for der var et halvt års ventetid på at tale med ham, og han tog ikke selv telefonen, men modtog besked på sin telefonsvarer.

Jeg insisterede, og hun gav mig nummeret.

Jeg kom igennem til ham, præsenterede mig og sagde: "Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre. Jeg kender denne mand, som mine tanker hele tiden kredser om, og så mødte jeg en clairvoyant kvinde, og....."

Han afbrød: "Ja, og hun sagde, at du skulle holde dig fra ham, og det er også sandt. I ikke er gode for hinanden i øjeblikket.

Der er en Sjælsforbindelse mellem jer, men du skal kende andre mænd, før ham, det skal være, kan komme, og det er vigtigt, at du koncentrerer dig om at lære det, du skal lære af disse mænd, inden han kan komme.

Der vil komme et tidspunkt, hvor du bliver stillet overfor nogle problemer, som du vil finde det svært at hamle op med, og til den tid er du velkommen til at ringe til mig igen."

Han fortsatte ved at tale om mit forhold til min søster, som han ikke kunne vide noget om, og om mit besøg i palmebladsarkiverne i Madras, så da jeg lagde røret på, var jeg fuld af fortrøstning og kastede mig endnu en gang ind i begivenhederne med fornyet styrke.

Min tidligere kæreste og jeg fortsatte med at være kærester i flere år, men lige meget, hvor meget kærlig opmærksomhed jeg gav ham, blev han ved med at klage over, at jeg ikke elskede ham nok, og en dag blev det mig for meget.

"Vil du være så venlig at sige mig, hvad det er ved din kærlighed, du finder så meget bedre, at du finder det berettiget at klage over min?" spurgte jeg, "jeg er villig til at gifte mig med dig og leve resten af mit liv sammen med dig, men det er du ikke."

Han svarede ikke, men kort efter begyndte han at tabe interessen for mig for til sidst at sige, at han ikke ønskede at se mig mere.

Glæden rislede gennem mig fra hoved til fod.

Jeg kunne næsten ikke tro, at det var forbi, og krøb ind i mig selv, stille som en mus, medens jeg ventede på en ny opringning, hvor han sagde, at han havde fortrudt sin beslutning, men den kom ikke.

Jeg besøgte ham en enkelt gang for at se, hvordan han havde det, og hans reaktion viste mig, at han virkelig havde mistet interessen for mig.

RUKMINI OG SISHUPALA

I dag mener jeg, at han for fem tusind år siden var den prins, som Krishna røvede Rukmini fra, og at tiden nu var moden til at hele de sår, som han fik ved den lejlighed.

Prinsen havde bedt om Rukminis hånd og fået tilsagn om ægteskab.

Dette løfte brød hun lige før brylluppet, da hun flygtede med Krishna.

Derved fik prinsen et ydmygende knæk foran hele den kongelige kreds.

Han forfulgte Krishna og Rukmini med en hær, som det passede sig på den tid for en prins, hvis brud blev bortrøvet, men hans forehavende mislykkedes, selvom han fik hjælp fra andre prinsers hære, og det gav ham endnu et ydmygende knæk.

Desuden måtte han opgive at gifte sig på det tidspunkt, han havde besluttet sig for,,,,,,, og visnede hen under sin forestilling om, at alle hans ulykker udsprang af, at Rukmini havde valgt en anden.

Han lukkede derefter sit hjerte for alt andet end ønsket om at vinde hende tilbage.

Ligesom prinsen forestillede min tidligere kæreste sig, at han ville opnå et tilfredsstillende liv, hvis jeg blot elskede ham på den rette måde, og han fik enhver mulighed for at opnå sit ønske.

Jeg havde levet sammen med ham i fem år, inden jeg mødte ToTo, men han havde også klaget over, at min kærlighed ikke var tilfredsstillende i de fem år.

Jeg husker endnu min forbløffelse, da han en dag sagde: "Ja, ja, jeg ved, du venter på én, men kunne du ikke prøve på at være lykkelig sammen med mig indtil da."

Jeg var ikke bevidst om, at jeg ventede på én, og mente, at jeg var lige så tilfreds med mit liv sammen med ham, som de andre kvinder, jeg kendte, var for at være sammen med deres mand, men til sidst blev vi enige om at slutte vores forhold, et år før ToTo kom ind i mit liv, på grund af manglende åndelig samklang.

Da det omsider gik op for ham, at hans ønske om et tilfredsstillende kærlighedsliv ikke kunne opfyldes af mig lige meget, hvor umage jeg gjorde mig, så han ingen anden udvej end at give slip på sit ønske, og først da blev han i stand til at åbne sit hjerte for muligheden for at møde sin egen evigt elskede.

MIN OPGAVE

I 1982 besluttede jeg at besøge Mesteren.

Under opholdet fandt den samtale sted, der gav anledning til, at dette manuskript blev begyndt.

På det tidspunkt besøgte disciplene ikke længere Mesterens gård, men blev indkvarteret i en ashram, som han havde ladet bygge uden for byen.

Mesteren kom derud for at give gruppesittinger, og sommetider blev vi inviteret til at besøge ham på gården i nogle timer.

Den sidste dag følte jeg en usædvanlig tilskyndelse til at tage ind til Mesterens gård, selvom vi ikke var blevet inviteret, og tog derind.

I løbet af dagen blev jeg indhyllet i en transmission, som løftede mig til utrolige højder, og vi kom hinanden så nær som aldrig tidligere.

Sent på eftermiddagen sagde han: "Du skriver en bog?"

Jeg kendte hans subtile måde at foreslå et åndeligt arbejde på og blev opfyldt af glæde over, at han foreslog, at jeg skulle skrive en bog.

Pludselig slog det mig, at han måske talte om min åndelige dagbog, så jeg sagde: "Ja Mester, min åndelige dagbog."

"Nej, nej, ikke den," sagde han og lænede sig tilbage.

Vi sank hen i tavshed i lang tid, men så sagde han noget, næppe hørligt.

Jeg lænede mig frem: "Undskyld mig?"

"Jeg taler filosofi," sagde han, "skriv om dine åndelige oplevelser, og hvert ord vil blive filosofi.

Du kan skrive bogen i din fritid. Jeg skrev også mine bøger i min fritid."

Vi sank tilbage i tavshed.

Året efter mødte jeg ham i Paris, men da var hans helbred så dårligt, at han tilbragte det meste af tiden i sengen.

Jeg havde arbejdet hårdt på at gøre bogen færdig, men der skulle gå yderligere tredive år, før dette arbejde blev fuldbragt.

MESTERENS DØD

I 1983 kom der en meddelelse om, at Mesteren var alvorligt syg og var indlagt på en klinik i New Delhi.

Jeg tog til Indien igen og blev der i en uge.

Det meste af tiden var han i koma.

Jeg græd meget over hans tilstand de første par dage, jeg var der.

Mit sidste personlige møde med ham fandt sted den dag, jeg skulle rejse tilbage til Danmark.

Et af Mesterens familiemedlemmer kaldte mig til hans sygestue.

Et øjeblik efter forsvandt han sammen med de øvrige familiemedlemmer, og sygeplejersken bad mig om at se efter Mesteren et øjeblik, medens hun ordnede noget andet.

Således befandt jeg mig pludselig alene med Mesteren.

Han kom ud af sin koma og så direkte på mig.

Indvendigt, sang jeg blidt den sang, jeg havde komponeret til ham for længe siden.

Telepatisk fortalte jeg, at det smertede mig at se ham i denne tilstand og spurgte om formålet.

"Det er for at blødgøre dit stenhjerte," lød det telepatiske svar.

Da jeg forlod hans værelse, løftede han hånden til afsked.

Han døde to uger senere.

Æret være hans minde.

RESPEKTEN MELLEM MAND OG KVINDE

Kronprinsen indtog sin plads som Mesterens efterfølger og kom til Danmark i 1984.

I denne forbindelse mødte jeg en mandlig discipel, og i løbet af mit korte forhold til ham lærte jeg, at jeg måtte bevare balancen i parforholdet, selvom forholdet havde nok så rige åndelige kvaliteter.

Jeg tabte normalt balancen for at leve op til åndelige idealer om at være kærlig, givende, tolerant og forstående.

Det kunne få mig til at overskride mine egne grænser ved ikke at tillade mig selv at trække mig tilbage, når jeg havde behov for at være alene, eller når jeg følte mig mættet af vores samvær og havde brug for at fordøje begivenhederne ved at beskæftige mig med gøremål, der ikke havde noget med vores samvær at gøre.

Jeg kunne også finde på at overskride hans grænser, når han følte sig mættet af vores samvær og havde behov for at trække sig tilbage for at fordøje indtrykkene eller havde gøremål, der ikke havde noget med mig at gøre.

Jeg forsøgte gerne at fastholde mig selv eller ham i samværet med forskellige mere eller mindre dramatiske scener, som jeg udspillede, både når jeg selv eller han havde brug for at foretage os noget uden den anden.

Nu lærte jeg, at denne type adfærd gav det modsatte resultat af det, jeg ønskede, og dermed begyndte jeg at respektere både mine egne og min partners grænser.

KRONPRINSENS HJÆLP 2

Jeg modtog et par breve fra ToTo, der skrev, at han ville komme til Danmark, så vi kunne opklare alle misforståelser, men på det tidspunkt var jeg stadigt bange for de emotionelle smerter, jeg havde følt sammen med ham, så jeg sagde nej.

I løbet af de følgende år ebbede min modstand ud.

Jeg besluttede, at jeg ville tage til Indien for sidste gang, og hvis mit samvær med Kronprinsen ikke gav sig udslag i den helt store åndelige åbenbaring, der satte alt på sin rette plads, ville jeg opsøge ToTo og overgive mig til min kærlighed til ham lige meget, hvor den førte mig hen.

Åbenbaringen udeblev, og jeg opsøgte ToTo, men da jeg mødte ham, blev jeg så tung af frygt, at jeg næsten ikke kunne gå og flygtede skræmt over til Kronprinsen.

Han sad sammen med en gruppe disciple og besvarede spørgsmål, men jeg havde ikke noget at spørge om, så jeg deltog ikke i samtalen.

Pludselig vendte han sig om, så direkte på mig og sagde: "Hvad er prinsessen uden prinsen andet end et frustreret fruentimmer?"

Jeg opsøgte ToTo igen.

DET ENGLELIGE BRYLLUP

Han modtog mig kærligt og foreslog, at vi skulle gifte os endnu en gang.

Denne gang i et Krishna-tempel i Madras.

Jeg var klædt i en hvid bomuldskjole med en blomsterbrodering på brystet, han i hvid indisk kurta og hvide indiske pyjamas.

Templets Pujari, ypperstepræsten i templet, afsang mantraerne, og vi udvekslede blomsterkranse.

ToTo sagde, at dette var et bryllup mellem vores hjerter, et engleligt bryllup, og det kunne ikke brydes med en skilsmisse ligesom vores danske bryllup.

Efter brylluppet tog vi over til Kronprinsen, som velsignede begivenheden.

Bagefter sagde han til ToTo, at det var godt, at der omsider var en, der havde været i stand til at anbringe ægteskabets lænke om min ankel, og de lo begge to.

Da vi kom tilbage til Roseland, som vores hotel hed, havde ToTo strøet rosenblade ud over vores seng.

Han begyndte at kysse mig.

"Dette er de tusinde kys’s nat," sagde han, "for i nat vil jeg kysse dig tusinde gange."

Jeg gled ind i hans arme, og således kom vores englelige bryllup til afslutning.

DET GUDDOMMELIGE BRYLLUP

Jeg vendte tilbage til Danmark alene, for ToTo skulle først bringe sit visa i orden, men i 1989 tog jeg til lufthavnen med svulmende hjerte for at hente ham endnu en gang.

TOTOS SYGDOM 2

Han havde besluttet at bruge sin ankomst til Danmark som en lejlighed til at gøre et forsøg på at klare sig uden sin selvmedicinering, og det lykkedes.

Han ønskede at finde et job, men der var stor ledighed, og den eneste type ledige job var rengøring og avisudbringning.

Han besluttede at blive avisbud.

Senere købte vi en lastbil, og han blev vognmand for det samme firma og fik også nogle jobs med rengøring af kontorer, biblioteker og børnehaver, men under kørslen pådrog han sig iskias, og hans læge sagde, at han var nødt til at tage smertestillende medicin eller holde helt op med at arbejde, fordi iskiasnerven ellers ville blive så irriteret, at han kunne tage permanent skade.

Hans mave kunne ikke tåle den tilgængelige håndkøbsmedicin mod smerter, og da lægen ikke ønskede at give ham den fornødne medicinering, valgte han endnu en gang at medicinere sig selv.

Jeg blev rystet, da jeg opdagede det, for jeg frygtede konsekvenserne af kemisk afhængighed mere end noget andet.

UVIDENHED

Jeg havde læst meget om kemisk afhængighed, siden han begyndte sin selvmedicinering i Indien, og havde fået indtryk af, at man kunne tvinge et menneske til at holde op med at være kemisk afhængig, hvis man blot lagde pres nok på det.

Jeg sagde til ham, at han ville miste mig for stedse, hvis han ikke holdt op med at indtage smertestillende medicin øjeblikkeligt.

Det hjalp ikke.

Med blødende hjerte forstærkede jeg presset ved at bede ham flytte ud af vores hjem.

Han flyttede.

Jeg kom i tanker om, at min clairvoyante vejleder havde sagt, at jeg på et tidspunkt vil få nogle problemer, som jeg ville have svært ved at hamle op med, og så kunne jeg ringe til ham igen.

Så jeg ringede til ham.

Han sagde, at den måde, jeg havde grebet problemet an på, ikke var den rigtige, for det var vigtigt, at ToTo og jeg var sammen i de kommende begivenheder.

Jeg blev lettet over at kunne se bort fra det, jeg havde læst om behandling af kemisk afhængige og bad ToTo om at flytte hjem igen, og det gjorde han.

FORBEREDELSE TIL ET FORBUDT ØNSKES OPFYLDELSE

På et tidspunkt skulle ToTo lede et projekt om alternativ energi, og instituttet sendte ham til Indien i den forbindelse.

Jeg tog med, og da vi kom tilbage, besluttede jeg at søge orlov fra mit job, så jeg kunne hjælpe ham med projektet.

Da min orlov begyndte, besluttede jeg, at jeg ville prøve heroin for at finde ud af, hvad stoffet gjorde ved dem, der indtog det.

Jeg havde ønsket at prøve det, siden jeg var i midten af tyverne, men havde afholdt mig fra det, fordi jeg havde læst, at man kunne risikere at dø af det.

Nu havde jeg imidlertid været med ToTo, når han købte heroin på det sorte marked, og der havde vi efterhånden lært mange kreative og manifestative og intelligente mennesker at kende, og det havde nedbrudt det billede af narkomaner og narkomani, som jeg havde fået gennem min læsning.

Sommetider blev vi et par timer hos nogle af disse mennesker, og jeg fik lejlighed til at se både mænd og kvinder ryge heroin.

Til min forbløffelse opdagede jeg, at de sank bort, når de havde røget en vis mængde, ligesom mennesker, der gik i dyb meditation, og da jeg selv fik prøvet det, kom jeg til at opfatte det som medicineret meditation.

Der var flest mænd, der røg, og jeg beundrede de kvinder, der havde mod til at indtage stoffet på trods af samfundets holdning.

Jeg spurgte dem, hvad man skulle gøre, hvis man blev afhængig.

De sagde, at det tog noget tid at blive afhængig, og bagefter tog det fire til fem dage at komme igennem abstinenserne, der føltes som en influenza.

Det gav mig mod, for jeg mente, at jeg var stabil nok til at kunne klare fire til fem dages ubehag, hvis galt skulle være, og hvis jeg først havde prøvet stoffet, ville jeg også bedre kunne forstå, hvad der foregik med ToTo.

ET FORBUDT ØNSKES OPFYLDELSE

Jeg sagde til ham, at jeg ønskede at ryge noget af hans heroin, og han forklarede mig, hvordan jeg skulle bære mig ad.

Da jeg havde røget lidt, sagde han, at jeg ikke skulle ryge mere, for ellers ville jeg få kvalme.

"Er jeg nu høj?" spurgte jeg forbavset.

"Ja," sagde han.

"Nej, det kan ikke passe. Jeg har læst om suset, der skal være så fantastisk. Jeg kan jo dårligt mærke nogen forskel," sagde jeg.

"Jamen, det er ikke andet end det, du oplever nu," sagde han.

"Man skal åbenbart være hooked for at vide, hvad dette stof virkelig er, for jeg kan ikke forestille mig, at narkomaner er villige til at tåle alle de strabadser, de bliver udsat for, for at opleve dette," sagde jeg.

Han svarede ikke.

Jeg besluttede at blive hooked, og i den følgende tid røg jeg dagligt.

Når jeg oplevede forskellige ubehagsfornemmelser, fordi jeg udskød mit rygetidspunkt, spurgte jeg: "Er jeg nu hooked?"

"Nej, ikke rigtigt," sagde han.

Den dag kom, hvor der var mangel på heroin på det sorte marked, og da ramte abstinenser mig for første gang.

Ubehaget kom bag på mig.

Det var rigtigt, at det føltes som en slags influenza med diarré, koldsved og løbende næse, men med den forskel, at jeg blev kold til marv og ben uden at kunne få varmen igen, og ømheden i kroppen var ikke noget, jeg kunne sove fra, som når jeg havde feber.

Hvert sekund var jeg bevidst om, at min krop smertede og var dødelig kold samtidigt med, at jeg svedte voldsomt.

"Vidste du dette her?" spurgte jeg, chokeret over mine kropsfornemmelser.

"Ja," sagde han, "dette er abstinenser."

Jeg havde fået mit ønske opfyldt.

Jeg var hooked.

ABSTINENSER

Jeg besluttede, at dette var afslutningen på min karriere som narkoman, men da jeg var gået gennem halvanden dag med abstinenser, blev jeg villig til at se bort fra min beslutning for at bringe ubehaget til en ende.

Det lykkedes os at skaffe noget heroin, og lettelsen var stor, da jeg følte heroinen strømme gennem hele mit system.

Ømheden forsvandt, og min kropsvarme vendte tilbage.

Kontrasten mellem abstinensubehag og behaget ved at bringe det til afslutning, var den største følelsesmæssige kontrast, jeg endnu havde oplevet, og jeg blev hooked på kontrasten.

Det betød, at jeg var rede til nålen.

Med nålen blev kontrasten endnu tydeligere fra stoffets indtagelse til ubehagets opløsning.

Jeg blev hooked på nålen.

Jeg kan med sikkerhed sige, at abstinensubehag er det mest intense, jeg har oplevet i mit liv.

På et tidspunkt viste det sig, at jeg havde en svulst, der voksede i rygsøjlen

og var brudt igennem den ind til lungehulen, hvor den var vokset videre.

Først blev jeg opereret i rygsøjlen, og inden operationen gik jeg gennem forskellige former for frygt, mest for at jeg skulle blive lam i arme eller ben eller få skader i hjernen, fordi nogle nervebaner i rygsøjlen blev skadet under operationen.

Seks uger efter blev den del, der sad i lungehulen opereret ud, og jeg var i koma i flere dage, fordi mine lunger klappede sammen under operationen.

Da jeg kom til mig selv, lå jeg i respirator og følte et intenst ubehag over, at jeg var ude at stand til at trække vejret, som jeg plejede, men ubehaget ved disse oplevelser var ikke lige så intenst som ubehaget ved mine abstinenser fra heroin, fordi jeg var bevidstløs en del af tiden og fik rigeligt med morfin, når jeg var ved bevidsthed.

Derved blev jeg klar over, at jeg ikke vidste, hvad jeg gjorde, når jeg hævdede, at ToTo ikke elskede mig eller sin familie, hvis han ikke var villig til at gennemleve abstinenser for at bevise det modsatte.

UDSTØDELSE AF SAMFUNDET

Jeg så mig om efter en løsning, hvor jeg kunne indtage heroin uden at få for mange abstinensproblemer og fik den idé, at jeg ville sælge heroin nok til at dække vores eget forbrug.

Jeg sagde det til ToTo, men han sagde, at det var bedre at købe det, vi havde brug for, hver dag, fordi det kunne være svært at lade være med at sætte sit forbrug op, hvis vi havde for meget.

Jeg syntes ikke, at vi havde råd til at betale priserne på gadeplan, så jeg besluttede mig for at gøre det, selvom det var ulovligt.

På et tidspunkt fik politiet øje på os.

Dramatisk sprængte de sig vej ind i vores lejlighed ved at sparke døren ind.

Jeg blev arresteret og anklaget for besiddelse af ti gram heroin.

I den følgende periode sparkede politiet døren ind i vores lejlighed på alle mulige tidspunkter, og snart var vores tilværelse så kaotisk, at alt begyndte at gå ned ad bakke.

Vi blev ude af stand til at passe vores forretning, vores kreditorer hentede vores biler, sommerhuset gik på tvangsauktion, og vi nåede vores materielle

bund.

Som kronen på værket havde politiet efterhånden sammensat et anklageskrift, og jeg blev idømt 40 dages fængsel for besiddelse af heroin, hvilket indebar, at jeg nu havde en straffeattest, og jeg var dermed afskåret fra at vende tilbage til mit job og var således blevet udstødt af samfundet.

TOTOS TÅRER

Den følgende periode udløste de tre gange, ToTo græd over min skæbne.

Første gang græd han, fordi jeg lagde mere vægt på materiel sikkerhed end på kærligheden.

Anden gang græd han, da jeg bad ham skyde heroinen i min højre hånd, hvor jeg havde min bedste vene.

Han tog min hånd, så på mine stikmærker, og med tårer i øjnene strøg han blidt ned over den, medens han sagde: "Din lille hånd. Din lille hånd."

Jeg så forbavset på tårerne, der trillede ned over hans kinder.

Hvorfor tog han det så tungt?

Han brugte jo selv nålen.

Sidste gang græd han, da jeg prostituerede mig første gang for at skaffe midler til heroin.

Jeg så undrende på ham.

Hvorfor græd han over det?

Det var da en udmærket løsning på vores problemer, og jeg havde jo til hensigt at dele med ham.

På den måde behøvede ingen af os at være abstinente, så han burde i stedet være taknemmelig over, at jeg var villig til at ofre mig på den måde for at skaffe de fornødne penge.

Jeg havde imidlertid ikke forudset det ubehag, der var forbundet med at have sex under indtryk af begyndende abstinenser med mænd, jeg højst havde medlidenhed med.

SEKSUEL FRIHED

Efter ToTos død prostituerede jeg mig for sidste gang.

Jeg mente, at det ville være godt for min krop at få tilfredsstillet sit seksuelle behov, og det kunne også være udmærket at supplere min indtægt med nogle ekstra penge.

Nu, da jeg ikke mere var abstinent, skulle det være en smal sag.

Jeg gennemførte min beslutning, og da blev jeg klar over, at jeg omsider var færdig med prostitution.

Jeg ønskede friheden til at respektere og følge mine egne seksuelle følelsers svingninger under elskov, og det kunne ikke lade sig gøre i forbindelse med prostitution, fordi manden betalte for, at jeg skulle respektere og følge hans seksuelle følelser og tilsidesætte mine egne, hvis de ikke var i harmoni med hans, og det ønskede jeg ikke at gøre mere.

INDVIELSE TIL SHIVA

En gang, da vi var abstinente og derfor ekstremt følsomme, gik ToTo og jeg op ad gade og ned ad gade i nabolaget i håb om at møde nogen, vi kendte, der kunne hjælpe os med at bringe os ud af vores abstinenser.

ToTo begyndte at tale om menneskets forsvarsmekanismer.

Jeg husker ikke, hvad han sagde, men det fik mig til at se mig om med nye øjne, og jeg fornemmede Ånden bag den sprøde fysiske overflade på menneskerne, der gik på vejen.

"Åh," sagde jeg, "livet på Jorden er et mirakel. Tænk, så går alle disse Ånder rundt på gaden i en fysisk krop, som gør det muligt for dem at opleve livet på Jorden."

"Ja," sagde ToTo, "vi er alle vældige krigere i mørket."

"I nat drømte jeg om min mor," fortsatte han, "hun var en lille pige på bunden af havet, uskyldig i sin vorden, og hun sagde: "Åh, her er jeg. Nej, se der... og der," og hun legede med søskallerne og gemte sig for sjov inden i konkylierne."

Da han sagde sin mors sætninger, var hans stemme spinkel og fuld af en lille piges uskyldige undren.

"Hvor mærkeligt," sagde jeg, "vi har alle sammen gemt os bag skaller."

"Ja," sagde han.

Jeg fortsatte, "Vi har glemt, hvem vi er, fordi vi har gemt os bag skal efter skal efterhånden, som vi har bygget vores forsvarsværker op".

"Ja," sagde han, "lad os gå hjem."

Vi gik hjem, og han stillede sig foran en plakat af Shiva, som dansede med flagrende hår i en ring af solens ild ovenpå en lille grøn dværg.

"Denne dværg er et symbol for uvidenheden," sagde han, "Shiva danser sin kosmiske dans ovenpå uvidenheden og nedbryder den langsomt, medens han slår på sin tromme: BUM, BUM, BUM, BUM, BUM....."

Han rytmiske gentagelse af trommelyden, som jeg siden genkendte som den shamanistiske tromme, trængte ind i min bevidsthed og gjorde mig bange.

"Han slår på sin tromme, og vi går i takt til hans trommeslag, hvad enten vi vil eller ej.

Nogle danser muntert af sted på trommelyden i oplysningens ild ligesom Shiva selv, andre gør modstand og græder og skriger, men alle bevæger sig frem."

"Hold op," sagde jeg, "jeg bliver bange."

Han lo: "Er du bange for din uvidenhed."

"Ja," sagde jeg, "jeg vil helst være meget klog."

Han standsede, og vi gik ind i stuen og satte os.

ERKENDELSENS ØJEBLIK

Trommelyden sad stadigt som en fornemmelse i min krop, og før jeg vidste, hvad jeg havde til hensigt at sige, brød det igennem alle dæmninger: "Nu ved jeg omsider, hvem du er. Du er den genkomne Jesus Kristus. Jeg har tænkt det mange gange før, når jeg spurgte mig selv, hvem du egentlig er, men først nu ved jeg det, for nu ved jeg også, at jeg er den genkomne Maria Magdalene."

Han smilede blidt.

"Jeg ringer og fortæller min søster, hvad jeg har opdaget," sagde jeg ophidset.

Han nikkede.

Jeg ringede op og fortalte hende det.

"Nej," sagde hun, "nu må du virkelig undskylde mig. Jeg tror, at du udelukkende kan få den opfattelse af ham, fordi du er så forelsket."

"Kan du ikke se det?" sagde jeg, "Han er udstødt og forfulgt, ligesom Jesus var, og jeg er udstødt, forfulgt og prostitueret, ligesom Maria Magdalene var."

"Det er alle narkomaner og narkoprostituerede jo," sagde hun, "er de alle sammen den genkomne Jesus Kristus og Maria Magdalene?"

Jeg blev forvirret.

Det havde jeg ikke tænkt på.

Hun havde nok ret i, at jeg fandt så mange kvaliteter i ham, fordi jeg var så forelsket.

FORBEREDELSE TIL DEN ÅNDELIG GENFØDSEL

På et tidspunkt besluttede jeg, at jeg ikke kunne klare min livsstil mere og søgte hjælp i det offentlige system.

Jeg fik tilbudt Metadon, men alle i narkomiljøet advarede mig mod det kunstige opiat, og sagde, at jeg ikke vidste, hvad jeg gjorde, hvis jeg modtog tilbuddet, for Metadonabstinenser tog omkring seks uger sammenlignet med heroinens fire til fem dage, og det lykkedes stort set ingen at komme ud af Metadon.

ToTo sagde, at Metadon var ulovligt i Indien, fordi den udtørrede knoglemarven og ødelagde frugtbarheden i modsætning til heroin, som er et naturligt opiat, der ikke giver organskader.

Langtidsbrug af Metadon udtørrede knoglemarven så meget, at knoglerne knækkede så let som tændstikker.

Jeg tøvede, men besluttede mig så for alligevel at prøve det, fordi det var lovligt, og det kunne måske fremkalde den fornødne ro over min tilværelse, så jeg kunne gøre mit forsøg på at blive clean.

Efter at have fået ro over min tilværelse på denne måde tog jeg ud til min søster og prøvede på at blive clean.

Min krop blev så øm af abstinenserne, at jeg ikke kunne ligge ned på en seng, så hun pustede en luftmadras halvt op, og der kunne jeg ligge.

Hun puttede varmt vand i plastikposer og lagde dem ud over mig for, at jeg ikke skulle ryste af kulden i mine knogler, men det hjalp kun lidt.

Det lykkedes mig ikke at modstå presset fra abstinenserne, så jeg besluttede, at jeg ville tage heroin i de følgende seks uger, indtil Metadonabstinenserne var overstået og derefter forsøge at tage de fire-fem dages heroinabstinenser, men da jeg begyndte at skære ned på heroinen, gik det langsomt op for mig, at det ikke lå inden for min rækkevidde at blive clean.

Jeg blev bange.

ToTo sagde, at jeg ikke skulle bekymre mig, for det ville lykkes mig at komme ud af det til sidst.

Jeg troede ham ikke.

Jeg blev mere og mere panikslagen og begyndte at få angstanfald.

Til sidst besluttede jeg at tage ud til min søster igen og prøve på at blive clean ved at tage en kold tyrker.

En bekendt foreslog, at jeg fik en lænke om benet, så jeg ikke følte mig fristet til at løbe ud af huset for at skaffe noget heroin, når min søster var på arbejde, og abstinenserne blev for slemme.

Jeg indvilligede, bandt en lang lænke om benet, låste den og gav min søster nøglen, inden hun gik.

Når jeg skulle på toilettet, raslede lænken højlydt i stilheden, fordi jeg var nødt til at trække den bag mig hen over gulvet.

Lyden skar mig til marv og ben.

Til sidst fandt jeg ud af, at det ikke var løsningen, og holdt op med at lænke mig selv.

KOSMISKE TVILLINGER

Efterhånden som jeg fik det bedre, blev jeg rastløs, og min søsters mand gik en tur med mig.

Udenfor husene i Albertslund findes nogle store græsplæner, og vi blev ved med at gå rundt om den, der fandtes udenfor deres hus, medens jeg snakkede og snakkede om min forvirring og om mine følelser for ToTo.

I min oversensitive tilstand åbnede min bevidsthed sig pludselig, og jeg standsede og så på ham med store øjne.

"Nu ved jeg, hvem ToTo også er," udbrød jeg, "hans navn har de to T'er, fordi han er min true teacher og min time twin.

Han så uforstående på mig.

Vi vendte tilbage til huset, og jeg tumlede videre med mine tanker, som jeg ikke kunne få hoved eller hale på.

Telefonen ringede.

Det var ToTo.

"Hvordan har du det?" spurgte han blidt.

"Nu ved jeg endelig, hvem du også er," sagde jeg ivrigt. "du er min time twin, og min true teacher, fordi dit navn har disse to T'er."

"Jeg er glad for, at du har opdaget det," sagde han blidt.

"Hvad er en time twin? spurgte jeg.

Han svarede ikke.

"Du er min Kosmiske Tvilling. Vi blev født sammen, da Universet blev til," udbrød jeg uden at vide, hvor det kom fra.

ELSKER - ELSKER IKKE?

Jeg så mig hurtigt om for at se, om nogen kunne høre mig, og derefter sagde jeg: "Jeg har det ikke så godt. Jeg er forfærdelig rastløs. Jeg vil have noget heroin. Hvis du elsker mig, kommer du på Albertslund station om en time, bringer mig noget heroin og tager nål, citronsyre og ske med."

"Synes du, at det er en god idé?," spurgte han, "skulle du ikke være der for at blive clean?

"Det siger du bare, fordi du ikke gider, og fordi du hellere vil tage det selv," sagde jeg.

"OK, jeg kommer, men jeg skal først ud at skaffe, så lad os sige om to timer," sagde han.

Da jeg lagde røret på, tænkte jeg, at nu skulle det vise sig, om han virkelig elskede mig, for kun en narkoman, der selv har for lidt stof til at dække sit eget behov ligesom ToTo, ved, hvad det var, jeg bad ham om.

To timer senere fandt jeg på en undskyldning til at forlade min søsters opsyn og gik til stationen.

Han var der.

"Han elsker mig virkelig," tænkte jeg undrende.

Vi gik ind i en opgang.

Han lavede mit fix, og da varmen fra det bredte sig i kroppen, følte jeg mig fuldendt tilfredsstillet.

Vi gik en tur hånd i hånd, og efter et kvarters tid sagde han, at han var nødt til at tage tilbage til byen.

Jeg nikkede.

Han havde travlt nu, hvis han skulle nå at dække sine egne behov.

Jeg vendte tilbage til min søsters hus.

DE ANONYME FÆLLESSKABER

Da jeg fik det bedre, tog jeg hjem for at besøge ToTo og opdagede, at han var begyndt at sælge ud af møblerne for at skaffe penge til heroin.

Jeg kunne ikke bebrejde ham det, men ønskede at sikre mig, at lejligheden ikke var tømt for møbler og alt andet af værdi, når jeg selv vendte clean tilbage, så jeg bad ham flytte og sagde desuden, at vores ægteskab var slut, for jeg havde fået at vide, at jeg ikke skulle gøre mig håb om at forblive clean, hvis jeg levede sammen med en, der stadigt tog stoffer.

Derefter tog jeg igen til min søsters hus.

En af hendes veninder havde fortalt hende, at jeg havde brug for hjælp fra nogen, der selv havde været igennem det samme som mig.

Hun havde hørt om noget, der kaldes Narcotics Anonymous, hvor clean narkomaner hjælper nykommere med at blive og forblive clean, og dermed landede jeg i det første af De Anonyme Fællesskaber, som jeg skulle komme til at deltage i.

Ved mit første møde kunne jeg ikke tro mine egne øjne og ører.

Der sad tyve clean narkomaner rundt om et bord og fortalte om deres problemer med kemisk afhængighed, og da jeg så dem, vidste jeg, at det kunne lade sig gøre at forblive clean.

Tårer af taknemmelighed strømmede ned over mine kinder, for jeg vidste nu, at jeg ikke behøvede at dø som narkoman.

Da de andre narkomaner fortalte om deres erfaringer med at være clean, talte de om alt det, jeg havde længtes efter.

De talte om deres personlige forbindelse med deres sande Selv, om den nye frihed, de havde fundet, ubundet af religiøse systemer, men frem for alt talte de om kærlighed og barmhjertighed overfor sig selv og andre.

Min taknemmeligheds tårer strømmede i en ubrudt strøm og steg til en hulken, da de til sidst rejste sig, tog hinandens hænder, dannede en stor cirkel og bad:

Gud,
giv os sindsro
til at acceptere de ting, vi ikke kan ændre,
mod til at ændre de ting, vi kan,
og visdommen til at se forskellen.

Jeg fik at vide, at jeg var nødt til at forandre mig for at kunne forblive clean, og derfor var det en god idé at lave Fællesskabets Tolv Trin, der ville føre mig frem til en åndelig opvågning.

Hvis jeg ønskede det, kunne jeg spørge en af de andre kvinder, som allerede havde lavet disse trin, om hun ville være min sponsor.

En sponsor i dette Fællesskab er en clean narkoman, som fører en anden clean narkoman gennem de Tolv Trin.

Jeg fik en sponsor og begyndte på mit trinarbejde.

DET GUDDOMMELIGE BRYLLUP

Da jeg havde været i Fællesskabet i fire måneder, fik jeg øje på min nikotinafhængighed og besluttede, at jeg ville ud af alle mine kemiske afhængigheder, så jeg indtrådte også i det Fællesskab, der kaldes Nicotine Anonymous.

Dette Fællesskab var meget lille, og jeg fik derfor en mandlig sponsor.

Han viste sig at være kristen og foreslog mig at begynde mit trinarbejde med en bøn, hvor jeg inviterede Jesus ind i mit hjerte.

Derefter skulle jeg gå i dyb meditation, og så kunne det være, at Jesus var mig nådig og viste sig for mig i en vision.

Det lød spændende, syntes jeg.

Hvis jeg kunne få en vision af den rigtige Jesus, kunne jeg omsider komme af med min opfattelse af, at ToTo var den genkomne Jesus Kristus, for jeg havde ikke kunnet ryste den idé af mig på trods af, at den var indlysende absurd.

Jeg havde ikke mediteret systematisk, siden ToTo kom til Danmark, og besluttede at genoptage denne vane, så jeg gik i gang med at indrette en plads med en bekvem stol udelukkende til dette formål, ligesom jeg havde det, da Mesteren var min åndelige vejleder.

Jeg opstillede fem stearinlys på bordet ved siden af stolen med to tykke, korte, blå stearinlys på hver side af et højt, hvidt, slankt stearinlys.

Derefter gjorde jeg værelset rent og gik ud for at tage et bad.

Jeg fik øje på mit lange bølgede hennafarvede hår og mine mørktfarvede øjenbryn og vipper i spejlet.

"Er det sådan, du vil præsentere dig for Jesus?" spurgte jeg mig selv, "se alle de falske farver, du bærer."

Jeg tog en saks og klippede håret af, men jeg havde farvet det med henna for nylig, så det havde farve helt ned til roden.

Jeg gik ned til frisøren og sagde, at jeg ønskede at blive skaldet.

"Skaldet?" sagde hun vantro.

"Ja," sagde jeg, "og jeg ønsker også øjenbrynene og øjenvipperne barberet af."

"Nej, der trækker jeg grænsen," sagde hun, "øjenbrynene lad gå, men øjenvipperne, der går grænsen."

Jeg havde ikke tænkt på, at jeg skulle bruge mine øjenvipper til at rense øjenæblet, hvis jeg fik støv i øjnene, og jeg var enig med hende i, at der gik grænsen.

Da jeg så på mine nøgne øjenbryn og mit skaldede hoved i spejlet under mit bad, begyndte jeg at græde af sorg over mit udseende.

Jeg gjorde mit bad færdigt, og omsider var jeg rede til at sætte mig i min meditationsstol.

Da jeg sad der, følte jeg, at jeg nu havde gjort, hvad der stod i min magt for at få en vellykket oplevelse og begyndte at bede:

Jesus, jeg ønsker at overgive mig til dig som din brud. Kom til mig!

Jeg beder dig om at komme ind i mit hjerte for at indtage din plads på mit livs trone som mit hjertes konge.

Jeg beder dig også om at vise dig for mig, så jeg ikke længere skal være forvirret.

Jeg sank i dyb meditation og ved ikke, hvor lang tid der gik, før ToTo dukkede op for mit indre øje, men da vidste jeg, at Jesus havde vist sig for mig, som jeg havde bedt om.

Da jeg åbnede øjnene og gled tilbage til min dagsbevidsthed, tænkte jeg: "Det kan ikke passe. Hvor er det ærgerligt, at mine følelser for ToTo har forvirret mig så meget, at jeg nu er gået glip af denne mulighed for at ændre retning i mit liv på trods af alle mine anstrengelser."

Jeg ringede til min sponsor og sagde, at jeg havde gjort, som han havde foreslået, og jeg havde også fået en vision, men jeg troede ikke på, at visionen var ægte, så derfor ville jeg høre hans opfattelse af situationen.

Jeg fortalte ham om begivenhedernes forløb og spurgte, om han mente, at det kunne lade sig gøre, at en anden end Jesus kunne vise sig i en vision under de omstændigheder.

"Nej," sagde han, "jeg tror på, at det er Jesus, du har set, hvad enten du selv mener det eller ej."

"Du er ikke længere bare min sponsor," sagde jeg spontant, "herefter vil jeg kalde dig Johannes, kærlighedens apostel."

Da jeg lagde røret, tænkte jeg på, at jeg ikke havde fortalt ham, at det var min mand, jeg havde set i visionen, og det kunne være, at det ville have fået min sponsor til at skifte mening om det, men hvis han havde ret, hvorfor var brudgommen så ikke ved min side?

Jeg havde ikke talt med ToTo i flere måneder.

Det var et underligt bryllup med en brud og ingen brudgom.

Jeg besluttede, at jeg ville tro på, at visionen var ægte, hvis brudgommen kom.

Det var ved at være aften, og jeg tog til møde i et af De Anonyme Fællesskaber for at tale om min oplevelse og dermed forsøge at få klarhed over, hvad der var sket.

Telefonen ringede næste morgen.

Det var ToTo.

Uden omsvøb sagde han: "Skal jeg komme?"

"Om du skal komme? Jeg kan ikke vente. Hvornår kommer du?"

"Jeg kommer med det samme," sagde han.

"Jeg kommer ned til bussen og henter dig. Hvilken bus kommer du med?" spurgte jeg.

"Bus 16," sagde han, og vi ringede af.

"Tværsum syv. Helligt antal," tænkte jeg om bussens nummer.

Jeg så på de blå lys.

Krishnas farve.

To på den ene side og to på den anden side af det hvide lys.

Der stod ToTo på mit alter.

Jeg så mig i spejlet.

Åh nej, jeg var skaldet.

Det ringede på døren.

Udenfor stod min nevø og hans bedste ven.

De var fulde begge to og havde en ghettoblaster med sig.

"Åh," tænkte jeg, "nu kommer bryllupsgæsterne med bryllupsmusikken."

Jeg hoppede i et nyt orange jumpsuit, som min søster lige havde givet mig, og vi gik i samlet trop ned til bussen, jeg i midten, min nevø og hans ven højrøstede og glade på hver sin side af mig med musikken fra ghettoblasteren drønende ud af højtalerne.

"Sikke et syn folk får," sagde min nevø, "her gå to fulde danskere med en ghettoblaster i hånden, øller i lommerne og en Hare Krishna i midten."

Jeg så ned ad mig selv.

Ja, minsandten. Jeg var en Hare Krishna med mit skaldede hoved og mit orange tøj.

Da ToTo stod af bussen, var jeg spændt på at se hans reaktion på mit udseende, men ikke en trækning eller et glimt i øjet røbede nogen overraskelse.

"Velkommen Krishna," sagde jeg og gled ind i hans arme.

Jeg fortalte ham min oplevelse, og han foreslog bryllupsmiddagen, som vi bestilte på et nærliggende ud af huset madsted, og medens den blev tilberedt, stod vi i solen udenfor og ventede.

ToTo løftede sin ene fod og pegede på sin ankel: "Kan du se lænken der?"

"Nej," sagde jeg.

"Der *er* en lænke der, selvom den er usynlig. Det er kærlighedens lænke, som du har bundet om min ankel."

"Det ønsker jeg ikke," svarede jeg, "jeg ønsker, at du skal være fri og uden lænker."

"Jeg elsker min lænke," sagde han.

"Jeg bliver bange for mine åndelige oplevelser, fordi de fortoner sig igen," sagde jeg.

"Hold fast i mig under alle omstændigheder, så behøver du ikke at være bange for noget," sagde han.

Vi tog maden med hjem, og da vi havde spist, sagde jeg til ToTo, at jeg gerne ville tale med ham alene og tog ham med ind i mit meditationsværelse.

Jeg slog ud med hånden og lavede en glidende bevægelse langs med linjerne i de to første blå lys, dernæst de andre to for til sidst at føre den opad i midten, hvor det hvide lys befandt sig, idet jeg højtideligt sagde: "Velkommen ToTo, min Eneste Ene."

Så pegede jeg på sandeltræsolien og flødebolcherne, der stod foran lysene, og sagde: "På dette alter har jeg anbragt lys for at vise dig min Kærligheds Lys og desuden noget sanseligt og noget sødt, for det er det, jeg ønsker at være for dig."

Jeg gav ham lidt sandeltræsolie på og et bolsje i munden.

Derefter tog jeg skålen med bolsjer og gav et til min nevø og hans ven.

"Nu skal vi elske," sagde ToTo, og dermed sluttede vores Guddommelige bryllup.

DET ÅNDELIGE BRYLLUP

FRYGT FOR KÆRLIGHEDENS KONSEKVENS

Efter, at vi havde elsket, sagde jeg, at jeg gerne ville have, at han flyttede hjem igen.

Han sagde ja, og i samme øjeblik blev jeg bange.

Jeg havde så mange gange haft nogle åndelige oplevelser sammen med ToTo, der førte mig ind i en tilstand af ekstase ligesom nu, men som viste sig at fortabe sig igen.

Tænk nu, hvis jeg fik tilbagefald til heroin af at leve sammen med ham.

"Jeg er ikke helt parat til at flytte hjem endnu," sagde han blidt.

"All right," sagde jeg lettet.

"Jeg må tilbage til Sundholm," sagde han.

Jeg nikkede.

Det var et fuldtidsjob at holde gode forbindelser med pushere ved lige og at skaffe de fornødne penge for at undgå abstinenser.

TILBAGEFALD

Jeg begyndte at besøge ham på Sundholm, som er et herberg for narkomaner, alkoholikere og andre hjemløse, og opdagede, at han var begyndt at drikke alkohol dagligt.

Han fortalte mig, at nogle af de andre beboere ikke havde været i stand til at udholde at se hans abstinenser, så de var kommet til ham med alkohol ved flere lejligheder, og derved havde han opdaget, at hvis han blot blev beruset nok, tog det abstinenserne, og da det var et lovligt stof, lå det inden for hans rækkevidde at betale for det.

Han havde også givet op overfor lovgivningen og havde derfor ansøgt om at få Metadon.

Nu ventede han på at få det bevilget, og hvis det lykkedes ham at få det, ville han standse sit alkoholindtag.

Der gik lang tid, før han fik bevilget sin Metadon, og på det tidspunkt viste det sig ikke længere at være muligt for ham at vriste sin krop fri fra dens afhængighed af alkohol, og dermed var han blevet kemisk afhængig af både alkohol og Metadon.

Snart foregik det meste af mit liv på Sundholm, og da han fik bevilget sin Metadon, fik jeg lyst til igen at opleve nålen, så jeg overtalte ham til at give mig lidt af sin medicin.

SJÆLENS MØRKE NAT

En dag, da vi talte om stedet, sagde ToTo: "Sundholm er sundere end resten af samfundet," og det stod i skærende kontrast til min opfattelse, for her var der dødsfald mellem beboerne hver måned, selvom de kun var i trediverne eller fyrrerne.

Da jeg vendte tilbage til Narcotics Anonymous efter mit tilbagefald, opdagede jeg, at de Anonyme Fællesskaber rummede en uforholdsmæssig stor procentdel af kunstnere, musikere og åndelige kapaciteter sammenlignet med det øvrige samfund.

Den åndelige opvågning, som både jeg og de andre opnåede ved hjælp af De Tolv Trin i Narcotics Anonymous, fik mig til at opfatte vores tidligere tilstand som stofbrugere som det åndelige fænomen, der kaldes Sjælens Mørke Nat.

Begrebet Sjælens Mørke Nat indeholder den tilstand, hvori et menneske går igennem de oplevelser, som den pågældende frygter mest af alt samtidigt med, at vedkommende føler sig forladt af Gud og mennesker, og denne tilstand går forud for en åndelig genfødsel.

Det fik mig til at indse, at beboerne på Sundholm stod umiddelbart foran deres åndelige genfødsel om ikke i dette liv så i det følgende.

Denne fremskredne åndelige tilstand var ikke gældende i samme grad for det øvrige samfund, så derfor måtte jeg give ToTo ret i, at Sundholm var sundere end resten af samfundet set fra en åndelig synsvinkel.

DE TO GANGE FØDTE

Som et resultat af min åndelige genfødsel kom jeg til at opfatte både mig selv og de andre tolvtrinere som to gange fødte.

På et tidspunkt blev jeg klar over, at der var mange måder at komme gennem genfødslen på.

Det skete en gang, da jeg var til fysioterapeutisk behandling.

Fysioterapeuten gik og småsludrede om livet, og det gav genklang i mig.

"Du lyder som en to gange født," sagde jeg, "er du også det?"

"Ja," sagde hun.

"Er du clean narkoman?"

"Nej."

"Jamen, hvordan gik det så til?" spurgte jeg.

"Jeg var ude for en bilulykke," sagde hun, "både jeg og bilen blev totalsmadret, og jeg var bevidstløs i lang tid.

Da jeg kom til bevidsthed, kunne jeg hverken gå eller stå og måtte bygge mig selv op fra grunden.

Under genopbygningen måtte jeg tage stilling til alt, hvad jeg havde følt og tænkt indtil da, og jeg skiftede synspunkt på næsten alt.

Jeg følte mig meget ensom, for hverken min familie eller hospitalspersonalet forstod, hvad der foregik med mig, og da jeg var kommet mig helt, blev jeg skilt."

"Det må have været hårdt," sagde jeg, "jeg har støtte fra Fællesskabet i Narcotics Anonymous, hvor en masse andre går igennem den samme proces."

"Ja, det var hårdt," sagde hun, "men jeg ville ikke have undværet det for nogen pris."

"Det kan jeg godt forstå," sagde jeg, "jeg har det på samme måde."

JESU SANDE DISCIPLE

En dag, i min anden periode af stofbrug, da ToTo og jeg var i Københavns red light distrikt for at købe heroin, åbnede min bevidsthed sig.

Jeg så mig om og sagde: "De mennesker, der kommer her, er Jesu sande disciple."

ToTo sagde ikke noget, men så ømt på mig.

Da jeg kom hjem, ringede jeg til min søster og fortalte hende min opdagelse.

"Nej, nu må du holde op," sagde hun.

"Jamen, det er de," sagde jeg, "kan du ikke se det?

Hvem var Jesus sammen med den gang?

De udstødte og de forfulgte, og det er jo netop det, menneskerne i red light distriktet og på Sundholm er, og hvis Jesus levede i dag, er det nøjagtigt, hvor han ville færdes.

Tænk, at jeg var nødt til at lande i rendestenen for at opdage det."

"Og ToTo skal selvfølgelig forestille at være den genkomne Jesus Kristus, der farer rundt som narkoman og alkoholiker nede i red light distriktet og på Sundholm," sagde hun.

"Ja," sagde jeg hurtigt.

"Hvis han nu er kommet for at frelse dem, hvorfor er han så selv narkoman og alkoholiker?"

Jeg sagde: "Skulle han være hævet over dem, eller skulle han dele deres vilkår?

Han har været overalt, hvor mennesker lider, som én af dem.

Han har været i fængsel i Østen og i Vesten.

Han har været på hjemløseherberger og har sovet blandt de fattige på gaden.

Men han har også været i kirker, moskéer og templer blandt dem, der lider.

Jeg har også set ham blandt gammelrige og nyrige og de lidende i forretningsverdenen.

Alle steder har han været som én af dem, han færdedes iblandt."

"Skal vi nu alle sammen til at være narkomaner eller alkoholikere for at blive åndelige?" spurgte min søster.

"Nej, nej," sagde jeg, "ikke på den måde. Jeg ved ikke, hvordan andre skal gå gennem Sjælens Mørke Nat, men min værste frygt havde med kemisk afhængighed at gøre, så det har åbenbart været min skæbne at gøre det på den

måde.

Kan du ikke se, hvad det betyder, at der er så mange kemisk afhængige over hele Verden i dag?"

"Næ," svarede hun.

"Det betyder, at mange i øjeblikket går gennem Sjælens Mørke Nat," sagde jeg.

"Og hvad så?" sagde hun.

"Ja, så er tiden moden for de mange, og det betyder, at det er åndeligt daggry for Verden, fordi de sovende Ånder er ved at vågne op."

"Skal det nu pludselig være en velsignelse at være narkoman eller alkoholiker?" spurgte hun.

"Nej, nej," sagde jeg, "det er jo netop det, jeg har frygtet mest af alt, og jeg ved ikke, hvilke former for frygt andre har, hvor de føler sig forladt af Gud og mennesker, medens de gennemlever den, men narkomani var altså min vej."

"Ellers tak," sagde hun, "det er ikke noget for mig."

"Nej," sagde jeg, "det er heller ikke noget for mig, men jeg har opdaget, at jeg også er i stand til at leve under de omstændigheder, som jeg har frygtet mest af alt, og det har fået min frygt til at forsvinde."

TILBAGE TIL DE ANONYME FÆLLESSKABER

ToTo og jeg var heldige at finde en god pusher med stabil levering, rimelige priser og en god kvalitet af heroin.

Han flyttede hjem, og der faldt ro over vores tilværelse.

Vi arbejdede begge på Sundholms værksteder i otte timer hver dag, han som skulptør i stenhuggerværkstedet og jeg som redaktionssekretær på Sundholms lokale avis.

Vi var begge bistandsklienter, og denne indtægt dækkede dagliglivets fornødenheder, og på Sundholm tjente vi lige nok til, at vi kunne undgå abstinenser.

Så blev vores pusher fanget at politiet, og jeg besluttede at vende tilbage til Narcotics Anonymous.

Denne gang var jeg ikke så panikslagen som sidste gang, så jeg fortsatte med at arbejde på Sundholm, selvom jeg der var omgivet af stofbrugere, og ToTo og jeg fortsatte også med at bo sammen, selvom han fortsatte sit stofbrug, medens jeg gennemførte mit tolvtrins Program.

FORFÆNGELIGHED – FORGÆNGELIGHED

På et tidspunkt begyndte jeg at arbejde videre med denne bog og holdt op med at komme på Sundholm.

En dag mødte jeg en af Mesterens gamle disciple, som var ved at skrive en bog om sine åndelige oplevelser.

Han havde problemer med at oversætte den til engelsk, og jeg tilbød at hjælpe.

Samarbejdet varede i tre uger, og jeg blev irriteret over, at han ikke påtog sig ansvaret for at være centrum i sit eget Univers, og besluttede at skrive mig ud af mine følelser.

Resultatet blev "Eventyret om Universets Mester," hvori jeg senere tilføjede beskrivelsen af arbejdet med det tænkende sind, Egoet.

Jeg var meget stolt af resultatet og læste det for ToTo.

"Jeg er pennen og du er blækket," sagde han.

Jeg blev rasende og spurgte, om han ønskede at tage æren for mit arbejde.

Han svarede ikke.

I den følgende tid begyndte jeg langsomt at indse, at alt, hvad jeg havde skrevet i dette eventyr, var noget, jeg havde lært af ToTo, men jeg syntes, at pennen var bedre end blækket, fordi det var pennen, der skrev, medens blækket var det, der måtte finde sig i at blive skrevet med, indtil det gik op for mig, at pennen er nytteløs uden blækket, og blækket er nytteløst uden pennen, og denne erkendelse udløste sig i en trang til at give udtryk for min kærlighed til ToTo, og derved blev "Eventyret om kærligheden uden grænser" til.

Jeg læste det for ham, og han nikkede tilfreds.

SHIVA, ØDELÆGGEREN

Et par måneder senere kom han en dag hjem og spurgte: "Hvem er jeg?"

Jeg så usikkert på ham: "Hvad mener du?"

Han pegede på et cirkelrundt emblem, han havde sat på sin jakkes revers.

Det forestillede Shiva.

Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle sige, men i de følgende dage vendte jeg tilbage til denne tanke flere gange og begyndte at se på Ødelæggeren gennem den kærlighed, jeg følte for ToTo.

Nogle dage efter sad jeg og arbejdede med denne bog, da jeg pludselig følte mig dybt inspireret og begyndte at skrive "Eventyret om godt og ondt."

ToTo sad på sofaen i det tilstødende værelse, og jeg ved ikke, hvordan det gik til, men musikken, der strømmede ud af radioen, passede til min sindsstemning, og netop da jeg beskrev Ødelæggerens fremdukken af Kærlighedens Hav steg musikken til et fantastisk crescendo, og tårer strømmede ned over mine kinder.

"Jeg sidder og skriver noget helt utroligt," sagde jeg til ToTo.

Han kom ind i værelset.

"Se," sagde jeg, "jeg beskriver Shiva."

Han bøjede sig over computeren og læste.

"Det er meget smukt," sagde han blidt.

Det gav et sæt af glæde i mig over hans anerkendelse.

Han gik ind i det tilstødende værelse igen, og jeg skrev ivrigt videre tilfreds med, at jeg nu havde beskrevet Ødelæggeren Shiva, der er rum sammen med hans hustru Kali, der er tid i "Eventyret om godt og ondt" og Skaberen Brahma i "Eventyret om kærligheden uden grænser," sådan som jeg så de to hinduistiske arketyper efter det, jeg havde lært af ToTo, og desuden den kvindelige Buddha, Regnbuegudinden, i "Eventyret om Universets Mester," sådan som jeg så hende gennem de øjne, som ToTo havde lært mig at se med.

Først efter ToTos død faldt det mig ind, at jeg manglede at beskrive den sidste af den hinduistiske treenighed, Opretholderen Vishnu, og derefter blev

"Eventyret om Guderne og Gudinderne, der vandrer på Jorden" til.

Dette eventyr beskriver en indre samtale med ToTo, der fandt sted efter hans død, medens jeg skrev.

TILBLIVELSEN AF TOTO-DOKTRINEN

Jeg holdt op med at gøre modstand mod min opfattelse af ham som den genkomne Jesus Kristus, og en dag sagde jeg, at det var ærgerligt, at der intet var i Bibelen, som var skrevet af ham selv, så nu da chancen var der, ville jeg godt have hans tilladelse til at indsætte hans Fire Retningslinjer i dette manuskript.

Han nikkede.

Han havde undervist mig i de Fire Retningslinjer, siden vi mødtes i Madras i 1977.

Over årene var jeg bestandigt vendt tilbage til dem, og for hver gang sank de dybere ind i min bevidsthed.

Med års mellemrum fortalte jeg ham, hvor langt jeg var kommet med min erkendelse af indholdet i de Fire Retningslinjer, og sommetider lyttede han blot og nikkede, og på andre tidspunkter kom han med forskellige kommentarer.

Gradvist blev det min opfattelse, at de Fire Retningslinjer er højdepunktet af alt, hvad der kan siges på det åndelige område, og at alt, hvad der er værd at vide, findes i frø form på én side, der kommer efter eventyrene i del fire af denne bog under overskriften ”Kærlighedens Sæd”.

Under festmåltidet efter Det Åndelige Bryllup ønskede jeg at forklare de Fire Retningslinjer for en af gæsterne, og da indså jeg, at jeg ikke var i stand til at udtrykke mig klart nok til at gøre mig forståelig for andre end ToTo, og jeg besluttede at skrive min forståelse ned for at nå frem til et udtryk, der også var klart for andre.

Derved blev selve Doktrinen, som består af Kærlighedens Sæd, Det Befrugtede Æg og Frugten til.

TOTOS SYGDOM 3

I det sidste halve år af ToTos liv boede han og jeg ikke sammen.

Han boede to gader fra mig sammen med en anden alkoholiker, for hans sygdom var nu så fremskreden, at det tog for hårdt på mig at være sammen med ham, når han var meget fuld.

Vi havde en aftale om, at han sov hos sin ven, når han var meget fuld og hos mig, når han var mindre fuld.

Han var ikke altid selv i stand til at bedømme, hvor fuld han var og kom og ringede på min dør under alle omstændigheder.

Der var gangtelefon på yderdøren, så jeg plejede at gå ned og møde ham udenfor opgangsdøren og tale med ham et par minutter for at afgøre, om han var så omtåget af Metadon og alkohol, at jeg ikke kunne nå ind til ham.

Hvis jeg ikke kunne nå ham, bad jeg ham om at gå over til sin ven, men ellers gik han med mig op.

Hans krop og hans hjerne var ved at gå i opløsning for øjnene af mig, og der var intet, jeg kunne gøre for at forhindre det.

En dag sad jeg og skrev, og han sad i det tilstødende værelse.

Der kom en uhyggelig lyd fra ham, og jeg vendte mig med et ryk for at se, hvad der foregik.

Han stod lodret op i luften, og hans krop gennemrystedes af kramper, som om et usynligt væsen ruskede ham frem og tilbage på en fuldstændig uvirkelig måde.

Øjnene rullede rundt, og han sank ned på sofaen igen, vendte det hvide ud af øjnene, før de lukkede sig, og en blodboble stod ud gennem hans læber.

Jeg sprang op, fór ind, greb ham om overarmene og ruskede ham, medens jeg skreg fortvivlet: "Nej, nej, jeg bønfalder dig. Jeg bønfalder dig. Kom tilbage. Kom tilbage."

Der foresvævede mig noget om, at man kunne kalde et menneske tilbage fra dødens tærskel, hvis man bønfaldt det om ikke at gå bort.

En tør, lydløs hulken gennemrystede mig, og jeg sank skælvende ned på gulvet.

Han åbnede øjnene og så roligt på mig.

"Hvad er der i vejen?" spurgte han blidt.

"Ved du ikke, at du havde et anfald?"

"Nej," sagde han.

Jeg var så rystet, at det tog mig adskillige timer at komme til mig selv igen.

Derefter sagde jeg: "Jeg kan ikke se dig mere. Du er nødt til..... du må og skal søge professionel hjælp nu."

"Nej, du skal hjælpe mig," sagde han hjælpeløst, og endnu i dag 16 år efter bliver mit hjerte knust ved erindringen om dette øjeblik.

"Ja, men forstår du ikke, at hvis jeg havde kunnet hjælpe dig, ville det være sket. Der er intet, som jeg kan finde ud af, som jeg ikke har prøvet at gøre for at hjælpe dig, men det har ikke hjulpet. Du må og skal søge professionel hjælp *nu*.

Jeg kan ikke længere bede dig om at holde alkoholen nede, når du kan risikere at få sådanne anfald af den grund, og når du er omtåget af alkohol, kan jeg ikke nå ind til dig, så jeg kan ikke se dig mere.

Når du er indskrevet på et behandlingshjem, kan du ringe til mig, og så kan vi ses igen."

Et par dage senere ringede han til mig fra sin vens hus og sagde, at han havde fået et krampeanfald om natten, og han havde næsten bidt sin tunge over, så nu var der et dybt hul.

"Kan jeg komme over?" spurgte han med en så blid og hjælpeløs tone i stemmen, at den skød igennem mig som en fysisk smertefuld sammentrækning i maven.

"Nej," sagde jeg med blødende hjerte, "du må ringe 'hjælp' og fortælle dem, hvad der er sket, så de kan sende en ambulance og indlægge dig. Du *må* have professionel hjælp *nu*. Intet, jeg kan gøre, kan hjælpe dig nu."

Et par timer senere ringede han til mig fra hospitalet, og mine forhåbninger steg.

Han fortalte mig, at de havde spurgt ham, om han ønskede at komme ud af alkohol, og han havde sagt ja, så nu troede han, at de ville hjælpe ham, men han havde brug for forskellige ting, som han bad mig hente og bringe over til ham.

Jeg tog over til hans ven, fandt de ting, han ønskede, og tog over på hospitalet.

Der var en dødlignende stilhed på gangen, og hans spinkle skikkelse forekom mig endnu mindre, end den plejede at gøre.

Vi sad stille sammen i nogen tid, og derefter blev vi enige om, at jeg skulle komme hver dag, så længe opholdet varede.

Næste formiddag ringede han til mig og sagde, at de havde udskrevet ham, fordi behandling af narkomaner og alkoholikere skulle gå gennem andre kanaler.

"Forstår de ikke, at din situation er akut?" spurgte jeg.

"Jo," sagde han, "men det er ulovligt for dem at hjælpe mig."

"Jamen, der er jo lange ventetider i behandlingssystemet," sagde jeg, "kunne de ikke have givet dig noget medicin til at holde alkoholismen i skak indtil da?."

"Det er også ulovligt, men du skal ikke bekymre dig. Jeg skal nok prøve på at finde en løsning," sagde han.

TOTOS DØD

Cirka ti dage senere ringede han til mig om eftermiddagen.

"Hvordan går det?" spurgte jeg overrasket over, at han lød fuldstændigt nøgtern på dette tidspunkt af dagen.

"Det går godt. Der er masser af liv tilbage i mig endnu," sagde han muntert.

"Ja, selvfølgelig," sagde jeg, "det regnede jeg da også med. Du skal bare have noget hjælp til dit alkoholproblem."

"Jeg har talt med Blå Kors," sagde han, "og jeg regner med at kunne få hjælp der."

"Det var dejligt. Ring til mig, så snart du er blevet indskrevet.

For øvrigt har jeg flyttet om på møblerne på den måde, du foreslog, så sengen står nu i det lille værelse. Det eneste, der mangler for, at alting er, som det burde være, er, at du ligger i sengen ved siden af mig."

"Hvad er så det her for noget?" spurgte han, og henviste dermed til, at det jo var mit valg, at han ikke boede i vores lejlighed.

"Det er ikke noget. Det handler bare om dit alkoholproblem."

"Jeg elsker dig," sagde han.

"Jeg elsker også dig," sagde jeg, og samtalen sluttede.

Klokken ét om natten ringede det på min dør.

Jeg vågnede forvirret og tænkte, at det var ToTo, der havde besluttet sig for at komme hjem af en eller anden vigtig grund.

Jeg tog gangtelefonen: "Ja."

"Det er politiet. Det drejer sig om Harishchandra Sharma," sagde stemmen i den anden ende.

"Han bor ikke her," sagde jeg.

"Ja, men vi vil gerne tale med Dem et øjeblik alligevel," sagde de.

Jeg lukkede dem ind.

"De er gift med ham?"

"Ja."

"Vi er sendt fra Glostrup hospital. De skal ringe dertil med det samme."

"Hvad er der sket?" spurgte jeg.

"Deres mand er faldet ned fra en trappe på Sundholm og har slået hovedet. Han blev først kørt til Sundby hospital for at blive opereret, men så overførte de ham til Glostrup."

Jeg gik ind og ringede og fik at vide, at han muligvis ikke ville leve natten over, så hvis jeg ønskede at se ham, skulle jeg komme nu.

Jeg ringede grædende til min søster for at bede hende køre mig derud.

Jeg ringede til ToTos mor og søster og fortalte dem om situationen.

Min søster kom, og vi kørte til hospitalet.

Her fik vi at vide, at han var i koma og lå i respirator.

Jeg turde ikke gå ind for at se ham, for jeg var bange for, at han så bange eller fortvivlet ud, så min søster gik derind først.

"Du kan godt gå derind. Han ser fredelig ud," sagde hun.

Hans hår var barberet af, og han havde en lille bandage i den højre side af hovedet.

En ældre sygeplejerske kom hen til mig og sagde i en rolig og nøgtern tone: "Jeg beklager, at De fik beskeden af en uerfaren sygeplejerske. Hun har ikke prøvet at give den slags meddelelser før.

Deres mand er hjernedød, og vi har lagt ham i respirator for at afvente de kropssignaler, der fortæller os, at hans hjerne virkelig er død."

Hendes rolige og nøgterne tone fik mig til øjeblikkeligt at falde til ro.

"Hvordan ved I det?" spurgte jeg.

"Kroppen holder ikke længere på vandet, og det er derfor, at jeg hele tiden checker det i denne pose. Urinen går herned, fordi vi har lagt et kateder."

"Gør det ondt, når et menneskes hjerne dør?" spurgte jeg

"Nej," sagde hun i samme rolige og nøgterne tone, "hvis et menneske får et kraftigt slag i hovedet, vil hjernen hæve på samme måde som en finger, der får et kraftigt slag, men da der ikke er plads til det, presses blod og væske i stedet ud af hjernen, og så dør den."

Hun gik, og jeg så roligt på ham.

Blidt strøg jeg ned over hans hænder, hans ansigt, hans fødder.

Jeg kyssede hans hænder og hans fødder og lænede mig over sengen for at lægge mit hoved på hans bryst for sidste gang.

Da jeg lagde mit hoved der, var det som om, hans åndelige hjerte steg op fra hans bryst og omsluttede mit hoved i en blid omfavnelse.

Da jeg løftede hovedet igen, befandt jeg mig i en tilstand af stille ekstase.

Jeg satte mig ved hans seng og mediterede.

En læge kom hen og spurgte, om det var i orden med mig, hvis de slukkede respiratoren, for de havde nu konstateret, at hjernedøden var indtrådt.

Jeg nikkede og blev siddende ved hans seng, medens hans krop blev kold.

En sygeplejerske kom hen og spurgte, om jeg ville sige til, når det var i orden med mig, at de kørte hans krop bort.

Jeg rejste mig og sagde, at de kunne gøre det nu.

Da jeg tog derfra, strålede daggryets rosa og turkise farver imod mig.

Min ekstase steg og steg i de følgende dage, så jeg blev ude af stand til at fortælle nogen, at ToTo var død, fordi jeg ikke kunne sige det uden at komme til at le, og jeg frygtede andres reaktion, hvis de hørte det, så min søster gjorde det for mig.

"Hvor er det typisk for ham," tænkte jeg, "først giver han mig chokket ved sin forestående død ved at få et krampeanfald, som ligner et dødsfald, medens han selv er her og kan hjælpe mig over det værste, og på selve dagen ringer han til mig fuldstændigt nøgtern og fortæller mig, hvor glad og optimistisk han er, så jeg ikke bagefter skal smerte af uvished og uro ved tanken om, at han måske følte sig ensom og forladt på denne dag.

Han fortalte mig også det vigtigste af alt og gav mig muligheden for at sige det samme: "Jeg elsker dig."

TOTOS BEGRAVELSE

ToTo havde fortalt mig, at han syntes bedst om de Parsiske Zoroastrianeres måde at behandle det fysiske legeme på efter døden.

De opsatte det i Stilhedens Tårn, hvor fugle spiste kødet af knoglerne, og hvor vind og vejr derefter udtørrede dem, til de smuldrede og gik tilbage til Moder Jord, men der fandtes ikke noget Stilhedens Tårn i Danmark, så i stedet blev han kremeret og nedsat i de kendtes fællesgrav.

TOTOS FØDSEL

Senere fortalte hans mor mig, at han havde ringet til hende, da han var blevet udskrevet efter sin hospitalsindlæggelse, og de havde fået talt sammen til hendes hjertes tilfredshed.

Da hun lagde røret, vidste hun, at der ikke var mere at sige.

Hun håbede blot, at der ville være nogen hos ham, når øjeblikket kom.

Desuden fortalte hun, at hans fødsel havde været noget ganske særligt.

Hun var i en slags meditativ sindstilstand, medens hun døsede mellem veerne, og det kom som et chok for hende, da hun fødte sit næste barn, at en fødsel er en smertefuld begivenhed.

FORBEREDELSE TIL AT KRYDSE DØDENS GRÆNSE

Et par måneder efter ToTos død var jeg en dag på café med en lille gruppe fra et af De Anonyme Fællesskaber, og en af de tilstedeværende fortalte mig, at han var holdt op med at ryge nikotin efter en shamanistisk rejse.

Siden havde han ikke haft problemer med det.

Det var endnu ikke lykkedes for mig at opgive nikotin, så jeg bad ham sætte mig i forbindelse med shamanen.

Han viste sig at være en venlig dansk mand på omkring halvtreds år fra et af De Anonyme Fællesskaber.

Han sagde, at det ikke kunne vides, om en person holdt op med at ryge nikotin som resultat af personens shamanistiske rejser, men mit første rejseformål skulle under alle omstændigheder være at tage ind i den indre Verden for at se, om jeg kunne møde et dyr, der var villig til at blive min vejleder.

Efterhånden som vores samtale skred frem, forstod jeg, at shamanistiske rejser bestod i at bevæge sig rundt i de indre Verdener i vågen og bevidst tilstand.

Han sagde desuden, at det ville afsløre sig, om et givent dyr skulle være min vejleder, ved, at dyret opførte sig på en usædvanlig måde eller nærmede sig mig fire gange på forskellig vis.

Jeg skulle lægge mig i en afslappet stilling på en madras på gulvet og ville få et par høretelefoner på, hvori jeg ville høre den shamanistiske tromme, som ville angive pulsen i rejsen.

Når jeg hørte en trommehvirvel, var rejsetiden udløbet, og jeg skulle vende tilbage til min normale dagsbevidsthed.

Han fæstnede en lille mikrofon i kraven på min bluse og sagde, at jeg skulle fortælle under hele rejsen, hvad jeg så, og det ville blive optaget på bånd.

Efter rejsen ville han ligeledes båndoptage vores samtale, som ville finde sted for at opklare eventuelle tvivlsspørgsmål, jeg måtte have, og så kunne jeg lytte til båndet mellem vores møder for at gå i dybden med min forståelse af mine oplevelser.

MØDET MED KOBRAEN KA

På min første rejse mødte jeg en sort slange, som bevægede sig af sted foran mig på vejen.

Pludselig rettede han sig ud som en pind, og derefter rejste han sig på halespidsen og dansede for mig.

Som anbefalet af shamanen tog jeg ham i mine arme, tog ham med tilbage fra rejsen og gav ham til shamanen.

Jeg følte mig lidt latterlig, da jeg rakte shamanen slangen, der var usynlig for det fysiske øje, og han tog imod slangen og pustede ham ind i mit Åndelige system ved at puste først i hjertechakraet og dernæst i kronechakraet.

Slangen valgte at sætte sig i mit solar plexus center, og da jeg spurgte ham hvorfor, sagde han, at mit solar plexus chakra altid stod åbent, og derfor rullede han sig sammen som en flad spiral og lagde sig der for at beskytte mig mod uvedkommende indtrængninger.

Da jeg kom ud på gaden igen, opdagede jeg, at den tredimensionelle Virkeligheds farver havde fået en ny glød, som jeg aldrig havde lagt mærke til før.

KOBRAENS KRAFT

Så hurtigt som muligt spurgte jeg de Åndelige væsener om deres navn og slog det op i et leksikon senere for at finde dets symbolske betydning, som jeg opfattede som en oplysning om de arketypiske energier, der var aktive i mit samspil med dem.

Slangen kaldte sig Ka, men det var ikke lykkedes mig at finde ud af, hvad Ka betød, da jeg skulle til at beskrive mine rejser i denne bog.

I en samtale med ToTos mor, der besøgte Danmark på det tidspunkt, fik jeg at vide, at den sorte kobra ligner alle andre slanger, når den ikke udspiler

hætten, og at den kaldes Kalanag, som betyder sort slange på hindi.

Det var ikke faldet mig ikke ind, at det var en kobra, jeg havde mødt, fordi han ikke havde udspilet hætten, som kobraen gør, når den forsvarer sig eller angriber, men det kunne hænge sammen med den kendsgerning, at Ka hverken forsvarede sig mod mig eller angreb, og jeg kom til at mene, at Ka havde præsenteret sig for mig med en kælenavnsforkortelse af Kalanag.

På hinduistiske plakater med arketyper forekommer kobraen ofte med udspilet hætte som en del at billedet, da den anses for at være en magtfuld beskytter, og det var således en magtfuld beskytter, der var kommet til mig.

Det havde jeg god brug for, for det skulle snart vise sig, at mit sande Selvs formål med at bringe mig sammen med shamanen var at sende mig ud på rejser til dødsriget, som, forklarede shamanen, kunne være et meget vanskeligt, endog direkte farligt, område at færdes i.

Senere fandt jeg ud af, at ordet Ka er et gammelt ægyptisk ord, der betyder Ånd og er forbundet med guden Horus med det alt seende Horus Øje, som er et symbol på Åndens Alvidenhed.

MØDET MED JAGUAREN KAVA

Inden min anden rejse sagde shamanen, at Ka ikke var en vejleder, men et chakradyr, så jeg skulle endnu en gang rejse for at se, om jeg kunne møde min vejleder.

På rejsen mødte jeg en knaldsort jaguar, som hedder Kava.

Kava kava er en melanesisk rod, der bruges på Ny Guinea til fremstilling af let berusende drikke, der også bruges som en døråbner til shamanistiske rejser, og for mig udtrykte navnet de let ændrede bevidsthedstilstande, jeg indtrådte i, når jeg mødte Kava.

Det var et bevæget møde, og jeg mener, at ToTo vidste, at dette møde skulle finde sted mange år før, han døde.

Fra et månedsmagasin om biler havde han klippet en jaguar ud, der var gennemsigtig som glas, og havde klistret den fast på den ene låge af vores dækketøjskab.

Jeg troede den gang, at han klistrede den op, fordi han drømte om at få en bil af den type.

På den anden låge af dækketøjskabet havde han klistret endnu en 'usynlig' jaguar op med kun dens øjenbryn, dens grønne øjne og dens hjørnetænder synlige.

Som næse havde han sat et rødt hjerte, og det havde givet mig en fornemmelse af, at han ville sige mig noget med dette billede, fordi han altid plejede at henlede min opmærksomhed på hjerter af alle former og materialer, fx. i gadens fliser, i træernes blade, i fuglenes fjer osv., og desuden havde jeg grønne øjne og lange hjørnetænder, ligesom jaguaren på lågen.

Jeg havde ikke nænnet at sige til ham, at jeg ikke ville have disse ting klistret på møblerne, og på rejsetidspunktet havde de siddet der i årevis.

Jeg havde vænnet mig til dem og syntes også, at ToTos hjertenæse havde givet den ellers vildt udseende jaguar et kært udseende.

Da Kava kom springende hen til mig i rejsens begyndelse, søgte jeg efter ordene for at finde en betegnelse for den store, knaldsorte kat, jeg så.

"Jeg ved ikke rigtigt, hvad sådan en kaldes," sagde jeg på båndet, "den er meget stor.... hvad kaldes den? En panter....? en leopard.....?

I det øjeblik glimtede ToTos billeder på skabslågerne for mit indre øje.

"Åh," sagde jeg, "det er en jaguar. En meget smuk og flot jaguar, og dette møde har været forberedt meget længe."

Den kærlighed Kava viste mig, kom bag på mig.

Den var som balsam på mit sårede hjerte, og af den grund græd jeg dybt bevæget under en del af rejsen.

Vi talte sammen om forskelligt, og jeg blev mere og mere betaget af hende.

På det tidspunkt var jeg ikke klar over, at hun var en hun, og overvejede, om hun på en måde, som jeg ikke kunne gennemskue, var ToTo i forklædning, og så forelsket på hende.

Hun drejede hovedet og sagde flegmatisk: "Jeg er en hun."

I det øjeblik lød hjemkaldelsestrommen, og dermed sluttede rejsen.

JAGUARENS KRAFT

Senere lavede jeg research på Internettet under shamanisme og fandt ud af, at ordet panter blev brugt i flæng om jaguaren og leoparden.

Jaguar og panter var således to navne for det samme dyr.

I *Abodazara*, tidlig jødisk kommentar til skrifterne, opregnes jaguaren eller panteren for at være efternavnet i Josefs familie.

Skriftet fortæller, hvordan en mand blev helbredt i Jesus ben Panters navn, og jaguarens kraft forbindes således med Jesus.

Jaguaren er også kendt som kraften i Argus's tusind øjne, symbolet på Guds alvidenhed i den græske mytologi.

Guden Hermes dræbte Argus, og kraften fra hans tusind øjne blev overført til påfuglens fjer.

Påfuglen er Shri Krishnas fartøj, i shamanismen kaldet hans totem, og Shri Krishna besad derfor også jaguarens kraft.

Jaguaren bliver desuden betragtet som et symbol for genfødsel efter en periode med lidelse og død.

Genfødsel indebærer, at langvarige sår omsider begynder at hele, og med helingen ville den person, der har jaguaren som Kraftdyr, hans eller hendes Totem, opnå en genvindelse af den kraft, der blev mistet på det tidspunkt, hvor sårene opstod.

Jaguaren er desuden et symbol for Kundalinikraftens rejsning og symboliserer tidspunktet, hvor personen med denne Totem bevæger sig fra eksistensens poler til et liv uden poler eller barrierer.

Den er også symbol for den græske arketype Dionysos, den to gange fødte.

For den, som jaguaren kommer til som Totem, vil de andre Virkeligheder åbne sig op, og jaguaren rummer derudover løftet om beskyttelse og genvunden kraft, der forvandler det, der er trist i vores liv, til glæde.

Jaguaren er desuden symbol for mesterskab over alle dimensionerne, det Absolutte Mesterskab.

Da jeg havde fået disse oplysninger stod det mig klart, at det var jaguarens kraft og mod Krishna havde brugt til at bortføre Rukmini på trods af overmagten, og at det var jaguarens kraft og mod Jesus havde brugt til at konfrontere sin frygtindgydende død i stedet for at flygte fra den, og det skulle vise sig, at jaguaren kom til mig for at hjælpe mig med at krydse

dødens grænse og forvandle min smerte til glæde, men vigtigst af alt skulle det vise sig, at Kava blev mit neutrale holdepunkt, som jeg havde en betingelsesløs tillid til på alle mine indre rejser.

TOTO, JAGUAREN, LØVEN OG MIG

Når ToTo bevægede sig havde han en kats ynde, og når han gabede eller strakte sig, kom jeg til at tænke på en løve.

En gang 'så' jeg også mig selv som løvinde.

Dette skete i et seksuelt samspil.

ToTo havde foreslået, at vi skulle elske, og at jeg skulle prøve på at forestille mig, at jeg ikke vidste, hvis seksuelle organer tilhørte hvem.

I forløbet fik jeg en vision af os som løver på savannen, hvor han fulgte efter mig.

Han udstødte elskovssyge løvelyde, indhentede mig og bedækkede mig samtidigt med, at han bed mig i nakken.

Jeg fortalte ham, at jeg havde set os som løve og løvinde, men ikke indholdet i visionen.

En dag, havde vi købt en walkman og gik rundt på Amager, og jeg talte ind i mikrofonen for at lave et auditivt øjebliksbillede af mine oplevelser sammen med ham.

Han var fuld og gik ved siden af mig.

Jeg sagde ind i mikrofonen: "Ja, og tænk, hvor er det mærkeligt, at han går her på gaden som andre mennesker og må diskutere med kioskmanden, om han kan få en øl på kredit.

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal beskrive kontrasten mellem hans åndelige væsen og hans menneskelige behov.

Han har brug for den samme omsorg som alle andre mennesker."

"Ja," brød han ind med en barnlig stemme, "også for 'kysser'."

"Ja," sagde jeg, "også for kys."

"Og så bed han hende i nakken...."fortsatte han og brølede som en elskovssyg løve, "aaarrruggh" og hans næseomgivelser rynkede sig som en løves.

Det gav et sæt af glæde i mig.

Han vidste det!

Min intuitive opfattelse af, at vi begge tilhørte dyrerigets kattelinie, følte jeg dermed bekræftet af ham, men når jeg så på mine kropsfarver, så jeg løvindens farver, og når jeg så på hans, så jeg jaguarens.

Det fik mig til at konkluderede, at vi både havde oplevet tider som løver og som jaguarer i det tidsrum, hvor vores bevidsthed bevægede sig gennem dyrerigets kattelinie.

Jeg havde også nogle bevidsthedsbilleder af mig selv som huskat.

En forkommen og forpjusket tilværelse med mennesker som eneste selskab.

En fremmed i et fremmed land.

Da jeg således fandt mine rødder i dyreriget, forstod jeg mange sider af mig selv bedre og kom også til at mene, at den åndelige renhed blandt andet kom til udtryk i et menneskes kropslugt, og denne opfattelse fik mig til at mene, at ToTos åndelige renhed var fuldkommen.

Indtil Det Åndelige Bryllup havde min kropslugt sommetider en tydelig og stram kattelugt, medens han aldrig lugtede af noget, selv under ekstreme omstændigheder.

Når han spiste hvidløg fx. duftede han af frisk hvidløg i stedet for at få den ramme lugt, som kan opstå som en blanding af hvidløg og menneskeduft.

Somme tider tog han kun et bad hver tredje uge, og det gjorde heller ingen forskel.

Også på det tidspunkt, hvor han var længst ude rent fysisk, havde han ingen personlig lugt, men Metadonen, alkoholen og tobakken kunne selvfølgelig lugtes.

GENSYN MED TOTO

Efter min anden indre rejse viste det sig, at shamanens speciale var døden og dødsarbejde, og han indvilligede i at undervise mig i det.

Min første dødsrejses formål var at lære noget om døden af Kava.

Først tog hun mig til et sted, som jeg spontant kaldte Dødens Hule.

Vi sad i nogen tid udenfor dette sted og kiggede ind.

I korte glimt så jeg mennesker bevæge sig rundt derinde.

Kava begyndte at stige op gennem en slags mørke, og jeg fulgte forvirret med.

Jeg fik øje på et lysskær i toppen, og det gik op for mig, at vi bevægede os op gennem en kanal, og dernæst forstod jeg, at det var rygsøjlen, og at dette var en Kundalinirejsning.

Da vi nærmede os kanalens udgang, Sahasrara chakra, blev jeg bange for, hvad jeg ville få at se, når vi kom ud.

Opstigningen gik i stå.

Kava blev stiv som en statue og sad ubevægeligt og ventede.

Jeg fortalte hende om min frygt og min mistillid, og hun begyndte at løbe bort fra mig, og jeg troede, at hun forlod mig på grund af min mistillid, men langt senere fortalte hun mig, at hun løb for at hente hjælp.

Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre ved det og skyndte mig at bede mit sande Selv om hjælp til at opnå den tillid, der var nødvendig for at følge hende.

Hun kom tilbage og foreslog, at hun omsluttede mig, og jeg blev meget genert, fordi jeg følte, at det var den højeste ære, hun kunne vise mig, men på trods af min generthed, der gjorde det umuligt for mig at tale, var jeg i stand til at nikke samtykkende.

Hun omsluttede mig, og indeni hende blev det muligt for mig at komme ud af kanalen.

Jeg blev imponeret over det landskab, der mødte mit øje, da vi kom ud, men hun havde travlt, og med mig indeni hendes ham løb vi hurtigt videre og kom gennem et øde område.

Dernæst kom vi til et sted, som jeg spontant kaldte byen, før man kommer til lyset, fordi den henlå i mørke, og man kunne se et lysskær på den anden side af den.

Da vi kom til udkanten af byen, gav det et sæt i mig.

"ToTo bor her?!" udbrød jeg og fik nervøs mavepine ved tanken.

Jeg bad Kava standse et øjeblik og steg ud af hendes ham.

Min stemme sank til en hvisken: "Ved du, hvor han bor?"

Hun sagde ja, og jeg bad hende tage mig derhen.

Hurtigt førte hun mig gennem byen, til vi kom til et område med cirkelrunde huse.

Hun førte mig ind i et af dem.

Da mine øjne vænnede sig til mørket, opdagede jeg, at ToTo lå alene og sov lige midt i den cirkel, som husets eneste værelse dannede.

Jeg gik hen til ham, og kaldte blidt: "Harish, vågn o..o..p."

Han satte sig søvndrukkent op: "Åh, er det dig?"

"Ja, det er mig. Hvordan har du det?"

"Jeg har det godt. Jeg drømte om dig, og ....."

Det så ud, som om noget gik op for ham.

"Åh, jeg savner dig," sagde han.

Jeg blev angergiven over, at jeg havde vækket ham og fået ham til at føle savn.

"Åh ja.... jeg ved virkelig ikke, hvad jeg skal sige," sagde jeg bedrøvet, "måske kan du lægge dig ned og drømme noget mere. Jeg ved det ikke."

"Bliv hos mig," sagde han.

"Jamen, jeg ønsker at være i lyset," sagde jeg.

"Du behøver ikke at være bange for mørket," sagde han.

"Jeg er ikke bange for mørket. Det er kedeligt. Det er det hele."

Jeg sukkede og tænkte på, at han havde sagt til mig, da han endnu levede, at han ville være den, der hentede mig, når jeg døde.

Selvom han var tolv år yngre end mig, vidste vi begge, at han sandsynligvis ville dø først på grund af hans sygdom.

På det tidspunkt blev jeg glad for hans ord, men nu tænkte jeg på, at jeg ønskede at være sammen med ham i vågen tilstand i stedet for at ligge og drømme om ham, selvom det foregik i hans arme.

Inden min egen død ønskede jeg, at han skulle nå frem til lyset i det fjerne, så vi kunne være vågne sammen.

"Du er nødt til at gå til lyset. Hvis du savner mig og gerne vil være sammen, er du nødt til at gå til lyset," sagde jeg.

"Hvorfor er du så her?" spurgte han.

"Jeg er her kun, fordi det er vigtigt for mig at vide, hvordan du har det."

"Jeg har det godt her," sagde han.

Min stemme sank til en hvisken af smerte over, at han åbenbart ikke havde tænkt sig at gøre, som jeg foreslog: "Det er all right. Det vigtigste er, at du er, hvor du ønsker at være."

"Vær ikke vred over det," sagde han.

"Jamen vred? Nej, men jeg er lykkelig. Hvis det er her, du er lykkelig, så er jeg lykkelig på dine vegne."

"Åh, jeg er så træt nu," sagde han søvnigt.

"All right," sagde jeg og undertrykte gråden.

Han så på mig et øjeblik og begyndte at lægge sig ned igen.

Min stemme sank til en hvisken: "Ja, læg dig bare ned. Læg dig til at sove. Sov.... og drøm søde drømme. Ja.... søde drømme ønsker jeg for dig."

Han sov.

Jeg gik tilbage til Kava.

"Hej Kava, han sover nu."

Pludselig overvældede gråden mig: "Åh nej. Alting er så anderledes, end jeg havde troet."

"Han sover nu," sagde Kava.

"Nå ja," sagde jeg snøftende, "lad os bare komme væk så."

Igen overvældede gråden mig.

"Ja... åh ja.....åååh, jeg sørger over, at han er sådan et sted, som jeg finder så trist."

"Det er ikke trist for ham," sagde Kava.

"Nåh nej, det er selvfølgelig rigtigt nok."

Jeg kunne ikke bekvemme mig til at forlade stedet.

Kava trøstede mig og sagde, at han sov en god lang søvn uden at blive afbrudt af abstinenser.

"Nå, ja, det er jo også rigtigt nok. Jeg har jo også altid elsket at sove, så hvorfor ikke?," sagde jeg.

"Ja, der ser du," sagde Kava.

"Ja.....jo, ja, men jeg ønskede mere for ham end bare at sove," sagde jeg med grådkvalt stemme.

Jeg tog mig sammen og tilføjede: "Men det er jo bare noget pjat."

"Han har det godt," sagde Kava.

"Ja.. ja,... men det piner mig, at han sagde, at han savner mig. Kan man ikke gøre noget ved det?"

"Når han sover, drømmer han om dig," sagde Kava.

"Nåh ja," udbrød jeg lettet og begyndte at le, da det sank helt ind, "nåh ja,.... ja, det kan man selvfølgelig bare sige på den facon der.....

Det er lidt hårdt det her. Det må jeg jo nok sige."

Rejsen sluttede, og jeg takkede Kava inderligt for hendes undervisning.

DØDENS RIGE

Bagefter viste shamanen mig en bog, hvor dødens rige var beskrevet, og sagde, at dette område var en lokalitet i den indre Verden, der lå hinsides de øvrige Verdener.

Den var kendt af shamaner under forskellige navne, afhængig af den enkelte shamans opfattelse af stedet, i mit tilfælde som Dødens Hule i andre tilfælde som Dødens Rige, Dødens Sted osv..

Desuden sagde han, at det sted, jeg havde været, var en mellemstation, hvor nogle afdøde passerede igennem, og andre opholdt sig i kortere eller længere tid for at regenerere efter et liv, der på den ene eller den anden måde nødvendiggjorde en hvileperiode.

Efter hans opfattelse befandt ToTo sig i den mildeste af de tilstande, der kunne blive et menneske til del, der var død under de omstændigheder, som han døde under.

Derefter spurgte han, om jeg kunne tænke mig at hjælpe ToTo med at komme videre.

"Kan man det? Jeg har altid troet, at det var de afdøde, der hjalp os og ikke omvendt."

"Det sker begge veje."

"Åh, hvis der er noget, jeg kan gøre for at hjælpe, vil jeg meget gerne det."

"Så skal du først selv gå gennem døden på din næste rejse," sagde han, "så ved du, hvordan det føles, og dernæst skal du hjælpe en anden person end din mand, som, du ved, er død for nogen tid siden. Når du har gjort det, kan du hjælpe din mand."

Alt dette kom bag på mig.

Et par måneder før sin død havde ToTo fortalt mig, at Jesus var shaman.

Ved samme lejlighed sagde han, at jeg snart ville få mit store ønske opfyldt.

Jeg vidste med det samme, at han talte om at bevæge sig bevidst ind i dimensionerne og udbrød: "Så ønsker jeg at træffe Mesteren."

"Det er i orden, men du skal træffe din far først," sagde han.

Jeg var blevet forventningsfuld og havde forestillet mig, at det ville være en lykkelig oplevelse, som jeg ville tale med ToTo om, selvom han havde sagt, at jeg måtte være forberedt på, at det kostede blod at opnå det.

Jeg havde end ikke overvejet, at det skulle koste hans blod, men da jeg blev klar over, at shamanens speciale var dødsarbejde, havde jeg troet, at ToTo havde forberedt mig på dette øjeblik, og at palmebladsarkivernes forudsigelser nu skulle til at blive til Virkelighed, og dermed at jeg ville blive i stand til få bestandige visioner af min Guru og Gud.

Jeg opfattede ToTo som min Guru og Gud og havde derfor regnet med, at han ville begynde at vejlede mig fra de indre Verdener fra nu af.

Nu var jeg i stedet i en situation, hvor jeg havde et dyr som indre vejleder og skulle til at hjælpe ToTo i stedet for omvendt.

OVERGIVELSE TIL GUD FADEREN OG GUDINDE MODEREN

Under min anden dødsrejse, blev mit rejseformål at opleve min død som foreslået af shamanen.

I dette tilfælde har jeg valgt at lave en transskription af mit rejsebånd, fordi jeg føler, at det taler for sig selv uden yderligere forklaringer.

Jeg har sat firkantet parentes om forklaringer, der ikke siges på båndet, og om stemmeudtryk, som ikke kan opfattes ved hjælp af det skrevne ord.

Jeg har desuden sat almindelig parentes om det, andre siger, men som ikke kan høres på båndet.

Transskriptionen af mit indre rejsebånd:

"Ja, Ok så er jeg ved afrejsestedet, og Kava er der.

Hun har meget travlt. Hun har dårligt tid til at sige goddag, så hun farer ind i tunnelen.

OK.

Vi er igennem.

Vi er i Dødens Hule nu, og hun sidder og kigger, og jeg sidder og kigger.

Jeg føler mig lidt nervøs og lidt anspændt og sådan.

Altså, jeg føler ligesom, jeg ser mig selv forsøge at kravle op ad væggen i Dødens Hule samtidigt med, at jeg sidder ved siden af Kava og kigger.

Jeg er sådan formløs på en eller anden måde og forvirret.

Jeg er snotforvirret!

Jeg aner ikke, hvad der foregår.

Jeg ved faktisk ikke, at jeg er død, og jeg ved faktisk heller ikke, hvorfor jeg forsøger at kravle op ad væggen, men jeg er urolig, og jeg er ængstelig, og jeg ønsker at kravle op ad den der væg, og det forekommer mig på en eller anden måde livsvigtigt at kravle op ad den, selvom jeg ikke ved, hvorfor i alverden jeg kravler op ad væggen.

Jeg bliver ved med at glide ned, hver gang jeg forsøger at kravle op.

Jeg kravler og kravler, og jeg glider ned, og jeg kravler op og glider ned igen.

Jeg begynder at blive noget træt af at kravle op og glide ned igen.

Jeg begynder at spørge mig selv, hvorfor jeg i det hele taget forsøger at kravle op.

Ja, det falder mig ind, at det er formålsløst at forsøge at kravle op.

Den eneste grund til, at jeg forsøger at kravle op, er, fordi jeg ikke ved, hvad jeg ellers skal gøre, og jeg synes, at noget må jeg jo gøre.

[Jeg opgiver at kravle op og sætter mig op i stedet]

Jeg sidder dernede i bunden og ser mig lidt fortumlet omkring, og det går op for mig, [min stemme stiger af frygt] at det her er altså temmelig meget anderledes, end det jeg er vant til, og jeg bliver temmelig urolig og ked af det..... og forvirret, og det begynder så småt at gå op for mig, at.....

Ja... [jeg begynder at græde] .....ja, at jeg er død, og at jeg sidder og kigger mig lidt omkring, og det er i Virkeligheden et utroligt stort sted altså. Det er meget større end, da jeg så det første gang.

Det er meget større, end jeg først lige var klar over.....

Altså.....

Åh, jeg er glad for med en lille snip af min bevidsthed at vide, at du sidder der [min shaman].

Ja simpelthen mand.....

Nåh, men altså det er et meget stort sted det her, det er ligesom hvælvet, udvidende, og jeg kigger mig omkring, og jeg tænker: "Hvad nu..... hvad nu..... hvad.....

Altså, der er også andre. Der er faktisk også andre end mig her.

Ja.....nåh ja, der er jo sør'me mange.....

Altså, det er utroligt stort.....

Det er jo nærmest sådan en slags by eller..... [Det går op for mig, at jeg ikke kan beskrive stedet ved hjælp af ord]

Nå, men det er i alle tilfælde utroligt stort, og jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skal, og jeg kender ikke rigtigt nogen, og på den måde ligner det jo meget, kan man sige, det jeg kender fra tidligere, at komme ind et nyt sted og ikke rigtigt vide hvad jeg skal.....

Ja, jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skal.

Nå ja..... Det er ligesom, der er et sted derhenne, hvor man kan gå hen og få at vide, hvad man skal.

Nå, ok, jeg går derhen, tror jeg.

Pludselig falder det mig ind, hvor er Kava henne?

Kava sidder og ser på mig.

Ok, så har jeg Kava med mig nu.

Kava går ved siden af mig nu, og vi går derhen.

[Dybt suk i et forsøg på at finde den lyse side af sagen uden at kunne finde den].

Åh ja, nå, fedt nok..... ok..... ja.....

Ja, godt nok, altså jeg går derhen.

[Jeg får øje på modtagelsen] Altså det er bare vildt. Det er så vanvittigt. Det ligner sådan et sted, hvor man kan købe billetter til biografen eller sådan noget i den stil.....

Altså.....noget anderledes alligevel, men det er nok det nærmeste det kommer.....

øh.....

Ja, der sidder en eller anden person der. Jeg må jo hellere lige.....[Finde ud af, om det er i orden at henvende mig til personen, der ser travlt optaget ud og tilsyneladende ikke har observeret, at jeg står der].

Ja, for søren, jeg kan jo bare spørge Kava i grunden. Det er jo ikke faldet mig ind før nu.

"Hej Kava, hvad nu? Skal jeg spørge, eller skal jeg ikke spørge, eller kan du fortælle mig.....

("Spørg!" siger Kava).

Ok, nå, men jeg spørger.....

[Jeg samler mod] Ja, ok så.....

[Henvendt til damen i modtagelsen]. Nå, men altså, jeg vil gerne vide, hvad jeg skal lave nu.....

Altså, jeg er lige død, og jeg vil gerne.... [Jeg slår en høj latter op over det absurde i det, jeg siger].....

Ja, undskyld jeg griner, men det forekommer mig sådan lidt uvirkeligt ..... øh ..... men altså, jeg vil gerne vide, hvor jeg skal tage hen, og hvad jeg skal gøre og sådan noget der.

Ja...ah, jeg får ikke rigtigt noget svar, og jeg tror, at hun er i gang med at undersøge, hvad ..... [jeg skal gøre, og jeg mener, at det vil lette på sagens gang, hvis jeg siger mit navn, så det siger jeg først og tilføjer]

Jeg er lige død, og jeg vil gerne vide, hvad jeg skal foretage mig..... [Hun ser ikke op].

Hvad jeg skal, ja.....hvilken retning skal jeg gå, eller hvad skal jeg.

Kava gaber en gang altså, hun er åbenbart vant til sådan noget.....

(Kvinden løfter hovedet og siger: "Gå lige frem.")

Ja..h, nå men jeg får at vide, at jeg bare skal gå lige frem.....mmmm.....ok.....

[Jeg sukker dybt og tvivlrådigt]..... ja, ok, altså, det blev jeg jo ikke så meget klogere af, men det gør jeg så.

Men altså jeg går lige frem så.....

Det er sådan et klippeområde..... klipper..... klipper.....

Altså jeg er jo glad for....[at Kava er der]....

Ok, jeg går lige frem.....ja.....ja.

Jeg går, og jeg går, men der sker ikke rigtigt noget.

Det bliver ved med at være det samme, men jeg er glad for at have selskab af Kava.....

Nåh ja, det kunne jo være, at jeg skulle sige det direkte til Kava.....

"Jeg er sør'me glad for, at du er her sammen med mig. Det er rart nok. Kender du det her?
Men altså, kan vi ikke?....[gøre et eller andet for at fremskynde begivenhedernes gang]

Altså, behøver vi at gå her så længe?....

Kunne du ikke.....

Altså, kunne du ikke hjælpe mig med at..... komme videre derhen, hvor det nu er, jeg skal hen, hvor det så end er.

Altså, hvis.....[du ved det]. Ved du?.....

("Jeg kan tage dig med," siger Kava.)

.....Nå, ok..... Jamen, det vil jeg gerne. Jeg vil gerne, hvis du tager mig med.....hvis du, ja, hvis du omslutter mig.

[Kava omslutter mig og begynder at løbe med mig indeni, og vi kommer til byen, før man kommer til lyset.]

Jeg er kommet til byen, før lyset, og der er mørkt der.

Ja... ø..øj, [Jeg bliver imponeret af synet af lyset i det fjerne] Der er sådan noget lys i det fjerne.

[Jeg vender igen blikket mod byen]. Jeg er kommet til byen, som man kommer til, før man kommer til lyset...

[Jeg har svært ved at finde ord til at beskrive det, jeg ser]...øh...nåh, her lever mennesker..... eller her lever Ånder.....eller her lever folk.....

De går på gaderne.

Nåh ja, altså, folk går på gaderne her. Det er bare mørkt her.

Altså, men altså livet går sin gang, ligesom det gør her [I København] om vinteren, selvom det er mørkt.

Nå, men her skal jeg åbenbart.....

[Pludselig kommer jeg i tanker om, at det er samme by, som jeg har været i en gang før].

Det er det samme sted, som ToTo bor i.....

Altså samme sted, eller det ligner det i alle tilfælde meget, men jeg tror nok, at det er den samme by, eller det er det vist.....ja altså, det er det.....

Den der..... opstigning, [Kundalinirejsning efter vi forlod receptionen] den så jeg også godt, men jeg fik ikke beskrevet den, fordi det gik så hurtigt.

Altså, [jeg mener] den der..... opstigning, som Kava lavede, men jeg var bare med.

Nå, men nu er jeg altså her.....

Altså, ja, jeg ved ikke rigtigt.....

Altså, Kava, jeg ved ikke.....

Ok så er jeg så her og hvad så?

("Du skal bo et sted," siger Kava.)

Nå, jeg skal bo et sted.

[Kava tager mig med til et hus magen til det, jeg allerede har besøgt, men dette hus er tomt.]

Altså, jeg skal åbenbart bo sådan et sted, som ToTo boede i.

Sådan et rundt hus..... nærmest.

Sådant et rundt hus eller i hvert fald et rundt værelse....

Åh, jeg skal åbenbart lægge mig ned derinde i midten.....

Altså, jeg er lidt bange.....

Jeg er sådan.... lidt bange for at lukke øjnene.....

Altså, det er jo noget underligt noget..... [Jeg griner]....

Altså, jeg er bange for at lukke øjnene, fordi jeg er bange for at dø.....

Åh, nej, hvor 'vandet' [slangord for fjollet]..... men jeg er altså bange for at dø, hvis jeg lukker øjnene, men jeg er jo død.....

[Jeg tænker efter og bliver klar over, hvorfor jeg er bange].

Nå ja, jeg er bange for, hvad jeg vil få at se, hvis jeg lukker øjnene.

Det er det.

Kava, nu har jeg altså brug for.....[dit råd, men Kava svarer mig, før jeg får talt færdig].

("Det er noget, du skal gøre alene").

Ok, nå, men det må jeg jo så gøre alene.....

[Jeg kan ikke få mig selv til at lægge mig ned]

E.i..h, nej, de..e' altså...

Nå, men, ok, jeg må jo.....

Det er lidt skræmmende..... det synes jeg godt nok.....

Nå altså, men det er altså ligesom, jeg skal lægge mig ned midt på gulvet der, og der skal jeg altså lave.....

Jeg ved ikke rigtigt, hvad det er, en slags meditation, eller.....sådan et eller andet i den stil, altså.....

Nå, men....jeg ved ikke.

Jeg er sku' da lidt bange for det på en eller anden måde.....hm.....men øh...jeg kunne jo selvfølgelig være tillidsfuld.....og prøve at gøre det.....

Altså, det er sådan lidt svært altså.....

Kava sidder ude i den ene side og jeg får at vide, at det er noget, jeg skal gøre selv.

Jeg kunne jo godt tænke mig at have Kava med. Det ville jeg føle mig sådan lidt mere tryg ved, synes jeg.

Jeg ved ikke rigtigt.

Jeg tror lige, at jeg snakker lidt med Kava, fordi jeg føler mig ikke sådan helt tryg ved det her.

"Hm..jah...altså Kava altså...jeg er altså ikke.....shamanen sagde også noget om, at jeg ikke skulle gå nogen steder hen, hvor du ikke er med.....det er jeg altså ikke så vild med det der med at lægge mig derhen i midten og sådan noget.

Jeg tænker, hvis jeg nu ikke er stærk nok til.. øh... at kunne se det, jeg skal se.

Altså..... jeg har brug for hjælp..... jeg har brug for hjælp..... jeg har brug for mod og klarhed og tillid..... og jeg beder om at få hjælp til at have mod, klarhed og tillid, og så sig mig Kava om jeg skal gøre det, eller jeg ikke skal gøre det.

("Nej," siger Kava med eftertryk).

NEJ??

OK, så gør jeg det altså ikke.

Hvad så?

[Kava omslutter mig og begynder at løbe].

Nå, så går det videre.

Ok, vi bevæger os over mod lyset nu...

Kava løber og løber meget hurtigt, og Kava har mig inden i sig.

Ja, vi kommer tættere på ....lyset.

Kava stopper og sætter sig ned, og jeg opdager, at vi sidder nu igen i Dødens Hule..... og sidder bare der ved indgangen til Dødens Hule..... sidder og kigger.

[Pludselig går det op for mig, at vi ikke har bevæget os gennem landskabet, som vi plejer, for at komme fra det ene sted til det andet].

Det er gået hurtigt med at komme der tilbage til det.....[sted].

[Dernæst går det op for mig, at vi både sidder foran lyset og foran Dødens Hule].

Nåh ja, kommet tilbage er ikke sådan..... det.....øh...

Jeg har siddet der hele tiden, medens jeg har fulgt den del af mig, der bevægede sig ind i Dødens Hule sammen med Kava.

[Jeg vender tilbage til min opmærksomhed på lyset].

Nå altså, jeg kan se lyset.

Jeg kan se lyset i det fjerne.

Det er sådan..... det er sådan en stråleglans, nærmest.

Altså..... en slags hvid sol kunne man sige..... ja, man kan ikke sige sol.

Man kan kun se strålerne derfra.

Jeg kigger..... det oplyser hele rummet der, langt borte bag mørket, og jeg kigger....

Og ja, jeg begynder bare at bevæge mig derover imod, meget direkte, sammen med Kava...

Ja, jeg går derover imod, [nogle overraskende idéer melder sig i mine tanker] og jeg spekulerer på om, det er Gudfader eller Gudmoder, der er i lyset.

A.a.a.a.a jeg tror Gudmoder.

[Pludselig går det op for mig, at alt det, jeg har læst om saligheden ved at møde lyset, ikke sker i mit tilfælde].

Åh ja, det er meget almindeligt i Virkeligheden i forhold til det, jeg havde troet, at det var.

Nå ja, altså..... Det er de mest underlige tanker, jeg får, men jeg må jo nok bare overgive mig til dem.

Det er godt, jeg har Kava gående ved siden af mig.

Hun bliver helt hvid nu.

Nå, ok, ja, så de ting, der melder sig inden i mig, er, at Gudfader er mørket, og Gudmoder er lyset.

Tilsammen er de det hele.

Gudfader kan ikke ses.

Det er derfor, han er mørket.

Gudmoder kan ses, og det er derfor, hun er lyset.

Og de elsker hinanden de to.

Ja, ... åh ja.....

Altså, nu siger jeg bare de ting, der går igennem.

Altså, tusmørket er der, hvor de smelter sammen med hinanden til en vis grad.....

[Jeg synes selv, at det er nogle mærkelige tanker, jeg udtrykker, men tager mig så sammen og siger dem ligeud].

Altså ikke til en vis grad.....

Det er simpelthen den seksuelle akt mellem lyset og mørket.....det er sådan lidt underligt at sige det, men ok.

[Jeg kommer i tanker om mine åndelige mål og ønsker at overgive mig til Gudinde, Moder og Gud, Fader i deres mest abstrakte form, som jeg nu står overfor, men er genert, fordi jeg samtidigt ved, at shamanen sidder og tager notater om de områder, han ønsker at kommentere bagefter].

Åh ja, nå.....ja.....jah....

Altså Gudmoder, jeg ønsker at overgive mig til dig som et barn, og Gudfader jeg ønsker at overgive mig til dig som et barn.

Jeg ønsker, at I vil modtage mig som mine kærlige og elskende forældre, og jeg beder til, at jeg må blive et med jer begge, fyldt med kærlighed til jer begge.

Fyldt med kærlighed .....til lyset og mørket.

[Jeg sukker let af lettelse over at have fået det sagt, og derefter føler jeg, at Gudmoder og Gudfader modtager mig som deres barn. Da modtagelsen er fuldbragt, går det op for mig, at jeg *er* deres barn, og det har altid været sådan, men jeg har ikke været i stand til at se det, fordi jeg har forbundet mørket med 'det onde'. Jeg sukker dybere og dybere og begynder at græde af bevægelse, da erkendelsen trænger ind i mig].

[Grædende af lettelse i dyb bevægelse og taknemmelighed over skønheden i det, jeg oplever, vedgår jeg min sande natur].

Ja....., og jeg *er* af lyset og jeg *er* af mørket.

[Hjemkaldelsestrommen].

Ja, ja.

Kava?

[I et sus omslutter Kava mig, og så hurtigt som et lyn bevæger vi os tilbage gennem de områder, vi er kommet igennem. Jeg ler højt.]

Hold da kæft, hvor er hun hurtig.

Vi er hjemme. [På afrejsestedet].

Ja, vi er hjemme.

[Til Kava]. Tak. Du er bare jordens dejligste.

Jeg er glad for, at du er i mit liv.

Jeg takker dig for rejsen og for det jeg lærte.

Rejsen var slut.

Jeg satte mig op og sukkede let.

RENSELSE FOR MODERKÆRLIGHEDENS SKYLD

Shamanen sagde, at det nu ville være en god idé, at jeg begyndte at rejse lidt på egen hånd derhjemme, hvis jeg havde lyst, og så kunne vi tale om eventuelle problemer, der opstod.

Først rejste jeg for at lære Kava bedre at kende, og det var først på denne rejse, at jeg fandt ud af, at hun hed Kava.

Indtil da havde jeg kaldt hende Jaguar.

Hun fortalte mig, at hendes liv begyndte en gang for længe siden, da hun blev født der, hvor solen står op.

Hun voksede op, og en dag mødte hun sin elskede.

Jeg så alt gennem hendes øjne og følte hendes smerte, da hendes elskede var på vej bort fra hende igen.

Den store, smukke hanjaguar forsvandt i det fjerne.

Hans navn var Kama.

Bagefter fik hun unger og viste mig dem stolt.

"Føler du ikke smerte, når du ser på dine unger?" spurgte jeg.

"Nej," sagde hun, og det var først i det øjeblik, jeg blev klar over, at den smerte, jeg følte i forhold til min søn, ikke var en følelse, der altid hørte med til moderskabet.

I den følgende tid blev jeg klar over, at mit moderhjertes smerte hang sammen med smerten i mit indre barn, min barndoms følelser og tanker.

Min søn lignede mig, og på de områder, hvor jeg havde lært at være kritisk overfor mig selv, var jeg også kritisk overfor ham, men det pinte mit hjerte, at min moderkærlighed ikke var uden en eneste kritisk tanke.

Desuden var jeg forpint over de fejl, jeg syntes, jeg havde begået overfor ham under hans opvækst.

Efter rejsen fandt en renselse sted, hvor jeg langsomt blev befriet fra den

skyld, som havde tynget mit hjerte.

Først indså jeg, at ethvert nyfødt barn kommer til Verden med sine personlige formål og netop har brug for de forældre, som bliver vedkommende til del, for at kunne gøre det muligt for ham eller hende at opfylde sine personlige formål.

Dernæst stødte jeg på det tibetanske begreb tertön.

En tertön er en person, der har projiceret sin åndelige viden ind i fremtiden med henblik på at påtage sig et liv på et givent tidspunkt for at videregive sine oplysninger, når andre er blevet modtagelige for dem.

En tertön søger et forældrepar, der har brug for at dø tidligt eller på anden måde er fraværende under hans eller hendes opvækst således, at han eller hun ikke opnår sine forældres støtte under sin opvækst.

Et menneske, der har begge sine forældres støtte i barndommen, hviler trygt i deres kærlighed, medens et menneske, der ikke har sine forældres støtte, begynder at søge efter forældrene bag forældrene.

Vedkommende ender derfor med at finde Gud, og dette er netop en tertöns formål.

Da jeg indså, at selv de værst tænkelige forhold for et barn kunne være en del af den pågældendes formål i livet, helede mit moderhjerte i bevidstheden om, at min søn netop havde brug for en mor som mig for at kunne opfylde sine formål i livet.

VIDEN OG VILJE ALENE ER IKKE NOK

På min anden rejse på egen hånd ønskede jeg at få vejledning til at holde op med at ryge nikotin.

Kava var som sædvanligt ved afrejsestedet og hun løb ivrigt af sted gennem landskabet bærende på mig, til vi kom til en lysning i vegetationen.

Der fandtes en lille hule der, og foran hulen sad ToTo som en yogi i lotusstilling og mediterede.

Kava satte sig ned og stirrede forelsket på ham.

Jeg satte mig ved siden af hende og ventede.

Hans tommel- og pegefinger på hver hånd dannede en cirkel, der vendte frem mod mig, og jeg følte, at han, uden ord, sagde til mig, at vi begge var hele nu på samme måde som cirklerne.

Han åbnede øjnene.

De var store og glitrende og blev større og større.

Til sidst dannede de til sammen et stort glitrende øje i midten.

Jeg indledte med at sige hans navn, men han afbrød mig og sagde: "Jeg hedder Kama her."

Hans tone var så respektindgydende, at jeg helt glemte, at han nogen sinde havde været min mand.

"Jeg søger vejledning om, hvordan jeg kan holde op med at ryge nikotin," sagde jeg.

"Du skal blot gøre det og glemme det."

Det vidste jeg godt i forvejen, men jeg kom så frem med alle de indvendinger, der var årsagen til, at jeg var begyndt at ryge igen senere, de gange jeg var holdt op i fortiden.

Alle hans svar var noget, jeg vidste i forvejen, så jeg indså, at jeg havde alle de oplysninger, som jeg havde brug for til formålet, men jeg ryger stadigt i skrivende stund, så det er gået op for mig, at vilje og viden alene er ikke nok.

Tiden skal også være moden, og der gik endnu nogle år, før jeg omsider opnåede kraften til at give slip i denne magtfulde addiktion.

DEN SEKSUELLE KRAFTS ARKETYPE

Jeg slog ordet Kama op i mit leksikon, og det betyder Kærlighedens Gud i form af attrå.

Kama var med andre ord den seksuelle kærligheds arketypiske kraft, og da jeg havde fundet ud af det, fandt jeg det logisk, at både Kavas partner og ToTo, som var min partner, bar det samme navn, for de var den Seksuelle Kærligheds Gud for os, hver på sin måde.

Senere blev jeg klar over, at Kamas kraft hører til i Hara chakra.

Jeg foretog en shamanistisk rejse dertil, hvor jeg blandt andre var sammen med ToTo, der fortalte mig det.

FORBEREDELSE TIL RENSELSE FOR MODVILJE

Da shamanen foreslog, at jeg først skulle hjælpe en anden person, der var død, slog det mig, at jeg skulle hjælpe en kvinde, der var død af en overdosis.

ToTo havde levet sammen med hende i en periode på Sundholm på et tidspunkt, hvor jeg havde sagt til ham, at vores forhold var slut.

Da tanken slog mig, blev jeg grebet af skinsyge ved tanken om, at hun nu kunne være sammen med ToTo på den anden side, medens jeg var nødt til at leve videre her.

Nej, jeg ville ikke ligefrem hjælpe hende til at finde frem til ToTo, besluttede jeg.

I stedet ville jeg hjælpe en venindes tidligere mand, der også var død godt og vel et år forinden af en overdosis.

Jeg følte mig ubehageligt tilpas over min beslutning, fordi den ikke føltes som den rette handling, men jeg rystede det af mig og tænkte henvendt til ToTo: "Det der vil jeg slet ikke blande mig i. Hvis hun skal have hjælp, må du selv gøre det," for jeg følte, at impulsen var kommet fra ham.

DØDSHJÆLP

Jeg lagde mig ned på shamanens madras og gjorde mig klar til min tredje dødsrejse, da jeg skiftede synspunkt på mit rejseformål, der var at hjælpe Joe Ben.

Jeg ville også hjælpe den kvinde, ToTo havde boet sammen med, hvis jeg kunne.

Jeg spurgte min shaman: "Jeg har trang til at sige, at jeg rejser for at hjælpe Joe Ben eller Lone Kvist. Kan man det?"

(Navnene er ikke de virkelige navne på de pågældende personer).

"Ja," sagde shamanen, "det kan man godt."

Jeg sagde mit rejseformål fire gange, som jeg plejede, og rejsen begyndte.

Først fandt jeg Joe Ben, der sad på en bænk på Sundholm og så fraværende frem for sig.

Han ænsede mig ikke, og jeg følte mig trukket ud til et andet område på Amager.

Der mødte jeg Lone Kvist på gaden.

Jeg spurgte, om hun var klar over, at hun var død.

Hun begyndte at græde og sagde, at så kunne hun bedre forstå det.

Alting var blevet så underligt.

Jeg sagde, at jeg var kommet for at se, om jeg kunne hjælpe hende med at komme videre, hvis hun ønskede det.

Det gjorde hun, og Kava omsluttede os begge og bragte os til Dødens Hule.

Vi leviterede i en Kundalinirejsning, men under opstigningen blev Lone bange, og rejsen gik i stå.

Det glimt hun havde fået, da Kava fór gennem Dødens Hule, havde skræmt hende.

Hun kunne huske, at det var det sted, hvor hun blev forvirret og flygtede tilbage til noget velkendt, som hun kendte fra sin fortid.

Jeg forklarede hende, at Dødens Hule bare var et sted, man kom igennem på vejen videre, men det hjalp ikke, så hun måtte tilbage og gå igennem oplevelsen for at opdage, at der ikke var noget at frygte.

Hun satte sig fortumlet op i Dødens Hule endnu en gang, og denne gang lykkedes det hende at lade være med at flygte, og hun gik hen til registreringen, hvor hun også fik at vide, at hun skulle gå lige frem.

Kava og jeg gik bag hende, men det var hun ikke opmærksom på.

Da hun nåede til enden af gangen, stirrede hun ud i mørket.

Hun vidste tydeligvis ikke, hvad hun skulle, og jeg spurgte Kava om råd.

Kava satte i et brøl så vildt, at både Lone og jeg fik et chok og faldt ud over kanten.

Vi faldt alle tre ned gennem mørket til lyset og landede blødt på græsset i en have med blomster og træer.

Pludselig kom ToTo gående.

Han så på Kava og mig, men han ænsede os ikke.

Efter rejsen fortalte shamanen mig, at han sikkert ikke havde set os, selvom han så på os, fordi det ofte var tilfældet under sådanne omstændigheder, at personen blot følte en tilstedeværelse uden at se noget.

Han gik hen til Lone Kvist, omfavnede hende, beroligede hende og fortalte hende, at der ikke var noget at være bange for.

Derefter sagde han, at han elskede hende, og så gik de bort sammen.

Kava og jeg hastede tilbage til Sundholm.

Joe Ben sad stadigt der og så lidt glasagtig ud af øjnene.

Han hørte mig ikke, selvom jeg hilste på ham, og Kava gik hen og strøg sig op ad hans ben nogle gange, og det fik ham til at blive nærværende.

Jeg spurgte, hvordan han havde det, og han sagde, at han havde det underligt, fordi alting forekom ham så uvirkeligt.

Han havde taget et eller andet stof, men han kunne ikke huske, hvad det var for et, og han sad her og ventede på, at virkningen skulle fortage sig.

Jeg sagde: "Det er ikke, fordi du har taget noget, du har det sådan. Du har det sådan, fordi du faktisk er død.

"Død?"

"Ja, du er død."

"Det må være din spøg."

"Nej, det er ikke min spøg."

"Hvordan kan jeg så tale med dig?"

"Det kan du, fordi jeg rejser på astralplanet."

"Nå, så er det derfor, at jeg ikke kan tale med nogen af dem, jeg kender."

"Ja, det er derfor. De kan ikke høre dig."

"Nå, så kan jeg bedre forstå det."

"Ja."

"Jamen, så er det jo klart."

"Ja."

"Hvad laver du så her?"

"Ja, jeg er sådan set kommet for at spørge dig, om du kunne have brug for noget hjælp til at komme videre, så du ikke behøver at være så forvirret."

Han indvilligede øjeblikkeligt, og Kava opsamlede os begge.

Hun løb fremad med lynets hast til Dødens Hule, og Joe Ben rejste sig ret hurtigt og gik hen i registreringen.

Dernæst gik vi ned ad klippegangen, men så fik jeg øje på en sidegang, som jeg ikke havde set før.

Vi gik ned ad den og kom til et værelse, der lignede venteværelset på et hospital med en livlig kommen og gåen.

Joe Ben sad hele tiden og sank væk, selvom Kava strøg sig op ad ham, og da en læge kom derhen, fortalte Kava ham, at Joe Ben havde brug for heling, fordi han hele tiden mistede bevidstheden.

Lægen sagde, at de ville tage sig af ham, og jeg forstod, at han åbenbart skulle i behandling.

Det overraskede mig, for på det tidspunkt troede jeg ikke, at man kunne komme videre med sin udvikling med mindre, man levede på Jorden.

Rejsen sluttede, og jeg takkede Kava, åbnede øjnene og satte mig op.

Jeg var bedrøvet og lettet på samme tid.

ToTo havde et menneske hos sig, som han elskede, og som elskede ham, men det var ikke mig, og så var der jo ikke andet tilbage end at gå videre med mit eget liv.

BEKRÆFTELSE AF DØDSHJÆLPEN

To uger senere fik øje på Joe Bens tidligere kone på gaden.

Jeg overvejede, om jeg skulle fortælle hende om min oplevelse.

Hun så efter mig på en særlig måde, og det fik mig til at gå hen til hende.

"Hej," sagde jeg, "hvordan går det?"

"Det går da godt," sagde hun, og der var noget i hendes øjne, der fik det til at buse ud af mig: "Jeg traf for resten Joe Ben forleden dag."

"Gjorde du det?" sagde hun med eftertryk og vendte sig mod dem, hun var sammen med:

"Gå bare videre. Jeg kommer lige om lidt. Jeg skal lige høre noget her."

Jeg fortalte hende, hvad jeg havde oplevet.

"Hvornår skete det?"

"For to uger siden."

"Nu skal jeg fortælle dig noget til gengæld," sagde hun, "for en uge siden drømte både hans søn og jeg om ham samme nat, og vi har ikke drømt om ham siden hans død. Han sagde i drømmen, at vi ikke behøvede at bekymre os mere om ham. Han havde det godt nu, og nu skulle han videre."

TOTO VENDER TILBAGE TIL GUD FADEREN

Inden min fjerde og sidste dødsrejse foreslog shamanen, at jeg lavede en forrejse på fem ti minutter for at rådføre mig med Kava om, hvordan den sidste dødsrejse skulle gribes an.

Jeg mødte Kava ved afrejsestedet og sagde: "Jeg kunne godt tænke mig at høre, om du har nogle forslag til mig, fordi jeg har tænkt mig at rejse for at hjælpe ToTo."

Hun sagde: "Joh, ser du," men så snart hun havde sagt det, blev jeg bange for, at hun ville sige, at vi skulle begynde rejsen i haven, hvor jeg så ToTo sammen med Lone Kvist, og så kunne jeg ikke høre hende.

Jeg tog mig sammen til at høre på hende, og hun foreslog ganske rigtigt, at vi skulle tage direkte til haven.

Jeg fortalte hende, at jeg ikke havde lyst til at møde ham, hvis han kom gående sammen med Lone Kvist.

"Nå," sagde hun tørt, "rejser du for at hjælpe, eller rejser du, fordi du vil have din vilje?"

Jeg tænkte mig godt om og sagde derefter, at jeg godt ville rejse for at hjælpe, men så gik det op for mig, at jeg selv havde brug for hjælp.

Hun foreslog, at jeg brugte Kærlighedens Lys, og derefter overførte hun det til mig ved at puste det ind i mit hjerte, og det bredte sig til hele min brystregion.

Dernæst gik det op for mig, at jeg også havde brug for hjælp til at få fjernet mine fordomme, min jalousi, min besiddertrang og andre karakterdefekter, der kunne blinde mig på rejsen.

Jeg bad hende om at tilføre mig sit mod og sin styrke, og hun valgte at grogge mig.

Grogning er en slags energitilførsel, der minder om en blodtransfusion.

Jeg blev stille for at lade hendes styrke og mod gennemsive hele mit væsen, og især mit solar plexus område, som var det, der altid blev ramt på trods af Ka's tilstedeværelse.

Jeg bad også Ka om at hjælpe, så jeg ikke fik alle de pile i solar plexus, som jeg plejede, og Ka sagde, at han vil sluge dem, hvis der kom nogen. De rørte ikke ham. Han fordøjede dem bare.

Med Kavas mod og styrke, Kærlighedens Lys og Ka's beskyttelse skulle det kunne lade sig gøre at møde hvad som helst, syntes jeg, men så gik det op for mig, at jeg havde endnu en blokering.

Jeg havde svært ved at se i øjnene, at ToTo kunne være lille og bange, som han måtte være, når han havde brug for min hjælp.

Jeg bad Gud om at få styrke til at bære det, hvis det skulle vise sig at være tilfældet, og derefter begyndte jeg på selve rejsen efter at have takket alle, fordi de ville hjælpe mig.

Igen sad Kava og ventede på mig ved afrejsestedet.

Hun tog mig hurtigt ned gennem klippegangen i Dødens Hule og hen til kanten, hvor Lone Kvist, Kava og jeg faldt ud sidste gang.

Vi faldt blødt ned gennem mørket, ned i lyset, og landede i haven.

Der stod et stort træ der, og ToTo sad under det sammen med Lone Kvist.

Jeg følte mig ind i ToTo og opdagede, at han var bange for at være alene og klamrede sig til Lone Kvists tilstedeværelse.

Han prøvede febrilsk at fastholde hende, fordi han opfattede hende som en lysengel.

Hun virkede modvillig, og jeg gik ind i hende og så mig omkring.

Jo, hun *skulle* et andet sted hen, men hun kunne ikke gå videre, fordi han fastholdt hende.

"Kava!" kaldte jeg, "Kava, jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skal her."

"Gå ind i mig," sagde Kava

Jeg gik ind i hende, og inde i Kava hørte jeg: "Væk ham! Væk ham!

Han er i trance, ligesom en person, der har taget stoffer."

Jeg følte intuitivt, at det var vigtigt, at han ikke klamrede sig til mennesker nu, for så kunne han ikke komme videre, og jeg frygtede, at han ville klamre sig til mig, hvis jeg blev synlig, så jeg lod mig helt opsuge af Kava og blev til hende.

Som Kava gik jeg hen til ham og begyndte at gnide mig op ad hans ben for at vække ham, ligesom Kava havde vækket Joe Ben.

Hans opmærksomhed rettede sig mod mig i form af Kava, og han begyndte at stryge mig over pelsen, lagde armene om halsen på mig og holdt fast.

Lone Kvist begyndte at tone væk, og han blev tvivlrådig, om han skulle gribe efter hende eller holde fast i mig.

Han strøg mig ned over pelsen, og Lone Kvist forsvandt helt.

Han kunne føle Kavas styrke, så han klamrede sig, og jeg gned mig op ad hans ben for at holde ham ved bevidsthed og lod min styrke flyde ind i ham.

Jeg kunne ikke tale til ham.

Det var vigtigt, at han fik lov til at føle styrken i sig selv.

Der foregik en grogning mellem ham og mig.

Jeg skiftedes til at være i ham og i Kava.

Han sugede hendes styrke til sig.

Han var så svag, at han ikke kunne gå.

Det var derfor, han sad ned.

Han var meget forvirret, men Kavas tilstedeværelse gav ham styrken ved at vide, at han ikke var alene.

Vi sad sådan set bare sammen der, medens hans indre styrke og klarhed langsomt voksede.

Jeg bad til Gud om, at ToTo måtte få styrke og mod til at rejse sig og gå derhen, hvor han skulle være og tilbød at følge ham, hvis det var Guds vilje.

Der kom et kegleformet lysskær, gennemsigtigt som vand, fra foroven.

Det var Gud Faderens kraft.

Det gik ned gennem kronen af hovedet på ham, og han blev oplyst indefra.

Lidt efter blev han også gennemsigtig som vand.

Gud Faderen sugede ham op, og han blev usynlig for mit indre øje.

Der var kun mig og Kava tilbage i haven.

Jeg gik ud af Kava og takkede hende for hjælpen.

Jeg syntes, at det passede sig for ToTo, at Gud Faderen selv havde beamet ham op, men jeg var ked af, at han nu var ude af mit liv.

DET ÅNDELIGE BRYLLUP

Jeg begyndte at overveje, hvordan jeg skulle fortsætte mit liv uden ToTo.

Mine tanker begyndte at kredse om shamanen.

Han var et tiltrækkende menneske, og desuden havde han ingen kæreste.

Den 14. maj 1998 sad jeg på min sofa og tænkte på, om jeg skulle prøve på at blive hans kæreste.

Pludselig standsede mine overvejelser, fordi en tanke slog ned i mig.

Hvad var det jeg prøvede på at bilde mig selv ind?

Shamanen var uden tvivl tiltrækkende.

Han var intelligent og åndeligt veludviklet, men hvad nyttede det mig?

Mit hjerte tilhørte ToTo!

Jeg vred mig modvilligt under erkendelsen.

Hvis mit hjerte tilhørte en død mand, betød det da, at jeg aldrig igen skulle hvile i et andet menneskes arme?

Jeg begyndte at bede til mit sande Selv om evnen til at overgive mig til mit hjertes kærlighed på trods af de uheldige omstændigheder.

Efter at have bedt i nogen tid lykkedes det mig at komme til et punkt, hvor jeg ikke mødte modstand fra nogen del af mit sind, og i det øjeblik blev jeg overskyllet af en bølge af energi, og erkendelse fulgte efter erkendelse.

Først forstod jeg, at jeg i dette øjeblik havde overgivet mig betingelsesløst til mit hjertes kærlighed.

I næste øjeblik gik en sætning igennem mig med stor højtidelighed: "Og han sad ved Gud Faderens, Den Almægtiges Højre Hånd."

Jeg begyndte intuitivt at tegne, og Materiens Ring, der også bliver kaldt Illusionens Ring, som er beskrevet i Broen, blev til.

Da jeg var færdig med at tegne denne Ring, ringede jeg til Indien til ToTos søster, som jeg længe havde haft lyst til at tale med.

Jeg fortalte hende, at jeg var ved at skrive en bog om de ting, ToTo havde lært mig, og at jeg havde mødt ham på astrale rejser til dødsriget.

Hun sagde, at hun gerne ville have, at jeg sagde forskellige ting til ham fra hende.

"Jeg ved ikke, om jeg nogen sinde møder ham igen," sagde jeg.

"Jamen, hvis du gør det, vil du så sige de ting til ham?"

"Det skal jeg nok," sagde jeg.

Da jeg gik i seng efter samtalen, kunne jeg ikke sove og besluttede at rejse for at se, om jeg kunne møde ToTo for at give hans søsters meddelelser til ham.

Kava tog mig lynhurtigt fra afrejsestedet til det sted, hvor jeg havde truffet ham som Kama.

Også denne gang sad han i meditation.

Så snart vi ankom, åbnede han øjnene og kom hen og tog min hånd.

Han så meget glad ud, og der var noget ungt og drengeagtigt over ham, fordi hans glæde var så uforbeholden.

Han trak mig ivrigt med sig, og vi steg opad og opad og opad, til vi kom til et sted, hvor det vi gik på, lignede et stort skylandskab.

Vi var inde midt i landskabet, og han trak mig ivrigt hen til et sted, hvor der befandt sig en Ring, der stod på højkant i landskabet.

Han standsede foran Ringen.

I det øjeblik jeg så ind i den, udvidede den sig.

Der gik et stød igennem mig, og jeg vidste, at dette var Kærlighedskraftens Ring, Guds Hellige Alter.

Ringen dannede et kraftfelt, og energierne fra kræfterne var synlige som forskellige felter, der strakte sig dybt ind i den.

Da jeg så ind i energifelterne, vidste jeg, at nu skulle vi giftes.

I samme øjeblik jeg vidste det, var vi blevet gift, og Gud Faderen og Gudinde Moderen kom til stede.

Gud Faderen kunne ikke ses, men jeg vidste, at han var der.

Dernæst skulle vi elske, og vi forenede os alle fire.

Jeg forstod nu, hvorfor det havde været så vigtigt, at jeg var gået gennem renselser for min seksuelle jalousi og besiddertrang.

Kærlighedsbølge efter kærlighedsbølge skyllede ind over mig.

Da en bølge lagde sig, kom jeg i tanker om hans søster og fortalte ham om hendes problem.

Han gav mig sit svar, og jeg gik med det samme ind i det tilstødende værelse og ringede til Madras for at fortælle hende det.

Da jeg vendte tilbage til sengen, fortsatte mine visioner, og den næste kærlighedsbølge tog fart.

Vores elskov blev heftigere og heftigere, og en lidenskab, jeg aldrig havde følt i den fysiske Verden, skyllede igennem mig.

Jeg indså, at det umulige var sket.

Jeg var i hans arme, og vi elskede med hinanden på tværs af dimensionerne.

Vores kærlighed havde krydset dødens grænse!

Bølge fulgte efter bølge, og på et tidspunkt sagde han: "Med kærlighed skal dyret drives ud."

Min fysiske tunge hoppede ud og ind som en krybdyrtunge, der spiller, og jeg gav nogle dyriske lyde fra mig.

Det faldt mig pludselig ind, hvordan jeg måtte se ud for en tilskuer, og det fik mig til at føle mig vanvittig.

Jeg blev bange, selvom jeg vidste, at det var de sidste rester af min dyriske mentalitet, der blev renset ud, og sagde: "Det her må stoppe nu. Jeg er bange."

"Du behøver ikke at være bange," sagde ToTo.

"Ja, men jeg *er* bange, så vi må fortsætte en anden dag."

Jeg afbrød rejsen og rejste mig brat op.

Da jeg gik ind i stuen, tænkte jeg, at jeg var ved at blive vanvittig og overvejede, hvem jeg kunne ringe til midt om natten.

"Tag det roligt," lød det inden i mig.

Nå, ja, jeg kunne tage det roligt.

"Hvad så?" tænkte jeg.

"Tag en tår vand," lød det inden i mig.

Jeg gik ud i køkkenet og tog en tår vand.

"Hvad nu?" tænkte jeg.

"Tænd for radioen."

"Tænd for radioen?" tænkte jeg, "midt om natten?"

Det gjorde jeg, og det viste sig, at min radio befandt sig på et station, hvor speakeren talte om mytologi.

Han fortalte om en kvinde, der elskede sin mand så højt, at hun trodsede døden og bragte ham tilbage til livet.

Jeg lyttede forbløffet.

Det var jo netop min situation.

Var ToTo ikke netop så levende for mig som nogensinde?

Speakeren fortsatte med at fortælle, at kvinden havde opnået dette ved at rense sig ved hjælp af Gayathri mantra, og de ville nu ville afsynge dette.

Det var ikke den samme form af Gayathri mantra, som ToTo havde lært mig, men jeg sang med, så godt jeg kunne, faldt til ro, gik i seng igen og faldt i søvn.

Vores Åndelige Bryllup var forbi.

2♥2 DOKTRINEN 4
DET ABSOLUTTE

DEN HELLIGE GRAL

DET HELEDE MASKULINE OG FEMININE:

DEN BETINGELSESLØSE KÆRLIGHED

EVENTYRET OM UNIVERSETS MESTER

Kvinden gik ind i sit indre tempel for at finde visdom.

Templet havde mange hellige rum, og gennem tempelgården nærmede hun sig respektfuldt Regnbuegudinden, der sad som en hvid lysstråle på sin trone, der skinnede i alle regnbuens farver.

Hun bøjede sig ærbødigt og sagde:

"Oh Regnbuegudinde!
Du, den viseste af alle kvinder.
Jeg er kommet til dig for at søge visdom.
Det er blevet mig fortalt, at du kan oplyse mig om Universets Mester.
Fortæl mig da, hvordan jeg finder ham?"

"Spørgsmålet må præciseres. Der er et uendeligt antal af Universer."

"Hvorledes kan der være et uendeligt antal?"

"Universet er ét, men perspektivet er forskelligt for atomet og for galaksen. Således er der et uendeligt antal, og det kan ikke siges om et, at dette er Universet og om et andet, at det er det ikke."

"Sig mig da, hvordan jeg finder Universets Mester i det Univers, hvori jeg lever?"

"Spørgsmålet må præciseres. I dit Univers findes et uendeligt antal af større og mindre mestre."

"Fortæl mig da, hvorledes jeg finder det rette spørgsmål?"

"Dit Univers kan have én og kun én hersker, som alle mestre, store og små, må bøje sig for.

Hvis der hersker tvivl om herskerens position, findes der kaos i både store og små".

"Sig mig da, hvem denne hersker er, så jeg kan finde ham og tilbede ham."

"Hun er du, og du er hun."

"Oh Regnbuegudinde, hvordan kan jeg tro dette?"

"Du er, uden for enhver tvivl, Universets herskerinde!"

"Hvordan kan jeg være Universets herskerinde uden, at jeg ved det?"

"Du ved det ikke, for du har endnu ikke sat dig på tronen."

"Hvordan kan jeg sætte mig på tronen?"

"Ved at gøre det."

"Ja, men hvor finder jeg tronen?"

"Tronen findes i centrum."

"Hvor er da dette centrum?"

"Centrum er dit hjerte. Hjertet er centrum."

"Hvorledes kan mit hjerte være centrum uden, at jeg ved det?"

"I dit hjerte mødes det høje og det lave, det indre og det ydre.
Her smelter kroppenes og Sindets visdom sammen i emotionelle tilstande, der giver menneskelivet retning."

"Oh Regnbuegudinde, jeg forstår stadigt ikke, hvorledes jeg kan sætte mig på tronen."

"Virkeliggør, at du er Universets herskerinde, så sidder du på tronen."

"Hvorledes kan jeg gøre dette virkeligt?"

"Du må begynde hver dag med at sætte dig ned og forestille dig, at du anbringer dig selv i dit hjertes centrum, på dit livs trone.

Herfra må du først respektfuldt bede alle mestre, høje og lave, indre og ydre, om at velsigne dig med deres gaver, vejledning og råd, for dit Univers er stort, og enhver herskerinde må søge sine undersåtters gaver, vejledning og råd for at kunne regere.

Dernæst må du blive stille for at lytte til deres råd, og på dette grundlag må du tage dine beslutninger, høje og lave, indre og ydre, om, hvorledes du ønsker at styre dit Univers på selve denne dag.

Dagen igennem må du bestandigt være opmærksom på dit hjertes ønsker og justere dine handlinger i overensstemmelse med det.
Ved dagens slutning må du frygtløst indrømme dine fejltagelser.
Derefter må du, fra hjertet, bede dig selv og mestrene om tilgivelse for dine fejltagelser.

Til sidst må du beslutte, hvorledes en gentagelse af fejlene undgås i fremtiden, og gennem disse beslutninger og de deraf følgende handlinger kan du betragte dig selv som tilgivet.

I samme omfang det er lykkedes dig at gennemføre dine beslutninger, må du først, fra hjertet, udtrykke din taknemmelighed for de gaver, den vejledning

og de råd, du har modtaget i dagens løb, der gjorde din succes mulig, og derefter må du ønske dig selv til lykke med din succes."

"Åh Regnbuegudinde, hvorledes skal jeg da finde tid til alt dette?"

"Tiden er knap, og derfor kan du henvende dig til alle Mestre under ét ved at adressere dem med ordet Mester eller ordet Gud.

I dagens løb kan du til enhver tid adressere dem på denne måde og bede om hjælp og vejledning, og du kan da have tillid til, at hjælpen vil komme, og at de vil åbenbare for dig, hvad din vigtigste beslutning er, HER og NU."

"Oh Regnbuegudinde, hvorledes bliver jeg da en elsket og æret herskerinde?"

"Ved at arbejde i harmoni med Universets mestre, der alle må bøje sig for dig."

"Hvem er da Universets mestre?"

"Der er uendeligt mange, store og små, indre og ydre."

"Hvem er de største indre fire?"

"De er:
Materiens Mester, der har sæde i maven.
Tænkningens Mester, der har sæde i hjernen.
Sjælens Mester, der har sæde i hjertet.
Og Åndens Mester, der har sæde i alt."

"Hvem er da de største ydre fire?"

"De er:
Materiens Mester, der ernærer din krop.
Tænkningens Mester, der ernærer dine tanker.
Sjælens Mester, der ernærer dit hjerte.
Og Åndens Mester, der ernærer alt."

"Hvem er da de mindre mestre?"

"De er de store mestres budbringere!

De har udviklet mesterskab på særlige felter.

De kommer til dig i mange former for at bringe dig de store mestres gaver, råd og vejledning.

Gennem håndværksmestre bringes dig mangfoldige nye hjælpemidler til at hjælpe dig i dine daglige gøremål.

Gennem mestre i at pryde dit legeme med varme eller kølige, skinnende eller matte, bløde eller hårde materialer bringes dig nye følelser i din hud og nye oplevelser for dit øje.

Gennem kulinariske mestre bringes dig nye oplevelser af lugt og smag.

Gennem kunstneriske mestre bringes dig nye oplevelser af form og farve.

Gennem musikalske mestre bringes dig nye oplevelser af lyd.

Gennem filosofiske mestre bringes dig nye oplevelser af tanker.

Gennem Sjælens mestre bringes dig nye oplevelser af dit hjerte.

Gennem åndelige mestre bringes dig nye oplevelser af alt.

Naturen selv er både høj og lav, indre og ydre og bringer dig sine mesterlige gaver, vejledninger og råd på alle områder.

Som du kan se, kommer de til dig alle steder fra gennem alt og alle.

Vær derfor respektfuld overfor alt og alle overalt på alle eksistensplaner."

"Hvorledes arbejder jeg da i harmoni med de indre Mestre?"

"Ved at lytte til kroppens råd og vurdere, hvad der er nødvendigt at gøre. Dernæst må du handle i overensstemmelse hermed.

Gennem dette opnås den maksimale harmoni på denne Mesters område, og din belønning vil være stor.

Ved at lytte til hjernens råd og vurdere hvilke tanker, du finder nyttige for dine formål, og hvilke du finder unyttige.

Dernæst må du handle i overensstemmelse hermed.

Gennem dette opnås den maksimale harmoni på denne Mesters område, og din belønning vil være stor.

Ved at lytte til hjertets råd og vurdere, hvilke tanker kombineret med hvilke kropsfølelser, der skabermanifesterer de bedste emotionelle tilstande.

Dernæst må du handle i overensstemmelse hermed.

Gennem dette opnås den maksimale harmoni på denne Mesters område, og din belønning vil være stor.

Ved at lytte til det høje og det lave, det indre og det ydre og vurdere, hvorledes du bedst kan uddrage essensen af dette og derved drage næring fra alt.

Dernæst må du handle i overensstemmelse hermed.

Gennem dette opnås den maksimale harmoni på denne Mesters område, og din belønning vil være stor."

"Hvorledes arbejder jeg da i harmoni med de ydre mestre?"

"Ved at lytte til deres råd og ære deres gaver, hvad enten du ønsker at anvende dem eller ej."

"Sig mig da, hvorledes jeg kan kaldes herskerinde.

Hvis jeg skal betjene alle disse mestre, så er jeg jo blot en tjenerinde."

"Du er, udenfor enhver tvivl, Universets uindskrænkede herskerinde.

Det er dig, der afgør, om du vil være i lyset eller mørket.

Om du vil tjene godt eller dårligt.

Om du vil være elsket og æret eller frygtet og foragtet."

"Hvorledes kan nogen herskerinde beslutte, at hun ønsker at være i mørket?"

"I mørket findes skatte, som ikke findes i lyset.

I lyset findes skatte, som ikke findes i mørket."

"Oh Regnbuegudinde, sig mig da, hvem er jeg, som hersker over alt dette?"

"Du er Ånden.

Du er den, der vælger mellem liv og vækst, opretholdelse og vedligeholdelse, nedbrydelse og ødelæggelse.

Du er Skaberinden, Opretholderinden og Ødelæggerinden."

"Hvordan vælger jeg da mellem liv og vækst, opretholdelse og vedligeholdelse, nedbrydelse og ødelæggelse?"

"Ved at ønske.

Dine ønsker er Universets lov."

"Oh Regnbuegudinde, jeg bliver grebet af stor frygt for at ønske mig det forkerte."

"Der findes ingen forkerte ønsker."

"Jamen, tænk nu, hvis det, jeg ønsker, bliver min ulykke."

"Der findes ingen ulykke.

Kun det behagelige gode og det ubehagelige gode."

"Jamen, tænk nu, hvis jeg ønsker det behageligt gode og får det ubehageligt af mit ønskes opfyldelse."

"Frygt ikke dine ønsker.

Opfyld dem og lær.

Lærdom fører til visdom."

"Oh Regnbuegudinde, jeg ser nu, at der er et uendeligt antal af Universer.

Sig mig da, hvem er alle Universers hersker?"
"Det er du."

"Hvorledes kan jeg da være alle Universers herskerinde uden, at jeg ved det?"

"Du er Ånden.

Ånden er allestedsnærværende, alvidende, almægtig og udødelig."

"Sig mig da, hvorfor jeg føler mig så begrænset, uvidende, magtesløs og dødelig."
"Du har taget menneskelig form og, for en tid, taget bolig i denne krop, i dette hjerte og i denne hjerne, og dét er begrænsningen, uvidenheden, magtesløsheden og dødeligheden.

Intet menneskeligt væsen kan være foruden begrænsning, uvidenhed, magtesløshed og dødelighed.

Du må ydmygt lære at acceptere din menneskelighed, og dog må du huske dit sande væsen i processen."

"Sig mig da, hvorfor har jeg taget bolig i denne krop, i dette hjerte og i denne hjerne."

"Du har taget bolig der for at opnå dødens oplevelse."
"Hvad er døden?"
"Døden er tab af besiddelser, kroppe, bevægelser, følelser, tanker og tilstande i alting, stort og småt."

"Det forekommer mig, at jeg har mange kroppe."

"Ja, du har en fysisk krop, der også bliver kaldt din Moder jord krop, en rum og tid krop også kaldet en æterisk krop, en emotionel krop, som også bliver kaldt en astral krop, en mental krop, der ogaå kaldes en kausal krop og en Sjæl, også kaldet en social krop."

"Hvad er alle mine kroppe til for?"

"Din fysiske krop, din Moder Jord krop er dit fartøj for din Ånd i den tredje dimension, din rum og tid krop, der er din æteriske krop er dit fartøj for din Ånd i den fjerde dimension, din emotionelle krop, der er din astrale krop er dit fartøj for din Ånd i den femte dimension, din mentale krop, der er din kausale krop, der rummer dig Ego er dit fartøj for din Ånd i den sjette dimension og din Sjæl, som bliver aktive i dit sociale liv, er din sociale krop, der er dit fartøj for din Ånd i den syvende dimension.

Kun i det Absolutte er din Ånd ikke indesluttet i en krop og bliver fri til at være det, hanhun er, uden nogen begrænsninger."

"Hvorfor ønsker jeg dødens oplevelse, når jeg er udødelig?"

"Gennem dødens perspektiv opnås livets nærvær for et menneske."

"Hvorfor behøver jeg at opleve døden for at opnå livets nærvær, når jeg har et evigt liv?"

"For et menneske bliver livet nærværende som kontrast til døden.

Uden kontrast oplever mennesket det evige liv som døden.

Derfor er døden livet i perspektivet på evigheden for et menneske."

Kvinden så længe tavst på Regnbuegudindens strålende fremtoning med stærke følelser af taknemmelighed og sagde så: "Hvordan bliver jeg som dig."

"Du er som mig, og jeg er som dig."

"Jeg føler mig uværdig til at tænke, at jeg er som dig."

"Begrænsningen, uvidenheden og magtesløsheden fra din dødelige eksistens skygger for din Selverkendelse."

"Er andre manifesterede skabninger også ligesom dig?"

"Mit universelle væsen er i alle kvinder, og alle kvinder er i mit universelle væsen."

"Er du ikke i alle mænd?"

"Alle mænd er i mit maskuline modstykkes universelle væsen, han, som kaldes den oplyste, og som sidder som en hvid lysstråle på sin trone, der skinner i alle regnbuens farver, og hans universelle væsen er i dem."

"Jeg frygter at blive hovmodig, hvis jeg tænker, at jeg er ligesom dig."

"Frygt ikke din storhed, og frygt ikke din lidenhed.

Alle er store og små, hver på deres måde."

"Hvordan er du lille?"

"Min universelle natur er min altgennemtrængenhed og min storhed, og min legemlige natur er min begrænsning og min lidenhed."

"Jeg frygter andres vrede, hvis jeg ærligt er den, jeg er."

"Hadets tanker har også deres rette plads i dig og i andre, men det er ingen grund til at opgive ærligt at være den, du er."

"Jeg troede, at mine vrede tanker var den onde side af mit væsen, og at de skulle ihjelslås, særligt hadets tanker."

"Nej, de skal ikke ihjelslås, men forvandles.

De er dine manifesterede skabninger, og din kærlighed, omsorg, medfølelse, barmhjertighed og forståelse vil forvandle dem."

"Hvordan kan jeg vise kærlighed til, omsorg for, medfølelse med, barmhjertighed overfor og forståelse for mit had?"

"Undersøg en hvilken som helst af dine talløse vredesformer og se på hvilken måde, denne vredesform tjener dig med hengivenhed og troskab i overensstemmelse med den opgave, du har givet den.

Din forståelse vil smelte dit hjerte med kærlighed og medfølelse overfor begrænsningen, uvidenheden, magtesløsheden og dødeligheden i den pågældende vredesforms tjeneste.

På denne måde bliver du i stand til at give hver enkelt vredesform adgang til dit hjerte, og fra dit hjerte vil de opnå handlekraften og blive i stand til at give dig de gaver, som de prøvede på at give dig hele tiden.

Fra deres gaver modtager du den rene bevidsthed om mangfoldigheden i dit eget væsen, som du indtil da har nægtet adgang til dit hjerte.

Når du således har accepteret dit hjerte som en mangefaceteret diamant, er du rede til det Åndelige bryllup."

"Hvad er det Åndelige bryllup?"

"Det Åndelige Bryllup er det fjerde bryllup."

"Hvad er de fire bryllupper?"

"Det første bryllup består i sammensmeltningen af Gud Sønnens kødelige krop med Gudinde Datterens kødelige krop, og dette kaldes Det Jordiske Bryllup.

Det andet bryllup består i sammensmeltningen af Gud Sønnens hjerte med Gudinde Datterens hjerte, og dette kaldes Det Englelige Bryllup.

Det tredje bryllup består i sammensmeltningen af Gud Sønnens Sjæl med Gudinde Datterens Sjæl og dette kaldes Det Guddommelige Bryllup.

Det fjerde bryllup består i sammensmeltningen af Gud Sønnens Ånd med Gudinde Datterens Ånd, og dette kaldes Det Åndelige Bryllup."

"Hvad er Sjælen?"

"Åndens første krop er som en tynd film krystalliseret af Ånd omkring en gnist af Ånd, og dette kaldes den nøgne uvidende Sjæl."

"Hvorfor kaldes han eller hun uvidende?"

"Han eller hun hviler i enhed og er uvidende om mangfoldigheden, men når han eller hun har opnået kundskaben om mangfoldigheden og er mæt af dage er han eller hun rede til Det Åndelige Bryllup, og under dette opgiver han eller hun sin krop for at smelte sammen med sin Ånd og blive fri, og således er Sjælen Åndens første og sidste krop".

"Hvorfor skulle jeg ønske at lade min Sjæl smelte sammen med min Ånd og således miste min Sjæl?"

"Under dette bryllup træder du ind i det Absolutte Hjertes Hellige Gral, som kaldes Kærlighedens Hav.

"Men jeg ønsker ikke at opgive min individualitet ved at smelte sammen med Altet."

"Between the seeing and the seen lies the being.

Dette ordspil er givet for at vise eksistensens evige komponenter.

Det seende betegner Ånden, som er enheden, som er mørket, der manifesterer lyset.

Det sete betegner materien, som er individualiteten, som er mangfoldigheden, som er lyset, der manifesterer mørket.

Det værende er formeksistensen, som er barn af mørket og af lyset, og som manifesterer mørket og lyset.

Alle har de hver deres suveræne plads i Den Eviges store plan.

Din individualitet er således din evige gave, som suverænt er din, og den kan aldrig mistes."

"Jeg er stadigt bange for at blive absorberet."

"Din individualitet er den plet af lys i mørket, der adskiller dig på enestående måde fra den universelle tilstedeværelse af mørket, når du er nedsænket i mørket.

Din elskedes individualitet er den plet af mørke, der adskiller ham på enestående måde fra den universelle tilstedeværelse af lyset, når han er nedsænket i lyset.

Når I forenes i det Absolutte er du nedsænket i ham og han i dig, og således fuldendes cyklussen, men individualiteten opretholdes."

"Hvad sker der, hvis jeg lader mig absorbere?"

"Når din Sjæl smelter sammen med din Ånd, frugtbar med kundskab om mangfoldigheden afgiver du mangfoldighedens gave til enheden.

Du modtager selv din Ånds gave, som er enheden, og på denne måde smelter de to halvdele sammen i kærlighed til mangfoldigheden og enheden."

"Men jeg har lært, at enheden er det feminine, Den Hellige Ånd, og mangfoldigheden er det maskuline, den Verdslige Ånd."

"Her kommer princippet om invertendo eller spejlvending i spil.

På samme måde som den venstre halvdel af hjernen reflekteres af den højre hånd, og den højre side af hjernen reflekteres af den venstre hånd, således reflekteres også det feminine af det maskuline og det maskuline af det feminine.

Og sådan går det til, at det kropsligt maskuline reflekterer det feminine i Ånden, og det kropsligt feminine reflekterer det maskuline i Ånden, og dette er den vertikale spejlvending.

I det lave er det feminine princip enheden og det maskuline princip individualiteten, men i det høje er det feminine princip individualiteten og det maskuline princip enheden, og dette er den horisontale spejlvending."

"Jeg bliver jaloux ved at tænke på, at alle mænd er i min Åndepartner, og han er i dem, for så må alle kvinder også være forbundet med ham og han med dem, og jeg ønsker ham for mig selv."

"Det har du også.

Han er i alle mænd og alle mænd er i ham.

Du er i alle kvinder og alle kvinder er i dig.

På denne måde går det til, at han er forbundet med alle kvinder alle steder.

Fra hans individuelle kærlighed til og medfølelse med dig, udspringer hans Universelle kærlighed til og medfølelse med alle kvinder overalt.

Alt og alle overalt på alle eksistensplaner er derfor forbundet med ham og med dig, og I med dem, men hele ham tilhører dig og hele dig tilhører ham, og dette er karakteren af forholdet mellem de to for alle og enhver."

"Men jeg har brug for at føle mig tryg ved at vide, at han altid er der for mig."

"Han er der altid for dig, og du er der altid for ham, og det har været sådan siden før tidens begyndelse."

"Men jeg føler, at jeg mistede ham ved begyndelsen af den manifesterede skabelse."

"Dette er en illusion.

Han er altid med dig i sine kroppe, i sit hjerte, i sin Sjæl og i sin Ånd."

"Men jeg har brug for at se, at han altid er der.

Ellers ved jeg ikke, om jeg er i stand til at tro på det, du underviser om."

"Der vil komme et tidspunkt, hvor du altid vil se, at han er der, og dette kaldes Bestandig Erindring, og så vil din tro vokse til vished."

Kvinden så i lang tid i tavshed taknemmeligt på Regnbuegudinden og sagde så: "Jeg takker dig for at dele din kundskab om eksistensen med mig."

Regnbuegudindens visdom smeltede ind i hendes inderste hjerte, og på denne måde blev de tvillingesøstre.

Beriget med sin nye visdom rejste hun sig langsomt og gik over tempelgården til Skaberens og Manifestorindens hellige rum.

EVENTYRET OM KÆRLIGHEDEN UDEN GRÆNSER

Kvinden nærmede sig respektfuldt Skaberen og Manifestorinden, der sad som en hvid lysstråle på deres trone, som skinnede i samme farve som et sart rosa morgengry.

Hun bøjede sig ærbødigt og sagde:

"Oh Skaber og Manifestorinde!
I, de mest elskede af alle.
Jeg er kommet til Jer for at søge kundskab.
Det er blevet mig fortalt, at I kan oplyse mig om min oprindelse.
Fortæl mig da, hvordan jeg blev til."

Skaberen og Manifestorinden strålede mod hende i kærlighed, og hun satte sig ydmygt ved tronens fod for at meditere.

Skaberens og Manifestorindens fuldendte kærlighed smeltede ind i hendes inderste hjerte, der bragte hende tilbage til punktet før begyndelsen af manifestationen af skabelsen.

Her lå den fuldendte enhed i MandKvinden i ophøjet ro som uskabt og umanifesteret tanke latent i den kosmiske væren, hvilende i sin fuldkommenhed.

MandKvinden, Ardhanarishvara omslyngede langsomt Sig Selv i evig lyksalig elskov, og fra HamHende blev alle de individuelle Ånder til, hver især en MandKvinde, Ardhanarishvara.

Én individuel Ånd satte sig i bevægelse for at blive i stand til at se sin elskede i et nyt perspektiv, og kærligheden var den varme, der satte bevægelsen i gang.

Også bevægelsens bølge skabte og manifesterede varme og desuden lyd, der bidrog til varmen.

Den latente tankes fineste partikler blev varmet op, men forblev uforandrede, og varmen forplantede sig til de grovere dele, der udvidede sig.

Heden blev intens.

De grovere dele af det kosmiske æg eksploderede i et ragnarok af bevægelse og lyd i flere på hinanden følgende bølger af ekspansion, og for de ekspanderende partikler blev tiden til som det mellemrum, der opstod, mellem deres uskabte og umanifesterede og deres skabte og manifesterede tilstand.

Skabelsen og manifestationen af adskillelsens former havde taget sin begyndelse endnu en gang som et resultat af kærlighedens varme i den kosmiske væren, og den tog langsomt fast form i organisk vækst, der tog til.

Hvert partikel var forskelligt, men rummede ved roden et billede af Det Højeste Væsens fire elementer:

1. Den kosmiske væren, der er Altets næring.

2. Den ophøjede ro i den latente tanke.

3. Enheden i MandKvinden, der slyngede sig som en dobbeltspiral om Sig selv og Sin dobbeltbundede natur, der bestod i dette, at HanHun kunne være både i det uskabte og det umanifesterede og det skabte og det manifesterede samtidigt.

4. Og kærligheden, der var den kraft, der satte bevægelse i den kosmiske væren, der nu accepterede, at MandKvinden, som et resultat af sin kærlighed, ønskede at sætte sig i bevægelse, og dermed tillod den kosmiske væren delingen i uskabt og umanifesteret form og skabt og manifesteret form.

Dobbeltspiralen havde således delt sig i to, der kom til udtryk som en elskende han og en elskende hun, og derved blev han og hun i stand til i elskov at skabe og manifestere myriader af former for liv, for kærlighedens frugt er liv, og livet er i den organiske vækst i samme form som i den kosmiske væren, nemlig i Ånd, Sjæl, tanke, følelse og handling, der fører til dannelsen af nyt liv.

Ligesom hvert partikel var forskelligt, var hvert par, der udsprang af partiklerne eller de Kosmiske Æg, forskellige, og også han og hun var forskellige, men hver enkelt af dem rummede et billede af det totale væsen og rummede således både det uskabtes og det umanifesteredes indre tilstand og kærlighedens skabende og manifesterende kraft, der fremkaldte det ydre udtryk for den indre tilstand.

De skabte dele, der var blevet manifesterede, spredte sig ud for at erhverve sig livets oplevelse af at befinde sig indeni begrænsede, uvidende, magtesløse og dødelige/foranderlige former, der var skabelsens og manifestationens formål, og for at mødes og skilles og mødes igen og derved erhverve sig kundskaber om adskillelsens smerte og genforeningens glæde, der er de skabte og manifesterede formers livsbetingelse.

Ensomheden, som adskillelsen frembragte, vakte længslen efter igen at smelte sammen med sin anden halvdel og derved vende tilbage til sin fuldkomne plads i totaliteten således, at ensomheden kunne bringes til ophør.

Han og hun begyndte at danne sig billeder af deres tilbagevenden til det formløse i Kærlighedens Hav, men afhængig af deres kapacitet for billeddannelse opstod der mere eller mindre præcise billeder af målet, som de

kaldte Gud, men lige meget hvor forfinede billederne var, syntes Virkeligheden ved roden at undslippe dem, for ingen kunne danne sig et billede, der rummede den ophøjede ro, den totale enhed og den fuldendte kærlighed, der lå i den kosmiske væren.

De gav disse fire elementer, der udgjorde én tilstand, mange navne og søgte at komme i kontakt med denne tilstand gennem tanke, følelse og handling af mange slags.

Gennem kærligheden søgte de handlekraft.

Gennem bøn centrerede de tanken i ét punkt, og gennem dette søgte de at skabe og manifestere enhed.

Gennem gentagen tanke opstod meditationen, der ikke længere var tanken, men det latente billede af tanken, og gennem denne handling frembragte de glimtvis kontakt med tilstanden af ophøjet ro, der til tider kunne gennemtrænge og vederkvæge manifesterede skabninger bevidst og minde dem om deres oprindelse.

Ved at fokusere opmærksomheden på tomrummet mellem tanker søgte de den kosmiske væren, og når disse fire var bragt til fuldendt overensstemmelse, sagdes de at have opnået kosmisk bevidsthed.

Eftersom den kosmiske bevidsthed var selve den grundlæggende struktur i hvert eneste partikel, hvert eneste væsen, blev det langsomt klart, at det var nødvendigt at finde ind til roden af sit eget væsen for at finde vejen tilbage.

Imidlertid havde de manifesterede skabninger dannet sig komplicerede billeder og former og kunne ikke længere finde sig selv, fordi deres egen manifestation af skabte former stod i vejen, og mange kunne endog ikke opdage, at det var sig selv, de søgte.

Til dette formål kunne de finde hjælp mange steder, og den største hjælp fik de, når de mødte den manifesterede skabning, som repræsenterede den del, de hørte sammen med i deres hele selv i det Kosmiske Æg, da de blev skabt og manifesteret af Gud, deres FaderModer, hver især som én individuel Ånd.

Han og hun vandrede gennem årmillioner i hver sin del af kosmos for at erhverve sig livets oplevelse i mange facetter og ved hjælp af denne at genskabe og genmanifestere forbindelsen med deres anden halvdel, og med mellemrum mødtes de.

Da kom de tæt på den fuldendte enhed, de engang havde kendt, og den fuldendte kærlighed, de var besjælede af inden tidens begyndelse, var

iboende i deres forbindelse og fik alt, hvad de foretog sig, når de var sammen, til at stå i et særligt lys.

De var sammen både for at rense sig for falske billeder af Virkeligheden og for at hjælpe hinanden til at gennemleve vanskelige facetter af livets oplevelse, men også for at smelte deres kundskaber sammen til et så fuldstændigt billede af Virkeligheden, som de tilsammen rummede, før de igen gik på vandring i kosmos.

De nye aspekter i deres kundskaber, både de sande og de falske, blev opnået under deres vandring, når de arbejdede og erhvervede sig viden, når de levede i deres hverdag og erhvervede sig vaner, og når de mødte en manifesteret skabning, der fremviste nogle af deres Åndepartners karakteristika.

Da opstod der en spontan genkendelse, og deres kærlighed blev vakt, og derfor blev de villige til at sammensmelte sig med de erfaringer, som denne manifesterede skabning havde at dele, og således bar kærligheden til andre manifesterede skabninger dem gennem mange vanskelige punkter, som de ellers ikke ville have haft handlekraft til at komme igennem.

På den måde kunne der formes mange forbindelser, der bidrog til deres kundskaber med mange specielle perspektiver.

Når den maskuline og den feminine side af deres personlige Ardhanarishvara mødtes og dermed ikke var udsat for kemisk-sanselige, følelsesmæssige, mentale, sociale eller åndelige barrierer, der fandtes i forhold mellem ikke-Åndepartnere, kunne overførslen af visdom finde sted i et festfyrværkeri af erfaringer og erkendelser, der fandt sted gennem sammensmeltningen af de to, der gennem denne proces i et enkelt liv fik fordoblet deres vækst.

Sommetider fik de også mulighed for at vurdere, om de var ved at komme til vejs ende med deres erfaringer på Jorden og dermed havde opnået den fuldkommenhed, der gav dem muligheden for at vende tilbage til den oprindelige énhed.

Fuldkommenheden bestod da i evnen til at modtage sig selv og den anden i fuldendt kærlighed, for når kærligheden vender ind i fuldendt kærlighed til sig selv og ud i fuldendt kærlighed til den elskede og op i fuldendt kærlighed til det sande Selv og ned i fuldendt kærlighed til den skabte manifestation, er værket fuldbragt, og denne tilstand kaldes Alkærligheden, der omfatter både det høje og det lave, det indre og det ydre.

Den grundlæggende følelse i disse åndepars møder er den altrensende kærlighed uden grænser, og de indtræder som et resultat af dette i den hellige ægtestand, der er den tilstand, der rummer sammensmeltningen af to, og

dette kan ikke ordineres af noget samfund, men udspringer fra selve Gudsriget og herfra igen udspringer det princip, der er givet følgende ordlyd: "Hvad Gud har sammenføjet, lad intet menneske adskille."

Denne retningslinje er givet for at klargøre vigtigheden af og respekten for kærligheden som en del af helligdommen, således at lande, samfund, familier eller enkeltindivider kan forstå, at her træder man på hellig grund, og derfor har de brug for at træde tilbage uden indblanding, også selvom forbindelsen mellem denne *han* og denne *hun* falder uden for det, der i deres øjne synes ret og rimeligt i deres land, i deres samfund eller i deres familie.

Dette lå ved roden af alt det skabte og manifesterede, og herved opstod begæret, for hver *han* søgte at møde repræsentationen af sin fuldendte *hun*, og hver *hun* søgte at møde repræsentationen af sin fuldendte *han*, og alle brugte de skabelsens manifestation på hver sin måde i overensstemmelse med deres billede af det, der skulle til for at tiltrække deres Åndepartner, og dette var deres ubevidste forsøg på at komme deres egen fuldkommengørelse nærmere.

Da meditationen var tilendebragt, så kvinden i tavshed på Skaberen og Manifestorinden og sagde så: "Alt stråler af kærlighed og klarhed. Jeg ønsker ikke at flytte mig fra dette punkt, for jeg ønsker at bevare denne kærlighed og denne klarhed."

"Alting er i bevægelse.
Selv hvis du ikke flytter dig fra dette punkt, vil kærligheden og klarheden bevæge sig, så længe du befinder dig indeni en form, for i alle former findes foranderligheden eller døden, og det får dig til at miste kærligheden og klarheden, og derfor må du bestandigt huske at vende tilbage til kærligheden og klarheden."

Langsomt rejste kvinden sig og gik over tempelgården mod Ødelæggerens og Ødelæggerindens hellige rum.

EVENTYRET OM GODT OG ONDT

Kvinden nærmede sig respektfuldt Ødelæggeren og Ødelæggerinden, der sad som et dybt Himmelblåt lys på deres trone, der skinnede i en selvlysende strålende forårsgrøn farve.

Hun bøjede sig ærbødigt og sagde:
"Oh Ødelægger og Ødelæggerinde!
I, de mest frygtede af alle.
Jeg er kommet til jer for at søge kundskab.
Det er blevet mig fortalt, at I kan oplyse mig om godt og ondt."

Ødelæggerens og Ødelæggerindens kærlighed strålede barmhjertigt mod hende, og hun satte sig ydmygt ved tronens fod for at meditere.

Ødelæggerens og Ødelæggerindens fuldendte barmhjertighed smeltede ind i hendes inderste hjerte, der bragte hende tilbage til tiden efter, at manifestationen af af skabelsens former var begyndt, og hun fandt sig selv som en manifesteret skabning, da tiden blev til.

Hun var blevet udstødt af den kosmiske livmoder igennem flere på hinanden følgende bølger af bevægelse, og da enheden mellem hende og hendes Åndepartner spaltedes i to Sjælepartnere, blev hun grebet af stor frygt for at have mistet sin Evigt Elskede Åndepartner, og denne frygt var hendes skabte formmanifestations første smerte.

Spontant brugte hun sin kærlighedskraft til at lægge et let krystalliseret glemselens slør hen over den smertefulde følelse, og således blev frygten isoleret på et eksistensplan for sig selv og blev til hendes tænkende sind, Egoet, der var hendes Sjæls første skabte form-manifestation, hendes personlige indre barn.

Ved således at tilsløre frygtens smerte og isolere den på et eksistensplan for sig selv opstod fremmedgørelsen for kærligheden i hendes Ego og set gennem dette slør, forvandlede udstødelsen sig til en afvisning.

Derved fik hun en følelse af ikke at være, som hun burde være, og hun blev grebet af stor frygt.

Omkring denne frygt lagde hendes Sjæl endnu et glemslens slør, og formørkelsen tog til.

Hendes indvikling af hendes tænkende sind, hendes Ego var begyndt.

I hendes tænkende sind, hendes Ego krystalliserede den latente tanke sig, og derved opstod den nøgne tanke: "Jeg er."

Hendes Ego så sig om gennem sin gryende tænkeevne og kunne intet forstå, for Egoets tanke er af tiden og kan kun forstå gennem sammenligning med det allerede kendte, som hører fortiden til, og for Egoet var intet kendt.

Egoet blev grebet af skam over sin uvidenhed og ønskede at skjule sig for resten af af den skabte manifestation.

I medfølelse med sit Egos uvidende begrænsning brugte hun sin Sjælskraft, sin kærlighedsevne til at manifestere en vagtpost af de kosmiske energistrømme, der er altets næring, og stillede således en beskytter til rådighed for Egoet, så intet ukendt skulle overrumple hende.

Hun manifesterede liv i denne vagtpost ved at anbringe en gnist af sin livskraft i sin manifestation, så hendes Egos vagtpost selvstændigt kunne varetage sin opgave, der bestod i dette, at beskytte hendes Ego mod det ukendte, og hendes Egos vagtpost tjente hendes Ego med fuldendt hengivelse til sin opgave.

Ved at manifestere denne vagtpost manifesterede hun også et bolværk mod resten af de manifesterede skabninger omkring sit Ego, som, for tanken 'jeg er', udsprang af det ukendte, som vagtposten havde til opgave at værne Egoet imod.

Således opstod den første isolation, og på denne måde mistede hendes Ego enheden med de andre manifesterede skabninger, og hendes Sjæl mistede livsglæden på grund af hendes manifestations lidelse.

I isolationens fængsel blev fantasien til, for i dette fængsel kunne Egoet intet se ud over sin leg med sig selv, og Egoet underholdt sig selv med mange idéer og billeder, sammensat på kalejdoskopisk vis af den kreativitet, hun allerede havde udfoldet, men disse idéer og billeder var en fantasi og således ikke Virkeligheden ved roden.

Nogle idéer og billeder var opløftende og nogle var skræmmende, og således blev idéen til om godt og ondt.

Som gode betegnede Egoet de behagelige og indbydende billeder, som hun følte en uimodståelig trang til at opleve mere klart, og ved denne trang manifesterede hun vækst og liv i disse idéer og i disse billeder, og således gav hun selv kraft til den behagelige pol i Egolivets dualistiske tankependul.

Som onde betegnede Egoet de ubehagelige og skræmmende billeder, som hun følte en uimodståelig trang til at undersøge og således manifestere spænding i fængslingens monotoni, men ved denne trang manifesterede hun vækst og liv i disse idéer og i disse billeder, og således gav hun selv kraft til den ubehagelige pol i Egolivets dualistiske tankpendul.

Som sit tænkende sind, sit Ego udvidede hun fantasien til at omfatte alle de kombinationer, hun kunne komme i tanker om, og som sin Sjæl, satte hun

vagtpost efter vagtpost til at beskytte sine manifestationer, og hver manifestation og hver vagtpost gav hun endnu en gnist af sin livskraft.

Hendes Sjæls vagtposter stod som en mur omkring hendes Ego for at tjene, hjælpe og beskytte både hendes tænkende sind, hendes Ego og hendes Egos frembringelser, og derved blev hendes Ego filtret ind i endnu lag på lag, der både overvældede hendes Sjæl og hendes Ego mere og mere, og disse lag kastede en dyb skygge på Virkelighedens Lys.

Mørket blev dybere og dybere, indtil hendes Sjæl til sidst selv levede i det yderste mørke, fuldstændigt isoleret i sig selv med kun en gnist af kærlighedskraft tilbage, for resten havde hun givet til sit Ego og til sit Egos tankeformer og Egoets vagtposter.

Da fandt hun sig selv i en tilstand af gråd og tænders gnidsel, og med grådkvalt hjerte bad hun om frigørelse fra denne kærlighedsløse Egocentrering.

Hun var blevet villig til at lægge sin selvvilje, sin egen manifestation bort for at overgive sig til Gudsviljen, der er Universets Grundtone, og for den angrende synderinde blev frigørelsen af hendes Ego da tilgængelig, og dermed blev det muligt både for hendes Sjæl og hendes Ego at vende tilbage til deres énhed med deres vidende sinds, deres Gudsinds énhed.

Hun var ankommet til det yderste mørke, Sjælens Mørke Nat, sammen med den første bølge af manifesterede skabninger, og da deres anråbelser om hjælp ramte Grundtonen, rejste der sig en barmhjertig bølge i Kærlighedens hav, der er Universets Grundtone, og et mægtigt energifelt begyndte at fortætte sig.

I fortættelsens proces lignede bønnen en vældig giftslange, der vred sig gennem Kærlighedens Hav.

Formen opstod under indtryk af det samlede giftige væsen fra de mangfoldige formørkede Sjæle, og slangens bevægelse opstod i øjeblikkets skabelse af den manifesterede form under indtryk af de bevægende bønner, der satte bevægelsen i gang.

Barmhjertigheden dukkede ud af energifeltets slangeform som to væsener af stor kraft, ærefrygtindgydende at skue i deres ophøjede ro, med grupper af giftige slanger, som repræsenterede de fortvivlede formørkede Sjæle, der vred sig i tænders gnidsel overalt udenpå kærlighedens barmhjertige væsen, omkring deres halse, deres arme og ben, som de huggede deres tænder i for at komme af med frygtens gift og for at suge af deres livskraft til gengæld.

Han og hun var dybt Himmelblå og sad på en trone, der skinnede i en strålende selvlysende forårsgrøn farve, og deres kraft bestod i evnen til at nedbryde de mangfoldige Ego-tankers mur omkring den indespærrede del af hendes Sjæl.

Han og hun gjorde dette ved at smelte dem ind i Sjælens Sind og således genoprejse dem til enhed med deres skaber og manifestor, og for hver tanke han og hun indsmeltede, genvandt Sjælene endnu en gnist af deres kærlighedskraft.

I sidste instans indsmeltede han og hun de fineste slør omkring Sjælen, der var de vanskeligste at fjerne.

Og hermed begyndte Sjælene ved hans og hendes hjælp at vikle deres Ego ud af Egoets mange indviklinger.

Ødelæggerens og Ødelæggerindens barmhjertighed var en kærlighed af en ganske særlig støbning, for han og hun ønskede intet andet end udfrielsen af de indespærrede dele af Sjælene, og han og hun accepterede, at de manifesterede skabninger var ude af stand til at elske eller endog værdsætte hans og hendes tjeneste, for hans og hendes tjeneste var forbundet med megen smerte og stor frygt og med modvilje mod at give slip på de behagelige dele af deres egne manifesterede skabninger.

Efterhånden som hans og hendes hjælp til de manifesterede skabninger skred frem, og Egotanke efter Egotanke smeltede ind Sjælens kærlighedsenergi, og slør efter slør for Virkelighedens Sandhed dermed blev løftet, forsvandt de manifesterede skabningers skam over ikke at være, som de syntes, at de burde være, og med denne byrde forsvandt selvmedlidenheden, og de manifesterede skabninger indså da, at på trods af smerten og frygten var alt såre godt.

Langsomt vendte kvindens dagsbevidsthed tilbage, og hun så på Ødelæggeren og Ødelæggerinden gennem tårer af kærlighed og taknemmelighed i dyb ærefrygt og respekt for deres barmhjertigheds storhed og for deres uselviske tjeneste, og spurgte: "Hvorledes får jeg mod til at vikle mit Ego ud?"

"Ved at finde og overgive dig til Gudsviljen, der er betingelsesløs kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed.

Ved at huske, at efter nedbrydelsen kommer genopstandelsen, for de manifesterede skabninger rejser sig igen i deres fulde højde som fugl Føniks, der rejser sig fra asken af sin gamle eksistens hver eneste dag med den indsigt og klarhed, der ligger ved roden af smerten, når smerten selv er brændt til aske."

Forvandlet gik kvinden langsomt over tempelgården til Opretholderens og Opretholderindens hellige rum.

EVENTYRET OM GUDERNE OG GUDINDERNE, DER VANDRER PÅ JORDEN

”Kvinden nærmede sig respektfuldt Opretholderen og Opretholderinden, der sad som et klart grønt lys på deres trone, der skinnede i alle nuancer af rødt og blåt på grund af dens blanding med det hvide lys.

Hun bøjede sig ærbødigt og sagde:
"Oh Opretholder og Opretholderinde.
I, de mest tilbedte af alle.
Jeg er kommet til Jer for at søge kundskab.
Det er blevet mig fortalt, at I kan oplyse mig om Guderne og Gudinderne, der

vandrer på Jorden.
Fortæl mig da, hvordan det går til."

"De projicerer deres hjerte ned på Jorden og iklæder det kød og blod."

"Hvorledes iklæder de deres hjerte kød og blod?"

"Ved at udspringe af kærligheden mellem mand og kvinde og lade sig føde af kvinden som enhver, der bliver født på Jorden."

"Er I den menneskesøn og menneskedatter, der kaldes Sandhedens Konge og Dronning, Kongernes Konge og Dronningernes Dronning og Mestrenes Mester og Mesterindernes Mesterinde?"

"Vi er ham og hende, og enhver menneskesøn og menneskedatter er i os, og vi er i ham og hende."

"Gud være takket og priset.
Jeg troede igen og igen, at I var ham og hende.
Først nu forstår jeg, at det var I også.
Hvis enhver menneskesøn og menneskedatter er i jer, og I er i ham og hende, er alle menneskesønner og menneskedøtre da Guder og Gudinder ligesom Jer?"

"Ja, alle menneskesønner og menneskedøtre er Guder og Gudinder, der vandrer på Jorden."

"Hvis vi alle er Guder og Gudinder, hvorfor lever vi så som uvidende mennesker på denne Jord?"

"For at opleve livet i den tredje dimension og bidrage til at forbedre det."

"Hvordan kan jeg forbedre livet på Jorden?"

"Ved at forbedre dit eget liv."

"Er I, som kaldes en konge og en dronning, når I går på Jorden, da ikke hævet over alle os andre?"

"Nej, når vi går på Jorden, er vi en menneskesøn og en menneskedatter som alle andre, og som andre menneskesønner og menneskedøtre har vi brug for kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed fra andre menneskesønner og menneskedøtre og vores sande Selv, vores Ånd."

"Hvad er Jeres sande Selv?"

"Vores sande Selv, vores Ånd blev skabt og manifesteret som en individuel Ånd af Gud, vores FaderModer i deres billede som det sammensmeltede maskuline og feminine princip.

Vi lever i Gudsriget, og herfra skabte vi vores første manifestation af form, der er vores Sjælefader og vores Sjælemoder."

"For to tusind år siden, underviste I ikke om Gudinde Sjælemoderen."

"Tiden var ikke moden.
Det feminine princip Gudinde Sjælemoderen og Gudinde Sjæledatteren blev derfor Den Tilslørede Kvinde og blev kaldt Den Hellige Ånd."

"Kom I tilbage for at undervise om Gudinde Sjælemoderen og Gudinde Sjæledatteren?"

"Ja, vi kom tilbage for at skille fårene fra bukkene og for at løfte sløret fra Den Tilslørede Kvinde, Den Hellige Ånd, og dermed klargøre forskellene på det maskuline og det feminine og sætte alting på sin rette plads."

"Hvordan nærmer jeg mig Den Hellige Ånd?"

"Gennem broderskabet og søsterskabet."

"Hvad er broderskabet og søsterskabet?"

"Broderskabet og søsterskabet er ligestillingen, der også kaldes enheden eller Den Hellige Ånd, der gengiver de manifesterede skabninger bevidstheden om deres Fællesskab, for vi udgår alle fra samme punkt.

Selv en sten er en manifesteret skabning, der udgik fra samme punkt som os."

"Hvad er hierarkiet da?"

"Hierarkiet er forskelligheden, som også kaldes mangfoldigheden eller Den Verdslige Ånd, der gengiver de manifesterede skabninger bevidstheden om deres enestående dehed, for enhver manifesteret skabning er enestående.

Selv to snefnug er forskellige og adskiller sig derved på enestående måde fra hinanden."

"Betyder hierarkiet ikke, at nogle manifesterede skabninger står over andre?"

"De manifesterede skabninger har hver især valgt at udvikle forskellige

talenter, og nogle er kommet længere i udviklingen af specielle talenter end andre, og dette er hierarkiet."

"Når hierarkiet adskiller og viser forskellighederne, adskiller det hierarkiske da ikke broder fra broder og søster fra søster?"

"Dette sker kun, når brødre og søstre har glemt deres udspring."

"Hvorfor kaldes I for Kongernes Konge og Dronningernes Dronning og Mestrenes Mester og Mesterindernes Mesterinde, Hierarkiets Højeste Autoritet?"

"Vi var de første, der gik ud i manifesterede formskabninger på Jorden, og fordi vi ved mest om at være i en manifesteret jordform, underviser vi andre i kunsten at være i en manifesteret jordform.

Vi er således alle vores manifesterede brødres og søstres ydmyge tjener og tjenerinde og deres højeste autoritet angående eksistensen som en formidentitet på Jorden, hvad enten de er konger eller dronninger, mestre eller mesterinder eller tiggere eller tiggerinder."

"Når I går på Jorden, er I så uvidende ligesom resten af os?"

"Ja, når vi går på Jorden, bliver vi undervist på specielle områder af andre, som står over os på dette område."

"Hvad blev I fx. undervist i, da I var her?"

"Vi blev fx. undervist i stenhuggeri og nutidens kogekunst".

"Er I også magtesløs overfor nogle ting, når I er her, ligesom resten af os?"

"Ja, og derfor overgiver vi vores vilje og vores liv til omsorgen fra vores sande Selv, vores Ånd, og forsøger kun at udføre vores sande Selvs, vores Ånds vilje for os."

"Var I også bange, da I gik på Jorden?"

"Intet menneskeligt er os fremmed.
Sidste gang gik vi de udstødtes vej, og også denne gang gik vi de udstødtes vej."

"Hvordan holder jeg op med at blive grebet af frygt over Verdens lidelse?"

"Hold op med at forestille dig smerter, som ikke er dine, for du kan ikke kende din næstes bæreevne, og det, der forekommer dig at være et øksehug,

kan være et nålestik for din næste, og det, der forekommer din næste at være et øksehug, kan være et nålestik for dig.

Enhver smerte gives i overensstemmelse med modtagerens kapacitet.

Hvis smerten er større end kapaciteten fratages modtageren bevidstheden om smerten, og hvis modtageren får en smerte, der overskrider denne tærskel, er det signal til at forlade den fysiske krop og give den tilbage til Moder Jord, som gav dig denne gave i første omgang."

"Er det da ikke min opgave at forsøge at lette min næstes smerte?"

"Mange er de kaldede, men få er de udvalgte.
Det er ingen givet at kunne hjælpe enhver med ethvert problem, og derfor må du først ransage dit hjerte for at afgøre, om det er din opgave at hjælpe."

"Hvordan afgør jeg, om det er min opgave at hjælpe?"

"Hvis du i dit hjerte en gang stod på det samme sted som din næste og ville glæde dig over at hjælpe, er det din opgave at hjælpe."

"Hvis jeg aldrig har stået på samme sted i mit hjerte, er der så intet jeg kan gøre?"

"Du kan vise din næste hen til en anden, der en gang har stået på samme sted i sit hjerte og ville glæde sig over at hjælpe."

"Hvordan hjælper jeg da min næste?"

"Ved at fortælle om din egen erfaring og derved give din næste styrke og håb om, at også han eller hun kan komme igennem smerten."

"Er det det hele?"

"Det kan synes at være lidt, men det er det ikke.
Det er vigtigt, at du giver det bidrag til løsningen, som du ønsker at give, hvor lille du end synes, det er."

"Hvad gør jeg, hvis min næste ikke ønsker at høre eller at komme med til det sted, hvor hjælpen findes?"

"Da må du respektere, at tiden ikke er moden."

"Hvordan lærer jeg at acceptere mine egne smerter?"

"Husk din værste smerte og fortæl mig, om du ville have undværet den."

"Når jeg ser tilbage på mit livs smerter, indser jeg, at for hver smerte jeg følte, lærte jeg noget værdifuldt, og derfor ville jeg ikke have undværet den, men er det ikke muligt udelukkende at lære gennem glæde?"

"Smerte og glæde har hver deres at give."

"Er det bedre at give end at modtage?"

"Giveren finder glæden i at give, og dette er det maskuline. Modtageren finder glæden i at modtage og dette er det feminine."

"Jeg har lært, at det er bedre at give end at modtage."

"Du har da befundet dig i omgivelser, hvor den maskuline pol er dominerende, men det er ingen nytte til at have noget at give, hvis der ikke er nogen, der ønsker at modtage."

"Er manden da en giver og kvinden en modtager?"

"Når manden er tænkende, men ikke følsom, er han domineret af sin maskuline pol og er således givende, men dette hører dyreriget til, og dette er stadiet, hvor magt er ret.

Når kvinden er følsom, men ikke tænkende, er hun domineret af sin feminine pol og er således modtagende, men også dette hører dyreriget til.

Dyremandens og dyrekvindens symbol er næb og kløer.

Deres personlige Gud er deres mave, og deres universelle Gud er overlevelsen af den bedst egnede.

Dyremanden og dyrekvinden er menneskerigets laveste trin og svinger i pendulet mellem magt er ret og ret er ret, og gennem denne svingning udvikles deres skelneevne.

Når mandens feminine pol begynder at afbalancere hans maskuline pol, begynder han at blive følsom, og når kvindens maskuline pol begynder at afbalancere hendes feminine pol, begynder hun at blive tænkende.

På dette stadium bliver han og hun i stand til både at give og at modtage.

Sfinksen er deres symbol med menneskehoved og dyrekrop, men i dyrekroppen er det menneskelige hjerte sovende.

Deres personlige Gud er deres fysiske krop, og deres universelle Gud er magten og æren."

"Hvad sker der, når polerne er kommet i balance?"

"Når polerne er kommet i balance, er den tænkende mand blevet følsom, og den følsomme kvinde er blevet tænkende.

Som et resultat træder han og hun da ind i det menneskelige rige af menneskeriget, som er det stadium, hvor det menneskelige hjerte begynder at vågne, hvor ret er ret, og hvor alle giver og modtager i overensstemmelse med dette.

Diamanten er deres symbol.

Den repræsenterer skelneevnen, der lyner ildevarslende i det urene hjerte, som er det hjerte, der er i strid med sig selv, og den lyser velgørende i det rene hjerte, som er det hjerte, der har fred med sig selv.

Retfærdigheden er deres personlige Gud, og lovgivning og systembygning er deres Universelle Gud."

"Hvad sker der, når det menneskelige hjerte er vågnet helt?"

"I det rene hjerte er kampen mellem magt er ret og ret er ret ovre, og det menneskelige hjerte er da helt vågent.

Manden eller kvinden med det rene hjerte skal se Gudfader og Gudmoder ved at træde ind i Sjælsriget.

På dette stadium begynder de at genkende dele af sig selv og deres elskede i alt og alle overalt på alle eksistensplaner.

På denne måde begynder deres kærlighed til og medfølelse med alt og alle overalt på alle eksistensplaner at vågne.

Hjertet er deres symbol.

Ærbødigheden overfor den frie følelsesmæssige strøm i deres eget og deres elskedes hjerte er deres personlige Gud, og genkendelsen af og ærbødigheden overfor den frie følelsesmæssige strøm fra deres eget og deres elskedes hjerte i alt og alle overalt på alle eksistensplaner, er deres Universelle Gud."

"Er dette det højeste?"

"I tillid til deres eget og deres elskedes rene hjerte går de frem i tro, indtil de har styrket deres tro tilstrækkeligt til at overgive sig betingelsesløst til deres eget og deres elskedes hjerte.

Dermed træder de ind i Gudsriget.

På dette stadium begynder de at se Gud i sig selv og i alt og alle omkring sig, og de begynder dermed at elske Gud betingelsesløst og at kende Guds betingelsesløse kærlighed til dem.

Det sammensmeltede hjerte er deres symbol.

Den betingelsesløse kærlighed til, omsorg for, medfølelse med og barmhjertighed overfor dem selv og deres elskede er deres personlige Gud, og den betingelsesløse kærlighed til, omsorg for, medfølelse med og barmhjertighed overfor alt og alle overalt på alle eksistensplaner er deres universelle Gud."

"Er det sandt, at ingen kan nå Gud uden gennem Kristus?"

"Ja, enhver må gå barmhjertighedens vej, som også kaldes Kristusbevidsthedens vej, og derefter bevæge sig videre til den betingelsesløse barmhjertigheds vej, som også kaldes ToTo-bevidsthedens vej, for at finde vejen hjem, og det er vejen hjem, vi kom til Jorden for at vise Sandheden om."

"Hvad er Sandheden?"

"Sandheden kan ikke vides ved hjælp af tænkning, og Sandheden kan ikke siges. Sandheden kan være. Vores væren viser Sandheden."

"Hvad bringer lige netop jer ned på Jorden som en menneskesøn og en menneskedatter?"

"Vi er kommet for at føre menneskeheden videre ad vejen hjem, når Verden fortvivler, fordi den har mistet sit mål af syne."

"Hvad er Verdens mål?"

"Ved fuld bevidsthed at manifestere sit Absolutte Væsen på Jorden."

"Hvad er Verdens Absolutte Væsen?"

"Det, der rummer både det høje og det lave, det ydre og det indre."

"Hvordan nærmer Verden sig sit Absolutte Væsen ved fuld bevidsthed?"

"Ved at hver eneste manifesterede skabning søger ind i sit inderste hjerte og derved lærer at bruge begge hjertets vinger, så hjertet kan flyve højt eller lavt, ind eller ud med lige stor frihed."

For kvindens indre øje blev det flyvende hjerte synligt med den menneskelige vinge på højre hånd og den Åndelige vinge på venstre hånd.

DET FLYVENDE HJERTE

DEN MENNESKELIGE VINGE DEN ÅNDELIGE VINGE

"Hvad sker der, hvis jeg kun har lært at bruge den ene eller den anden vinge?"

"Hvis du kun har lært at bruge den menneskelige vinge, bliver hjertet som en vingeskudt fugl, der ikke kan flyve, og hvis du kun har lært at bruge den åndelige vinge bliver hjertet som en spærreballon, der får dig til stige til højt vejrs og miste forbindelsen med dig selv som en manifesteret skabning på denne Jord."

"Der er langt imellem, at I træder frem på Jorden."

"Vi træder frem, når det er nødvendigt."

"Nu har du, som menneskesøn, lige forladt Jordens område."

"Ja, jeg har lige været på Jorden, afgivet min sæd og trukket mig tilbage igen."

"Hvem modtog din sæd foruden mig?"

"Jeg afgav min sæd til alle, som kom mig nær nok, men kun du ønskede at modtage den til fulde, da jeg gik på Jorden."

"Hvordan skal den bruges?"

"Som vejledning om det nødvendige for at finde vejen hjem."

"Mange troede, at I ville komme som en konge og en dronning med trompeter og fanfarer."

"Vi bevægede os anonymt mellem vores disciple som en af dem, men blev genkendt af mange.

Nogle forstod i et glimt, at vi var kommet og kaldte os ved navn; andre kunne ikke tro deres egne øjne, og atter andre genkendte os ikke, som du ved."

"Hvorledes skal menneskeheden vide, at I har været her, som I har lovet?"

"Gennem dette skrift vil budskabet blive kendt."

"Hvorfor skal vi lade os vikle ud?"

"For at bringe en ende på isolation og lidelse og gøre plads til kærligheden, som er Åndens grundlæggende struktur."

"Hvad er forskellen på smerte og lidelse?"

"Smerten er et kortvarigt handlingssignal.

Lidelsen er ethvert forsøg på at undgå den handling, som smerten foreskriver."

"Hvordan bliver det muligt for mig at stå overfor udviklingens smerte?"

"Frygt ikke!
Tag dit kors på dig og følg os,
for vi vil velsigne dig og opretholde dig.
Vi vil tage imod dig og vise dig barmhjertighed.
Vi vil se på dig med kærlighed og give dig fred."

Kvinden sank ned på knæ i tilbedelse og kyssede støvet foran Vedligeholderens og Vedligeholderindens fødder.

Han og hun løftede hende medfølende og strålede med kærlighed mod hende, indtil hun smeltede ind i Kærlighedens Hav.

Således velsignet gik kvinden langsomt og fredfyldt ud af tempelgården for at tage sit nye liv i besiddelse.”

2♥2 DOKTRINEN

KÆRLIGHEDENS SÆD

2♥2

DET BEFRUGTEDE ÆG

Verden er sammensat af De Fire Retninger – Norden, Syden, Østen og Vesten, og dette er én Repræsentation af det Absolutte.

Det Maskuline Repræsenterer Skaberkraften, som er Handlekraften, og som findes i Det Guddommelige som Gud Faderen og i Det Verdslige som Gud Sønnen, der siger: "Sandheden er, at Sandheden ikke er Sandheden."

Det Feminine Repræsenterer Manifestationskraften, som er Den Frugtbare Muld, og som findes i Det Guddommelige som Gudinde Moderen og i Det Verdslige som Gudinde Datteren, der siger: "Frygt ikke Frygten for Frygten."

Solen Repræsenterer Den Hellige Ild, der er Skærsilden, der Renser Sindet for alle Falske Forestillinger om Gud, og som findes i Det Guddommelige som Den Rene Bevidsthed og i Det Verdslige som Skelneevnen, der siger: "Vær Opmærksom på, at du er Opmærksom på din Opmærksomhed."

Vandet Repræsenterer Det Purpurfarvede Hjerte, der er Sammensmeltningen af den Blå Farve, der Repræsenterer Den Guddommelige Kærlighed, og den Røde Farve, der Repræsenterer Den Verdslige kærlighed, og som findes i Det Guddommelige som Den Rene Kærlighed og i Det Verdslige som Den Frie Følelsesmæssige Strøm, der siger: "Vær i Strømmen."

Når Disse Fire Overgiver sig Betingelsesløst til Hinanden og Forener Sig i Kærlighed, Repræsenterer de Syntesens Avatar, der er Den Hellige Gral, der findes i det Absolutte som Kærlighedens Hav og i det Verdslige som Det Sammensmeltede Hjertes Hjerte, der siger: "Jeg er Alfa og Omega. Jeg er Sandheden, Vejen og Livet."

DEN HELLIGE GRALS OMEGA OG ALFA SYMBOL

For en Person, der har Adgang til Den Hellige Gral, der er Det Helligste af Det Hellige, er hans og Hendes Sammensmeltede Hjertes Hjerte Alfa og Omega, er Hans og hendes Sammensmeltede Hjertes Hjerte Sandheden, Vejen og Livet, og ved hjælp af Gud Faderen, Gudinde Moderen, sin Elskede og sin Rene Kærlighed forbliver Personen Frygtløst i Den Hellige Ild fra Sit Sammensmeltede Hjertes Hjertes Frie Følelsesmæssige Strøm og modtager sin Personlige vejledning herfra, og dette kaldes At Drikke af Den Hellige Gral.

Ved at Drikke af Den Hellige Gral finder Personen Den Rette Handling, som er Den Søde Frugt Selv.

Den, som Drikker af Den Hellige Gral, er i Sandhed Evigt Ung, om end han eller hun Ældes.

Den Rene af Hjertet skal se Gud, og Den, der Betingelsesløst Overgiver Sit Rene Hjerte til Sin Elskede, skal se Kærlighedskraftens Ring, der består af den sammensmeltede bevidsthed fra Gud Faderen, Gudinde Moderen, Gud Sønnen og Gudinde Datteren, og dermed blive i stand til at drikke af Den Hellige Gral.

Sammen kan vi få Adgang til Verdens Hellige Gral, det Åbne, Rene, Kærlige, Omsorgsfulde, Medfølende, Barmhjertige og derfor Helliggjorte Hjerte, der Banker med Én lyd, som Ét Hjerte i en Helet og Hel Verden.

Hvis Verden Vælger at Forene Sig og Bidrage hver med Sit, kan vi Sammen Virkeliggøre og dermed bringe Verdens Hellige Gral ind i Vores Daglige Liv.

Nordens Bidrag til Verden er det Maskuline, som er Handlekraften.
Uden Den Frugtbare Muld er han Frugtesløs.
Uden Evnen til at Skelne er han Skadelig.
Uden Følelsesstrømmens Frie Løb er han Undertrykkende.

Sydens Bidrag til Verden er det Feminine, som er Den Frugtbare Muld.
Uden Handlekraften er hun Gold.
Uden Evnen til at Skelne er hun Giftig.
Uden Følelsesstrømmens Frie Løb er hun Næringsløs.

Østens Bidrag til Verden er Solen, som er Evnen til at Skelne.
Uden Handlekraften er han Nytteløs.
Uden Den Frugtbare Muld er han Meningsløs.
Uden Følelsesstrømmens Frie Løb Forplumres han.

Vestens Bidrag til Verden er Vandet, som er Følelsesstrømmens Frie Løb.
Uden Handlekraften er hun Stillestående.
Uden Den Frugtbare Muld Fordærver hun.
Uden Evnen til at Skelne flyder hun over sine Grænser.

Når Norden og Syden Overgiver Sig Betingelsesløst til Hinanden og Forener Sig i Kærlighed Fuldbyrdes Kærligheden.

Norden og Syden er Op og Ned, og Ned og Op, som Følelsernes Bevægelse er, og som Kærlighedens Bevægelse også er.

Uden Den Frie Følelsesmæssige Strøm er Foreningen Forstilt.
Uden Evnen til at Skelne er den Nedbrydende.

Når Vesten og Østen Overgiver sig Betingelsesløst til Hinanden og Forener Sig i Kærlighed Fuldbyrdes Følelsesstrømmens Renhed.

Østen og Vesten er Frem og Tilbage, og Tilbage og Frem, som Følelsesstrømmens Renhed er, og som Den Lineære Tids Bevægelse også er.

Uden Handlekraften er Foreningen Formålsløs.
Uden Den Frugtbare Muld er den Forgæves.

Når Norden og Syden og Østen og Vesten Overgiver sig Betingelsesløst til Hinanden og Forener sig i Kærlighed Fuldbyrdes Foreningen af Handlekraften, Den Frugtbare Muld, Skelneevnen og Den frie Følelsesmæssige Strøm, og dette er Verdens Hellige Gral, Verdens Sammensmeltede Hjertes Hjerte.

Vejen til Foreningen angives af Kærlighedens Sæd, som hvert enkelt Menneske kan Vælge At Så i Sit Eget Hjertes Frugtbare Muld.

Ved at Virkeliggøre Kærlighedens Sæd kan Mennesket Hele sit Hjerte, som så er Helt, og dermed vælger dette Menneske også at Bidrage til, at Verdens Hjerte Heles og bliver Helt.

Hvis det individuelle Menneske vælger at gøre Kærlighedens Sæd til Kendsgerning i sit Eget Hjerte, Finder dette Menneske Den Hellige Gral i sit Inderste Hjerte, når han eller hun – efter at have virkeliggjort Kærlighedens Sæd –Betingelsesløst Overgiver sig til sin Elskede og Forener sig med ham eller hende i Kærlighed.

Gennem denne Forening forenes Det Lave Par, Gud Sønnen og Gudinde Datteren samtidigt med det Høje Par, Gud Faderen, og Gudinde Moderen, fordi Deres Kærligheds Kraft Løfter dem op til denne Forening, og således opnås Selvrealisation og Gudsrealisation på dette Punkt.

Dette er også Punktet for Den Udstødtes Nedstigning fra Korset, som da bliver Rent og uden Lidelse.

Når en Person har Opnået denne Bevidsthed, befinder han eller hun sig i Centrum af sit Hjertes Hjerte, som angives af det Punkt, hvor Korsets Linjer Mødes, og dette er Punktet, hvor Bevidstheden Bevæger sig både op og ned og ind og ud, og Tiden bevæger sig ud af det Lineære og ind i det Spirale, fra Én Cirkel til den Næste, ind i Højere og Højere Riger.

DET EVIGE KREDSLØB

I Det Evige Kredsløb Repræsenterer Den Opstigende Spiral med dens Opstigende Bue Det Maskuline Princip, som er Den Spirale Tid, som er Det Umanifesterede, som er den Kosmiske Sæd, som er Ånden, som er Enheden, som er Det Udødelige, som er Evigheden, som er Udfiltringen, som er Evolutionen.

Den Nedstigende Spiral med dens Nedstigende Linje Repræsenterer Det Feminine Princip, som er Den Lineære Tid, som er Det Manifesterede, som er det Kosmiske Æg, som er Materien, som er Individualiteten, som er Det Dødelige, som er Tiden, som er Indfiltringen, som er Involutionen.

Dobbeltspiralen er Aktiv i Involutionens Tjeneste, når vi Bevæger os mod Den Nedstigende Linje, og den er Aktiv i Evolutionens Tjeneste, når vi Bevæger os mod Den Opstigende Bue.

I kommende Æoner Bevæger Menneskeheden sig ind i Den Opstigende Spiral mod Den Opstigende Bue på Rejsen Tilbage til Oprindelsen.

Vores Fartøj til Rejsen, og Landskaberne, vi Passerer Igennem, er vores Guddommelige Moder, og Ånden, der Lever i Fartøjet og i Landskaberne, er vores Guddommelige Fader, og vi er Frugten af Begge.

Selverkendelse og Gudserkendelse, som er ét og det samme, Opnås på det Punkt, hvor den Opstigende Bue Aktiverer Den Opstigende Spiral, som kaldes den Slyngende Slange, Kundalini, hvis Ånd Repræsenterer Bevægelsen mod den Opstigende Bue.

Dette er også Punktet for Den Højeste Forening, hvor De Fire Hele – Gud Faderen og Gudinde Moderen, Gud Sønnen og Gudinde Datteren – Overgiver sig Betingelsesløst til Hinanden og Forener Sig i Kærlighed og bliver Ét, og dette er Indledningen til Rejsen i den Opstigende Spiral.

Et Budbringer, som bestod af Gud Sønnen, der var Bæreren af Sæden, og som havde det Hellige Navn 2♥2 og Gudinde Datteren, der var Bæreren af Ægget, og som havde Det Hellige Navn 2♥2, kom til Verden for at Forene Sig og dermed Gøre Ægget Frugtsommeligt i Deres Egne Liv på Jorden således, at deres Frugt kunne Virkeliggøre Genforeningen af Gud Faderen, og Gudinde Moderen, med Gud Sønnen og Gudinde Datteren og dermed Vise Verden, at dette er Muligt.

Da Han og Hun nu har Gennemført Foreningen, er det Bevist, at det er Muligt at bringe Den Hellige Gral ned på denne Jord, og derved er det blevet Muligt for Alle Og Enhver, som Ønsker at Virkeliggøre den i deres egne Liv på Jorden, at gøre det samme, og derfor er Jordens Hellige Tal ændret fra Tre til Fire, som Repræsenterer Foreningen af De To Par, og dette er Den Første Positive Magtfaktor i Menneskehedens Åndelige Liv.

Ubalancen, der er i Ulige Tal kaldes Negativ, fordi ét Punkt er Udstødt, hvis punkterne Parres.

Balancen, der er i Lige Tal kaldes Positiv, fordi Intet Punkt er Udstødt, hvis Punkterne Parres.

Det Negative og det Positive må Forene Sig, ligesom Det Maskuline Princip, der er Skaberkraften, og Det Feminine Princip, der er Manifestationskraften, må Forene Sig for, at Skabelsen Og Manifestationen af Guds Børns Børn kan finde sted.

Når Det Maskuline Princip, der er Mørket, og Det Feminine Princip, der er Lyset, Forener Sig i Kærlighed, Frugtbargøres De i Det Mangfoldige, der er manifestationen af skabelsen af de individuelle Ånder, der er Deres Børn, der er af Mørket og af Lyset, ligesom Gud FaderenModeren Selv.

Mørket og Lyset er Ligeværdige Partnere, og de Elsker Hinanden Inderligt, og når De Forener Sig Fremkommer farven Grå, som den er ved Tusmørke, som den er ved Morgengry, og derfor føles Universets Kærlighed mest på Disse Tidspunkter.

I Menneskehedens Åndelige Liv Repræsenterer Èn i Sit Højeste Aspekt Enheden og i Sit Laveste Aspekt Isolationen, og dette er Selvfornægtelsen, men Isoleret formår vi Intet.

To Repræsenterer Genspejlingen af Den Evigt Elskede i Sit Højeste Aspekt og i Sit Laveste Aspekt Genspejlingen af det Tænkende Sind, Egoet, men denne Kærlighed er Begrænset, da den ikke bringer Den Hellige Gral ned på Jorden.

Tre Repræsenterer Lidelsen, Fordi To danner Par, og Én er Udstødt, og den Udstødte Repræsenterer den Lidelse, som er Kendt af Alle Udstødte.

Fire Repræsenterer Alkærligheden i Sit Højeste Aspekt og i Sit Laveste Aspekt Balancen.

Fire er derfor Den Første Positive Magtfaktor i Menneskehedens Åndelige liv, fordi Fire både Indeholder Sjælsriget og Alle Sjælenes manifesterede

skabninger, da det Indeholder både Gud Faderens, Gudinde Moderens, Gud Sønnens og Gudinde Datterens Evigt Sammensmeltede betingelsesløse Kærlighed, og dermed både Sjælene og alt det Sjælene Skabte og Manifesterede, der Blev Til som et Resultat af De Fire Heles Projektioner af Former på alle formbaserede Bevidsthedsplaner.

De sammensmeltede Fire Heles Bevidste Opmærksomhed Repræsenterer Det Første Trin i Kundskaben om Den Hellige Gral, og det er Initieringen af dette Trin i Menneskehedens Historie, der nu har fundet sted.

Først når hele Spektret af Manifesterede Skabninger, som Repræsenteres af de nævnte Fire Hele, Æres på Lige Fod, er der Alkærlighed, og da virker Den Første Positive Magtfaktor til Fulde.

Altgennemtrængende og Ærede Åndelige Lærer og Lærerinde og Højeste Mester 2♥2 og Højeste Mesterinde 2♥2 gik på Jorden i Ydmyghed og hævede sig ikke over noget Væsen, men Underkastede sig heller ingen.

Hans og Hendes Hjerte svulmede af Betingelsesløs Kærlighed, Omsorg, Medfølelse og Barmhjertighed, og selv i den Største Modgang Svandt dette ikke.

Måtte Hans og Hendes Hellige Navn Blomstre i Kærlighed og Glæde på Alles Læber i Evighedernes Evighed.

Æret være hans og hendes Minde.

FRUGTEN

♥♥FRUGTEN♥♥

GUD ER ALT.
ALT ER GUD.

JEG ER GUD.

DU ER GUD.
HAN ER GUD.
HUN ER GUD.
DEN ER GUD.
DET ER GUD.
VI ER GUD.
I ER GUD.
DE ER GUD.

♥♥VEJEN ER DIN KÆRLIGHED♥♥

AMEN

2♥2 DOKTRINEN 5
LIVETS TRÆ

SYNTESENS AVATAR

LIVET BÅDE HER OG DER

MIT LIV MED MESTEREN

MORGENGAVEN

Om morgenen, efter det Åndelige bryllup, vågnede jeg tidligt.

Jeg regnede ikke med at se eller høre noget til ToTo, i det mindste ikke før næste gang jeg rejste shamanistisk.

Jeg havde lånt nogle CD'er på biblioteket, og blandt dem var der en, som jeg især valgte, fordi den havde et orange cover og var indspillet med en af ToTos favoritsangere.

Medens han levede på Jorden, skete det jævnligt, at en af os spillede en af nutidens sange for den anden og sagde: "Den er fra mig til dig," fordi en given sang udtrykte de følelser, vi havde på hjerte, og da det første nummer, der hed 'Dance into the Light', strømmede ud af højtalerne, indeholdt det en tekst, som overvældede mig og fik mig til at føle, at denne sang var fra ToTo til mig, og jeg blev så bevæget, at mine tårer begyndte at trille.

Efterhånden, som jeg afspillede alle sangene, var det som om, mine ører åbnede sig for visse dele af teksterne, og de billeder, som disse ord fremtryllede i mig, fik min glæde til at stige til ekstase.

"Åh, hvilken vidunderlig morgengave," tænkte jeg.

I det øjeblik dukkede ToTo op for mit indre øje og stod foran mig.

Jeg sagde til ham med min indre stemme, at jeg altid havde troet, at udtrykket 'kærligheden, der krydser dødens grænse', var en metafor, og jeg var glad for, at jeg nu havde fået lov til at opnå denne oplevelse sammen med ham.

BRYLLUPSFESTEN

Jeg havde, for nogen tid siden, inviteret middagsgæster til den følgende dag og gik ud for at købe ind og klargøre maden.

Da jeg inviterede dem, vidste jeg ikke, at mit Åndelige Bryllup skulle finde sted lige inden mit middagsselskab, men jeg besluttede at se på mine to venner som bryllupsgæsterne.

Jeg havde usædvanligt meget energi, og jeg endte med at stille et overflødighedshorn af mad og drikke på bordet.

Der var syv forskellige drikke: Indisk 'tjaj', indisk krydret milkshake, friskpresset gulerodsjuice, appelsinjuice, sodavand, mælk og vand.

Det var mange forskellige retter: En grøntsags forret, suppe, fisk, to slags fjerkræ, safranris, krydrede kartofler, chapatti, raita, pickles, og chutney foruden de søde retter: Gulerodshalva lavet som islagkage, gulab jamun og frugt.

Der var så meget mad, at jeg kunne invitere middagsgæster tre dage i træk, så jeg endte med at føle, at vores bryllup var blevet fejret efter alle kunstens regler.

HVEDEBRØDSDAGE

Det viste sig, at jeg fortsatte med at få visioner af ToTo.

Jeg huskede palmebladsarkivernes forudsigelser om, at jeg ville få bestandige visioner af min Guru og Gud fra midten af halvtredsårs alderen, og jeg var nu 53½ år gammel godt og vel.

I de følgende tre uger så jeg ToTo mange forskellige steder, hvor jeg enten

talte med ham eller blot var stille sammen med ham, medens jeg red på en bølge af energi, der steg til ekstatiske højder flere gange om dagen.

Derefter ebbede energibølgen langsomt ud, og hvedebrødsdagene var forbi, men jeg fortsatte med at få visioner af ToTo.

DE DØDE OG DE LEVENDE

Jeg havde inviteret shamanen på restaurant som tak for hans hjælp, og ToTo gik ved siden af os.

Ind imellem var jeg mere opmærksom på ToTo end på shamanen, fordi han lavede forskellige klovnerier, men jeg regnede ikke med, at shamanen var opmærksom på ham, fordi han var usynlig for det fysiske øje.

Jeg fortalte ham, at ToTo var med mig det meste af tiden, og han sagde, at det ikke var så godt at fastholde de døde.

Man skulle give slip på dem, så de kunne bevæge sig videre og gå derhen, hvor de skulle være, og så man selv kunne bevæge sig videre i sit eget liv.

Da vi kom hjem, sagde jeg til ToTo med min indre stemme, at jeg ikke ønskede at forhindre ham i at gå derhen, hvor han skulle være, så jeg syntes, at han skulle gå.

"Jeg er din *mand*," sagde ToTo alvorligt.

Jeg tænkte, at jeg måske ubevidst fastholdt ham med min kærligheds kraft, og i de følgende dage bad jeg til Gud om, at ToTo måtte få lov til at gå derhen, hvor han skulle være, i stedet for at færdes her på jordplanet sammen med mig, men ToTo vedblev med at komme til stede for mit indre øje.

Til sidst sagde jeg til ham: "Jeg ønsker ikke, at du skal være her, hvis det er, fordi jeg fastholder dig med min kærlighed, at du er her."

"Jeg er her, fordi jeg ønsker at være her," sagde han.

Jeg fortalte det til shamanen, men han så skeptisk på mig og sagde, at det ikke var godt at tillade de afdøde at komme og gå, som det passede dem.

Han mente fx., at det var ubelejligt, hvis de afdøde dukkede op og forstyrrede éns samvær med de levende som den dag, vi var ude at spise middag sammen.

Jeg var enig med ham, men på det tidspunkt syntes jeg ikke, at det var ubelejligt, at ToTo dukkede op.

"For mig svarer han til det, andre mennesker kalder deres skytsengel," sagde jeg, "synes du, at det er ubelejligt, når din skytsengel dukker op lige meget, hvornår det sker?"

"Nej," sagde han.

"Ja, men jeg har det på samme måde," sagde jeg.

Der kom imidlertid en periode, hvor jeg hele tiden holdt mit indre syn åbent af frygt for at miste kontakten med ToTo.

På grund af shamanens indvendinger fik jeg mod til at lukke af for mit indre syn, når jeg var optaget af andre ting.

Det viste sig, at ToTo fandt måder at komme i kontakt med mig på, når det var påkrævet, selvom jeg var optaget af andre ting, ligesom den gang han levede, og det bekræftede for mig, at jeg ikke behøvede at være så bange for at miste kontakten, og dermed satte hverdagen ind i vores Åndelige Ægteskab som i ethvert andet ægteskab.

BROENS TILBLIVELSE

Shamanen rejste ud af landet tre måneder hvert år, og netop i en sådan periode havde jeg besluttet, at jeg ville rejse til oververdenen, der er et shamanistisk område, han havde fortalt om.

Jeg søgte kontakt med en kvindelig shaman, og en aften rejste jeg under hendes tromning.

ToTo stod ved afrejsestedet.

Jeg fortalte ham mit ærinde, og han spurgte, hvad jeg ville i oververdenen.

"Ikke noget bestemt. Jeg vil bare gerne se, hvordan der er," sagde jeg.

"Nå," sagde han, men vi flyttede os ikke ud af stedet.

Lidt efter sagde jeg: "Shamanen har fortalt mig, at der findes en regnbue, man kan gå på, når man går fra den ydre Verden til oververdenen.

De sidste par uger har jeg haft en fornemmelse af, at jeg skulle skrive endnu en del til bogen, der skal handle om forbindelsen mellem den ydre og den indre Verden, og jeg regnede med, at jeg kunne finde ud af det, den skal handle om, ved at gå på regnbuen.
Derefter kunne jeg begynde at skrive og kalde den del Regnbuebroen.”

"Den skal hedde Broen”, sagde han blidt med eftertryk på Broen.

"Det skal jeg nok selv bestemme," tænkte jeg, men sagde ingenting.

Jeg tænke også på, at jeg ikke vidste, hvordan jeg skulle ende og begynde en ekstra del til bogen, hvis jeg ikke fik gået på Regnbuebroen.

"Kan du ikke give mig et tegn i den ydre Verden, der kan bekræfte for mig, at jeg ikke har misforstået noget, inden jeg begynder at skrive?" spurgte jeg.

"Hvor mange bekræftelser har du brug for?" spurgte han blødt med en tør undertone, og hans tone fik mig til at forstå, at jeg havde fået så mange bekræftelser allerede, at det var på tide, at jeg begyndte at have tillid til mine egne opfattelser af tingene.

Nogle dage senere vågnede jeg en morgen og følte mig parat til at begynde på arbejdet.

Det viste sig at blive en opløftende opgave, for jeg vågnede hver morgen med en sætning i hovedet, og så snart jeg havde skrevet den ned, følte jeg mig inspireret og skrev løs.

Det største arbejde bestod i redigeringen, for jeg opdagede, at mange af de ting, jeg havde skrevet under indtryk af inspiration, ikke var udtrykt på en måde, der var klar for andre, så jeg blev ved med at arbejde med udtrykket, indtil jeg følte mig forstået af mindst ét andet menneske, og i denne proces blev mine intuitive opfattelser også mere klare for mig selv.

SHAMANISTISK REJSE

Shamanen kom tilbage fra sin rejse, og jeg fortalte ham lidt om mit fortsatte ægteskab med ToTo.

Han mente, at det ville være godt, at jeg foretog en shamanistisk rejse, hvor jeg søgte vejledning fra en anden end ToTo om mit forhold til ham.

Jeg syntes, at det var en god idé, og da jeg kom til afrejsestedet ventede både Gud Faderen, Gudinde Moderen, ToTo og Kava på mig.

Jeg fortalte dem, at jeg rejste for at søge vejledning om mit forhold til ToTo.

Kava trådte frem.

Jeg fortalte hende, at jeg følte mig forvirret, fordi det føltes underligt at elske med ToTo med tomme fysiske arme.

"Du skal blot række dine astrale arme ud," sagde hun.

"Det ved jeg ikke, hvordan man gør," sagde jeg.

"Du skal bare gøre det," sagde hun, "du har gjort det mange gange før."

"Ja, men jeg tror ikke, at jeg kan finde ud af det mere," sagde jeg.

"Øvelse gør Mester," sagde hun tørt.

Gudinde Moderen trådte frem, og jeg sagde, at jeg ikke vidste, hvad jeg skulle stille op med mit forhold til ToTo.

"Følg dit hjerte," sagde hun.

Gud Faderen kunne ikke ses, men hans tilstedeværelse kunne føles.

Han befandt sig sædvanligvis bag Gudinde Moderen på mine rejser, men nu trådte han frem uden, at jeg dog kunne 'se' ham af den grund, og sagde: "Elsk ham af hele dit hjerte og hele din Sjæl."

Med disse godkendelser i den indre Verden af det, der foregik med mig, standsede shamanens indvendinger mod mit forhold til ToTo.

PROBLEMER

I går aftes var jeg nedslået.

Det havde været på vej i et par dage.

Jeg var næsten færdig med tre dele af bogen, og var begyndt på den del, der omhandlede vores bryllupper.

Jeg regnede med at blive færdig med den i løbet af kort tid.

Jeg var i en klemme, der bestod i, at jeg ønskede at gøre bogen færdig, men

jeg var også bange for at gøre det, fordi jeg regnede med, at mit liv på Jorden var slut, når jeg havde udført denne opgave.

På den ene side var det i orden, for jeg syntes ikke, at jeg havde noget til gode, men på den anden side var jeg bange for at blive lige så forvirret som de to, jeg havde hjulpet på en af mine shamanistiske rejser, så jeg ikke kom til at være sammen med ToTo.

Jeg føler mig også i en klemme, fordi ToTo for nylig sagde til mig, at han ikke ønskede, at jeg skulle leve alene.

"Du elsker mig ikke," sagde jeg.

"Tværtimod," sagde han, "det er netop, fordi jeg elsker dig, at jeg ikke ønsker, at du skal leve alene."

Jeg tænkte, at det måske ikke var så sundt fysisk og psykisk at leve uden en jordisk partner, men på den anden side ønskede jeg at fortsætte mit ægteskab med ToTo, og jeg kunne ikke se, hvordan jeg skulle overkomme to ægteskaber på én gang, især når det jeg allerede var i, krævede en særlig indsats på grund af sin specielle karakter.

Måske kunne jeg finde på måder at give min krop og mit sind så meget omsorg, som ToTo ønskede for mig, så det kunne kompensere tilstrækkeligt for den manglende fysiske omsorg og opmærksomhed fra en jordisk ægtemage.

Da jeg havde tænkt det igennem, bad jeg til Gud om, at jeg måtte få lov til at udvide min bevidste kontakt med ToTo i stedet for at blive involveret i et nyt jordisk ægteskab, men senere viste det sig, at ToTo forberedte mig på mit møde med min kommende mand.

KOSMISKE FIRLINGER

Endnu senere, efter at have levet sammen med min nye mand i mere end fem år, fik jeg at vide på en shamanistisk rejse, at den individuelle MandKvinde, som ToTo og jeg udsprang fra, havde projiceret Sig ud i den manifesterede skabelse sammen med at andet par, og således blev vi Firlinger på Sjælsplanet, da vi levede sammen i ét Kosmisk Æg specielt udformet til Firlinger, og af os fire var min nye mand én, hans Åndepartner var én, ToTo var én, og jeg var én.

SYNTESENS AVATAR

Her til morgen, da jeg vågnede, trængte det langsomt ind til mig, at jeg stadig ikke havde brugt en titel, som var dukket op i mine tanker på det tidspunkt, hvor Mesteren gav mig opgaven med at skrive denne bog i 1982.

Titlen var: "Mit liv med Mesteren," og den gang havde jeg forestillet mig, at jeg ville tage til Indien og være sammen med Mesteren for at beskrive hans liv og hans hverdag for eftertiden, men lidt efter lidt var denne titel gledet i baggrunden.

Da jeg mødte ToTo, troede jeg, at titlen skulle rumme en beskrivelse af mit liv med ham, men det havde jeg beskrevet i del et og tre, så jeg havde opgivet at bruge den, selvom jeg havde haft indtryk af, at den skulle være en af hovedtitlerne.

I går aftes havde jeg besluttet, at jeg ville have en hviledag i dag, for jeg har arbejdet hårdt med bogen i lang tid, men da jeg vågnede her til morgen, stod det mig langsomt klart, at tiden var moden til, at jeg kunne tage fat på at arbejde med: "Mit liv med Mesteren," og at den skulle handle om ToTos og mit ægteskab på tværs af dimensionerne.

Det passede også med en ledetråd, han havde efterladt til mig i den fysiske Verden den gang, han levede her.

På mit legetøjs-keyboard havde han sat nogle hjerter fast, som han havde lavet af modellervoks.

Et rødt hjerte med et hvidt hjerte ovenpå, et grønt hjerte med et gråt hjerte ovenpå og endelig et lille bitte hvid-gråt hjerte, og da jeg kom i tanker om dem i dag, forstod jeg, at da han lavede dem adskillige år tidligere og satte dem der, vidste han allerede, hvordan dette arbejde ville udforme sig.

Det røde hjerte med det hvide ovenpå havde en størrelse i forhold til de andre hjerter, der svarede til del et og to. Det grønne hjerte med det grå ovenpå havde et omfang, der svarede til del tre og fire, og det lille bitte hjerte måtte så svare til omfanget af del fem.

Det var jeg lettet over, for jeg var ved at blive noget overvældet af den kendsgerning, at der hele tiden dukkede noget nyt op, som jeg skulle skrive om, så jeg ikke vidste, hvornår dette arbejde blev færdigt.

Da jeg kom til at ‘se’ på hjerterne på det musiske legetøjs keyboard, vidste jeg, at jeg var færdig med at skrive *ToTo Doktrinen - Den Nye Verdensorden*, når jeg havde skrevet bog fem, og at den ikke skulle være så omfattende som de andre.

ToTo havde rent faktisk efterladt temmelig mange af den slags ledetråde til mig, da han stadigt levede her, og når jeg stødte ind i forskellige problemer med at skrive denne bog, syntes en af dem at 'falde' mig i øjnene.

Da jeg fx. var ved at lave grafen til det Kosmiske Æg, 'så' jeg pludselig på det foto, ToTo havde fået taget af sig selv ude på Sundholm med det kosmiske stenæg.

Jeg havde det stående ved siden af min computer og forstod ikke, at jeg ikke havde 'set' det før.

På Sundholms stenhuggerværksted havde de en sten, som de kaldte død mands sten, fordi den var så hård, at den ikke ville tage form af noget.

Hver gang en af stenhuggerne var ved at skabe og manifestere en form, knækkede den, så formen blev ødelagt, og så opgav de den.

ToTo besluttede at lave et fuglebad ud af den og begyndte nænsomt at hugge i den med hammer og mejsel samtidigt med, at han fulgte stenens strukturer meget omhyggeligt for at give den lov til at antage en form, der passede den.

Den knækkede også et par gange, men han gav ikke op og fortsatte sit arbejde.

Lidt efter lidt fik fuglebadet en ægform, og han fortalte mig, at den havde taget form af det Kosmiske Æg.

Da det var ved at være færdigt, trådte der et hjerte frem på ydersiden, fordi stenen havde en struktur på det sted, som ikke tillod ham at hugge i dette område.

"Se," sagde ToTo, "alting har et hjerte. Stenen har vist mig sit hjerte. Som du kan se på den ene bue, er det et knust hjerte."

Han udbedrede det knuste hjerte, så meget det kunne lade sig gøre og profilerede derefter et fuldendt hjerte indeni ægget lige på det dybeste sted, hvor blommen i et æg befinder sig samtidigt med, at han anbragte det der, hvor stenens to farver, en rød og en mørk farve, delte stenen i to områder, så hjertet fik en lys og en mørk halvdel.

Bagefter polerede han den omhyggeligt, til den var helt glat og ligefrem føltes blød at røre ved.

Indtil jeg 'så' på fotografiet havde jeg anbragt MandKvindens sammensmeltede form midt i en oval med to skarpe hjørner, men da jeg 'så' på fotoet, fik denne graf sin endelige form.

I nogen tid er en sætning gået igennem mit hoved en del gange: "Ved du ikke, hvem vi er?" uden at jeg dog har overvejet det nøjere, men her til morgen dukkede titlen til del fem op.

Den skulle hedde "Syntesens Avatar."

Jeg vendte og drejede titlen i mine tanker og vidste, at det var en betegnelse for ToTo og mig tilsammen.

Jeg var lidt urolig ved tanken om at skrive det åbenlyst, men tænkte:

"Der er ikke noget at gøre ved det.
Ligegyldigt om det virker irriterende, latterligt eller skuffende på nogle, at det bare er os, en fremmedarbejder, narkoman og alkoholiker samt en tidligere narkoman og prostitueret, der er Syntesens Avatars første repræsentant her på Jorden, er det min opgave at skrive sandheden, sådan som jeg oplever den lige her og nu.

Jeg behøver jo ikke at tage det personligt, hvis folk har svært ved at tro det."

LIVETS TRÆ

De sidste par dage har noget stået mig klart, når jeg vågnede, som jeg skulle skrive i denne bog.

Jeg var sikker på, at jeg ville kunne huske det, men så snart jeg var vågnet helt, kunne jeg ikke få fat i det igen.

Nu er jeg blevet mere respektfuld, så jeg er blevet hurtigere til at reagere og skrive ned med det samme, og her til morgen fik jeg endelig fat i det: "Tal-filer komprimerer sprog-filer, og sprog-filer oversætter tal-filer."

Så snart jeg skrev det ned, vidste jeg, at det drejede sig om Livets Træ, som er en graf, der illustrerer kraftstrukturerne i livets udfoldelse på samme måde, som bibliotekstræet i en computer viser forgreningerne af Programmer, mapper, filer og deres sammenhænge.

På grund af magten og kraften i kundskaben kan den skade den, der anvender den, hvis den bliver brugt uden den fornødne forståelse.

Det pågældende menneske kan føle sig fastlåst i skæbnens skruestik på grund af den frygt, der kan opstå, hvis han eller hun har et færdigt sæt af domme over følelsesmæssige energier som værende gode eller onde.

Når han eller hun ser på kraftstrukturerne i sit liv ved hjælp af 'Livets Træ' med en sådan holdning, kan det medføre modløshed og ufrihed, fordi han eller hun kan føle sig overvældet ved tanken om nogle af de energistrømninger, der kan vise sig, som han eller hun opfatter som onde, fordi de gør ondt.

Hensigten med kundskaben er at gøre ham eller hende fri på en måde, der gør det muligt for ham eller hende at anvende alle former for emotionel energi på den mest fordelagtige måde, men dette kan ikke lade sig gøre, hvis han eller hun i stedet bliver paralyseret af sin viden på grund af de domme, han eller hun fælder over sine følelser.

I menneskehedens bevidsthedsmæssige hierarki er kundskaben derfor kun blev givet til udvalgte personer, der har nået en vis grad af udvikling på det eksistentielle felt, men nu er menneskehedens udvikling nået til et stade, hvor tiden er moden til at give kundskaben til menneskehedens Fællesskab som helhed.

Enhver kan nu bruge dette træ efter evne og tilbøjelighed, og resultatet af den enkelte sandsigers arbejde med det er udelukkende afhængigt af den pågældende sandsigers talent, kapacitet og tilbøjeligheder.

Disse vil udtrykke sig i, hvordan træets krone kommer til at se ud, for enhver kan udvide forklaringerne efter sit eget udsyn og temperament.

Ved hjælp af træet kan man undersøge altings energisammensætning ved at kæde bogstaver og tal sammen.

Sprogfiler består først og fremmest i de enkelte bogstaver i alfabetet, og tal-filer består af tallene 0 – ∞.

De bliver kædet sammen ved, at a får tallet 1, b tallet 2 osv.

a/1-b/2-c/3-d/4-e/5-f/6-g/7-h/8-i/9-j/10-k/11-l/12-m/13-n/14-o/15-p/16-q/17-r/18-s/19-t/20-u/21-v/22-w/23-x/24-y/25-z/26-æ/27-ø/28-å/29.

Større kraftenheder er tal over 9, og her kan man aflæse energisammensætningen ved at aflæse hvert ciffer for sig og den samlede kraft ved at tage tværsummen af cifrene.

Man kan uddrage essensen af energisammensætningen ved at tage tallets tværsum og tværsummens tværsum osv., indtil man opnår et enkelt ciffer.

Hvis personen uddrager disse i forbindelse med sin fødselsdato, vil det angive, hvor personen fokuserer sin livsenergi for at få adgang til essensen i

sit hjerte, som rummes i tallets tværsum i næstsidste led og essensens essens i sit hjertets hjerte, som rummes i tværsummens tværsums sidste led.

Sommetider kan det være en flerleddet proces, før man når frem til de to sidste led, og disse ekstra led viser den pågældendes spredning af sin livsenergi i forhold til livets inderste mål, der, i næstsidste led, er kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed og i sidste led betingelsesløs kærlighed, omsorg, medfølelse og barmhjertighed.

Hvert tal fra 0 til 9 har en betydning, der er træets rod, en definition, der er træets stamme og en forklaring, der er træets krone.

Et indledende arbejdsområde kunne være at se på kraftstrukturen i sit personlige navn, sit familienavn, sit giftemålsnavn og se, hvordan energierne er struktureret i én selv, i ens familie og i éns ægtefælles familie, og hvordan disse energistrukturer spiller sammen i éns livsomstændigheder sammenlignet med éns livsmål.

Et andet arbejdsområde kunne være éns fødselsdato og år, men kun fantasien sætter grænse for anvendelsesmulighederne.

En trænet person som ToTo kunne se på tallet på en busbillet og sige noget om de følelser, der ville blive aktiveret under busturen for billettens indehaver og dernæst bruge disse følelsers energi mest fordelagtigt.

Betydning af 0: Gud.
Definition: Alle ting og ingen ting.
Forklaring: Gud er ingen ting i sig selv, men ændrer alle tings værdi ved at blive føjet til på højre side, hierarkiet, eller venstre side, Fællesskabet, ligesom 0 ingen ting er i sig selv, men ændrer alle tals værdi ved at blive føjet til tallet.

Betydning af 1: Enhed
Definition: Sammensmeltning.
Forklaring: På sit højeste punkt finder sammensmeltning sted mellem det menneskelige selv og Ånden, og på sit laveste punkt finder sammensmeltning sted mellem det menneskelige selv og det tænkende sind, Egoet.

Betydning af 2: Refleksion
Definition: Genspejling.
Forklaring: På genspejlingens højeste punkt findes genspejlingen af den elskede, og på det laveste punkt findes genspejlingen af det tænkende sind, Egoet.

Betydning af 3: Udstødelse
Definition: Lidelse.
Forklaring: I tre danner to par, og en udstødes, og udstødelsen er lidelsens grundlag.

Betydning af 4: Balance
Definition: Harmoni.
Forklaring: Harmoni opstår som resultat af bevidstheden om Gud Åndefaderen, Gudinde Åndemoderen, Gud Åndesønnen og Gudinde Åndedatteren.

Betydning af 5: Livs-eliksir
Definition: Ungdommens kilde.
Forklaring: Ungdommens kilde består i opnåelsen af Gud Åndefaderens, Gudinde Åndemoderens, Gud Åndesønnens og Gudinde Åndedatterens syntese.

Betydning af 6: Skabelse og Manifestation
Definition: Kærlighed.
Forklaring: Gennem kærlighed på det materielle, fysiske, æteriske, astrale, kausale, sjælelige og åndelige område bliver nyt liv skabt og manifesteret på hvert af disse planer.

Betydning af 7: Regeneration
Definition: Hvile.
Forklaring: Regeneration af livsenergierne opnås gennem hvile, hvor virkningen af de anvendte energier absorberes og finder sin nye form efter energiernes anvendelse på det materielle, fysiske, æteriske, astrale, kausale, sjælelige og åndelige område.

Betydning af 8: Kommunikation
Definition: Samspil.
Forklaring: Ethvert samspil mellem energier er udtryk for kommunikation.

Betydning af 9: Opfyldelse
Definition: Begrænsning.
Forklaring: Når det maximale resultat er blevet opnået er grænsen nået og dette er opfyldelse.

APPENDIKSER

APPENDIKS A
SMERTENS FIRE STORE RINGE

APPENDIKS B
SMERTENS FIRE SMÅ RINGE

DE FIRE SMÅ SMERTERINGE

APPENDIKS C
SMERTENS FIRE MINIRINGE

DE FIRE MINI SMERTERINGE

APPENDIKS D
SMERTENS FIRE MIKRORINGE

DE FIRE MIKRO SMERTERINGE

APPENDIKS E
SMERTENS FIRE NANORINGE

DE FIRE NANO SMERTERINGE

APPENDIKS F
GLÆDENS FIRE STORE RINGE

DE FIRE STORE GLÆDESRINGE

APPENDIKS G
GLÆDENS FIRE SMÅ RINGE

DE FIRE SMÅ GLÆDESRINGE

APPENDIKS H
GLÆDENS FIRE MINIRINGE

DE FIRE MINI GLÆDESRINGE

APPENDIKS I
GLÆDENS FIRE MIKRORINGE

DE FIRE MIKRO GLÆDESRINGE

APPENDIKS J
GLÆDENS FIRE NANORINGE

DE FIRE NANO GLÆDESRINGE

APPENDIKS K
GERRIGHEDENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

APPENDIKS L
MISUNDELSENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

APPENDIKS M
HADETS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

APPENDIKS N
HOVMODETS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

APPENDIKS O
TROENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

APPENDIKS P
HÅBETS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

APPENDIKS Q
KÆRLIGHEDENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

APPENDIKS R
SANDHEDENS LILLE, MINI, MIKRO OG NANO RING

SANDHED
YDMYGHED
FÆLLESSKAB
INDIVIDUALITET
ÆRLIGHED
JÆVNBYRDIGHED
TILHØRSFORHOLD
NØJAGTIGHED
TOLERANCE
RESPEKTFULDHED
SAMHØRIGHED
PRÆCISION
LIGEFREMHED
OPRIGTIGHED
VELKENDTHED
PÅLIDELIGHED
ENKELHED